2. BASKI

KONTRGERİLLA OPERASYONLARI

haziran

KONTRGERİLLA OPERASYONLARI

Ağustos 1986

ABD KARA KUVVETLERİ KOMUTANLIĞI

HAZİRAN YAYINEVİ - 17

2. Basım Aralık 1990

KONTRGERİLLA OPERASYONLARI

Baskı: Zeki Ofset
HAZİRAN YAYINEVİ: Alayköşkü Cad. Sıdıka Batu İş Hanı No: 12/303
Cağaloğlu-İST. Tel: 528 61 08

ÖNSÖZ

ABD Kara Kuvvetleri Komutanlığı tarafından hazırlanan **Kontrgerilla Operasyonları** *adlı bu kitap, FM 90-8 seri numarasıyla 1986 yılında yayınlandı.*

ABD ordusundaki subayları eğitmek amacıyla yayınlanan **Kontrgerilla Operasyonları** *adlı bu kitaba benzer nitelikteki yayınlar FM dizisinde yine aynı biçimde yayınlanmaktadır.*

*ABD emperyalizminin, yeni-sömürge ülkelerdeki işbirlikçi iktidarlara yönelik örgütlü halk muhalefetini bastırmak amacıyla planladığı kontrgerilla operasyonları halen pek çok ülkede uygulanmaktadır. Kitapta yer alan, "***Birimler***, dünyanın çatışma olasılığı bulunan her bölgesinde eğitim görürler." şeklindeki ifade, zaten dünyanın dört bir köşesindeki saldırganlıkta eli kolu olduğu bilinen ABD emperyalist güçlerinin, ezilen halkların mücadelesini bastırmak, kanlı diktatörlüklerin kalıcılığını sağlamak üzere organize edildiklerini göstermektedir.*

Piyasada yayınlanmayan bu kitabı Almanya'dan bir okuyucumuz yayınevimize gönderdi. Biz de yayınlamayı ve sizlere ulaştırmayı uygun gördük. Çeşitli teknik ve askeri terimlerin yer aldığı kitabın özenli çevirisinin de kitabın özgünlüğünü koruduğu inancındayız.

HAZİRAN Yayınevi

İÇİNDEKİLER

KISIM 1. GİRİŞ
Bölüm I. Genel 7
Bölüm II. Ayaklanma 8
Bölüm III. Karşı-Ayaklanma 12
Bölüm IV. Yabancı İç Savunma 13
Bölüm V. AirLand Muharebe ve Kontrgerilla Operasyonları 15

KISIM 2. TEHDİT
Bölüm I. Genel 21
Bölüm II. Çevre (Ortam) 23
Bölüm III. Özellikler 25
Bölüm IV. Taktikler 31

KISIM 3. KARŞI-AYAKLANMA FAALİYETLERİ
Bölüm I. Genel 35
Bölüm II. Göz Önünde Bulundurulması Gerekenler 36
Bölüm III. Darbe Harekatları 48
Bölüm IV. Konsolidasyon Kampanyaları 52
Bölüm V. Saldırı Harekatları 56
Bölüm VI. Savunma Operasyonları 74
Bölüm VII. Genel Harekatlar 86

KISIM 4. KLASİK SAVAŞLARDA KONTRGERİLLA FAALİYETLERİ
Bölüm I. Genel 105
Bölüm II. Göz Önünde Bulundurulması Gerekenler 106
Bölüm III. Tehdit 114
Bölüm IV. Taktikler ve Operasyonlar 116

KISIM 5. SAVAŞ BİRİMLERİ
Bölüm I. Genel 119
Bölüm II. Karşı-Ayaklanma Ortamı 120
Bölüm III. Klasik Çatışma Ortamı 128

KISIM 6. SAVAŞ DESTEĞİ
Bölüm I. Genel 131
Bölüm II. Keşif ve Gözetleme Birimleri 132
Bölüm III. Ateş Destek Birimleri 138

EK A. YERALTI FAALİYETLERİ
Bölüm I. Genel 155
Bölüm II. Tünel Kazma 156
Bölüm III. Yeraltı Yapılarının İmha Edilmesi 168

EK B. ŞEHİR GERİLLASI
Bölüm I. Genel 173
Bölüm II. Şehir Gerillasıyla Mücadele Teknikleri 175

EK C. PUSU DEVRİYELERİ
Bölüm VI. Ender Kullanılan Pusu Teknikleri 183

EK D. DEVRİYE FAALİYETİ
Bölüm I. Genel 187
Bölüm II. Planlama 188
Bölüm III. Keşif Devriyeleri 194
Bölüm IV. Savaş Devriyeleri 196
Bölüm V. Motorize Devriyeler 197
Bölüm VI. Yaya Hareket 202

EK E. ÜSLER
Bölüm I. Genel 207
Bölüm II. Devriye Üsleri 207
Bölüm III. Tabur Operasyon Destek Üsleri 217
Bölüm IV. Tugay, Tümen Destek Üsleri 220

EK F. DUMAN, ALEV, ZEHİRLİ GAZLAR VE İSYAN KONTROL ARAÇLARI 231

EK G. OPERASYONLAR VE TEKNİKLER
Bölüm I. Genel 235
Bölüm II. Operasyonlar 237
Bölüm III. Sivil Karışıklıklar ve Aramalar 240
Bölüm IV. Manevra Güvenliği 249

EK H. BAĞLI OPERASYONLAR
Bölüm I. Genel 253
Bölüm II. İstihbarat 254
Bölüm III. Psikolojik Operasyonlar 261
Bölüm IV. Sivil Faaliyetler 266
Bölüm V. Nüfus ve Kaynak Kontrolü 270
Bölüm VI. Danışmanlık Yardımı 272

EK I. İDARİ PERSONEL FONKSİYONLARI 275

EK J. KOMBİNE (BİRLEŞİK) OPERASYONLAR 281

KISALTMALAR 285

KISIM 1

GİRİŞ

Bölüm I. Genel

1-1. Genel Bakış

Bu bölümde, ayaklanma özellikleri gösteren faaliyet tipi ele alınmakta, kontrgerilla faaliyetleri planlayıcısına, ayaklanmanın genel bir panoraması çizilmektedir. Karşı-ayaklanma ile kontrgerilla operasyonları arasındaki farkın ele alınmasının yanı sıra, ev sahibi hükümetin ayaklanmayı bastırma yöntemleri üzerinde durulmakta, ayrıca ABD güçlerinin karşılık verme yöntemleri ve bu güçlerin kullanımına ilişkin genel doktrin üzerinde tartışılmaktadır.

1-2. Çatışma Tipleri

a. Ulusal varlığa yönelik tehditler en büyük konvansiyonel (klasik) çatışma tipi olmasına karşılık, bu tip çatışmaların meydana gelme olasılığı nispeten düşüktür. Öte yandan, karşı-a-

yaklanma tipi çatışmanın ulusal varlık açısından oluşturduğu tehdit diğeri kadar büyük olmasa da, bu tip çatışmaların meydana gelme olasılığı çok daha yüksektir.

b. Klasik çatışma, uluslar arasında açık bir savaş ve silahlı kuvvetlerin doğrudan çatışması halini ifade eder. Bir ayaklanma ise, bir ülkenin, çoğunlukla dış destekli, meşru hükümeti devirmeye yönelik bir iç girişimle karşı karşıya kalması durumudur. ABD kuvvetlerinin karşılaştığı kontrgerilla görevleri, genellikle bir ayaklanma ortamında sözkonusu olmakla birlikte, bu tür durumlarla klasik çatışma ortamlarında da karşılaşılabilmektedir. Klasik çatışmaları desteklemeye yönelik kontrgerilla faaliyetleri (II. dünya savaşı sırasında Alman hatlarının gerisinde ortaya çıkan partizan faaliyetleri gibi) Kısım 4'te ele alınmaktadır.

Bölüm II. Ayaklanma

1-3. Kavram

a. Direniş kavramı, bir ülkedeki sivil halkın bazı kesimlerinin direnme, karşı koyma ya da var olan meşru hükümeti devirme doğrultusunda giriştiği örgütlü çabayı ifade etmektedir. Direniş yöntemlerinin önemli bir bölümü, devrimci faaliyetin bir parçası durumundadır. Direniş hareketi olmayan bir devrim olamaz. Buna karşılık, direnişçilerin iktidarı ele geçirme amacı gütmediği hallerde, devrimsiz bir direniş hareketi olması mümkündür.

b. Sözkonusu kavram, kurulu bir hükümeti devirmeyi amaçlayan örgütlü bir ayaklanma hareketini ifade etmektedir. Bu anlamda, isyancı bir örgütün aynı zamanda bir tür direniş örgütü olarak ele alınması mümkündür.

1-4. Önkoşullar

Bir ayaklanmanın meydana gelebilmesi için şu üç önkoşulun varlığı gerekmektedir:

a. **Etkilenmeye Açık Nüfus:** Sosyal, siyasal veya ekonomik, neden ne olursa olsun, halk genellikle değişime açıktır. İsyancılar değişim umudu önerip, halkın hükümete karşı var olan hoşnutsuzluğunu sömürür.

b. **Yönlendirici Liderliğin Bulunması:** Etkilenmeye açık halk, yalnız başına bir isyan hareketine kaynaklık edemeyecektir. Baştan başa isyanın stratejisiyle halkın memnuniyetsizliğini yönlendirecek bir önderlik mutlaka olmalıdır.

c. **Devlet Kontrolünün Yetersizliği:** Devlet kontrolü yetersiz olabilir. Hükümetin olay üzerinde kontrolü büyük olduğunda, isyancıların başarısı şansa kalmıştır. Hükümetin kontrolünün yetersizliğinde, isyancıların başarı şansı artacaktır.

1-5. Aranan Koşullar

a. **Halk Desteği:** Destek pasif veya aktif olabilir. Halkın bütününün bir ayaklanmayı aktif olarak desteklemesi şart değildir. Ama çoğunluğun pasif desteği gereklidir.

b. **Çaba Birliği:** İsyancı hareketin girişimi, kendilerini aynı hedefi gerçekleştirmeye adayanların güç birliğini sağlamak durumundadır.

c. **Direnme Arzusu:** Halkın hükümete karşı pasif direnişi yeterli değildir. Bunların en azından bir bölümü aktif direniş arzusu göstermelidir.

d. **Liderlik:** İsyancı hareketin faaliyet ve girişimleri, etkili bir liderliğin doğru yönlendirmesini gerektirir.

e. **Disiplin:** Güvenlik ve itaati sağlayabilmek, güçlü bir "hareket" anlayışının oluşturulmasını gerektirir.

f. **İstihbarat:** İsyancı hareketin sayıca ve savaş gücü itibarıyla hükümet kuvvetlerine göre zayıf durumda olmasından dolayı, istihbarat çalışması hem güvenliğe, hem de başarılı faaliyetlerin gerçekleştirilmesine hizmet etmelidir.

g. **Propaganda:** Halkın desteğini kazanmak ve hükümete karşı hoşnutsuzluğunu yoğunlaştırmak için başvurulur.

h. **Uygun Çevre:** Bu, halkın genel davranış biçimlerini, siyasi ortamı ve ekonomik durumu kapsar.

i. **Dış Destek:** Teorik olarak, bir ayaklanmanın başarısı sadece yukarıda sayılan koşullara bağlı olmakla birlikte, tarihsel olarak bir koşulun daha varlığı gerekmektedir. Bu da dış destektir. Dış destek, fiziksel veya psikolojik olur. Araç-gereç, silah, erzak, cephane, sığınak, personel ve savaş birimleri fiziksel dış destek örnekleridir. Psikolojik dış desteğe örnek olarak ise, sözkonusu hareketi tanıyan bir ülkenin direnişe verdiği siyasi destek veya bir ülkenin dünya kamuoyunu sözkonusu hareket lehine etkilemek üzere yapabileceği siyasal veya ekonomik baskılar sayılabilir.

1-6. İsyancı Örgüt

İsyancı bir hareketin hem açık, hem de gizli birimleri olabilir. Açık birim olan gerilla bilinen kişilerdir. Bu, ayaklanmanın altyapısını oluşturan gizli bir birim tarafından desteklenir. İsyancı örgüt, aynı zamanda siyasi ve askeri yapılara da sahiptir.

1-7. Gelişme Evreleri

a. İsyancı bir örgüt kurulup faaliyete geçtikten sonra, hükümeti devirme çalışması da çeşitli evrelerden geçerek ilerler. Ayaklanmanın bir evreden diğerine ne zaman geçtiğini saptamak zordur. İlk evrelerde görülen çeşitli faaliyetler, sonraki evrelerde de devam eder. Bu evreler, zayıf bir isyancı hareketten, isyancının hükümet güçleriyle doğrudan doğruya karşı karşıya gelmesine kadar uzanır.

b. Ayaklanmanın birinci evreden doğrudan üçüncü evreye geçmesi de mümkündür. Ayrıca, hareketin başarısızlığına bağlı olarak, üçüncü evreden ikinci, hatta birinci evreye dönmesi de sözkonusu olabilir.

(1) **1. Evre: Henüz Gelişmemiş, Başlangıç Halindeki Ayaklanma.** Bu evredeki faaliyetler, sadece potansiyel bir tehdit oluşturmaktan öteye gitmeyen yıkıcı faaliyetlerden, sıklaşan boyutlardaki örgütlü eylem ve faaliyetlere kadar uzanır. Bu evrede, büyük boyutlara varan bir şiddet patlaması veya kontrolsüz yıkıcı faaliyetler olmaz. Gerilla gücü ise, süreklilik taşıyan eylemlerden çok, seçilmiş terörist eylemlere yönelir.

(2) **2. Evre: Gerilla Savaşı.** Bu evrede, yeterli derecede yerel ve dış destek toplamış olan isyancı hareket, süreklilik taşıyan organize gerilla savaşına veya hükümete yönelik benzer şiddet biçimlerinin uygulamasına geçer. Bu yolla, hükümet güçleri savunmacı bir konuma zorlanır. Gerilla güçlendikçe daha geniş çaplı harekatlara girişir.

(3) **3. Evre: Açık Savaş.** Gerilla, güçlerini geliştirip hükümet kuvvetleriyle doğrudan karşılaşma yeteneğine ulaşınca, bir kez daha klasik taktikler kullanmaya başlar ve bu arada dış bir kaynaktan savaşçı güçler sağlayabilir. Yine bu evrede, denetimi altındaki bölgeleri korumak amacıyla, daha geniş çaplı savunma harekatlarına girişebilir.

c. Başarılı olduğu takdirde, isyancı hareketin faaliyeti, var olan hükümetin, yerini, isyancı hareketin oluşturduğu bir hükümete terk etmesiyle sonuçlanır. Bu, isyancılar açısından siyasal bir zaferdir. Bu hedefe varmak için, isyancı hareketin ev sahibi ülke güçlerini mutlaka yenilgiye uğratması gerekmez. İsyancı güç, paralel veya "gölge" bir hükümet kurmaya da yönelebilir. Bununla birlikte, siyasal bir zafer için, sözkonusu hükümetin eski hükümete muhalif olan halkın desteğini kazanması gerekir.

Bölüm III. Karşı-Ayaklanma

1-8. Üç Hedef Grup

Hükümetin ayaklanmayla mücadele silahı, karşı-ayaklanmadır (COIN). Karşı-ayaklanma faaliyeti, toplumun yıkıcılık, kanunsuzluk ve ayaklanmanın etkisinden kurtarılıp korunmasına yönelik geniş çaplı bir dizi önlemi içerir. Bunlar, halkın ihtiyaçlarına cevap veren uygun (siyasi, askeri, ekonomik, sosyal) kurumlar inşa ederek, ülkenin geliştirilmesi faaliyetleridir. Hükümetin yöneldiği üç hedef grup vardır: Halk, isyancılar, dış faktörler.

1-9. Halk

Hükümet halkın desteğini yeniden kazanmalıdır. Bunu ise, halka güvenlik ortamı sağlayıp, hoşnutsuzluğa yol açan koşulları düzeltme yolunda samimi bir çaba göstererek gerçekleştirir.

1-10. İsyancılar

a. Hükümet, hem fiziksel, hem de psikolojik olarak, isyancıyı halktan tecrit edip, insan, malzeme ve istihbarat desteğini engellemelidir.

b. Karşı-ayaklanma stratejisi, dengeli kalkınma, seferberlik ve nötralizasyon kavramları üzerinde yükselir. Bu üç bileşen birbirine bağlıdır ve aynı anda gerçekleştirilmelidir. Karşı-ayaklanma stratejisinin başarılı olması halinde, hükümet halk desteğini yeniden kazanır.

c. Ordu, altı temel harekat biçimiyle karşı-ayaklanma programına yardımcı olur. Bunlar, istihbarat, psikolojik faaliyetler, sivil faaliyetler, nüfus ve kaynak kontrolü, danışmanlık yardımı ve taktik operasyonlardır. Bu faaliyetlerin başarıyla uygulanması karşı-ayaklanma programının başarısında da rol oynar. Sözkonusu faaliyetler, normal olarak aynı anda, birbiriyle bağlantılı olarak uygulanır ve diğer hükümet birimleriyle yakın işbirliğini gerektirir.

1-11. Dış Faktörler

Günümüzdeki ayaklanmalar, dış faktörlerin aktif veya pasif desteğini kazanmaya yönelmektedir. Bu, hem hükümetin, hem de isyancıların kullandığı bir taktiktir. İsyancı, hükümeti dış desteğinden tecrit etmeyi hedefler. Hükümet ise desteği kaybetmemenin ve isyancıyı dış desteğinden tecrit etmenin yolunu arar.

1-12. Karşı-Ayaklanma ve Kontrgerilla

"Karşı-ayaklanma" ile "kontrgerilla" terimleri birbirinden farklı terimlerdir. İç savunma ve kalkınma (IDAD) programı, ayaklanmanın bütününe karşı koymayı amaçlar. Bunu da, ayaklanmaya yol açabilecek koşulları hafifleterek gerçekleştirir. Hem halka, hem de isyancıya yönelik olan bu programa karşı-ayaklanma da denilebilir. Kontrgerilla faaliyetleri ise sadece isyancı hareketin aktif askeri unsuruna yöneliktir. Bu çerçevede, kontrgerilla faaliyetleri, karşı-ayaklanma çalışmasının destekleyici bir bileşeni olarak değerlendirilir.

Bölüm IV. Yabancı İç Savunma

1-13. ABD Yardımı

a. Bir hükümetin, ev sahibi bir hükümete yardım etmek ve sözkonusu hükümeti, kanunsuzluk, yıkıcılık ve ayaklanmadan korumak, ona standart bir düzey kazandırmak amacıyla giriştiği tüm sivil-askeri faaliyete *"yabancı iç savunma"* (FID) denir. Bu çerçevede, ABD ulusal çıkarlarını destekleyen belirli ülkelere askeri yardım sağlanması doğrultusunda, Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ordusu önemli bir rol üstlenmiştir. ABD ordusunun katılım düzeyi, ABD politikalarına, çıkarlarına, ayaklanma tehdidinin boyutuna, ev sahibi ülke hükümetinin yeteneklerine ve isteklerine göre belirlenir.

b. ABD savaş güçlerinin kontrgerilla faaliyetleri yürütmek üzere ayaklanmaya müdahalesi, ancak ABD ve ev sahibi ülkenin diğer faaliyetlerinin tümüyle etkisiz kalmasından sonra sözkonusu olabilir. Yani ABD savaşçı güçleri hiçbir zaman, gönderilecek ilk birim olamaz. Normal olarak en son düşünülecek birimlerdir. Bunlardan önce danışmanlar, güvenlik yardımı güçleri, seyyar eğitim timleri, savaş hizmet destek ve savaş destek birimleri devreye sokulur. Kontrgerilla faaliyeti yürüten komutanlar şunu iyi bilmelidirler ki, gerillanın nötralize edilmesi, karşı-ayaklanma stratejisinin sadece üçte biridir. Ayaklanmanın bastırılabilmesi için, dengeli kalkınmayla, halkın isyancılara karşı harekete geçirilmesi faaliyetleri de aynı anda gerçekleştirilmek zorundadır.

1-14. ABD Faaliyetleri

a. ABD kuvvetlerinin yabancı iç savunma çalışması çerçevesindeki görevi, ev sahibi ülkenin karşı-ayaklanma programı doğrultusundaki hedef ve amaçlarını desteklemeye yönelik faaliyetlerinin hayata geçirilmesini sağlamaktır. ABD güçlerinin faaliyetleri karşı-ayaklanma hedeflerini engellememeli veya bu hedeflerle çelişmemelidir.

b. ABD güçlerinin belirli durumlarda alacağı tavırlar şu gerekliliklere cevap vermelidir:

(1) **Uygunluk:** Alınacak tavır, tehdidin ve faaliyetin düzeyine uygun olur.

(2) **Meşruiyet:** Alınacak tavır, ev sahibi ülke halkıyla ABD kamuoyunun gözünde meşrudur.

(3) **Gerekli Asgari Güç Kullanma:** Hedef, görevin asgari güç kullanılarak ve asgari düzeyde bir müdahaleyle en iyi şekilde yerine getirilebilmesidir. Bununla birlikte, gerekli asgari güç kullanma ilkesi, her zaman gerekli asgari asker sayısı anlamına gelmemektedir. Doğru bir zamanda devreye sokulan çok sayıda asker, komuta-

nın, başka bir durumda kullanacağından daha az güç kullanmasına olanak verebilir, hatta güç kullanımı bile gerekmeyebilir. Buna rağmen, komutanlar, aşırı büyüklükte bir güç gösterisinin, provokatif bir rol oynayarak, barışçıl bir ortamı düşmanca bir ortama çevirebileceğini de akıldan çıkarmamalıdırlar. Çok şey yapmak, kimi zaman, çok az şey yapmaktan daha büyük bir tehlike yaratabilir.

(4) **Azami Verim Elde Etme:** ABD güçleri, halkın yararına sonuç verecek faaliyetlere yönelmelidir. Böyle bir sonuç vermiyorsa, bu faaliyet yanlış demektir ve uygulamadan vazgeçilmelidir.

(5) **Asgari Zarar Verme:** ABD güçleri, faaliyetlerinin tesislere, faaliyet ve kaynaklara gereksiz zarar vermesine meydan veremezler. Ancak bunun neredeyse imkansız olmasından dolayı, mülkiyete verilen zarar tazmin edilmeli veya olabildiğince orijinal haline benzer biçimde onarılmalıdır. Önemli olan, planı, zararı asgariye indirecek şekilde hazırlamaktır.

Bölüm V. AirLand Muharebe ve Kontrgerilla Harekatları

1-15. Gereklilikler

AirLand Muharebe, ordunun çatışmayla ilgili harekat anlayışıdır. Ordunun dünya çapında karşı karşıya kaldığı tehditlere, karşı-çözümler üretme aracıdır. Ordunun karşı karşıya kaldığı dört temel gereklilik savaş alanı, liderlik, hazırlıklı olma ve eğitimdir. AirLand Muharebe doktrininin temel anlayışları, kontrgerilla faaliyetlerine de uygulanabilir.

1-16. Savaş Alanı

Ordu, herhangi bir yönden vurabilecek bir düşmanla karşı karşıyadır. Sözkonusu çevrenin salt askeri yönlerini değil, kimi zaman, bundan daha ağır basan siyasi, ekonomik ve sosyal yönlerini de hesaba katmak zorundadır. Ordu, her tür coğrafi bölgede, her hava koşulunda ve her türden toprak parçasında, yalnız o ekonomik, siyasi ve sosyal çevrenin elverdiği silah, taktik ve diğer mevcut varlıklarla harekat yapabilme yeteneğinde olmalıdır. Düşman zayıf noktalara vuracak ve doğrudan çatışmadan kaçınmaya çalışacaktır.

1-17. Liderlik

Kontrgerilla harekatlarının karmaşıklığı, bilgili, eğitilmiş liderliğin ve bağımsız harekatların önemini bir kat daha artırmaktadır. Bu koşullar, daha fazla liderlik deneyimine ek olarak, alt komuta seviyelerinde, yüksek yoğunluklu çatışmalara oranla daha bağımsız hareket edebilme yetisi gerektirmektedir. Lider yetenekli, sezgisi güçlü ve esnektir. Birliklerine etkin bir şekilde komuta eder ve kontrgerilla harekatlarının sorunlarını kavramalarına yardımcı olur. Lider, elindeki olanakları, görevini daha iyi yerine getirebilecek şekilde reorganize etmeye yatkın olmalıdır.

1-18. Hazırlıklı Olma

Kontrgerilla harekatıyla görevli birimler, hedef bölgeye kısa sürede ulaşıp harekata geçebilmeye hazırlıklıdırlar. Her asker, görevini yerine getirebilecek kapasitededir ve savaşa hazırdır. Birimler, dünyanın çatışma olasılığı bulunan her bölgesinde eğitim görürler.

1-19. Eğitim

a. Başarının köşe taşı olan eğitim, komutanların yirmi dört saat vazgeçemeyeceği görevidir. Komutan, askerlerini temel konularda yetkinleştirir ve kontrgerilla ortamının gerektirdiği

daha karmaşık yetilerle donatır. İstihbarat, sivil faaliyet, halkla ilişkiler, kaynak denetimi, psikolojik faaliyet ve danışmanlık yardımı gibi yetiler bunlardandır.

b. AirLand Muharebe doktrini, ordunun çatışma anında uygulayacağı ilkeleri belirler. Bu doktrine dayanan harekatlar, gerilla kuvvetinin yerini tespit, taciz, nötralize etme ve halkla bağlantılarını kesip saldırı nitelikli eylem gerçekleştirme yeteneğini kırmayı amaçlar. Nihai hedefe varabilmek, askeri ve sivil örgütlerin koordineli çabasını gerektirir.

1-20. AirLand Muharebe Çerçevesindeki Harekatlar

a. Genel olarak, askeri harekatın amacı, muhalif kuvveti yenilgiye uğratmaktır. Kontrgerilla fonksiyonlu silahlı güç kullanımının en önemli amacı, ev sahibi ülkeye, karşı-ayaklanma programını uygulamasına ve ulusal hedeflerini gerçekleştirmesine olanak sağlayacak yeterli iç güvenlik ortamını sağlamaktır.

b. Kesin çözüme askeri araçlarla değil, siyasi, sosyal ve ekonomik yollardan ulaşılacaktır. Bu bağlamda, başarılı askeri harekatlar, sonuca giden yolda bir araçtır. Bir çatışmanın başarısı AirLand Muharebe doktrininin şu temel ilkelerine bağlıdır: İnsiyatif, derinlik, çeviklik ve uyumluluk.

(1) **İnsiyatif:** Planın bütünlüğü içinde, hareketten sonra insiyatif gelir. Ordunun genel tavrı, düşmanın insiyatifine karşı tepki değil, bu insiyatife karşı eylemdir. Akıllı ve sağgörülü karar alabilme yetisiyle yoğrulmuş hızlı çözüm üretmenin ve insiyatifin, saldırganlığın güçlü olması gerekir.

(2) **Derinlik:** Bundan, zaman, mesafe ve kaynaklar kastedilmektedir. Komutan, sürpriz saldırılara karşılık verebilme yeteneğini kaybetmeden, asgari lojistik destekle geniş alanda harekat düzenleyebilir. Bu derinlemesine savaşın hedefi, bağımsız gerilla güçleriyle gerilla üsleri-

ni engellemek, yıpratmak veya yok etmektir. Gücün azami şekilde kullanılabilmesi için, yedekler asgariye indirilir. Olası tehditlere karşı koyabilme kapasitesinin korunmasına burada da özen gösterilir.

(3) **Çeviklik:** Bu, değişen durumlara süratle uyum sağlayabilecek esnek örgüt ve liderlik gerektirir. Örgütlenme biçimini, görevin ve düşmanın niteliği, bölgesel koşullar ve hava koşulları, (eldeki) birlikler, (var olan) zaman faktörleri (METT-T) ve bunların çevre koşullarıyla karşılıklı ilişkisi tayin eder. Lider yaratıcı ve esnektir, değişen durumlara uyum sağlayabilir. Hareketlilik, kontrgerilla operasyonuyla görevli gücün çevikliğini artırır fakat güç motorize araçlara bağlı kalmaz. Gücün hareketliliği en az gerillanınki kadardır.

(4) **Uyumluluk:** Azami savaş gücüne ulaşmayı amaçlayan bu kavram, koordineli hareketten daha ileri bir düzeyi ifade eder. Kontrgerilla ortamında uyumluluk, eldeki savaş gücünün savaş dışı faaliyetle karşılıklı ilişkisinin etkili ve koordineli kullanımı anlamına gelir. Taktik ve taktik olmayan, sivil ve askeri, ev sahibi ülkenin ve ABD güçlerinin faaliyetleri birbirleriyle eşgüdümlü ve birbirini destekleyici niteliktedir. Buna ek olarak, ABD askeri operasyonları, ABD politikası ve ev sahibi ülkedeki amaçlarla uyum içindedir. Uyumluluk, ABD güçlerine belirli sınırlamalar getirilmesi anlamına da gelebilir.

1-21. Çatışmada Zorunluluklar

a. AirLand Muharebe doktrininin savaş ilkeleri üzerinde yükselen yedi çatışma zorunluluğu vardır. Bu zorunluluklar şunlardır:

(1) **Çaba Birliği Sağlamak:** Bu zorunluluğun ilkeleri, hedef, komuta birliği ve basitliktir. Çaba birliği, komuta-

nın genel ABD hedeflerini ve kendi faaliyetinin bu hedefi nasıl destekleyeceğini kavrayabilmesini gerektirir. Bu zorunluluğu, girişeceği faaliyetler genel ABD hedefleriyle çelişmeyecek şekilde kavrayarak, ilkeleri hayata geçirir.

(2) **Düşmanın Zayıf Noktalarına Etkili Saldırılar Yöneltmek:** Bu zorunluluğun ilkeleri, manevra ve sürprizdir. Komutan kendi zayıf noktalarını en aza indirip kapatarak, güçlerini düşmanın zayıf noktalarına yöneltir. Bunu yapabilmek için, düşmanın örgütünü, malzeme ve taktiklerini tanır. Ayrıca, düşmanın savaşma biçimini öğrenir. Gerillanın niçin savaştığını bilmek de komutan açısından önemlidir.

(3) **Temel Hedefi Belirlemek ve Bundan Sapmamak:** Bu zorunluluğun ilkeleri, güç yığma ve güç tasarrufu yapmaktır. Ordu aynı anda her yerde olamaz ve her şeyi aynı anda yapamaz. Temel hedef ve buna bağlı olarak temel gücün yığılacağı yer tespit edilerek, buna göre taktik ve operasyonel öncelikler saptanır.

(4) **Savaşı Sürekli Kılmak:** Gücün sınırlı lojistik destekle uzun süre harekat yapması gerekebilir. Komutan, ivmeyi düşürmemek için elverişli derinliklerde güç yığar ve gerektiğinde hizmet desteği sağlar. Komutan cüretlidir; askerlerini ve sistemi sonuna kadar zorlamasını bilir.

(5) **Çabuk Hareket, Sert Darbe ve Süratli Bitirme:** Bu zorunluluğun ilkeleri manevra ve yığınaktır. Sürat ve hareketlilik ister. ABD güçleri, kolayca tespit edilmemek için, yanıltma yöntemleri, haberleşme güvenliği (COMSEC) ve harekat güvenliği (OPSEC) uygular ve sağlar. Çatışmanın uzamasına bağlı olarak, insiyatif ve hareket serbestisini korumak üzere, süratli taktik operasyonlara girişir. Bu ise sabır gerektirir.

(6) **Coğrafi Koşullardan Yararlanmak:** Gerilla, bulunduğu bölgeyi tanır ve hava koşullarına alışıktır. Etkin bir şekilde uygulandığında, keşif ve istihbarat, komutana, toprak parçasıyla hava koşullarından kaynaklanan güçlükleri yenmede büyük kolaylık sağlar. Böylelikle dezavantajı avantaja çevirir.

(7) **Kuvveti Korumak:** Başarılı bir komutan, elindeki birliğin gücünü korumasını bilir. Bunu, güvenliği sağlayarak, askerlerin sağlığını, moral ve disiplini koruyarak, malzemeyi işlek tutarak gerçekleştirir. Gerilla, psikolojik operasyonlarla (PSYOPS) ve taciz eylemleriyle kuvvetin moralini bozmaya çalışır. Rakibin savaşma arzusunu kırma taktiği uygular. Komutan ise, askerlerini sürekli eğiterek, görevlerini ve bu görevlerin yerine getirilmesi gerektiğini hatırlatır.

b. Doktrin, ilke ve temel kavramları tespit edip açıklayan bir rehberdir. Komutan, durumu çözümleme doğrultusunda plan yaparken, bu ilkelere başvurur.

KISIM 2

TEHDİT

Bölüm I. Genel

2-1. Harekat

a. Gerillayı yenmek için önce onu tanımak gerekir. Bu bölümde, gerilla harekatlarının karakteristikleri, taktikleri ve ortamları ele alınmaktadır.

b. Gerilla, isyancı hareketin açık savaş unsurudur. Gerillalar, askeri ve yarı-askeri faaliyet göstermek üzere askeri doktrin içinde örgütlenir. Görevi, genellikle, isyancı örgütün açık eylemlerini gerçekleştirmektir. Bununla birlikte, gizli ve örtülü faaliyet gösterdiği de olmaktadır. Bunlar genellikle, isyancıların denetimi altındaki veya denetim altına almaya çalıştıkları bölgelerin en aktif unsurlarıdır. Bununla birlikte, hükümet kontrolündeki bölgelerde de faaliyet gösterebilmektedirler.

2-2. Amaç ve Hedefler

a. **İsyancı Hareketin Genel Hedefini Desteklemek:** Gerilla,

isyancı hareketin temel hedefi olan hükümeti devirme hedefini destekleyici faaliyet gösterir.

b. **İsyancı Harekete Destek Kazanmak:** Gerilla, propaganda, baskı ve terör yollarıyla isyancı harekete destek kazanmaya çalışır. Aktif destek kazanamadığı takdirde, pasif destek arar. Halkın isyancı harekete karşı sessiz kalması, isyancı açısından pasif destek olarak görülür.

c. **Halkın Güvensizliğini Artırmak:** Gerilla, seçmeci bir terörizm uygulayarak, hükümeti simgeleyen ekonomik ve siyasi kurumlara saldırıp buraları tahrip eder. Hükümet güçlerinin veya diğer yetkili kurumların bunun karşısında göstereceği aşırı tepki, halkın hükümete karşı hoşnutsuzluğunu tırmandırır ve bu hoşnutsuzluk giderek isyana destek vermeye dönüşür.

d. **Hükümetin Denetimini Kırmak:** Gerilla, küçük çaplı hükümet güçlerini yenilgiye uğratarak ve hükümet güçlerinin bulunmadığı yerlere vurarak, hükümetin, halkın ve mülkiyetin güvenliğini sağlayamadığı/sağlayamayacağı duygusunu yerleştirir. Buna ayrıca, hükümetin isyancıları kontrol altına almaktan aciz olduğu düşüncesi eklenir.

e. **Psikolojik Zaferler Elde Etmek:** Gerilla, elde edeceği zaferin hükümete veya onun silahlı kuvvetlerine maddi zarar verip vermediğine bakmaksızın, isyancı hareketin moralini yükseltecek psikolojik zaferler kazanmaya çalışır. Gerillanın bundan amaçladığı, psikolojik avantajdır.

f. **Hükümet Kaynaklarını Bağlamak:** Gerilla, hükümeti, kaynaklarını askeri harcamalara yöneltmeye zorlayarak, en verimli şekilde kalkınma programlarında kullanılabilecek kaynakları bir yere bağlamaya çalışır.

g. **Hükümet Güçlerinin Azmini Kırmak:** Hükümetin küçük çaplı unsurlarını yenilgiye uğratan gerilla, daha sonra, hükümetin genellikle sınırlı olan kaynaklarını zayıflatmaya yönelir. Bu arada, hükümet güçlerini psikolojik olarak da zayıflatıp savaşı sürdürme azmini kırar.

Bölüm II. Çevre (Ortam)

2-3. Faktörler

Gerillanın faaliyet gösterdiği ortam, salt coğrafi bakış açısıyla ele alınamaz. Arazi ve iklim önemli faktörler olmakla beraber, sözkonusu çevrenin siyasi, sosyolojik ve ekonomik yönleri de bir o kadar önem taşır.

2-4. Arazi

Kır gerillası, kendi evinde yaşamayı sürdürmeyi tercih eder. Güvenlik nedenleriyle evinde kalması mümkün değilse, kampa gider. Yine, bol suyu, doğal yakacağı, havadan tespiti zorlaştıran doğal örtüsü olan, düzlük ve kuru kamp yerlerini tercih eder. Aynı şekilde, hedef kitleye, dost veya tarafsız bir sınıra kaçış yollarına kolayca erişebilecek ve hükümetin kontrgerilla güçlerinin hareketlerinin rahatlıkla izlenebileceği yerler, tercih edilen kamp yerleridir. Kontrgerilla harekatlarının, tercih edilen üs kamplarının kurulmasına izin vermediği durumlarda ise, hükümet güçlerinin kolay sızamayacağı engebeli ve elverişsiz yerlerde kamp yapma eğilimindedir.

2-5. İklim

Gerillanın genellikle faaliyet gösterdiği bölgeden gelmesi ve iklim koşullarına alışkın olması ona ek bir avantaj sağlar. Hükümet güçlerinin de bu tür havaya alışkın olması halinde, gerillanın bu avantajı azalır. Aksi halde, gerillanın avantajı artar. Genel olarak, bazı istisnalar dışında, bölgenin iklim koşulları ne gerilla ne de hükümet güçleri açısından büyük bir avantaj sağlar. O halde, asıl avantaj lojistik sistemindedir.

2-6. Siyasi Faktörler

Verili bir bölgedeki hükümet kontrolü düzeyinin, gerillanın faaliyet yeteneği üzerinde doğrudan etkisi olur. Hükümet kontrolü arttıkça gerilla faaliyetinin başarı düzeyi gerilerken, hükümet kontro-

lünün azalmasına paralel olarak, gerillanın başarı şansı artar. Gerilla, hükümetin bölgedeki denetimini azaltmak için, normal hükümet fonksiyonlarını bozmaya ve hükümet kurumlarıyla personelini tahrip etmeye çalışır.

2-7. Sosyolojik Faktörler

Bir toplum ne kadar bölünmüşse, halkın hükümete karşı hoşnutsuzluğu o kadar artar. Gerilla, toplumun farklı grupları arasındaki çelişkiyi tırmandırmaya çalışır. Bu yabancılaşmanın temelinde, ırksal, etnik, dini veya toplumsal farklılıklar yatar. Dil veya gelenek farklılıkları da yabancılaşma nedeni olabilir. Dini faktörler, gerillayı olumsuz yönde etkileyen toplumsal faktörlerin en önemlilerindendir.

2-8. Ekonomik Faktörler

Yaşam standartının düşüklüğü ve ekonomik reform talepleri, halkın hükümete karşı hoşnutsuzluk nedenleri olabilmektedir. Siyasi ve sosyolojik faktörlerde olduğu gibi, hükümete karşı duyulan hoşnutsuzluk arttıkça, gerillanın başarı şansı da artmaktadır. Gerilla, psikolojik faaliyetleriyle bu durumdan yararlanmaya çalışır. Yanı sıra lojistik desteğinin önemli bir bölümünü yerel ekonomiden sağladığından, normal olarak ekonomiye büyük zarar vermez. Gerilla güçleri, bir bölgenin yerel ekonomisini ancak o bölge halkından daha fazla destek ve itaat sağlamak için tahrip eder.

2-9. Etki

a. Faktörlerin gerilla ve gerilla faaliyetinin başarısı üzerindeki etkisi duruma göre değişmektedir. Komutanla kurmayların her faktörü dikkatle çözümleyip kontrgerilla faaliyeti açısından önceliklerini tayin etmesi gerekir. Faktörler değişen koşullara göre incelenip, gerillayla mücadeledeki olağandışılıklar, zayıf ve güçlü yanlar tespit edilmelidir.

b. Komutan, kontrgerilla faaliyeti planlamasında, gerillanın tespit edilen zaaflarından yararlanmalı ve ona, hükümetin zaaflarından yararlanma fırsatı vermemelidir.

Bölüm III. Özellikler

2-10. Göz Önünde Bulundurulması Gerekenler

a. Gerillanın genel özellikleri kavranınca, kaçınılması veya zayıflatılması gereken güçlü yanların veya yararlanılabilecek zaafların saptanabilmesi de kolaylaşır.

b. Yukarıda ele alınanlar genel özelliklerdir. Kontrgerilla faaliyeti planlaması yapan komutan, ayrıca özgül durumu da çözümleyip uygulamayı buna göre ayarlamalıdır.

2-11. Gerillanın Güçlü Yanları

a. **İstihbarat:** Altyapıdaki istihbarat ağı, genellikle, hükümetin güç konumlandırması, kuvvetli veya zayıf yanları, yetenekleri hakkında sürekli ve akıcı bilgi sağlar. İsyancı örgüt açısından hayati önem taşıyan gizlilik ihtiyacı, hükümetin bu ağa sızmasını ve tahribini zorlaştırır. Ancak, sızma ve çözümlenme tehlikesinden tümüyle arınamaz. Bu nedenle, hükümetin istihbarat toplama ve çözümleme faaliyetlerinin sağlam bir zemine oturtulması gerekir. Böylelikle, gerilla bu avantajından yoksun bırakılabilir. Kontrgerilla güçlerinin sözkonusu istihbarat avantajının üstesinden gelebilmesinin diğer yolları ise, yanıltma tekniğinin verimli bir şekilde kullanılması, harekat ve iletişim güvenliğinin sağlanması gibi önlemlerdir.

b. **Yerel Özellik:**

(1) Gerillalar, genellikle, yerli halkla iç içe geçebilme yeteneğine sahiptir. Çoğu kez, yerli nüfusun bir parçasıdırlar. Bu, belirli bir bölgede gizli faaliyet gösterme yeteneklerini daha da artırmaktadır.

(2) Kontrgerilla gücü, gerillayı sivil halktan ayırt edebilmelidir. Bu ise, halkın yakından tanınmasını ve kaynak kontrolünü gerektirir.

(3) Kontrgerilla operasyonları sırasında, sivillere kötü davranılmamasına ve zarar vermemeye özen gösterilmelidir.

c. **Bilgi:**

(1) Gerillanın güçlü yanlarından biri de, yerli halkı ve araziyi tanımasıdır. Bu, ona, etkili psikolojik faaliyet olanağı sağlar. Halkın gerillanın davasına belirli bir yakınlık duymasından dolayı, gerilla halkla ortak bağlantıya da girebilir. İkna edemediği takdirde, zor yoluyla işbirliği sağlar. Kontrgerilla gücü, hükümet kuvvetleriyle halkın ilişkisini güçlendirerek bu avantajı kırmalıdır. Hükümetin yerel bir savunma gücü oluşturarak, kontrgerilla güçleriyle bu savunma gücü arasında işbirliği kurması bunun yollarından biridir.

(2) Gerillanın, faaliyet bölgesini tanıması en büyük avantajlarından biridir. Bu avantaj, bölgedeki sabit kontrgerilla gücünün düzenleyeceği sürekli operasyonlarla ve ulusal motiflerin etkin kullanımıyla kırılabilir.

d. **Motivasyon ve Disiplin:** Gerilla liderlerinin eğitim ve motivasyonu yüksektir. Lider, disiplini anında hayata geçirerek, gerillanın motivasyonunu artırır. Gerilla, genellikle, davasına fanatik ölçüde bağlıdır.

e. **Sınırlı Sorumluluk:** Genellikle, gerillanın halka karşı, hükümet gibi yükümlülükleri bulunmaz. Bu da, tüm güçlerini ayaklanma hedefine yöneltmesine olanak verir. Bununla beraber, isyancı gölge hükümet tarafından (vergi toplama gibi) bazı siyasi hizmetlerle görevlendirildiği de olur.

f. **Taktikler:** Gerilla, terörden klasik savaş çerçevesindeki sabotaj eylemlerine kadar değişen bir yığın taktiğe başvurabilmektedir. Bu ona, hükümet karşıtı faaliyetlerini istediği zaman tırmandırma veya azaltma olanağı vermektedir.

g. **Fiziksel Durum:**

(1) Gerillalar, genellikle, fiziksel olarak en yetkin oldukları yaştadırlar. Gerillanın en büyük avantajlarından biri, zorluklara dayanabilme yeteneğidir. Bu yüzden azla yetinebilmektedir. Bu da onu, adaptasyon ve yaratıcılık yeteneklerini geliştirmeye zorlamaktadır.

(2) Bu güçlü yanları sıralamaktan amaç, özgül gerilla tehdidinin çözümlenmesine yarayacak bir veri temeli oluşturmaktır. Hiçbir gerilla diğerine tıpatıp benzemez. O nedenle, yukarıda sayılanlar özgül duruma göre değerlendirilmelidir. Bu değerlendirmenin sonucu ne olursa olsun, sözkonusu güçlü yan zayıflatılmalı veya etkisizleştirilmelidir.

2-12. Gerillanın Zaafları

a. **Sınırlı Personel ve Sınırlı Kaynak:** Gerilla, normalde, hükümet güçleriyle kesin bir mücadeleye girecek personel ve lojistikten yoksundur. Savaştaki personel ve malzeme kaybını kapatabilecek ikmal ve personel bulma güçlüğü, faaliyetlerini sınırlandırabilmektedir. Kontrgerilla gücü, ikmal yol ve tesislerini kesip, çıkardığı güçlüklerle, bölgeyi terke zorlama ve yeri doldurulması zor kayıplar verdirme yoluyla bu zaaftan yararlanmalıdır.

b. **Bireysel Faktörler:** Gerilla, temel olarak fiziksel tehlike ve mahrumiyetlerle dolu bir hayata katlanmak zorundadır. Kontrgerilla güçleri, bu hayattan kaynaklanan gerginliği iyi kullanmalıdır. Karşısındaki hükümet güçlerine göre sayıca az oluşu, yakalandığında suçlu muamelesi görmesi, (gerilla örgütü tarafından işbirliğine zorlamak üzere) kendisine ve ailesine şiddet uygulanması korkusu ve bunlara ek olarak, gerillanın kararlılığını zayıflatan sürekli çatışma ve düşman bir çevre gerginlik faktörleridir. Bazı toplumlarda, iyi muamele, affetme, koruma, yiyecek ve barınak sağlama, yönetime katma, gerillayı terk için, suçlu muamelesi görme korkusundan daha teşvik edici olabilmektedir.

c. **Harekatla İlgili Faktörler:** Güvenliğin geniş kaynak gerektirmesi ve karşılık verme yeteneğini yavaşlatması, faaliyet üssü bulma güçlüğü, ele geçirilen yüksek teknolojili malzemeyi kullanma kapasitesinden veya teknolojiden yoksunluk gibi zaaflar operasyonel zaaflardır. Gerillanın halk desteğine bağımlı oluşu da bir zayıflıktır çünkü gerilla, bu desteğin azalması veya çekilmesi halinde, etkili faaliyet gösteremeyecektir. Bir diğer operasyonel zaaf da, ileri iletişim eksikliğidir. Bu eksiklik, gerillanın, operasyon hazırlığı sırasında büyük zaman kaybetmesine neden olur.

2-13. Gerilla Desteği

Gerillanın en önemli kaygısı destek sorunudur. Destek genel olarak iki kategoriye ayrılabilir.

a. **Halk Desteği:**

(1) Daha önce de belirtildiği üzere, başarılı olabilmek için, gerilla halkın aktif veya pasif desteğini kazanmak zorundadır. Ancak gerilla faaliyeti açısından, halk desteği tek başına yeterli değildir. Etkisiz harekat, yanlış kararlar ve zayıf liderlik gibi eksiklikler de başarıyı engelleyen faktörlerdendir. Halk desteği, belirli bir zaman ve bölgede girişilecek gerilla harekatı açısından, var olması gereken bir koşul olarak değerlendirilmelidir. Gerillanın, halk desteğinin yokluğu veya çekilmesi halinde, başarılı faaliyet gösterme olanağı kalmayacaktır. Bu nedenle, kontrgerilla gücünün temel hedeflerinden biri de, halk desteğinin kazanılması ve korunmasıdır. Gerillaya aktif destek veren bölgeler, psikolojik faaliyet açısından mükemmel hedeflerdir. Halkın ve kaynağın denetimi, desteğin gerilla aleyhine çevrilmesinde hayati bir rol oynamaktadır.

(2) Gerillaya sadece pasif destek verilen bölgelerde, psikolojik faaliyet, halkla ilişkiler ve güvenlik faaliyetleri gibi

hükümet çalışmalarıyla, halkın aktif desteği kazanılıp hükümete güveni artırılmalıdır. Hükümet kontrolündeki bölgelerle halkın hükümeti desteklediği yerlerde, bu desteği korumak üzere iç savunma ve kalkınma faaliyeti (IDAD) çerçevesindeki altı temel faaliyetin hepsine de özel önem verilmelidir.

b. **Lojistik Destek:**

(1) Gerillanın zayıflığa en yatkın yönlerinden biri de budur. Gerilla, başlangıçtaki faaliyetinde lojistik ihtiyaç için halk desteğine dayanır. Gücü gelişip yayıldıkça, lojistik ihtiyaçları da artar. Ve zaman gelir, iç destek lojistik ihtiyacının hepsini karşılayamaz olur. İsyancı hareket henüz hedefin yakınlaştığı noktaya gelmemişse, bu takdirde, gerilla başka bir kaynaktan ek lojistik destek aramak zorunda kalabilir.

(2) Gerilla dış kaynaklardan destek alıyorsa, bu kez de ikmal yollarıyla nakil araçlarının ve depolama tesislerinin güvenliği sorunuyla karşılaşacaktır. Gerilla faaliyetinin gerçekleştirilmesinde, dış destek gerekli bir önkoşul değil, varlığı ve etkili kullanılması halinde gerillanın yeteneğini artıran ek bir faktördür. Şöyle ya da böyle, ister içerden, ister dışardan gelsin, kontrgerilla gücü gerillanın lojistik desteğini engellemeye çalışmalıdır.

(3) Gerilla askeri hatlarda faaliyet gösterdiğinden, karargah, tesis, üs ve faaliyet birimleri genellikle geçicidir. Bu geçici yerlere, gerilla üs kampı adı verilir. Gerillanın komuta merkezleri, eğitim alanları, iletişim tesisleri, sağlık ve lojistik merkezleri bu kamplardadır. Gerilla bu kampları dinlenme, eğitim tazeleme ve teçhizat yenileme amaçlarıyla da kullanabilir.

(4) Bu kamplar, klasik güçlerin hareket üsleriyle aynı değildir. Çünkü yerinin tespit edilmesi halinde, gerilla burayı savunmayı düşünmez. Bunlar geçici özelliktedir ve varlık koşulları gizliliklerine bağlıdır. Gerilla, kampın tes-

pit edilmesi durumunda, bölgeyi terk eder ve faaliyetini başka yere kaydırır. Kamplar küçük tutulur ve gerillanın faaliyet bölgesinde genellikle birden fazla sayıda kamp bulunur.

(5) Bir üs kamp alanının özellikleri şunlardır:

(a) **Gizlilik ve Tespit Etme Güçlüğü:** Gerilla, üs kamplarını, kolayca tespit edilemeyecek ve gizleme olanağı veren yerlere kurmaya çalışır.

(b) **Engebeli ve Ulaşılması Güç Arazi:** Genellikle, arazi ne kadar engebeliyse, hükümet güçlerinin sürpriz saldırısına o kadar az açıktır. Arazi, tespit edilme olasılığına karşı güvenlik sağlayacak şekilde seçilir. Konvansiyonel gücün yaptığının tersine, alçak araziden uzak durulur. Gerilla, savunma nitelikli çatışmadan kaçınır. Ancak gerektiğinde, kampın boşaltılmasına yardımcı olacak kısa süreli savunma eylemlerine özel önem verir.

(c) **Açık Havada Gecelemeye Elverişlilik:** Açık havada gecelemeye elverişli araziler seçilir. Yiyecek-içecek ikmaline elverişlilik, arazinin eğimi, patikaya yakınlık ve korunmaya elverişlilik gibi faktörler de seçimde hesaba katılır.

(d) **Uzaklık:** Üs kamplar, güvenlik nedenleriyle, genellikle nispeten uzak bölgelere kurulurlar. Rastlantı sonucu tespit edilme olasılığının önüne geçmek amacıyla, çoğu kez yerleşim yerlerinden uzaktadırlar. Bununla birlikte, lojistik ihtiyaçların karşılanması zorunluluğundan dolayı, köy ya da kasabalara genellikle bir günden fazla uzakta olmazlar. Kontrgerilla gücünün bu kampları saptayıp yok etmeyi başarması halinde, gerillanın dengesi bozulacak, sürekli hareket etmek zorunda kalacak ve böylece insiyatifi kontrgerilla gücüne kaptıracaktır.

Bölüm IV. Taktikler

2-14. Terörizm ve Taciz

a. Gerilla güçleri faaliyete yeni geçtikleri sıralarda, genellikle sınırlı, küçük çaplı eylem veya operasyonlar düzenlerler. Örgütlenme, malzeme temini ve eğitimde kaydedilen gelişmeye paralel olarak, klasik taktiklerden daha fazla yararlanılan, daha geniş çaplı harekatlara girişirler.

b. Gerilla taktiklerinin özellikleri, kolayca gözden kaybolma, beklenmedik durum yaratma, kısa ve sert eylem düzenlemedir. İlk evrelerdeki bu taktikler, terörizm ve taciz şeklinde ikiye ayrılabilir.

(1) **Terörizm:** Gerilla, sürece uyması ve amaçlarına hizmet etmesi koşuluyla, terörizme başvurabilir. Bombalama, suikast, adam kaçırma, tehdit, sakat bırakma, cinayet, işkence ve şantaj terörist tekniklerdendir. Ancak bu, bütün gerillaların terörizme başvurduğu anlamına gelmez. Terörizme genellikle, işbirliği sağlama, provokasyon veya sindirme amaçlarıyla başvurulmaktadır.

(a) **İşbirliği:** Bireyleri, verili bir durumda, gerilla veya isyancı hareket için faaliyet göstermeye ikna etmek amacıyla kullanılır. Örneğin, bir belediye başkanını, gerillayla ilgili politikasını değiştirmeye ikna amacıyla terörizme başvurulabilir.

(b) **Provokasyon:** Hükümet güçlerini aşırı tepki göstermeye kışkırtarak, halkta hükümet güçlerinin faaliyetlerine karşı bir antipati yaratmak amacıyla kullanılır. Hedefler genellikle, askerler, liderler veya polislerdir.

(c) **Sindirme:** Bireylerin tavrını etkilemek amacıyla kullanılır. Çoğunlukla ya birey ya da ailesiyle ya-

kınları tehdit edilir veya korkutulur. Halkı sindirmek veya hükümet güçleriyle işbirliğinden vazgeçirtmek amacıyla da sindirmeye, yıldırmaya başvurulabilir.

(2) **Taciz:**

(a) Gerilla faaliyetleri genellikle savunmaya değil, saldırıya yöneliktir. Herhangi bir yeri uzun süreyle elde tutmaya veya savunmaya çok ender rastlanır.

(b) Gerilla hareket halindeyken dağınık yürür. Ancak hedefe yaklaşınca küçük gerilla birimleri bir araya gelir ve ondan sonra operasyon düzenlerler.

(c) Sayısal olarak hükümet güçlerine göre geri olan gerilla, yerel düzeyde sayısal üstünlük kurmaya çalışır. Bu yolla, küçük çaplı hükümet güçleri üstünde zafer kazanabilir. Sözkonusu taktikler, hükümet güçlerini, savunma görevlerine daha fazla kuvvet ayırmaya zorlar. Bu durum karşısında savunmaya geçen hükümet güçleri, bu kez de insiyatifi kaptırır ve tepkici olmaya başlar. Bu da gerillaya, daha büyük hükümet güçlerine daha klasik taktiklerle saldırı düzenleme yeteneği kazanma zamanı ve olanağı verir.

(d) Gerillanın en çok kullandığı teknikler, pusu, baskın ve küçük çaplı saldırıdır. Bu teknikler genellikle karakollara, küçük güçlere, tesis ve iletişim hatlarına karşı kullanılır.

(e) Taciz taktikleri, hükümet güçlerini savunmada tutmayı amaçlar. Bu tür başarılı taciz eylemleri, hükümetin, gerilla eylemlerinin başarısını engelleyecek saldırı nitelikli operasyonlar düzenleme yeteneğini kırarak, hükümet güçlerini gerilla harekatlarına karşı tepkisel tavır almaya zorlar.

(f) Taciz taktikleri, aynı zamanda, hükümetin kaynaklarını zayıflatma ve iletişim hatlarını devre dışı bırakmada da etkilidir. Tacizin bir avantajı da, gerillanın, istediği zaman, istediği yere vurabildiği imajını yaratmasıdır. Bu da, küçük çatışmalarda sürekli kaybeden hükümetin aciz ve güçsüz görünmesine yol açar.

2-15. Mao'nun İlkeleri

Mao Tse-Tung gerilla taktiklerinin ilkelerini şöyle sıralamaktadır:

- Düşman ilerler, biz çekiliriz.
- Düşman duraklar, biz taciz ederiz.
- Düşman yorulur, biz saldırırız.
- Düşman çekilir, biz kovalarız.

KISIM 3

KARŞI-AYAKLANMA FAALİYETLERİ

Bölüm I. Genel

3-1. Farklı Koşullar

a. Birinci ve ikinci bölümlerde de görüldüğü üzere, kontrgerilla faaliyetleri, koşullara göre değişiklik göstermektedir. Kontrgerilla komutanı, hedef, taktik ve anlayışları genellikle kendisininkinden farklı olan bir düşmanla karşı karşıyadır.

b. Bu bölümde, taktik kontrgerilla faaliyetlerinin rolü karşı-ayaklanma programı ile bağlantısı içinde incelenecektir. Kısaca, başarılı bir kontrgerilla faaliyetinin ve kontrgerillanın aşina olması gereken diğer bağlantılı faaliyetlerin planlama ilkeleri ve öncelikleri ele alınmaktadır.

3-2. ABD'nin Rolü

ABD güçlerinin gerçekleştirdiği kontrgerilla faaliyetleri, ağırlıkla yabancı iç savunma (FID) çerçevesinde bir rol üstlenmektedir. ABD, ev sahibi ülkenin ulusal hedeflerini ve karşı-ayaklanma

programını desteklemeyi amaçlamaktadır. Yabancı iç savunma komutanı, iki önemli sorunu göz önünde bulundurmak zorundadır. Bunlar, ev sahibi ülke karşı-ayaklanma programının nihai hedefleri ve kendi faaliyetlerinin bu hedefleri destekleyecek şekilde gerçekleştirilmesi sorunlarıdır.

Bölüm II.
Göz Önünde Bulundurulması Gerekenler

3-3. Yabancı İç Savunma Faaliyetleri

a. Kontrgerilla faaliyeti gösteren ABD güçlerinin büyük bir bölümü yabancı iç savunma gücünün bir parçasıdır. Komutan, yabancı iç savunma faaliyetlerinin, ev sahibi ülke karşı-ayaklanma planını nasıl destekleyeceğini kavramış olmalıdır. Bu anlamda, ev sahibi ülke karşı-ayaklanma planının hedefleri, yabancı iç savunma gücü ve kontrgerilla komutanının da hedefleri olmaktadır.

b. Kontrgerilla faaliyeti planlamasında öncelikle faaliyetlerin halk üzerindeki etkisi göz önünde bulundurulmalıdır. Komutanlar, hükümet adına halkın aktif desteğini kazanmalı, en azından, kontrgerilla eylemlerinde, gerillanın anti-propaganda amacıyla kullanabileceği hatalara yer vermemelidirler.

3-4. Karşı-Ayaklanmanın Desteklenmesi

a. Ev sahibi ülkede, yabancı iç savunmayla görevli ABD güçlerinin ikili bir misyonu vardır. İlk olarak, gerillayı askeri açıdan yenilgiye uğratarak ya da nötralize ederek, ev sahibi ülkenin, daha önceden tartışmalı veya tümüyle gerilla kontrolünde olan bölgelerdeki fonksiyonunu yeniden başlatmasına veya canlandırmasına ortam hazırlamalıdır. İkinci olaraksa, ev sahibi ülkenin, halkın desteğini ve güvenini kazanabileceği ve giderek tek başına ayakta durabileceği bir ortam

oluşturmak üzere, göstereceği savaş-dışı faaliyetlerle karşı-ayaklanma programını desteklemelidir. Karşı-ayaklanma misyonunun her iki yönü de aynı derecede önemlidir ve genellikle bu yönlerin aynı anda hayata geçirilmesi gerekir.

b. Yabancı iç savunma güçlerinin halkın desteğini kazanmaya çalıştıkları sırada düştükleri en yaygın hatalardan biri, bu desteği salt kendileri için kazanmalarıdır. Komutan, halk desteğinin, sonuçta ev sahibi ülke için kazanılması gerektiğini unutmamalıdır. Gerillalara karşı gerçekleştirilen başarılı kampanyaların ya da halka yardım programlarının sağladığı prestij, yabancı iç savunma gücüne değil, ev sahibi ülke hükümetine mal edilmelidir.

3-5. Taktik Harekatların Amacı

Taktik kontrgerilla harekatlarının amacı, bölgedeki gerilla faaliyetini ya da tehdidini azaltmak ve ev sahibi ülke kalkınma programının hayata geçirilmesine uygun bir ortam hazırlamaktır. Bu amaçlar birbirini tamamlayıcı niteliktedir. Gerilla tehdidi azaltıldığında, iç kalkınma başlayabilecek, iç kalkınma gerçekleştiğinde ise ayaklanmaya zemin oluşturan hoşnutsuzluk ortadan kalkacaktır. Bu da, gerillanın hem halk desteğini, hem de (ayakta kalabilmesi için gereken) meşruiyetini yitirmesine yol açacaktır.

3-6. Planlamada Göz Önünde Bulundurulması Gerekenler Görev, Düşman, Arazi (ve Hava), Birlikler ve Zaman (METT-T)

a. **Görev:**

(1) Yabancı iç savunma faaliyetleri altı alanda gerçekleştirilmektedir.

(a) İstihbarat faaliyetleri

(b) Psikolojik faaliyetler

(c) Halk ve kaynak kontrol faaliyetleri

(d) Askeri-sivil faaliyet

(e) Taktik harekatlar (vurucu ve pekiştirici)

(f) Danışmanlık yardımı

(2) Savaş ekibi, ağırlıkla taktik harekatlardan sorumludur. Ancak kontrgerilla savaşının doğası gereği, belirli bir taktik harekat ya da kampanya, diğer beş faaliyetin bazı unsurlarını da belli ölçülerde kapsayabilir. Kontrgerilla harekatlarında komutanın rehberliği, klasik harekatlardakinden daha kapsamlı ve ayrıntılıdır. Kontrgerilla komutanı, faaliyetinin tüm yönlerini birbiriyle uyum içinde düzenleyebilmelidir.

(3) Komutan, eğer özel bir görevi yoksa, planlamada, geniş çaplı operasyonların desteklenmesi, darbe harekatı gibi faaliyet biçimlerine ek olarak, belirli bir operasyon bölgesindeki gerillanın, arazinin ve halkın özellikleri gibi faktörleri göz önünde bulundurur. Özel bir görev almışsa, bu takdirde, hangi yabancı iç savunma alanında, hangi birimin görevlendirileceği sorunu da dahil, daha özgül bir planlama yapar.

b. **Düşman:** Komutan, gerillanın zaaf ve yeteneklerini değerlendirirken, şu faktörleri göz önünde bulundurur:

(1) Ulusal ve yerel kökenleri

(2) Örgütlenmesi, bu örgütlülüğün düzeyi ve komuta birliğinin var olup olmadığı

(3) Gücü, morali ve eğitim durumu

(4) Kullandığı taktikler ve bunları uygulama yeteneği

(5) Saldırı, savunma ve takviye yeteneği

(6) Elindeki kaynaklar

(a) Yiyecek ve içecek

(b) Silah, cephane, patlayıcı, yakıt, ilaç; nükleer, biyolojik, kimyasal silah (NBC) kapasitesi; dış desteği (personel, malzeme ve moral olarak)

(7) Liderleri ve bunların kişilikleri

(8) Sivil halkla ilişkileri

(9) İkmal durumu

(10) İletişim düzeyi

(11) Ev sahibi ülkenin sivil ve askeri kurumlarına sızabilme yeteneği dahil, istihbarat ve karşı-istihbarat kapasitesi

(12) İletişim hatları

(13) Zayıf yönleri

(14) Dış destek

c. **Arazi ve Hava Koşulları:** Komutan, arazi ve hava koşullarının kontrgerilla faaliyetleri üzerindeki etkisini değerlendirirken şunları göz önünde bulundurur:

(1) Ekim ve hasat dönemleri, vb. gibi mevsimin, ayın evrelerinin ve meddücezirin etkileri. Hava koşullarının, insan, malzeme, görüş mesafesi ve manevra yeteneği (Bunlar hem ABD güçleri hem de gerilla açısından geçerlidir.) üzerindeki etkisine özellikle dikkat edilir.

(2) Arazi ve yol ağının taktik ve lojistik faaliyetler açısından uygunluğu. Hava koşulları gibi arazinin de, insan, malzeme, görüş mesafesi ve manevra yeteneği (hem ABD hem de gerilla güçleri açısından) üzerindeki etkilerine dikkat edilir.

d. **Eldeki Birlikler ve Kaynaklar:**

(1) Komutan, çeşitli çatışma, çatışma destek ve savaş hizmet destek araçlarına sahiptir. Bu araçlar ya ABD güçleriyle sivil kurumlarından ya ev sahibi ülke güçleriyle sivil kurumlarından ya da her iki kaynaktan birden sağlanabilir.

(2) Kontrgerilla operasyonunun başarısı, komutanın, elin-

deki araçları en iyi şekilde kullanmasına bağlıdır. Bunun için, elindeki araçların olumlu ve olumsuz yanlarını gerçekçi bir şekilde değerlendirip, niteliklerine uygun alanlarda kullanır. Komutan, çoğu zaman, elindeki araçların görevin yerine getirilmesine yetmediğini görür. Böyle durumlarda, ihtiyaçlarını üst kademelere iletmelidir. İhtiyaçları yine karşılanamıyorsa, o zaman bu araçlar olmadan bir çözüm üretmeli ve görevini yerine getirmelidir.

(3) Kontrgerilla savaşının kendine özgü nitelikleri, her düzeydeki alt kademe liderine görevi sırasında geniş esneklik ve insiyatif tanınmasını gerektirmektedir.

e. **Zaman:**

(1) Zaman nispi bir kavramdır. Ayaklanmanın gelişmesine zemin hazırlayan koşullar bir gecede ortaya çıkmamıştır ve yine bir gecede ortadan kalkmayacaktır.

(2) Yabancı iç savunma faaliyetiyle görevli ABD kuvvetleri, ev sahibi ülkede, görevlerini tamamlayıncaya kadar kalacaklarını bilmelidirler. Görevin tamamlanmasının ölçüsü ise, genellikle, ABD güçlerinin yaptığı işi artık ev sahibi ülkenin yapabilecek duruma gelmesidir. ABD faaliyetleri askeri açıdan ne kadar başarılı olursa olsun, ayaklanmaya yol açan siyasi, ekonomik, sosyal sorunlar çözülmediği veya tümüyle ortadan kaldırılmadığı sürece, ayaklanma yenilmiş değildir. Bu ise genellikle oldukça uzun bir zamanı gerektirir.

(3) Taktik harekatlar sözkonusu olduğunda ise, harekatın planlama ve uygulama süresi, duruma göre değişir. Konsolidasyon kampanyaları gibi uzun süreli operasyonlarda, ayrıntılı bir planlama yapılabilmesi uzun bir süreyi gerekli kılar. Buna karşılık, darbe veya saldırı harekatları gibi kısa süreli harekatları planlama süresi daha kısadır.

(4) Her düzeydeki komutanlar, planlamayla, ellerindeki zamanı en iyi biçimde değerlendirebilirler. Sağlam bilgi eksikliği, ayrıntılı plan yapılmasını engeller. Buna karşılık, her görevde, ortak olan rutin ilkeler bir araya getirilerek, rutin faaliyet prosedürleri (SOP) hazırlanmalı ve ilgili herkese kavratılmalıdır. Böylelikle, özel bir faaliyet sözkonusu olduğunda, eldeki prosedür yeniden gözden geçirilerek bazı ayrıntıların eklenmesi ve düzeltilmesiyle, planın kısa zamanda hazırlanması mümkün olur.

(5) Planlama zamanı çoğunlukla kısıtlıdır. Uyarı ve harekat emirleri genellikle sözlü olarak verilir. Böyle durumlarda üçe bir kuralı uygulanır. Komutan eldeki zamanın üçte birini planlamaya, diğer üçte ikilik zamanı ise, astlarının kendi planlarını geliştirip daha alt kademelerine kavratmalarına ayırır. Çoğu durumda, planlama zamanı o kadar kısıtlı olur ki, doğru dürüst bir plan hazırlanamaz. Bu durumlarda, komutan astlarını anlık (duruma göre) emirlerle yönlendirir.

3-7. Kısıtlamalar

a. Kontrgerilla faaliyetleriyle görevli ABD kuvvetleri, diğer savaş türlerinde karşılaşılmayan bazı sınırlamalarla yüz yüze kalırlar. Bu kısıtlamalar gerillayı bulma ve yok etme çabalarını engelliyor gibi görünür. Örneğin, sivil halkın ve onlara ait mülkiyetin güvenliği, bu kesimi hükümetin tarafına kazanmada hayati önem taşır.

b. Gerilla da bunu bilir ve ABD güçleriyle, özellikle yerleşim bölgelerinde çatışmaya girerek, ABD güçlerine, sivil halka ve mülkiyetine zarar verdirmeye çalışır. Böyle bir durumda, birkaç düşmanın öldürülmüş ya da yaralanmış olması bile, arada kendi masum insanları da ölen, yaralanan veya mülkiyeti zarar gören yerli halkın öfkesini bastırmaya yetmez.

c. Siyasi hesaplar, kontrgerilla faaliyetinin hayata geçiriliş biçimini etkiler. Bu, ağırlıkla, ev sahibi ülkeyle gerillalar arasında gerçekleşen bir rekabet savaşıdır. Rekabet siyasi, sosyal, dini veya ekonomik konular üzerinde gerçekleşir. Hükümetle onun temsilcilerine düşen, en iyi alternatifin kendileri ve kendi programları olduğunu gösterebilmektir.

d. Komutan, açık, basiretsiz bir diktatörlükten, kendi ayakları üzerinde durmaya çalışan bir demokrasiye kadar, ev sahibi ülkenin hükümet şekli ne olursa olsun, her türden siyasi ortamda faaliyet gösterebilmeye hazırlıklı olmalıdır.

e. Ev sahibi ülkenin siyasi ortamı ne olursa olsun, komutan elindeki her türden araçla gerillaya karşı savaşabilmeli, demokratik ilkelerin hemen hayata geçirilemeyebileceğini de hesaba katmalıdır. Bununla birlikte, desteklemek üzere gönderildiği hükümetin konumunu güçlendirme çalışması sırasında, yetki sınırları içinde kalmayı bilmelidir. Büyük yolsuzluk, büyük başarısızlık veya insan hakları ihlali gibi hatalar belgelenip üst komuta kademelerine rapor edilmelidir. Varsa, bunları engelleyecek başka araçlara da başvurulabilir. **Ev sahibi ülkenin demokrasi ilkeleri karşısındaki tavrını etkilemek, komutanın değil, ABD hükümetinin işidir.**

f. Yetki konusunda bazı belirsizliklerin sözkonusu olduğu durumlar ortaya çıkabilir. Böyle durumlarda, yetkinin sınırlarını belirlemek ve özellikle de vurucu harekatlar sözkonusu olduğunda bu yetkilerin dağılımını yapmak üst makamların işidir. Bununla birlikte, bazen, karar ve yetki makamlarını saptamak üzere kontrgerilla komutanının çeşitli hükümet yetkilileriyle işbirliğine girmek zorunda kalabileceği durumlar da sözkonusu olabilir. Komutan, acizlik, kendi çıkarını düşünme veya gerilla davasına gizli sempati besleme gibi çeşitli nedenlerle gerillaya karşı harekata girilmesini engelleyen hükümet yetkilileriyle karşılaşırsa, sözkonusu yetkilinin görevden alınması talebiyle, bu durumu belgeleyip üst makamlara iletmelidir.

3-8. Harekat İlkeleri

a. **İstihbarat:** Gerillanın yenilmesinde taktik istihbarat kilit önem taşır. Bu, komutana, insiyatifi ele geçirmede önemli olan gerilla yerleşim yerleri, faaliyetleri, güçlü ve zayıf yanları ve planları hakkında bilgi sağlar. İstihbarat kaynağı yoksa (özellikle de saldırı harekatlarında), başarı şansı azalır ve komutan duruma hakim olacak yerde, gerillanın insiyatifine göre tavır almak zorunda kalır. Komutan, faaliyet alanındaki her istihbarat kaynağından yararlanmalıdır. Bu kaynaklar şunlardır:

(1) Tugaya bağlı istihbarat seksiyonu:

(a) Yer gözetleme radarı (tümenden destek)

(b) Yer alıcıları (tümenden destek)

(c) Uzun menzilli gözetleme birimi (tümenden destek)

(d) Hava desteği (tümenden destek)

(e) Hava tahmin gözlemleri (kolordudan destek)

(2) Manevra taburuna bağlı istihbarat seksiyonu ve keşif müfrezeleri

(3) Manevra bölüğünün gözlem ve (savaş bilgi) raporları

(4) Savaş destek birimlerinin hedef tespit bataryaları, askeri polis (inzibat), (varsa) kimyasal keşif birimleri ve gözlem (ve savaş bilgi) raporları

(5) Savaş hizmet destek birimlerinin gözlem (ve savaş bilgi) raporları

(6) Diğer kaynaklar

(a) Yerli halk

(b) İstihbarat ajanları (tümenden ve kolordudan)

(c) Ev sahibi ülkeye ait kurumlar

(d) Ele geçirilen düşman belgeleri

(e) Düşman esirleri

(f) Düşman haberleşme hatlarına girerek elde edilen bilgiler

(g) Özel operasyon kuvvetleri

b. **Taktik Durum:** Kontrgerilla faaliyetinin örgütlenme ve uygulanma biçimi taktik duruma göre değişir. Birimler o andaki gerilla tehdidine göre örgütlenir ve istihdam edilirler. Örneğin, gerilla müfreze düzeyinde faaliyet gösteriyorsa, bunlara karşı müfreze veya bölük düzeyinde birimler kullanılır. Bu birimler merkezi kontrol (bölük veya tabur) altında, devriye ve pusu gibi bağımsız operasyonlar gerçekleştirirler. Bu, onlara, aynı anda, daha büyük bir biriminkinden daha geniş bir bölgeye yayılma olanağı sağlar. Böylelikle, karşılaşabilecekleri tipik gerilla kuvveti karşısındaki ateş güçleri de azalmamış olacaktır. Çok küçük bir gerilla kuvvetine karşı büyük bir kuvveti kullanmak verimsiz bir uygulamadır. Çünkü bu sürpriz saldırı şansını azalttığı ve aynı anda daha küçük bir alanın kontrol edilebilmesine neden olduğu gibi, (daha küçük bir birime oranla) hareket kabiliyetini de düşürür. Buna karşılık, büyük bir gerilla gücüne karşı küçük bir güç göndermek ise (ateş gücüyle desteklenemediği veya takviye yapılamadığı takdirde) tam bir felakete yol açabilir.

c. **Esneklik:** Kontrgerilla faaliyetiyle görevli birimler esnektir ve değişen taktiklere hızla uyabilme yeteneğine sahiptir. Kontrgerilla savaşının doğası, büyük birimden küçük birim faaliyetine hızla geçebilme, arazi, hava koşulları ve görüş mesafesinin durumuna uyabilme ve hem savunma, hem de saldırı yapabilme yeteneği gerektirir. Değişen taktik durumlara uyum sağlama, gerillanın dengesini bozduğu gibi, onun etkili taktik operasyon düzenleme yeteneğini de kırar.

d. **Manevra Yeteneği:**

(1) Kontrgerilla güçleri gerillayı bulabilmek, yerini saptayabilmek, çatışmaya girebilmek ve izleyebilmek için en az onun kadar, hatta ondan daha fazla manevra yeteneğine sahip olmalıdır. Gerilla asıl olarak yaya faaliyet gösterdiğinden, kontrgerillanın motorize, mekanize ve hava ulaşım araçları önemli bir avantaj sağlıyormuş gibi görünür. Ancak gerilla, karadan ulaşımın olanaksız (veya oldukça sınırlı) olduğu arazilerde faaliyet göstermektedir. O yüzden, kontrgerilla güçlerinin sözkonusu avantajı ilk bakışta görüldüğü kadar büyük olmayabilir. Arazi, hava koşulları veya gerilla gücünün yapısının gerilla mevzilerine hava veya kara araçlarıyla hızla ulaşmaya elvermediği durumlarda, kontrgerilla güçleri, sözkonusu araçlarla, yaya manevra yapabilecekleri en yakın noktaya indirilmelidir. İyi eğitilmiş, yaya manevra yapabilen ve araziyi düşmandan daha iyi kullanabilen bir kontrgerilla gücü, düşmana karşı taktik avantaj sağlayabilir.

(2) Komutanlar, askerlerinin sırt çantalarına gereksiz yük yüklememelidir çünkü bu askerin hızını kesecektir. Askerler sadece gerekli olan ve gerilla mücadelesine uyan eşyayı taşımalıdırlar. Diğer ihtiyaçlar ise kara veya hava ikmaliyle sağlanır.

e. **Asgari Güç Kullanma:**

(1) Verilen görevin yerine getirilmesine yetecek gerekli asgari ateş gücü kullanılır. ABD güçlerinin gerilla ateşi altında kaldığı durumlarda, açılacak karşı-ateş savaş dışı sivillerin ölmesi, yaralanması veya mülklerinin zarar görmesine yol açacaksa, bu takdirde, ancak kendilerini koruyabilecek kadar karşılık vermelidirler. Komutan, böyle durumlarda, gerillayı asgari karşı-ateşle (muhtemelen pusular kurarak) bastırmaya çalışır ve güçlerini,

sivillerin hayat ve mülklerini tehlikeye düşürmeyecek ve bu arada kendine de avantaj sağlayacak mevzilere kaydırır. Gerekirse, manevra yeteneğini artırmak üzere sis bombası ve –eğer yetkisi varsa– isyan denetim araçları kullanabilir. Sivillerin hayat ve mülklerini tehlikeye sokmadan çatışmaya girme olanağı yoksa, komutan güçlerini (örtülü ve gizli yollardan) gerillanın kaçış yollarını kesip kuşatabilecek pozisyonlara kaydırır. Ve ardından, kuşatmayı giderek daraltır.

(2) Sivil yerleşim bölgelerinde sınırsız ateş gücü kullanmak, öfkenin hükümete çevrilmesine neden olacak ve ardından, isyan davasını desteklemeye dönüşecektir. ABD askerleri bunu iyi kavramalı ve çatışma kurallarına harfiyen uymalıdırlar. Kuşkusuz bu, kendini savunma hakkından vazgeçilmesi anlamına da gelmemektedir.

(3) Sivil hayat ve mülkiyetin tehlikeye düşmesi sözkonusu değilse, gerillaya bütün ateş gücüyle yüklenilebilir. Tabii burada cephanenin uygun biçimde harcanmasına da dikkat edilmelidir. Örneğin, makineli tüfek yuvasını sökmek için havan, pusuya yatmış düşmanı öldürmek için makineliler kullanılır. Bazı durumlarda etkili olmakla birlikte, dolaylı ateş manevranın yerini tutamaz.

f. **Sabır:** Kontrgerilla güçleri hiçbir bağlantı kuramadan uzun bir zaman geçirmek zorunda kalabilirler. Gerilla, tersi bir durum sözkonusu olmadığı sürece, hem sayı hem de silah olarak geride olduğunu bilir. Kontrgerilla güçleri, gerillanın hareket alanlarında faaliyeti durdurduğuna bakıp aldanmamalıdırlar. Gerillanın, kontrgerilla gücünün hareket tarzını sürekli izleyip onun zayıf noktalarını kolladığı ve riskin asgariye indiği bir fırsatı yakalar yakalamaz saldıracağı unutulmamalı, her an bir gerilla saldırısının olabileceği düşünülmelidir.

g. **Yedekler:**

(1) Komutan, çıkabilecek fırsatları anında değerlendirebilmek ve gerillanın çıkışlarına karşı koyabilmek için daima bir yedek güç bulundurur. Yedeğin miktarı, birimin boyutuna ve taktik duruma göre değişir.

(2) Saldırı harekatlarında, bir tabura bir takım, bir bölüğe bir manga, bir tugaya bir bölük yedek ayrılabilir.

(3) Savunma harekatlarında ise, 360 derecelik bir güvenlik ihtiyacından dolayı, yedek oranı çemberin boyutuna göre değişebilmektedir.

(4) Bölük veya tabur komutanı, çemberin büyüklüğüne göre, ince bir savunma hattı oluşturmak zorunda kalabilir. Böyle durumlarda komutanın önünde dört seçenek vardır: Çember üzerindeki savunmayı azaltmak pahasına, merkezde küçük bir yedek güç bırakmak; yedek güç bırakmayıp, gerektiğinde güçlerinin bir kısmını çemberin diğer taraflarına kaydırabilecek şekilde birimler tespit etmek; yedek güç ayırmamak fakat çember üzerinde çatışmanın en yoğun olduğu kesime daha fazla güç yığmak, çemberi küçültmek.

(5) Savunma harekatlarında, tugaylarda yedek bir bölük oluşturulmalıdır. Bu görev, harekat alanında uzun süre kalan (veya görevi en ağır olan) yedeğe ayrılacak şekilde tüm bölüklere rotasyon halinde uygulanmalıdır. Yedek bölük yedekte beklerken, dinlenme, silah bakımı ve eğitim gibi faaliyetlerle ilgilenebilir.

(6) Yedek birimin hareket yeteneği yüksek olmalıdır. Hem çabuk, hem de motorize veya mekanize ulaşımdaki gibi özel yollara bağımlı olmamasından dolayı, yedek güç sevkıyatında hava yolu tercih edilir. Sevkıyat şekli ne olursa olsun, yedek gücün araçları sadece kendi hizmetinde tutulmalı ve gerektiğinde derhal hizmete girebilmelidir.

(7) Yedek birimler ani harekatlara karşı hazır olmalıdırlar. Yedek güç herhangi başka bir faaliyetle görevlendirilmişse, komutan yeni bir yedek güç hazırlar. Bu durumda, en az işi olan birim yedeğe ayrılır.

Bölüm III. Darbe Harekatları

3-9. Hedefler

Bu bölüm, darbe kampanyalarının organizasyon, görev ve faaliyetlerle ilgili rehber ilkelerini içermektedir. Darbe kampanyaları, isyancıların denetiminde bulunan veya çatışmalı bölgelerdeki taktik isyancı kuvvetlere yönelik bir dizi geniş çaplı savaş harekatını kapsar. Darbe harekatları esnasında, diğer iç savunma faaliyetleri taktik güçleri destekleyebilir. Darbe kampanyası harekatları, süre olarak nispeten kısadır (genellikle, bir günle birkaç hafta arası). Burada ele alınan ilkeler piyade birliklerine yönelik olmakla birlikte, kontrgerilla faaliyeti gösteren herhangi bir silahlı organizasyon için de geçerli olabilir.

3-10. Organizasyon

Darbe kampanyasıyla görevlendirilen birlikler, diğer bölgesel sorumluluklarını bırakırlar veya (tercihan) bölgesel ya da ulusal düzeyde uzman birlik şeklinde organize edilirler. Bunlara bağlı vurucu güçler, lojistik üslerden uzak bölgelerde kendi kendilerine yetecek şekilde örgütlenirler. Harekatla görevli olmayan diğer birimler ise güvenlikli bölgelerde destek üsleri oluştururlar.

3-11. Görevler

Darbe kampanyaları, gerilla güçlerine ve üslerine karşı düzenlenir. Gerillayı sürekli tedirgin etme, dengesini bozma işlevi görür ve genellikle dost birliklerin denetimi dışındaki bölgelerde düzenlenir. Amfibi veya karadan çıkartmalara ek olarak, hava saldırısı veya paraşütle indirme yöntemleri de kullanılabilir.

3-12. Kavramlar

a. Darbe kampanyaları baskın, keşif amaçlı büyük saldırı, planlı veya plansız saldırı ve takip (veya bunların birleşimi) gibi saldırı taktiklerini kapsar.

b. Darbe kampanyası harekatları şu amaçlarla yapılır:

(1) Personel ve lojistik kaynak teminini engellemek üzere gerillayı taciz etmek

(2) Gerilla gücünü ve üs komplekslerini yok etmek

(3) Hükümete ve bölge halkına destek vermek

(4) Konsolidasyon bölgelerini genişletmek

3-13. Harekatlar

a. Darbe kampanyasıyla görevli birlikler, belli bir taktik sorumluluk bölgesinde görevlendirilirler. Birlik komutanı, harekat bölgelerini taburlar arasında bölüştürür. Bu işlem bölüklere kadar yayılır. Bölük komutanları da zaman zaman müfrezelere bölge paylaştırabilir. Ancak müfrezeler, harekat bölgeleri şeklinde çalışmaktan çok, özel görevler şeklinde faaliyet gösterirler. Her tabur ayrı bir harekat destek üssü (OSB) oluşturur. Normal olarak, bölükler devriye üslerinden harekat yaparlar ancak zaman zaman ayrı bir harekat destek üssü oluşturdukları da olur. Birimler arasında paylaştırılan harekat bölgelerinin, etkin bir tarama faaliyetine olanak vermeyecek kadar geniş olması halinde, komutan bölgeler arasında öncelik sıralaması yapar.

b. Tabur komutanları, acil müdahale gerektiren durumlarda, hızla harekete geçebilecek yedek güçler (hazır güçler) oluştururlar. Piyade bölükleri, harekat bölgelerinde sürekli ve saldırıya hazırlıklı olarak devriye gezerler. Bölük, devriye üssünün yeri ve devriye hatları, bölgenin tümünü arayabilmek amacıyla sürekli değiştirilir.

c. Piyade bölüğü, sınırlı bağımsız harekatlara girmeye elverecek yeterli malzemeyle donanmış olarak, bölük devriye üssü kurar ve bunun güvenliğini sağlar. Bir süre aynı bölgede harekat yapacaksa, yanında yeterli miktarda yiyecek ve cephane bulundurmalıdır.

d. Bölük sorumluluk bölgesinde gece ve gündüz devriye çıkartılır ve gece devriyelerine özel dikkat gösterilir. Herhangi bir çatışma olasılığına karşı, takım düzeyinde devriye, yeterli ateş gücüne sahiptir. Ek destek gerektiği takdirde, bölük komutanı ya diğer mangalarını harekete geçirir ya da tabur yedeklerinden (hazır güçten) yardım ister. Gerillayla, organik ateş ve (gerekiyorsa) manevra araçlarıyla, top ve havan desteğinde çatışmaya girmeye dikkat edilir.

e. Bölük komutanına verilen emirler, görev bölgesiyle ve ikmalle ilgili emirlerdir. Harekatın yönetimi bölük düzeyinde planlanır ve uygulanır. Tüm kampanya görevlerinin tamamlanmasını sağlamak için müfreze faaliyetleri bölük komutanı tarafından planlanır ve koordine edilir. Devriyeye çıkan müfreze, sadece hafif eşya taşır, diğer gereksiz malzemesini harekat destek üssünde bırakır.

f. Piyade bölüğü (zaman zaman) havanlarını tabur harekat destek üssünde bırakır. Bu takdirde, yanına ateş destek timleri (FIST) alır. Arazi ve şartlar elverişliyse, tabur harekat destek üsleri de bölük devriye üslerine bağlı olarak yer değiştirebilir. Bölgede sivil bir yerleşim merkezi varsa, tabur üsleri yerleşim merkezinin yakınlarına (içine değil) kurulabilir. Buraya yerleşen tabur, psikolojik, istihbari ve askeri-sivil faaliyetler de gerçekleştirebilir.

g. Birlik komutanı, gerilla güçlerinin ve üslerinin yerlerinin saptanmasında eldeki bütün olanakları kullanır ve gerilla gücünün yok edilmesine her şeyden fazla öncelik verir. Gerilla gücüne karşı girişilecek saldırı, normal olarak, gerilladan daha büyük bir savaş gücüne sahip olmayı gerektirir. Yedek-

ler (hazır güçler), hareket halindeki gerilla gücünü dağılıp kaçmaya fırsat vermeden, derhal yakalayıp imha etmeye çalışmalıdır. Gerilla üslerine, duruma bağlı olarak, planlı olup olmadığına bakılmaksızın saldırılabilir. Birlikler, gerillaya karşı girişilen başarılı saldırının ardından, arama faaliyetine girişir ve bölgeyi en ince ayrıntılarına kadar arar. Takip harekatlarının amacı, kaçmaya çalışan güçleri imha etmek veya esir almaktır. Karadan takip havanla, hava desteği ve hava saldırı güçleriyle desteklenir.

h. Birlik, gerçekleştirdiği başarılı saldırıdan sonra, bulunduğu bölgede uzun süre kalmaz. Gerilla arama operasyonuna yeniden başlar. Bu arada, bazı birimler dinlenme ve eğitim için destek üssüne geri gönderilebilir.

i. Darbe harekatlarında sürat ve sürpriz önemlidir. Bu, özellikle bilinen bir gerilla merkezine karşı girişilecek saldırıda geçerlidir. Savaş birliklerinin, gerilla denetimindeki veya denetim kurmaya çalıştığı bölgeye ani ve beklenmedik girişi, kontrgerilla açısından önemli avantajlar sağlar. Beklemediği bir saldırıyla karşı karşıya kalan gerilla, kendini korumak amacıyla karşı koymaya çalışabilir. Ancak ilk anda şaşkındır ve paniğe kapılabilir. Gerilla durumu kavrayıp insiyatifi ele geçirmeye çalışana kadar, kontrgerilla güçlerince sarılır. İlk kontrgerilla gücünün harekat bölgesine girişi sırasında düzenlenecek hava saldırısı taktiğiyle de sürpriz ve sürat olanağı yaratılabilir. Bunun ardından, hava ve diğer ulaşım araçlarıyla yeni güçler sevk edilir.

j. Yeni bir harekat bölgesine girişte en fazla tehlikede olanlar vurucu güçlerdir. İlk anda, devriye üsleri kurulup devriye çıkartılıncaya kadar, bir şaşkınlık yaşanır. Kontrgerilla güçleri yeni bir bölgeye giriş sırasında güvenliğe özellikle dikkat etmelidirler. Bölgeye girer girmez, derhal hedef referans noktaları, gözetleme ve dinleme istasyonları oluşturmalıdırlar.

Bölüm IV. Konsolidasyon Kampanyaları

3-14. Kontrol

a. Bu bölümde, görev, örgütlenme ve konsolidasyon kampanyası harekatlarıyla ilgili ilkeler ele alınmaktadır. Konsolidasyon kampanyaları, iç savunma ve iç kalkınmanın tüm sivil ve askeri yönlerinin birlikte uygulandığı kampanyalardır. Belirli bölgelerin kurulması, yeniden ele geçirilmesi ya da kontrolün sağlanması amacına yöneliktirler.

b. Birliğin konsolidasyon kampanyası içindeki görevi, taktik, istihbari, psikolojik, sivil faaliyetler yürütmek, halk ve kaynak denetimi sağlamak ve danışmanlık yardımı fonksiyonu görmektir.

c. Konsolidasyon kampanyasında yer alan birlikler, kaynaklarını aşağıda belirtilen şekilde harekete geçirerek, ev sahibi ülkenin iç savunma ve kalkınma faaliyetlerini (IDAD) desteklerler:

(1) Hazırlık ve saldırı evrelerinde, taktik operasyonlar özel önem kazanır. Herhangi bir bölgenin kontrol altına alınması, bölgenin gerilla güçlerinden temizlenmesiyle başlar. Sonra kontrol alanı genişletilir ve temizlenen diğer bölgelerle birleştirilir.

(2) Gelişme evresinde temel görev, temizlenen bölgede güvenliği sağlamak üzere gerçekleştirilecek taktik operasyonlardır. Bu operasyona paralel olarak, istihbari, psikolojik, halk ve kaynak denetimi sağlama faaliyetleriyle danışmanlık yardımı faaliyetleri yürütülür. Birlik, sivil programlarla bağlantılı olarak, ayrıca, askeri-sivil faaliyetler de gösterir.

(3) Konsolide edilen bölgedeki gerilla faaliyetinin büyük ölçüde nötralize edilip, ev sahibi ülkenin bölgedeki denetimi yeniden sağladığı bitiş evresinde, birlik, bu bölge-

deki yerel operasyonlardan çekilip, yeni operasyonlarda görev almak üzere bir başka bölgeye geçmeye hazırlanır.

3-15. Hazırlık Evresi

Konsolidasyon kampanyası planları, ayrıntılı ve uzun vadeli olarak, bu kampanyada görev alacak bütün birimlerle koordinasyon içinde hazırlanır. Birlik, planlama işlerinin yanında, gerekli eğitimini, istihbaratını ve diğer yabancı iç savunma faaliyetlerini de tamamlar.

3-16. Saldırı Evresi

a. Konsolidasyon kampanyasının saldırı evresi, özel sivil-askeri kuvvetin operasyon bölgesine sevki, gerilla güçleriyle yandaşlarının nötralize edilmesi ve yerel hükümete sızması muhtemel isyancı görevlilerin tasfiye edilmesi işlemlerinden oluşur.

b. Bunlara ek olarak, devriye, bölgesel keşif, pusu ve diğer küçük birimli faaliyetler yaygın olarak gerçekleştirilir. Hedeflerin tespit edilmesinin ardından, bu küçük birimli faaliyetleri, planlı-plansız saldırı, baskın veya takip gibi saldırı operasyonları izler.

c. Temizlenip denetim altına alınan bölgelerin yeniden gerilla hakimiyetine düşmemesine dikkat edilir.

3-17. Gelişme ve Bitiş Evreleri

a. Konsolidasyon kampanyasının gelişme ve bitiş evrelerinde gerçekleştirilecek faaliyetler, birliklerin, hükümet kurumlarının iç savunmayı kendi başlarına üstlenip kalkınma programlarını uygulayabilmelerine uygun zeminin sürekliliğini sağlama faaliyetlerinden oluşur. Ayrıca, savunma ve güvenlik görevlerini düzenli silahlı kuvvetlerden devralabilecek ye-

rel güçler eğitilir. Gerilla saldırısına karşı güvenliği sağlamak, gerillayı desteklerinden tecrit etmek ve konsolide edilmiş bölgelerin alanını geliştirme amaçlı faaliyetlerin yürütülebileceği güvenli bir üs oluşturmak üzere aktif savunma harekatları gerçekleştirilir. Gerilla güçlerini yok etmeye yönelik saldırı eylemlerine devam edilir. Ancak bu arada, yerleşim merkezleri, taktik üsler, lojistik tesisleri, hava üsleri, havaalanları ve iletişim hatları gibi yerlerin savunmasına da özen gösterilir.

b. Savunma nitelikli faaliyetler, aşağıda sayılan hedeflere yönelik olarak gerçekleştirilir:

(1) Gerilla güçlerinin yakalanması veya imha edilmesi

(2) Gerillanın yeteneğinin ve saldırı olanaklarının geriletilmesi

(3) Gerillanın bölgeye sızmasının önlenmesi

(4) Güvenliği sağlamak ve bu yolla iç savunma ve kalkınma faaliyetlerine uygun zemin oluşturmak

c. Konsolidasyon kampanyası operasyonlarında savunma, küçük birim taktiklerini kullanır ve istihbaratın anında değerlendirilmesi ya da isyancı saldırıya anında karşılık verilmesinde, hava ve diğer yedek güçlerden (hazır güçlerden) yararlanır. Top ve havan desteği olanaklar ölçüsünde önceden hazır tutulur ve planlar duruma göre gözden geçirilir.

d. Güvenlik güçleri bölge çapında yaygın devriye faaliyeti gerçekleştirirler. Eldeki birliğin bir bölümü de benzer faaliyete sokularak, ağırlıkla devriye faaliyetiyle yükümlü kılınabilir ve yerel güvenlik güçlerinin çalışmalarına yardımcı olabilir.

e. Yedek birliğin yapısı, bölgenin çapına, düşman tehdidinin türüne ve araziye göre değişir. Bazı asli birimler küçük gruplara ayrılarak dağınık haldeki tesislerin savunmalarında gö-

revlendirilir. Bu durumda yedekler, sözkonusu dağınık tesislerde karşı-saldırı gücü olarak istihdam edilirler.

f. Bölge taramaları sırasında ateş desteği gerekebilir. Ancak bu destek klasik harekatlardakinden daha düşük olur. Ateş desteğinin, dağınık haldeki güvenlik birimlerine destek sağlarken ademi merkezileştirilmesi de gerekebilir. Kısa menzillerde (doğrudan ateş rolü gören toplar da dahil), doğrudan ateş destek silahları etkili olabilmektedir. Gerilla güçlerinin dolaylı ateş silahlarının asgari menzili içinde dolaştığı hallerde, direkt ateş destek silahları önemli rol oynar.

g. Tüm askeri ve kritik önemdeki sivil tesislerle yerleşim merkezleri, sabotaj ve saldırılara karşı korunmalıdır.

h. Savunmada, büyük tesis ve yerleşim birimleriyle bunları çevreleyen küçük tesis ve yerleşim birimleri karşılıklı yardımlaşmaya girerler. Çeşitli tesis ve yerleşim birimlerinden verilecek ateş desteği, karşılıklı savunmaya katkıda bulunur.

i. Yerleşim merkezlerinin savunması öncelikle yerel paramiliter güçlerle polisin görevidir. Yerleşim merkezlerinin savunmasında, fiziksel güvenlikle halk ve kaynak kontrol önlemlerine özel önem verilir. Savunma planlamasında, askeri birimlerin bölgedeki iletişim hatlarının güvenliğiyle görevlendirilmesi mümkündür. Keşif, taktik mevkilerin tutulması, konvoy güvenliği, devriye ve güvenlik gibi faaliyetler de askeri birimlere verilebilecek görevlerdendir. İletişim hatları üzerinde bulunan terminal, tünel, köprü, karayolu ve demiryolu bağlantı noktaları gibi kritik noktalar, sabit karakollarca korunur. Karakolların büyüklüğü, görevin niteliğiyle, saldırması muhtemel düşman güçlerinin tip ve büyüklüklerine bağlıdır. Uzak bölgelerde kurulan karakollar, destek güçlerine yakın olanlara göre daha büyük olurlar.

Bölüm V. Saldırı Harekatları

3-18. Üç Evre

Bu bölümde, büyük ve küçük çaplı birliklerin düzenleyebilecekleri saldırı harekatları ele alınmaktadır. Sözkonusu operasyonlar, organizasyon ve açıklığın sağlayacağı avantajlar hesaba katılarak, ayaklanmanın evreleri çerçevesinde ele alınmaktadır. Bu harekatlarla bunların varyasyon ve kombinezonları, taktik duruma bağlı olarak, ayaklanmanın tüm evrelerinde de (henüz başlangıç halindeki gelişmemiş ayaklanma, gerilla savaşı ve manevra savaşı) gerçekleştirilebilir.

3-19. 1. Evre: Henüz Başlangıç Halindeki Gelişmemiş Ayaklanma

a. Bu evre, henüz potansiyel bir tehdit olmaktan öte gitmeyen, başlangıç halindeki veya gelişmemiş yıkıcı faaliyetlerden, örgütlü ve sık aralıklı yıkıcı eylem ve faaliyetlere kadar uzanır. Bu evrede, büyük bir şiddet patlaması veya kontrolsüz yıkıcı faaliyetler görülmez.

b. Polis güçlerine karşı girişilen saldırılar, diğer terörist faaliyetler ve halkı daha fazla etkilemeye (veya harekete silah sağlamaya) ve hükümetin denetimini olanaksızlaştırmaya yönelik bazı küçük çaplı askeri faaliyetler 1. evrede uygulanan muhtemel isyancı faaliyetler arasındadır. Ayrıca, isyanın gelişimi ve nihai başarısı açısından, çoğu zaman, önem taşıyan dış kaynaklı malzeme desteği sağlamanın temelleri atılır.

3-20. Polisiye Faaliyetler

a. Gerillaları, isyancıları ve malzemelerini denetim altına almak üzere polisiye faaliyetler gerçekleştirilir. Bu faaliyetler, ev sahibi ülkenin polis, yarı-askeri ve askeri güçleri tarafından yürütülür. Çeşitli nedenlerle bunun yapılamaması halinde, ev sahibi ülke güçleri yeniden toparlanıncaya kadar, bu faali-

yetlerin ABD güçlerince yürütülmesi gerekebilir. (ABD yasalarına göre, ordu, yabancı ülke polis güçlerine danışmanlık yapamaz ve eğitemez.)

b. ABD güçlerinin bu tür bir fonksiyon yüklenmesi gerektiğinde, bu iş için en uygun olan inzibat güçleridir. İnzibat güçleri yoksa, yerine savaşçı güçler kullanılır.

c. ABD güçlerinin polisiye faaliyet yürüttüğü durumlarda, ev sahibi ülke de, tercümanlık ve yerel gelenek görenekler konusunda danışmanlık desteği sağlar. ABD birlikleri bu faaliyet sırasında, savaş dışı sivillerle mülklerine, olanaklar ölçüsünde yumuşak yaklaşırlar.

3-21. Aramalar

a. Arama faaliyetlerini gerçekleştirecek kontrgerilla gücüne her zaman ihtiyaç duyulacaktır. Arama operasyonları ağırlıkla darbe veya konsolidasyon harekatlarını destekleyici nitelikte olmakla birlikte, nüfus ve kaynak kontrolü faaliyetlerinin de temel unsurlarından biridir. Arama ya kişi, malzeme ve binalara ya da herhangi bir araziye yönelik olarak yapılır. Arama faaliyeti, genellikle sivil polis veya askeri personel tarafından gerçekleştirilir.

b. Arama faaliyetinin kurallara uygun gerçekleştirilmemesinin, gerillaya karşı faaliyetleri olumsuz yönde etkileme olasılığından dolayı, yasak malzeme, delil, istihbarat malzemesi, ikmal malzemesi, vb. gibi eşyalara yasalara uygun bir şekilde el konmasına ve delillerin ortadan kaldırılmamasına dikkat edilmelidir. Aramanın uygun bir şekilde gerçekleştirilmesi, halkın destek ve saygısının da kazanılmasını sağlayacaktır. Uygunsuz, aşırıya kaçan veya düşüncesizce yapılan aramalar, gerilla gücü karşısında geçici bir başarı sağlasa dahi, uzun vadede halkın gerilla saflarına geçmesine neden olabilecektir.

c. Aramalarda, yetki sınırlarını aşmamaya dikkat edilmelidir.

Askeri personel, şüphelilerin alıkonmasının veya kanıtların saklanmasının gerektiği durumlarda, sadece askeri denetim alanı içinde bulunan bölgelerde (veya yasaların izin verdiği yerlerde) faaliyet yürütebileceğini iyi bilmelidir. Askeri güçlerin arama yetkileri genellikle özel yasalarla belirlenmiştir.

d. Arama timleri, kontrol edilecek malzemeler hakkında ayrıntılı bilgilendirilir. Yasaklanmış veya dağıtımı sınırlandırılmış kimyasal madde, ilaç, makine aksamı vb. gibi malzemelerin listesi time verilmelidir. Aramalardan hemen önce veya (aramalar sürekli bir nitelik taşıyorsa) periyodik olarak, arama yapılacak bölgedeki askeri inzibatla veya sivil polisle irtibat kurulmalıdır.

e. Arama faaliyetinin ABD birliklerince gerçekleştirildiği durumlarda ortaya çıkan dil sorunu, yerli halkla iletişim kurulmasını engelleyebilir. Bu durumlarda çevirmen teminine gidilmelidir.

f. Arama operasyonu en yüksek verimi elde edebilecek kadar yavaş, gerillanın karşı müdahalesine zaman vermeyecek kadar hızlı gerçekleştirilmelidir.

g. Arama faaliyeti sırasında aktif direnişle karşılaşılması durumunda, direnişi kırmak üzere saldırı operasyonu gerçekleştirilir.

h. Gerillayı sürpriz biçimde bastırıp imha etmek veya gözden kaçmış, ilk aramada saklanmış gerilla altyapılarını ortadan kaldırmak üzere, arama yapılan bölgeye bir süre sonra yeniden dönülüp sürpriz arama yapılabilir.

3-22. Şahısların Aranması

Arama faaliyetlerinde, üzeri aranan kişinin bir gerilla veya gerilla sempatizanı olabileceği akıldan çıkarılmamalıdır. Bunun yanında, sözkonusu ihtimali abartıp bir dostu düşmana çevirmekten de sakınılmalıdır. Aramada en fazla dikkat gösterilmesi gerekli an, üstü

aranacak kişinin etkisiz duruma getirilmeye çalışıldığı ilk andır. Şahıs aramaları sırasında, arama timinin bir üyesi daima aramayı gerçekleştiren unsuru koruyabilecek bir pozisyonda bulunur. (Aramayla ilgili ayrıntılı bilgi için bkz. Ek G)

3-23. Kontrol Noktaları, Yol Engelleri ve Taşıtların Aranması

a. Şüphelileri tutuklamak ve yasak malzeme kaçakçılığını önlemek üzere, yol üstlerinde sürekli denetim yapılması gerekecektir. Bu çerçevede, kontrol noktaları gündeme gelmektedir. Kontrol noktalarının yaratabileceği olumsuzluk ve hatta korkular göz önüne alınarak, sivil halka bu noktaların cezalandırmaya değil, engellemeye yönelik bir önlem olduğu iyice anlatılmalıdır.

b. Kontrol noktaları planlı ve rastgele olmak üzere ikiye ayrılır. Planlı kontrol noktaları, yerleşim merkezleri içinde veya bir anayol üzerinde, açık arazilerde kurulur. Bunlar yasadışı faaliyetlere karşı caydırıcı rol oynarlar. Rastgele kurulan kontrol noktaları seyyardır ve süratle kurulabilirler. Rastgele kurulan kontrol noktaları hızlı hareket edilmesi gereken durumlarda yararlı olmaktadır.

c. En ideali, kontrol noktasının gizlenebilmesidir. Ancak bu genellikle olanaksızdır. Kişi ya da araçların çevreden görülmeden aranabilmesi çoğu zaman mümkün olamaz. Derin arklar, köprüler veya geçitler bu açıdan uygun yerlerdir. Yine, araç sürücüsünün önceden fark edip tedbir almasına fırsat verilmemesi açısından, keskin virajların bulunduğu yerler avantaj sağlamaktadır. Ancak kimi zamanlar, güvenlik açısından çıkan dezavantajlar avantajlara göre ağır basabilir. Yolların bozukluğu da iyi konumlandırılmış bir kontrol noktasının etkinliğini artırıcı bir fonksiyon görür.

d. Gerilla pusularına ve ani saldırılara önlem olarak, kontrol noktalarında yeterli miktarda güç bulundurulmalıdır. Bu çer-

çevede, kontrol noktasında görevli personelden biri, noktayı fark edip kaçmaya çalışabilecek araçları engellemek amacıyla noktadan (yüz metreyle birkaç yüz metre arasında) uygun bir uzaklıkta, gizlenebilecek şekilde mevzilendirilir. Taşıt, sürücü ve yolcular aranır. Kontrol noktası uzun bir süre faaliyet gösterecekse, personelin bir kısmı dinlendirilir. Dinlenme yeri, herhangi bir durumda hızla toparlanabilmek üzere, kontrol noktasının yakınlarında olur. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Ek G)

3-24. Meskun Bölgelerde Arama (Kordon ve Arama Operasyonları)

a. **Teknikler:** Meskun bölgelerde arama teknikleri, polis veya bu alanda faaliyet gösteren askeri birlikler tarafından gerçekleştirilir ve aranacak belirli kulübe, bina veya semtlere göre değişir. Meskun bölgelerdeki arama operasyonları, ayrıntılı bir ön hazırlık ve prova gerektirir. Aşağıda sayılanlara özel önem gösterilir:

(1) Aranacak bölge kesimlere ayrılıp, her kesime gidecek arama birlikleri tespit edilir. Bir arama birliği. (aramayı fiilen yapan) bir "arama grubu", (bölgeyi çevirip giriş çıkışı denetleyecek ve açık alanın güvenliğini sağlayacak) bir "güvenlik grubu" ve (gerektiğinde yardım sağlamak üzere) bir "yedek grup"tan oluşur.

(a) Arama grubu fiili arama işiyle görevlidir. Genelde timlere ayrılarak faaliyet gösterir.

(b) Güvenlik grubu. arama grubunun girişi sırasında bölgeyi kuşatma altına alır. Güvenlik elemanları temel olarak, bölgeden kaçmaya çalışanları kollama işiyle yükümlüdürler. Ayrıca, isyancıların dışardan takviye almasını önlerler. Bunun için, kontrol noktaları ve yol engelleri oluşturulur. Şehir içi operasyonlarda, kaçışa imkan veren metro ve ka-

nalizasyon gibi gizli geçitler de dikkate alınmalıdır.

(c) Yedek grup. operasyon bölgesi civarında seyyar görev yapar. Asıl görevi, gereğinde diğer iki gruba yardımcı olmaktır. Bu grup, ayrıca, diğer iki grubun elemanlarını takviye veya onların yerini alma yeteneğine sahiptir.

(2) Ele geçirilen düşmana ait pankart, propaganda bildirileri vb. gibi malzemelerin, gerekli inceleme yapılıp emin olunana kadar bubi tuzaklı oldukları varsayılmalıdır.

(3) Toprak ve sualtı alanları ayrıntılı olarak aranır. Yeni kazılmış bir toprak gizlenme yeri olabilir. Toprak ve sualtında gizlenebilecek metal malzemeleri tespit etmek üzere dedektör kullanılır.

(4) Özellikle, bir gerilla gücünün arama yapılacak bölgede bulunduğunun tespit edildiği hallerde, bölgeye süratle yerleşilir ve aranacak bölge bir anda kuşatılır. Bölgenin tümünün bir anda kuşatılması mümkün değilse, asker yerleştirilmeyen kesimler ateş menzili içinde tutulur.

b. **İlkeler:** Meskun bölge aramalarında temel ilkelerden biri, halkın hoşnutsuzluğunu en üst noktalara vardırmamaktır. Yaratılabilecek hoşnutsuzluk, bölgede bulunan gerillaların, cesareti kırılan halk tarafından bölgeyi terke zorlanması noktasına vardırılabilir. Ancak hoşnutsuzluk, gerillaya destek verecek noktaya ulaştırılmamalıdır Geniş çaplı aramalar, normal olarak sivil polis ve askeri birliklerce ortaklaşa gerçekleştirilir. Arama öncesinde, mümkünse, ayrıntılı planlama ve prova yapılır, fiziksel gözlem yapılmaz. Gerekli enformasyon hava fotoğraflarıyla sağlanır. Büyük kasaba veya kentlerde, yerel polisin elinde genellikle, sözkonusu bölge ve evlerin ayrıntılı bir krokisi bulunur. Arama planı basit ve kolay uygulanabilir olmalıdır.

c. **Komuta ve Kontrol:** Normal olarak tabur veya daha büyük bir arama birliği sivil polis desteğindeki askeri komutan tarafından yönlendirilir. Daha küçük çaplı arama birlikleri ise asker desteğindeki sivil polis tarafından yönetilir. Komuta kademesinde kim olursa olsun, (sayı ve eğitim olarak yeterli ise) arama asıl olarak ev sahibi ülkenin polisince gerçekleştirilir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Ek G)

3-25. Havadan Arama Operasyonları

a. Arama birimlerinin hareket yeteneklerinin ve ateş gücünün artırılması için silahla donatılmış helikopterler kullanılır. (Bu, gerilla gücünü ciddi biçimde demoralize etme fonksiyonu da görür.)

b. Havadan arama yapan hava saldırı devriyeleri, belirli bölgelerde araştırma-inceleme görevleri de yaparlar. Bu görev sırasında bir gerilla gücünün tespit edilmesi halinde, havadan veya paraşütçü indirilerek karadan saldırıya geçilir. Bitki örtüsünün kalın olduğu yerlerde bu teknik etkisizleşir. O nedenle, hava saldırı devriyeleri ancak kara operasyonlarıyla bağlantılı olarak veya bunların gerekliliğini gösteren yeterli istihbaratın varlığı hallerinde kullanılmalıdır.

c. Karadan arama operasyonlarında, helikopterler gerilla bulunduğundan kuşkulanılan bölgelere havadan indirme yaparlar. Helikopterler bölgeyi havadan taramaya devam ederken, birlikler de arama görevini yerine getirirler. Operasyondan sonra birlikler yeniden toplanır ve işlem, diğer bölgelerde de aynen tekrarlanır.

d. Hava saldırı devriyeleri, gerillaları kamplarına kadar izleyebilecek şekilde eğitilmelidirler. Devriyelerin takip sırasında büyük bir gerilla gücüyle karşılaşması halinde, yedekler (hazır güçler) devreye sokulur. Konuyla ilgili planlamalar esir, yaralı ve malzeme tahliyeleri gibi işlemleri de kapsayacak biçimde hazırlanmalıdır.

3-26. Sivil Karışıklıklar ve Ayaklanmanın Kontrolü

a. Kontrgerilla operasyonlarında yer alan ABD güçleri, sivil karışıklık ve ayaklanmaların denetiminde ev sahibi ülke polis ve askeri birliklerine yardım görevi de üstlenebilirler. Böylesi durumlarda, ABD güçlerinin katılımı, karışıklığın kontrol altına alınması ve ABD vatandaşlarının hayat ve mülkiyetlerinin korunmasıyla sınırlı olmalıdır.

b. Göstericilerle isyancıların bastırılması işi, tümüyle ev sahibi ülke güçlerine bırakılmalıdır. Böylesi durumlarda, ABD güçlerinin doğrudan müdahalesi, isyancılar ve taraftarlarınca, meşru bir hareketin zorla bastırılması şeklinde algılanacak ve anti-propaganda aracı olarak kullanılacaktır.

3-27. 2. Evre: Gerilla Savaşı

a. Yeterince yerel ve dış destek kazanan yıkıcı hareketin organize gerilla savaşını ve hükümete karşı bununla bağlantılı çeşitli şiddet eylemlerini başlatmasıyla birlikte 2. evreye geçilmiş olur. 2. evrenin isyancı eylem biçimlerinden bazıları şöyle sıralanabilir:

(1) 1. evredeki faaliyetler yaygınlaştırılarak sürdürülür. İsyancıların halk ve bölge üzerindeki denetimi yoğunlaşır.

(2) Gerilla savaşı daha üst düzeyde yürütülmeye başlanırken, bazı coğrafi bölgelerde de sınırlı savunma yapılır.

(3) Askeri durumun elverişliliği ölçüsünde, gerilla denetimi altındaki bölgelerde isyancı bir hükümet kurulur. Henüz denetim sağlanmamış bölgelerde ise, var olan veya potansiyel durumdaki muhalif gruplar etkisizleştirilmeye ve hükümet organlarına sızılmaya başlanır. Terör ve gerilla eylemleri yoluyla gözdağı verme eylemleri tırmanır ve daha ağır basmaya başlar.

b. Askeri açıdan en önemli hedef, denetim altındaki bölgeleri

genişletmektir. Hükümet her şeyi aynı anda korumaya çalışmak durumunda bırakılarak. kaynaklarını tüketmeye zorlanır. İsyancı güçler, hükümet güçlerini savunma konumuna bağlamaya, iletişim hatlarını keşmeye, imha etmeye ve hükümetin ikmal ve diğer kaynaklarını tahrip etmeye çalışırlar.

3-28. Küçük Çaplı Operasyonlar

Küçük çaplı operasyonlar ayaklanmanın ikinci evresinde gündeme gelir. Küçük birimler, büyüklere göre daha geniş alana yayılabilmeleri, gerillanın dengesini bozmaları ve çatışma durumlarında (nızla) destek gücü sağlayabilme olanaklarından dolayı daha etkili faaliyet yürütebilirler. İkinci evrede gerilla da genellikle küçük birimler halinde faaliyet gösterir.

3-29. Baskın

a. Baskın, gerilla gücünü taciz etmek veya hem gerilla gücünü, hem de tesislerini imha etmek üzere, düşman toprağına hızla sızma biçiminde gerçekleştirilen bir operasyon biçimidir. Görevin tamamlanmasından sonra planlı bir çekilmeyle sona erer. Başarılı bir baskının altında kusursuzluk, doğru zamanlama ve ayrıntılı istihbarat yatar. Baskınlar genellikle tek ve diğerlerinden tecrit durumdaki gerilla üs kamplarına karşı düzenlenir. Baskının sürpriz niteliğini artırmak amacıyla, baskın gücü, kötü hava, sınırlı görüş imkanı ve aşılması güç arazi gibi koşullardan yararlanır.

b. Baskın gücü genellikle saldırı ve güvenlik olmak üzere iki gruptan oluşur. Baskın gücünün genişletildiği hallerde, bir de destek gücü eklenir ve saldırı grubunun bir bölümü destek silahlarıyla donatılır.

c. Hava indirme ve hava saldırı unsurlarının kullanımı, baskının sürpriz niteliğini daha da artırır. Hava indirme ve hava saldırı unsurlarının gece kullanıldığı durumlarda, baskın yeri daha titiz bir şekilde saptanmalı ve indirme sırasında azami de-

recede dikkatli olunmalıdır. Hava saldırı güçlerinin silahlarla donatılmış helikopterlerce de desteklenmesi, baskının gerçekleştirilmesinde sonsuz olanaklar yaratır. Bu türden bir baskın gücü, ayrıntılı bir hazırlığa ve başka desteklere ihtiyaç kalmaksızın, kolayca sızıp hedefi vurarak geri çekilebilir.

3-30. Devriyeler

a. Kontrgerilla operasyonlarında normal olarak klasik devriye anlayışı uygulanır. Ancak gerilla eylemleriyle harekat ortamının özelliklerine göre bazı teknik eklemeler de yapılması gerekebilir. Gerillanın tanınması, yerinin saptanması ve niyetinin anlaşılmasındaki güçlüklerden dolayı, kontrgerilla harekatlarında devriye faaliyeti daha büyük önem taşır. Gerilla faaliyetleri hakkında yeterli (ya da hiç) istihbarat bulunmadığı durumlarda da devriye faaliyetleri uygulanır. Devriye personeli ayrıntılı olarak bilgilendirilir, sadece görevle ilgili malzeme taşır ve fiziksel bir engelinin bulunmamasına dikkat edilir. Devriye hatları dikkatlice ve hava-kara destek unsurlarıyla yedek güçler de dahil, tüm büyük-küçük birimlerle irtibat halinde planlanır.

b. Gerillayı bulup yok etmek ve bölgeye giriş çıkışını engellemek amacıyla da devriye faaliyeti düzenlenir. Devriye faaliyetleri, savaş ve keşif amaçlı olmak üzere ikiye ayrılır.

c. Ayrıca şu amaçlarla devriye çıkartılır:

(1) Gerillanın faaliyet gösterdiğinden kuşkulanılan bölgeleri taramak

(2) Kritik yol ve patikaları kontrol etmek

(3) Köylerle birimler arasında temas sağlamak

(4) Kontrol noktaları kurmak

(5) Dost kuvvetlerin güvenliğini sağlamak

(6) Gerilla destek ve iletişim hatlarını kesmek

(7) Pusu atmak

(8) Gerillayı izlemek, temas sağlamak ve imha etmek

(9) Kırsal bölgelerde iç güvenliği sağlamak

(10) Gerilla birimleri ve üs kamplarının yerlerini tespit etmek

d. Tarama devriyeleri 2. evrede oldukça etkilidir. Bu teknikte devriye, çok sayıda hafif silahlı, küçük, hareket yeteneği yüksek birimlerle gerçekleştirilir. Bu, aynı zamanda, bölgenin tümüyle kontrol edilebilmesini sağlar. Devriyeler, planlı ve birbirleriyle koordineli hatlar üzerinde dolaşırlar. Rutinleşmekten, kalıplaşmaktan kaçınmak için, bu hatlar sık sık değiştirilir. Tarama devriye yöntemi, kontrgerilla güçleriyle karşılaşmaktan kaçınan gerilla güçlerinin bölgeden çekilmesini sağlar. Bu teknik, gerilla taktik güçlerinin taciz ve tespit edilmesi fonksiyonlarının yanı sıra şunları sağlar:

(1) Harekat bölgesinin yakından tanınmasına olanak yaratır.

(2) Hükümetin, yerli halkın güvenlik ve korunmasından başka bir amacı olmadığını göstererek, yerli halkın hükümete yönelik kuşkularını dağıtır.

(3) Gerilla hakkında enformasyon sağlama işlevi görür. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Ek D).

3-31. Pusu

a. Pusu, harekat halindeki veya geçici olarak duraklayan bir hedefe karşı, saklanılan bir mevziden gerçekleştirilen sürpriz saldırıdır. Kontrgerilla güçleri açısından pusunun çeşitli avantajları vardır:

(1) Pusu atmak için, sözkonusu bölgenin ele geçirilmesi veya elde tutulması gerekmez.

(2) Daha küçük bir güçle, daha büyük ve daha iyi saklanmış güçler taciz veya imha edilebilir.

(3) Gerilla, kendi açısından uygun olmayan bir yer ve zamanda, kesin sonuç verecek bir çatışmaya girmeye zorlanabilir.

(4) Gerillanın hareket özgürlüğü kısıtlanır, yeri doldurulması güç şekilde silah ve malzemelerinden yoksun bırakılır.

b. İyi planlanıp uygulanmış bir pusu, çoğu zaman, gerillalara karşı uygulanan en etkili operasyon tekniklerinden biridir. Yine, herhangi bir bölgedeki gerilla güçlerinin hareket yeteneğinin kısıtlanması açısından da etkili bir tekniktir. İyi organize edilmiş bir pusunun en önemli aşaması yer seçimidir. Pusu liderleri, aynı şekilde, mayın, tahrip kalıbı ve diğer malzemeleri en iyi şekilde kullanabilecek durumda olmalıdır. Ayrıca, gereğinde derhal devreye girebilecek bir ateş desteği hazır tutulmalıdır.

3-32. Gece Pususu

Karanlığın kontrol açısından yarattığı güçlüklere karşın, aynı karanlık, pusu personelinin güvenliği yönünden avantaj oluşturmasının yanı sıra, pusuya düşenin içine düştüğü bozgunu da artırıcı bir işlev görür. Gece pususunda grubun küçüklüğü daha pratiktir. Bununla beraber, pusu grubunun büyüklüğü, pusuya düşürülecek gücün büyüklüğüne ve bölgedeki tahmini gerilla gücüne göre değişir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Ek C)

3-33. Kuşatma

a. Gerilla gücünün bulunduğu yerden kımıldayamaması ve kesin sonuç elde edilmesi bakımından, pusu büyük olanaklar sağlar. Kuşatma, tabur veya daha büyük ölçekli birimler tarafından gerçekleştirilir. Tabur veya daha küçük ölçekli birimler, büyük ölçekli bir gücün parçası olarak fonksiyon gör-

dükleri durumlar haricinde, kuşatmayı gerçekleştirecek insan gücü ve komuta-kontrol olanaklarına sahip değillerdir.

b. Kuşatma, gerilla unsurunun bulunduğu bölge hakkında doğru bir istihbaratın varlığını gerektirir. Bu tip manevralar büyük bir kontrgerilla gücüne ihtiyaç gösterdiğinden, genellikle büyük gerilla güçlerine, gerilla üs kamplarına veya belirli bir bölgede toplanmış küçük üs kampları gruplarına karşı kuşatma uygulanır.

c. Planlamada, hazırlık ve uygulamada gerilla gücünün hızla kuşatılması perspektifiyle hareket edilir. Kuşatma mevzilerine karanlıkta yerleşmek, azami güvenlik ve sürpriz yaratma açısından büyük avantaj sağlar.

d. Geniş çaplı operasyonlarda, hava saldırı ve indirme birliklerinin varlığı, operasyonun sürat ve sürprizliğini artırıcı etki yapar. Kaçma olasılığına önlem olarak, kuşatma mevzileri aynı anda tutulur. Aynı anda mevzilenmenin olanaksız olduğu durumlarda, öncelikle muhtemel kaçış noktaları tutulur. Kuşatma operasyonunun en kritik aşaması, mevzilenme anıdır. Gerillalar kuşatılmakta olduklarının farkına vardıklarında, muhtemelen boşluklara yönelecek veya zayıf noktalara yüklenip kuşatmayı yarmaya çalışacaklardır.

e. Kuşatmayı yarma girişimlerinden anında haberdar olabilmek amacıyla, mevzilerin ileri noktalarına güçlü savaş devriyeleri yerleştirilir. Yarma girişimlerini karşılamak ve derin yarıklarla, mağaralar, tüneller veya siperlerle kesintiye uğramış zorlu kesimleri takviye etmek üzere seyyar yedek birlikler oluşturulur.

f. Dolaylı ateş desteğiyle, gerillaların dikkati kuşatmadan başka yönlere çekilebilir. Bu tür ateş destekleri önceden ayrıntılı biçimde planlanır.

g. Mevzilenmenin tamamlanmasının ardından, gerilla gücünü ele geçirmek ya da imha etmek üzere kuşatma daraltılır. Ku-

şatmanın daraltılması sırasında boşta kalabilecek birimler yedek güçlere kaydırılabilir. Küçük gerilla güçlerine karşı uygulanan kuşatmalarda, kuşatmanın gittikçe daraltılıp nihayet son darbenin indirilmesiyle bölge temizlenebilir. Ancak geniş çaplı gerilla güçlerine karşı girişilen kuşatma operasyonlarında, bir noktadan sonra daraltma işlemi dışındaki yöntemlere başvurmak gerekecektir.

h. Bu yöntemlerden biri, herhangi bir yönden gerilla gücünün içine dalıp önce ikiye ayırma ve ardından bunları imha etme tekniğidir.

i. Kuşatmanın daraltılmasının belli bir anından sonra uygulanabilecek diğer bir yöntemse, kuşatma çemberinin bir ya da birkaç noktasında blok güçler oluşturup, geri kalan güçlerin gerillayı bu bloklara doğru sürmesi tekniğidir. Bunun ardından, imha etme işlemine geçilir. Blok güçlerinin doğal bir arazi engelinin üstüne veya hızlı bir şekilde arkasına mevzilendirilebildiği durumlarda bu teknik oldukça etkili sonuçlar verir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Ek G)

3-34. 3. Evre: Manevra Savaşı

Ayaklanmanın, temel olarak organize isyancı güçlerle kurulu hükümet güçleri arasında bir manevra savaşına dönüşmesiyle, 2. evreden 3. evreye geçilir. 1. ve 2. evrelerdeki isyancı faaliyetler, 3. evrede daha da yaygınlaşarak devam eder. Hükümet güçleriyle savaşmak, bu güçlerin yenilmesinde kilit önem taşıyan coğrafi ve siyasi hedefleri ele geçirmek için daha geniş çaplı isyancı birimler kullanılmaya başlanır.

3-35. Büyük Birimli Operasyonlar

Gerilla, ayaklanmasının 3. evreye girmesinden sonra, güçlerini bir arada toplamaya, hükümet güçlerine açıkça meydan okumaya ve klasik savaş taktiklerini daha fazla kullanmaya başlar. Hatta, kendi açısından elde tutmanın daha avantajlı olduğunu düşü-

nüyor, savunulmasının, hükümet güçlerini alt etmede kendisine siyasi ve askeri avantajlar kazandıracağını hissediyorsa, belli bir toprak parçasını elinde tutup savunmayı da tercih edebilir. Bu evrede, gerillaya karşı en etkili mücadele biçimi klasik savaş taktikleridir.

3-36. Kontak Manevraları

a. Kontrgerilla taktik harekatları çerçevesindeki kontak manevraları, temel olarak klasik çatışmalardakinin aynısıdır. Burada, gece manevraları, gizli manevralar ve karşı-pusu önlemlerine ağırlık verilir.

b. Kontak manevraları sırasında, düşülebilecek pusulara karşı dikkatli olunur. Piyade, küçük birimlerle gerçekleştirilecek cephe ve kanat devriyeleriyle temas sağlayarak pusuya düşme tehlikesini en aza indirir. İlerleme hattı üzerine veya paraleline destek ateş güçleri yerleştirilir.

3-37. Keşif Amaçlı Saldırılar

a. Keşif amaçlı saldırılar, gerilla mevzilerini, yerleşim yerlerini ve güçlerini tespit etmeye, yoklamaya ve bunlar hakkında bilgi toplamaya yönelik sınırlı amaçlı harekatlardır. Kontrgerilla operasyonlarında bu amaç, gerilla hakkında bilgi toplamak, gerilla birimleri ve tesislerini yok etmektir. Komutan, tespit edilen gerilla birim ve tesislerini imha etmeye yönelik, planlı veya plansız saldırılar yoluyla taktik başarılar elde edebilmek için eline geçen temas ve istihbarat olanaklarından azami ölçüde yararlanabilmelidir. Keşif gücü bir bütün olarak operasyon düzenleyebildiği gibi, çeşitli küçük operasyonlarda gücünün sadece bir bölümünü de kullanabilir.

b. Keşif amaçlı saldırı operasyonları, diğer keşif yöntemlerine göre, daha süratli ve ayrıntılı bilgi sağlar. Kesin istihbarat eksikliği çekilen durumlarda, keşif birimi, rutin güvenlik görevlerinin yanında, temel olarak yaygın ve sürekli bir keşif

amaçlı saldırı gücü işlevi yüklenebilir. Komutan, keşif amaçlı saldırı kararı alırken şunları göz önünde bulundurur:

(1) Bir bütün olarak görevi

(2) Düşman hakkındaki bilgisi

(3) Elde bulunmayan diğer bilgilerin önem ve aciliyeti

(4) Diğer istihbarat araçlarının sürat ve verimliliği

(5) Yapılacak keşfin uygun koşullarda bir çatışmaya kadar uzanma ihtimali

(6) Yerel ve bölgesel güvenlik açısından baş gösteren gereklilikler

(7) Çıkacak fırsatı süratle değerlendirmek gerektiğinde, bunun için yeterli miktarda yedek güç ve kaynak bulunup bulunmadığı

(8) Yeterli ve her hava koşulunda kullanılabilecek ateş destek araçları bulunup bulunmadığı

c. Keşif amaçlı saldırı birimi, en azından düşmanınki kadar hareket yeteneğine sahip olmalıdır. Bu açıdan, seyyar yedekler (hazır güçler), gerillanın zaafını anında değerlendirip harekatı etkileyebilme olanağı sağlarlar.

3-38. Plansız Saldırılar

a. Düşmanla bir kez temas sağlanır sağlanmaz, komutan, manevraları, ateş, hava desteği ve diğer araçları koordineli bir şekilde mevzileṇdirerek düşmanı anında imha etmeye ve durumu kendi lehine tırmandırmaya girişir. Düşmanla temasa giren öncü unsurun, düşmanı süratle bozguna uğratamaması halinde, komutan ya plansız (anında) bir saldırı düzenlemek ya da durumu dikkatle değerlendirmek üzere zaman kazanıp ardından planlı bir saldırıya geçmek gibi iki alternatifle karşı karşıyadır.

b. Kimi zaman, hangi alternatifin seçileceğini komutanın elindeki istihbarat belirlerken, kimi zaman da durumun niteliği ve bununla ilgili değerlendirmeler belirler. Örneğin, gereksiz gecikmelerden kaçınmak veya düşmanın takviye sağlamasına fırsat vermemek gibi kaygılar bunlardandır. Bu arada, komutan, muhtemel pusulara karşı da dikkatli olmalıdır.

c. Plansız saldırı, gerçekleştirilmesi güç ve rizikolu bir harekat şeklidir. İdeal olarak, bir kez temas sağlanır sağlanmaz, duraksamaksızın saldırıya geçmek en uygunudur. Burada, düşmana ve araziye göre manevra teknikleriyle birimler hızla harekete geçirilir.

d. Komutan eldeki ateş desteğini devreye sokar. Kaynakları düşmana karşı azami savaş gücünü harekete geçirebilecek şekilde yönlendirip koordine eder. Plansız saldırıda düşman, ateş gücüyle veya kuşatmayla olduğu yere çakılmaya çalışılır. Sürat büyük önem taşır. Yedek güç, manevra birliğine destek olacak şekilde hazır tutulur. Planlı saldırıda momentin kaçırılması, saldırının başarısızlığa uğraması demektir.

3-39. Planlı Saldırılar

a. Komutan, karşılaştığı düşmanın güçlü ve iyi mevzilendiğini öğrenirse, bu kez planlı saldırı alternatifini seçer.

b. Düşman mevzileri hakkında ayrıntılı bilgiye sahip olunması, önemli miktarda ateş desteği, yaygın aldatma taktikleri, elektronik savaş (EW) tekniğinden azami yararlanılması ve plansız saldırıdan farklı yöntemler kullanılması, planlı saldırının karakteristiklerindendir. Düşmanın kaçışını önleyebilmek için temasın yitirilmemesine özen gösterilmelidir.

3-40. Pekiştirme

a. Başarıyla gerçekleşen bir saldırıyı, pekiştirme ve takip operasyonları izler. Pekiştirme, başarılı bir saldırının ardından düzenlenen bir operasyon biçimidir. Başarılı saldırıyı kesin biçimde sonuçlandırma ilkesi çerçevesinde, saldırı gücünün boşta olan kısmı pekiştirme operasyonuna sokulur.

b. Bu operasyonla görevli güç, hızla harekete geçip, gerilla komuta ve kontrol fonksiyonlarını bozup kaçış yollarını keserek, yedek güç ve malzemeyi imha eder ve düşmanın yeniden toparlanıp savunmaya geçme olanağını ortadan kaldırır. Geniş ve kendi kendine yeterli olan pekiştirme gücü, aynı zamanda taktik hava güçleri, hava indirme birlikleri ve saldırı helikopterleriyle desteklenir. Kaçan ya da tecrit edilen düşman birlikleriyle uğraşıp taktik başarılar kazanmaya çalışmak yerine, asıl olarak, ana düşman gücüne yüklenir ve diğerlerini sadece durdurmakla yetinir. Komutan, geride kalan veya pekiştirme gücü tarafından durdurulan gerilla güçlerine saldırmak üzere takip güçleri oluşturur ve bu arada, pekiştirme güçlerine acil akaryakıt, cephane gibi ihtiyaçları ulaştıracak helikopter vb. seyyar destek sağlar.

3-41. Takip

a. Takip, geri çekilen bir düşmana karşı uygulanan bir saldırı harekatıdır ve pekiştirme operasyonunun son evresini oluşturur. Saldırı ve pekiştirme operasyonlarına rağmen kaçmayı başarabilen fazla sayıda gerilla varsa devreye sokulur. Normal olarak, işlevi, kaçış yollarını tutup gerilla gücünü kuşatmak ve imha etmektir. Pekiştirme gücüyle birlikte baskıyı sürekli kılma işlevi de vardır.

b. Gerilla gücünün dağılmasıyla birlikte, pekiştirme takibe dönüşür. Gerilla etkili savaşma gücünü yitirip kaçmaya çalıştığı sırada, devreye takip girer. Gece takipleri düşmanın şaşkınlığını artırdığı gibi, çözülmesini de hızlandırır.

c. Takibin asıl amacı, gerilla gücünü imha etmektir. Zaman zaman, kontrol önlemleri olarak araziyle ilgili bazı görevler de görmekle birlikte, asıl hedef düşman gücünün kendisidir.

d. Takibin gereklilikleri ve komuta ilişkileri, pekiştirme operasyonlarının aynısıdır. Geride kalan düşman mevzilerinin ortadan kaldırılması, düşman güçlerini olduğu yerde çakmakla görevli destek birimlerini çekip yerine geçilmesi, esirlere muhafızlık, iletişim hatlarının açılması ve güvenliğinin sağlanması, kaçanların kontrol altına alınması gibi işlevleri vardır. Takip birimi komutanı, bir yandan düşmanın çekilme yollarını kesmek amacıyla saldırıya geçerken, bir yandan da düşmana karşı aralıksız ve doğrudan baskı uygular. Koşullar elverdiği ölçüde, saldırısını yoğunlaştırır. Ateş desteğinden, hava saldırı güçlerinden ve saldırı amaçlı elektronik savaş araçlarından azami ölçüde yararlanır.

Bölüm VI. Savunma Operasyonları

3-42. Varyasyonlar

a. Bu bölüm, tugay ve daha küçük ölçekli birimlerce gerçekleştirilen savunma operasyonlarını kapsamaktadır. Bu operasyonlar ve bunun varyasyonları, taktik duruma bağlı olarak, ayaklanmanın her evresinde gerçekleştirilebilir. Kimi durumlarda, uygulanacak operasyon aynen Bölüm V.dekilere benzer. Aradaki fark ise amaçlarında yatmaktadır.

b. Örneğin, devriye faaliyeti, amaca göre hem saldırıda, hem de savunmada yürütülebilir. Saldırı amaçlı olduğunda, düşmanı bulup yok etmeye, savunma amaçlı olduğunda ise, düşmanı bölgeden uzak tutmaya ve saldırı nitelikli harekata girişmesini engellemeye yönelik olur. (Savunma ve saldırı harekatlarının benzerlikleriyle ilgili olarak Bölüm V.'e bakınız.)

c. Bu bölüm ayrıca, lojistik tesisleri, operasyon destek üsleri,

havaalanları ve hava üsleri gibi sabit veya yarı sabit üslerin, değişik güvenlik gerekliliklerine göre uygulanabilecek çeşitli savunma biçimlerini de kapsamaktadır.

d. Bu operasyon biçimleri, aynı şekilde sivil yerleşim merkezlerinin savunmasında da uygulanabilir. Üslerden, tesislerden ve yerleşim merkezlerinden sorumlu komutanlar, burada sayılacak ilke ve teknikleri değişen özel durumlara uyarlayıp öyle uygulamalıdırlar.

3-43. Üs Savunma Çevresi

a. Taktik birim ve tesislerin güvenliği ve savunması gibi faaliyetler, savaşın ayrılmaz birer parçasıdır. (Buradaki "üs" terimi, savunulacak her türden tesisi adlandırmak üzere kullanılmaktadır).

b. Üs savunma operasyonları, bölge komutanının önderliği altında yürütülür. Bu komutan, diğer sorumluluklarının yanı sıra, kendi üs bölgesindeki kaynakların düşman saldırılarından dolayı kesintiye uğramasına karşı önlemler almakla yükümlüdür. Bu, teritoryal bir sorumluluktur. Teritoryal sorumluluk bölgesi içinde bulunan üslerin komutanları ise sadece kendi üslerini ve yakın çevrelerini savunmakla görevlidirler. Üs komutanları, ayrıca, artçı savaşı olarak sınıflandırılabilecek diğer faaliyetlere kaynak sağlama görevi de yüklenebilirler.

c. Üs savunma çevreleri genellikle dost güçler tarafından kontrol edilen bölgelerde oluşturulur. Ancak bu dost güçler, bölgeyi denetimleri altında bulundurmakla birlikte, gerillanın küçük gruplar halinde sızmasını, zaman zaman taciz ateşi açmasını veya küçük çaplı saldırılara girişmesini tümüyle engelleyebilecek durumda olmayabilirler.

d. Üs savunma çevrelerinin genel karakteristikleri şunlardır:

(1) ABD güçleri ev sahibi bir ülkededir.

(2) ABD güçlerininkine benzer rol üstlenen diğer ülkeler de ev sahibi ülkede bulunabilir.

(3) Birleşik bir komutanlık veya birleşik bir karargah var olabilir.

(4) Organize bir silahlı çatışmanın varlığına karşın, bu, ilan edilmemiş bir savaş halidir.

(5) Gerillaların büyük bir bölümü üniformasız olduklarından halktan ayırt edilmeleri çoğu zaman güçtür. Zaman zaman hükümet üniformaları dahi giyebilirler. Örtülü harekat düzenledikleri sırada, gerillaların tarafsız veya sadece sempatizan olanlardan ayırt edilmesi çoğu zaman güçtür.

(6) Gerillalar açık ya da gizli biçimde dış destek alabilirler. Gerillaları destekleyen ülke veya gruplar bunlara üs bölgeleri verebilirler.

(7) Paramiliter güçlerin daha fazla sorumluluk üstlenmesi gerekebilir.

(8) Sürekli bir temasın sağlanabileceği askeri bir "cephe" yoktur.

(9) Gerillalar genellikle toprağı ellerinde tutmazlar. Kendilerinden daha büyük bir güçle karşılaştıklarında çatışmadan kaçınır ve dağılırlar.

3-44. Görevler, Fonksiyonlar ve Sorumluluklar

a. Düşman saldırı veya sabotajlarının etkisini kırmayı veya azaltmayı amaçlayan üs savunması çerçevesinde, hem normal, hem de acil yerel askeri önlemler alınır. Üs savunmasının amacı, üs veya birimlerin faaliyetlerinin sürekliliğini sağlamaktır.

b. İçinde bir veya birkaç üs bulunan bir bölge veya altbölgenin komutanı, bulunduğu bölgenin tüm savunmasından so-

rumludur. Buna karşılık, üs komutanı sadece bulunduğu yerin savunmasından sorumludur. Asıl görevi üssün savunması olan bütün güçler, hizmet alanı ne olursa olsun, üs komutanının operasyonel komutası altındadır. Üste bulunan ancak asıl görevleri başka olan güçler de, herhangi bir saldırı durumunda yerel savunmaya katılırlar. Üsteki birlik komutanı şunlarla yükümlüdür:

(1) Üs savunma planlarının hazırlanmasına katılmak

(2) Üs savunma harekat merkezinin ihtiyaç duyduğu uygun hizmet ve personeli sağlamak

(3) Kendi komutası altındaki güçlerin iç güvenliğini sağlamak

3-45. Pasif Savunma

Bir üs bölgesindeki bütün birimler, üstlendikleri savunma görevlerine ek olarak, ayrıca azami derecede pasif savunma uygulamakla yükümlüdürler. Pasif savunma, insiyatifi ele geçirme kaygısı gütmeyen ve düşman saldırısının zarar verme olasılığını (veya zararı) asgariye indirmeye yönelik önlemlerden oluşur. İtfaiye, kimyasal savunma, tedavi birimleri ve pasif savunmanın gereklerini yerine getirmeye uygun diğer operasyonlar, özel pasif savunma önlemleri çerçevesinde yerine getirilir. Ayrıca, üste görevli tüm birimler dağılma, kamuflaj, karartma ve siper kullanma gibi pasif savunma biçimlerini uygularlar.

3-46. Komuta İlişkileri

Üs savunma operasyonlarında, komuta ilişkileri karmaşıklığı azaltarak, komuta birliği sağlar. Üs savunma operasyonlarının aciliyet gerektiren niteliği kesin ve net bir otoriteyi gerektirir.

3-47. Üs Savunmasının Esasları

a. **Üs Savunması:** Eldeki güçlerle üssün topyekün güvenliğini

sağlamayı amaçlar, ayrıntılı planlama ve merkezi kontrolü gerektirir. Güvenlik önlemleri, olanaklar ölçüsünde, komşu sivil yerleşim birimlerini de kapsayabilir. Dost güçlerce düşman güçlerine karşı girişilecek sürekli ve atak saldırı, üs savunmasının temel unsurlarından biridir. Uyanıklık ve gözle görülebilecek önlemler, düşman üzerinde caydırıcı etki yapacak ve onu başka bölgelere kaymak zorunda bırakacaktır.

b. **Arazinin Kullanılışı:** Üssün savunulmasında mümkün olan asgari gücü kullanabilmek, bölgenin doğru bir şekilde değerlendirilip organize edilmesine bağlıdır. Burada göz önünde bulundurulacak faktörler şunlardır:

(1) Arazinin savunmaya uygun doğal özellikleri

(2) Arazinin doğal savunma özelliklerini geliştirebilecek yapay engeller kullanma

(3) Askeri iletişim ve sivil ticaret hattı olarak kullanılabilecek durumdaki kara ve su yolları

(4) Üssü çevreleyen, düşman top ve roket menzilinden çıkabilecek genişlikteki araziyle üs çevresindeki su yollarının kontrolü

c. **Güvenlik:** Olası saldırılara karşı erken uyarı, komutana gerekli önlemleri alması için zaman kazandırır. İleri karakollar, devriyeler, karadan keşif, radarlar, (varsa) gözcü piyade köpekleri, hava gözlem ve keşifleri erken uyarı araçlarıdır. Üs çevresindeki sivil personelin tavırlarının gözlenmesi ve sivil muhbirler, erken uyarı açısından mükemmel olanaklar sağlar. Alınacak güvenlik önlemleri düşman tehdidine, eldeki güçlere ve diğer faktörlere göre değişir. Güvenlik kısmi değildir, bütünü kapsar.

d. **Karşılıklı Destek:** Savunma güçleri, ateş, gözcülük ve manevra unsurları gibi savunma birimlerinin karşılıklı devreye girebilmesine olanak verecek şekilde mevzilendirilir. Savun-

ma unsurları arasında karşılıklı destek, dikkatli planlama, mevzilendirme ve koordinasyonu gerektirir. Olası boşlukları kontrol altına almak üzere gözlem, engel, önceden ayarlanan ateş gücü ve manevra gibi araçlara başvurulur. Savunma planları, saldırı helikopterleri ve yakın hava desteği dahil, eldeki tüm desteklerden de yararlanılabilecek şekilde hazırlanır.

e. **Topyekün Savunma:** Üs komutanı savunma planlamasını, saldırının her an, her yönden gelebileceğini düşünerek hazırlar. Planlamada esneklik de göz önünde tutulur; yedekler, olası tehditlere karşılık verebilecek şekilde mevzilendirilir. Üs savunma güçlerinin mevzilendirilmesi ve görev dağılımında, asli mevzi ve görevlerin yanı sıra, alternatif mevzi ve görevler tespit edilir. Görev dağıtımı ve mevzilendirmede, boşta personel bırakılmaz.

f. **Derin Savunma:** Alternatif ve bütünleyici mevziler, ileri savaş karakolları ve üs ötesinde kurulacak tahkimli siperlerle savunmada derinlik sağlanır. Komutan, ateş gücünün azami menziline göre planlama yapar. Düşmanın planlarını bozmak ve savunma derinliğini artırmak üzere, kritik hedeflerin çevresine portatif engeller yerleştirilir.

g. **Karşılık Verme Yeteneği:** Üs saldırıları, uzak siper ateşlerinden top ve roket ateşlerine, intihar saldırılarına kadar değişik biçimler alır. Düşmanın, nerede, ne zaman ve hangi güçle saldıracağına kendisinin karar vermesi gibi bir avantajı vardır. Savunmacı, güç mevzilendirmesi, ateş planlaması ve manevralarını düşman hareketine azami karşılık verebilecek şekilde ayarlar. Karşı-saldırı da dahil, her duruma göre plan yapar ve gereğinde bunları yeniden gözden geçirip değiştirir.

h. **Saldırı Gücünün Azami Ölçüde Kullanılması:** Üs savunmasının amacı üs güvenliğinin sürekliliğini korumak olduğundan, savunmacı, düşman güçleri üsse yaklaştırmamak

için saldırı gücüne azami ölçüde başvurur. Düşman gücünün üs çevresine girmesiyle birlikte, dost güçler, düşmanı olduğu yerde imha etmek üzere saldırıya geçerler. Bölge komutanı, arta kalan düşman gücünü taciz edip ortadan kaldırmak üzere devriye, baskın, pusu, hava saldırısı ve destek ateşi gibi unsurlara başvurur. Bölgenin düşmandan temizlenmesiyle birlikte, üs de daha küçük bir güçle korunabilecek konuma gelir. Üs savunma gücü (BDF) komutanı, tehdidin savuşturulması sırasında, bölgedeki önemli taktik güç komutanlarıyla sürekli temas halinde bulunur.

3-48. Savunma Hazırlıkları

a. Yeni kurulmuş bir üssün savunulmasıyla ilgili önlemler, mümkünse, birlikler henüz bu üssün içine yerleşmeden alınmaya başlanır. Yeni bir üs bölgesindeki ilk savunma önlemleri, normal olarak savaş birimleri tarafından alınır. Bu savaş birimleri üs bölgesinde kalarak, üs birimleri gerekli görevleri üstlenecek duruma gelinceye kadar atak saldırı faaliyetlerinde bulunur.

b. Üs birimleri, gelir gelmez savunmanın organizasyonuna girişirler. Görevlerinin büyük bir bölümü aynı anda yerine getirilmekle birlikte, bazı görevler öncelikle tamamlanır. Üs komutanı, savunma sisteminin hazırlanışını belli bir programa göre gerçekleştirir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Ek E)

3-49. Devriyeler

a. Küçük gerilla gruplarını tespit ve imha etmek üzere takım ve müfreze düzeyinde gerçekleştirilen yoğun ve atak devriye faaliyetleri, küçük düşman güçlerine karşı uygulanan üs savunma operasyonlarındandır. Devriye faaliyetinin güvenliğini ve düşmanı tespit yeteneğini artırmak üzere (varsa) gözcü piyade köpekleri de kullanılabilir.

b. Devriye faaliyeti, hem gece hem gündüz, yaya veya araçlı

olarak hareket eden, küçük ve hareket yeteneği yüksek gruplar tarafından gerçekleştirilir. Gereğinde, hava ve deniz araçları da kullanılabilir. Üsse komşu yerleşim merkezlerinde aramalar yapılır ve bilinen veya şüpheli gerilla iletişim hatları üzerinde sürpriz kontrol noktaları oluşturulur.

c. Üs çevresindeki bariyer sisteminin dışı boyunca veya sistem üzerinde aralıklı olarak çukurlar kazılıp pusu atılır. Yerleşim merkezlerinin yakınlarında atılacak pusularda, o bölge halkından da personel bulundurulur. Bu kişilerin yerli halkı ve araziyi tanımaları pusularda yardımcı olur. Gerektiğinde devreye sokmak üzere, top ve havan hedefleri önceden belirlenir. Erken uyarı için dedektör ve alıcılar kullanılır.

d. Üs savunma güçleri veya üsse bağlı keşif devriyeleri, muhtemel hedeflerle ilgili bilgi toplarlar. Bunlar gerilla denetimindeki bölgelere sızarak alıcılar yerleştirebilirler. Bu devriyeler, ayrıca, bilinen bölgeyi ve hatları gözleyerek, gerilla sızma ve faaliyetlerini kaydederler. Gerillanın personel, silah, cephane ve diğer ikmalleri hakkında erken uyarı fonksiyonu görürler ve buralardaki top ve havan hedeflerini saptarlar. Keşif devriyeleri hedef tespit görevine ek olarak, belirlenen şüpheli bölgelerde çeşitli gözlem ve alıcı sistemleri kurarak enformasyon toplarlar. Keşif devriyelerinde, yerli personel kullanımı yararlı sonuçlar verir. Bu personelin arazi hakkındaki bilgisi, bulunduğu ortamda kolayca hareket etme yeteneği sağlarken yerel dili ve gelenekleri bilmesi de geniş olanaklar yaratır.

e. Üs savunmasında kullanılacak savaş devriyeleri, destek top ateş menzili içinde kalan fakat üsten belli bir uzaklıkta bulunan zor arazi parçalarında faaliyet gösterirler. Savaş devriyeleri korucu (rançer) tipi taktikler uygularlar. Devriye süreleri nispeten daha uzun olur. Bunlar havadan desteklenebileceği gibi, üsle ve destek hava güçleriyle haberleşebilecek şekilde aygıtlarla donatılırlar. Bu tip devriyelerin boyutları, takımdan müfrezeye kadar değişebilir. Bunlar, gerillalarca er-

zak deposu, birleşme, dinlenme, eğitim veya saldırı hazırlık yeri olarak kullanılan bölgeleri tespit amacıyla planlı arama faaliyeti yürütürler. Karşılaşılan küçük gerilla gruplarıyla anında çatışmaya girilerek imha edilir. Büyük gruplar ise ana komutaya bildirilir ve saldırıya geçilinceye kadar gözetim altında tutulur. Yerli halk arasından sağlanan paramiliter gruplar veya izcilerle savaş devriyelerinin etki gücü artırılır.

(1) **Reaksiyon Gücü Operasyonları:** Herhangi bir gerilla birimi tespit edildiğinde, bölgeye hızla bir reaksiyon gücü sevk edilip çatışmaya girilerek, gerillanın dengesi bozulur ve imha edilir. Gerilla gücü o anda etkisizleştirilemez veya imha edilemezse, temas koparılmadan güç takviyesi beklenir ve gerilla takip edilir. Gerillanın kaçış yolları tümüyle tutulduğunda, yeniden saldırıya geçilerek düşman güç imha edilir. Gerekli hareket yeteneği, hava ve kara araçlarıyla veya hızla yaya olarak hareket edilerek sağlanır. Reaksiyon güçlerinin kullanacağı motorize araçlar araziye göre belirlenir.

(a) Reaksiyon operasyonları planlı, basit ve hem gece, hem de gündüz gerçekleştirilebilecek operasyonlardır. Tek merkezden hareket edecek reaksiyon güçleri, aynı anda birkaç noktaya sevk edilebilecek şekilde organize edilir. Bu arada, öncelikli ve tali olan noktalar önceden belirlenir. Planlamaya ve brifinglere yardımcı olmak üzere, bu noktaların fotoğrafları çekilir ve ön keşif yapılır. Güvenlik sorununu göz önüne alarak, sözkonusu güçler, doğrudan tespit edilen noktaya değil, bu noktanın yakınlarındaki güvenlikli başka bir noktaya indirilir. Böylelikle, birimin o araziyi tanımasına fırsat yaratılmış olunur.

(b) Saldırılara anında karşılık verilmesi gerekir. Bunun için de, ateş gücü, manevra ve ikmal gibi unsurlar anında devreye sokulur. Doğru bir istihba-

rat alınır alınmaz ve uygun zamanda verilecek karşılık, gerilla gücünün, saldırıya geçmesine fırsat bırakılmadan imha edilmesini sağlar. Gerillanın havan ve roket saldırısı karşısında, anında gerçekleştirilebilen bir karşı-saldırı, gerillanın olduğu yerde yakalanmasına ve geri çekilemeden imha edilmesine olanak sağlar.

(2) **Ev sahibi ve üçüncü ülke güçleri:** Üs savunma gücü komutanı, üssün topyekün savunulmasında, ev sahibi ve üçüncü ülke güçlerinin entegrasyonunu sağlamaya çalışır. Devriye faaliyetleriyle halk kontrol faaliyetlerinde, ev sahibi ülke güçlerinin entegrasyonuna özel önem verilir. Ev sahibi ve üçüncü ülke güçleri, kendi birimlerinin güvenliğini kendileri sağlarlar. Ancak bu güçlerin savunma planlarının merkezi bir savunma planıyla entegrasyonu ve koordinasyonuyla savunmanın gücü artırılabilir. Bu ülke güçlerinin üs savunmasına katılım düzeyleri, bağlı bulundukları ülke hükümetlerinin emir ve ilkelerine göre belirlenir.

3-50. İletişim Hatlarının (LOC) Güvenliği

a. Gerilla, iletişim hatlarını çeşitli yöntemlerle tahrip etmeye çalışır. Kara, su ve demiryollarına mayın yerleştirebilir veya civarlarına pusular kurabilir, köprü ve tünelleri havaya uçurabilir. Uzun iletişim hatlarının güvenliğini bütünüyle sağlayabilmek olanaksızdır. Yapılacak şey, gerillaların verebileceği zararı en aza indirmeye çalışmaktır.

b. Kontrgerilla güçlerince gerçekleştirilecek devriye faaliyetleriyle, bu tür saldırılara fazlaca fırsat verilmemesi sağlanır. İsyancı faaliyetin birinci ve ikinci evrelerinde, iletişim hatları üzerindeki devriye faaliyeti ağırlıkla askeri polis (inzibatlar) tarafından gerçekleştirilebilir fakat taktik duruma göre savaş güçlerinin kullanılması da gerekebilir.

c. Devriye faaliyeti düzenli olarak gerçekleştirilir ancak rutin hale getirilmemelidir çünkü bu, gerillaların bu rutine göre hareket etmesine neden olabilir. Devriye görevi sırasında, muhtemel pusu yerlerine ve mayın gibi çeşitli patlayıcılar yerleştirilebilecek toprak parçalarına özel dikkat gösterilmelidir.

d. Kısa süre içinde geniş bir arazi parçasını kontrol edebilme bakımından, hava devriyeleri etkili bir unsurdur.

e. Kara devriyeleri ise, nispeten yavaş olmakla birlikte, bölgenin daha ayrıntılı olarak kontrolüne olanak verir. Kara devriye elemanları, mayın ve bubi tuzaklarına karşı eğitilmiş olmalıdırlar. Mayın dedektörleri ve (varsa) gözcü piyade köpekleri bu konuda yardımcı rol oynar.

f. Devriye faaliyetinin temel işlevi, devriye hattının güvenliğinin denetlenmesidir. Normal olarak, devriye faaliyetinde insan gücünün sınırlı olması, büyük çaplı gerilla güçleriyle çatışmaya girilmesine olanak vermez. Bununla birlikte, takviye nitelikli top ve hava desteğiyle, devriye biriminin savaş gücü artırılabilir. Devriyeler, en azından, düşmanla sağlanacak ilk temasa dayanabilecek şekilde teçhizatlandırılır. Devriyenin organizasyonunda, gerillanın son hareket biçimleri göz önünde bulundurulur. Gerilla gücü fazlaysa, bu durumda reaksiyon gücü devreye sokulur.

g. Devriyeler düşmanla ilk teması, daima güçlerinin en küçük parçasıyla sağlamaya çalışırlar. Yine devriyeler, pusuya karşı geliştirilen teknikler konusunda iyice uzmanlaşmış olmalıdırlar.

h. Köprü, tünel gibi kritik noktalara kurulacak yol engelleri, nöbetçi kulübe ve kontrol noktaları, sabotaj girişimlerini engellemede etkili araçlardır. Geçiş yapacak araç ve şahıslar buralarda aramaya tabi tutulurlar. Bu arada, taşıtların köprü ve tünel gibi yerlerde durmalarına izin verilmez.

i. Kritik noktalarda gece denetimi daha dikkatli uygulanır. Buralardaki nöbetçi personel, gece görüş araçlarıyla donatılır. Çevre, arazi gözlem radarı ve alıcılarla kontrol altına alınır.

Ayrıca, demiryollarındaki virajlara dikkat edilir. Hassas bölgelere yerleştirilecek mayınlarla karadan saldırı olasılığı azaltılır. Bölgenin çevresi top korumasına alınır ve çevreye, hem nöbetçi askeri ateşten koruyacak, hem de siper işlevi görecek setler inşa edilir. Bubi tuzaklı engellerle, köprü gibi yerlere sualtından sızılması engellenir.

j. İletişim hatlarını açık tutmak üzere mühendisler kullanılır. Bunlar, mayın temizleme ve yerleştirme, muhtemel pusu yerlerini temizleme ve onarım gibi işler de görebilirler. Yine, kritik noktalarda savunma sistemleri de kurabilirler.

3-51. Gerilla Saldırısına Karşı Savunma

a. Ayaklanmanın 3. evreye girmesiyle birlikte, gerilla, bina, tesis, üs, yerleşim birimi ve arazi gibi yerleri zapt etmek ve elde tutmak amacıyla, klasik taktikler uygulayarak saldırıya geçer. Bunun yanında, iletişim hatlarını sürekli devre dışı bırakmaya çalışır. Gerilla saldırıları, düzenli cephe hatları oluşturmak dışında (Böylelikle, gerilla istediği yönden veya bütün yönlerden saldırma yeteneği kazanır.), klasik piyade saldırılarına benzer. ABD ve ev sahibi ülke güçlerinin de karşılık vermesiyle, yavaş yavaş karşılıklı cepheler oluşmaya başlayabilir. Ancak bu arada, özellikle gerilla saldırılarının ilk aşamalarında, dost üs, tesis, bina ve hatta şehirler gerilla tarafından kuşatılıp işgal edilebilir.

b. Saldırı güçlerinin bir karşı-saldırı başlatılıncaya kadar tutunması planlanıyorsa, savunma organizasyonu ve fiziksel engel inşasının, gerilla saldırıya geçmeden önce, en azından kısmen tamamlanması gerekir.

c. Karşılıklı cephelerin oluşmasıyla birlikte, her iki taraf da klasik taktikler uygulamaya başlar. Bu arada, ABD güçlerinin, önceden harekete geçerek iletişim hatlarını yeniden açmak ve düşmanın elindeki yerleri geri almak üzere, sınırlı saldırılar düzenlemesi gerekebilir.

Bölüm VII. Genel Harekatlar

Genel (hem saldırı, hem savunma) nitelikli kontrgerilla harekatları, ayaklanmanın üç evresinde de gerçekleştirilebilir. Bu harekatların düzeyi taktik duruma göre değişir.

3-52. Manevra Güvenliği

a. Birlik ve ikmal manevralarının plan ve uygulanmasında güvenlik önlemlerine azami dikkat gösterilir. Bu önlemler şöyle sıralanabilir:

(1) Planlama ve emir zincirinde gizlilik; manevra sırasında sessizlik ve karartma konularında disiplin; manevra program ve hatlarının sürekli değiştirilmesi

(2) Manevra ve duraklamalar sırasında, ön, yan ve arka güvenliği etkin olarak sağlayabilecek şekilde organize edilmiş ve donatılmış güvenlik güçleri; manevra hattı boyunca güvenlik birimlerinin önden gönderilerek mevzilendirilmesi

(3) Hem koruyucu önlem, hem de yakın destek sağlama perspektifiyle, hava destek birimleriyle koordinasyon. Gizlilik sorunu nedeniyle, aynı anda havadan kontrol mümkün olmayabilir. Ancak bu, yakın hava desteğinin gerektiğinde kullanımına engel değildir. Havadan fotoğraflar kritik önem taşır.

(4) Manevrada sürekli ve yakın ateş desteği sağlayan ateş destek unsurları vardır.

(5) Pusuya karşı manevralar; pusulara karşı anında harekat planları ve birliğin bir bölümünün pusudaki güce karşı manevra yapabilecek şekilde mevzilendirilmesine imkan veren formasyonlar

(6) Destek birimleriyle, yakınlardaki ev sahibi ülke güçleriyle ve üst karargahlarla iletişim

(7) Manevra formasyonu çerçevesinde, liderlerin, iletişimin ve otomatik silahların yer değiştirmesi

(8) İstihbarat amacıyla, manevra hattı üzerindeki yerli sivillerin sorgulanması

(9) Ateş gücünün bütün çevreye hakim olacak şekilde konumlandırılması

(10) Varsa, gözcü piyade köpekleri ve diğer tespit araçlarının kullanılması

b. Manevranın organizasyonu, manevranın türüne göre (karadan, havadan veya sudan) değişiklik gösterir.

c. Manevra planlaması, manevra hattı üzerindeki askeri birimlerle koordinasyon içinde yapılır ve şunlar göz önünde bulundurulur:

(1) **İletişim:** Manevranın başarısında iletişim hayati önem taşımaktadır. Konvoy dizileriyle yürüyüş kolları arasında, bunların kendi içlerinde, bunlarla topçu gözcüleri, havadan denetim unsurları, diğer birimler ve manevra hattı üzerindeki yerleşim merkezleri arasında radyo iletişimi kurulur ve planlama yapılır. Renkli duman, kimlik belirten panolar, ıslık veya borazan sinyalleri gibi görsel ve sesli sinyal düzenlemeleri yapılır. Sınırlı olmakla birlikte, önceden düzenlendiğinde, bu iletişim unsurları oldukça verimlidir, mesajları kolayca anlaşılır.

(2) **Top ve Havan Desteği:** Manevra hattı üzerine ya da menzili içine yerleştirilecek top ve havan, ilave ateş desteği sağlayabilir. Top ve havan desteği gerektiren manevralarda, bunları destekleyici nitelikte hava gözlem araçları da bulunur. Elinde, üzerinde hedef tespitleri yapılmış arazi haritaları bulunan personel, bunlara göre ateş desteği isteyebilir. Atış kontrol merkezleriyle (FDC) koordinasyon sağlanarak, topçu gözcülerinin atış kontrol merkezleri ağı içinde tutulması, rutin yer

tespit raporları verilebilmesi ve ateş düzenlemesi yapılabilmesi kolaylaşır. Çağrı işaretleri, frekanslar, doğrulama işaretleri, hedef araziler, manevra programları ve hedef numaralarının koordinasyonu sağlanır.

(3) **Hava Araçları:** Deneyimler, hava araçlarının, pusuları caydırıcı etki yaptığını göstermiştir. Avcı helikopterleri, gözcü helikopterler veya sabit kanatlı avcı uçaklarınca yürütülecek yol keşif faaliyetiyle koordinasyon içinde, yürüyüş koluna havadan destek verir. Planlama sırasında, kullanılacak hava araçlarının numara, tip ve yararlanma yöntemleri de belirtilir. Kol desteği, hava ve yer alarmları istifade yöntemleri arasındadır. Personelin yorulması ve malzeme bakımı gibi nedenlerle, avcı uçağı desteği temininin güçlüğünden dolayı, nispeten güvenli arazi üzerindeki sık kullanılan hatlarda yapılan kısa manevralarda, sadece çağrı anında destek faaliyeti yürütebilen hafif gözlem uçakları kullanılır. Hava desteği planlaması yapılırken, radyo frekansları, çağrı ve kimlik işaretleri gibi iletişim unsurları gerekli tüm birimlere bildirilir. Ayrıca, muhtemel pusular karşısında yer unsurunun yapmayı düşündüğü manevralardan hava destek birimleri de haberdar edilir.

(4) **Yol (Hat) Temizleme:** Bu operasyona kritik manevralar öncesinde başvurulur. Operasyonun uygulanma şekli, eldeki birliklere, manevranın önemine ve bölgedeki gerilla tehdidine göre değişir. Hat temizleme operasyonlarından, normal olarak, hattın geçtiği bölgedeki birlikler sorumludur. Bu hat temizleme birimleri, araçlı ve yaya olmak üzere iki unsurdan oluşur. Hat boyunun sıkı bir şekilde denetlenmesine ek olarak, ayrıca, hat çevresi de gözden geçirilir. Bu ise, kritik noktalara gözcü yerleştirilmesi veya belirli yerlere taktik birimlerin mevzilendirilmesi yoluyla yapılır.

(5) **Yedekler:** Pusulara karşı koymada, yedekler (hazır

güçler) hayati önem taşır. Gerilla, atacağı pusunun, anında, amansız ve sert bir karşılık göreceğine inanmalıdır. Manevra başlamadan önce, yedek güç komutanları ve havacılar, operasyon bölgesi, pist alanları, bilinen veya kuşkulu gerilla mevkileri hakkında bilgilendirilir ve iletişime önem verilir. Hazır yedek güçlerin bulunduğu mevki hızla sevke elvermeyecek kadar uzaktaysa, sözkonusu birimler hat boyunca yerleştirilir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Ek G)

3-53. Motorlu Araç Manevraları

a. Bütün motorlu araç manevralarına özel muhafız sağlanamayabilir. Bu nedenle de, konvoylar, manevra sırasındaki güvenliklerini kendileri sağlayacak şekilde hazırlanmalıdır. Muhafız sağlandığı hallerde de, manevra hattı üzerindeki bölgelerde bulunan her muhafız birimi sadece kendi sorumluluk bölgesi içinde refakat eder. Zırhlı birlikler ideal konvoy muhafızlarıdır. Bu arada, manevra öncesinde, hat üzerinde keşif yapılması gerekebilir. Konvoya bütün yol boyunca sadece tek bir birim refakat edecekse, gerekli ateş desteği sağlamak ve yol boyunca güvenlik önlemleri almak üzere, yolun geçtiği bölge birimleriyle yakın koordinasyon sağlanır.

b. Muhtemel bir pusu anında emir verme olanağı kolay kolay bulunamayacağından, güvenlik biriminin faaliyetleri önceden planlanır ve mümkünse konunun tatbikatı yapılır.

c. Komuta zinciri içinde, konvoy komuta sorumlulukları belirlenir. Komutanla astlarına, geçilecek bölgelerle ilgili ayrıntılı bilgi verilir. Komutan bu bilgiler ışığında planlar hazırlayarak, konvoyun şekillenişini, araç ve kademeler arasındaki mesafeleri, sürati ve gerilla saldırısı karşısında yapılacak işlemleri saptayarak astlarına iletir. Personel, muhtemel bir saldırıda hızla araçlarından inip önceden yapılan planlar doğrultusunda mevzilenecek şekilde araçlara yerleştirilir. Silah ve cephaneler her an hazır bekletilir. Personelin uyanık

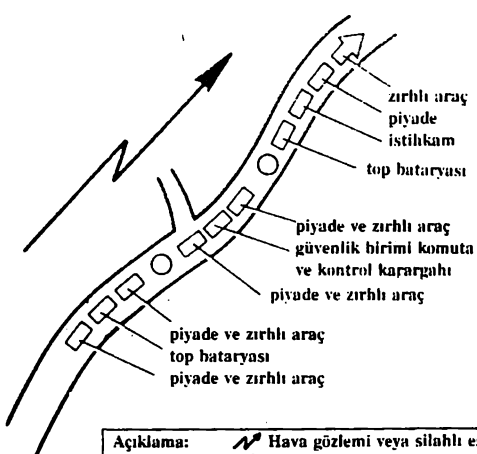
tutulmasından araç komutanları sorumludur. (Şekil 3-1)

d. Konvoya uçak veya avcı helikopterleri de refakat edebilir: Çağrı anında sevk edilmek üzere, taktik hava desteği de sağlanabilir. Manevra öncesinde yapılacak havadan keşifle, tehlikelere karşı erken uyarı sağlanır.

3-54. Zırhlı ve Motorize Birlik Manevraları

a. Manevralarda, araç ve malzeme, düşmanla muhtemel bir temas durumunda kullanılabilecek (işlevsiz kalmayacak) şekilde düzenlenir. Manevra sırasında, düzenli hareket, hareket gözcülüğü gibi teknikler kullanılır.

b. Destek ve erken uyarı fonksiyonu görmek üzere hava araçları kullanılabilir. Düşmana manevra veya gidilecek nokta hakkında bilgi sızmasını önlemek üzere güvenlik önlemleri alınır.

Açıklama:	Hava gözlemi veya silahlı eskort Güvenlik birimleri Ana birimler
Birimler komutanı, muhtemel saldırı karşısında azami esneklik olanağı verecek şekilde yerleştirilir.	

c. Güvenlik amacıyla, arazi ve hava koşullarının elverişliliği ölçüsünde, kara güvenlik gücü (öncü muhafız, artçı muhafız ve kanat güvenliği) kullanılır. Arazi ve hava koşullarının kara güvenlik gücüne elvermemesi halinde, havadan güvenlik sağlanır.

3-55. Demiryolu Manevraları

a. **Görev:** Tren personeliyle savaş veya güvenlik birliklerinin temel görevi, trenin hedefine varmasını sağlamaktır.

b. **Kavram:** Tren hareket halinde olduğu sürece, kontrol tren mürettebatında bulunur. Trenin pusuya düştüğü veya ateş altında kalıp ileri geri hareket yeteneğini kaybettiği durumda, komutayı muhafız komutanı alır ve elindeki personelle savunmaya geçer. Muhafız bulunmadığı hallerde, komutayı trendeki en üst rütbeli kişi devralır. Yardım istemek üzere radyo iletişimi kurulur.

c. **Organizasyon:** Demiryolu tesis ve hatları, oluşturulacak güvenlik bölgeleri çerçevesinde korunur. En üst komuta makamı, demiryolu manevralarıyla ilgili prosedürler hazırlayıp ilgililere iletir. Güvenlik, hattın geçtiği bölge ve destek sağlayan taktik birimlerle sağlanır.

d. **Operasyon:** Gerilla faaliyet bölgelerindeki demiryolu devriyelerinde zırhlı trenler kullanılabilir. Zırhlı trenler, bağlı askeri komutanlığın emri altında faaliyet gösterir. Zırhlı bir trenin faaliyet biçimi normal trenlerinkinden farklı olduğundan, askeri nakil işlerinde özel olarak seçilmiş tren mürettebatı kullanılır. Bu mürettebat, trenin hareketini diğer trenlerle ve taktik duruma uygun bir şekilde koordine eder. Açık vagonlar kum torbalarıyla yüklenip, makineli tüfek, havan ve roket rampalarıyla donatılarak savunma için hazırlanabilir. Bu vagonlar benzin, cephane vb. yanıcı madde taşıyan vagonlara bitişik olmamalıdır. Mayın ve engellere karşı, vagonların önüne kum torbası veya kaya yüklü iki üç vagon takılır. Gerilla saldırısına açık tek hatlı demiryollarında, pozitif-blok

operasyon yöntemi uygulanır. Bu yöntemde, arkadan gelen tren, öndeki tren yolu temizlemeden yola çıkarılmaz. Bu, saldırı halinde, bekletilen trenin geri dönüp takviye almasına imkan verir.

3-56. Su ve Irmak Manevraları

Çevresi büyük insan kümeleriyle kaplı veya hiçbir demiryolu ve karayolunun bulunmadığı suyla kaplı bölgelerde (göller, akarsular, bataklık araziler ve iç su yolları) kontrgerilla faaliyeti yürütülmesi gerekebilir.

a. **Görev ve Kavram:** Çeşitli taktik ve lojistik faaliyetlerde botlar kullanılabilir. Su yolu üzerindeki manevraların gerçekleştiriliş biçimi, kara manevralarınınkilere büyük ölçüde benzemektedir. Bununla birlikte, su ulaşımının bazı özgül karakteristikleri olduğu da unutulmamalıdır. Ev sahibi ülke düzenli güçleri (özellikle deniz kuvvetleri), paramiliter güçler, ABD ordusuna bağlı amfibi nakil güçleri veya ABD deniz kuvvetlerinin düzenlediği suüstü operasyonlarında, kontrgerilla güçlerinin de yer alması gerekebilir.

b. **Organizasyon:** Suüstü konvoyları da, karadaki konvoylar gibi düzenlemeye tabidir. Aynı şekilde, öncü ve artçı botlar görevlendirilir. Sahil boyunca yaya olarak veya komşu sular üzerinden kanat güvenliği sağlanabilir. Konvoyun oluşturulması manevranın amacına, dost kuvvetlerin gücüne ve akarsuyun genişliğine göre değişir. Konvoyun formasyonunda, tıpkı kara manevraları gibi, kontrol, güvenlik, esneklik, karşılık verme hızı, gözlem ve ateş sahaları gibi unsurlar da göz önünde bulundurulur.

c. **Operasyon:**

(1) Su yolları, gizli ve örtülü manevralara elverişli değildir. Güç kaynağıyla çalışan botlar oldukça gürültülüdür ve dikkat çeker. Botlar gün ışığında kolaylıkla görülebilir ve ateşe hedef olabilir. Ancak gece manevraları, akar-

su kıyısına yakın seyir ve bitki kamuflajlarıyla bu dezavantaj nispeten giderilebilir. Botların, yük boşaltırken sahile yaklaşmaları veya çıkmaları gerekmektedir. Bu da muhtemel pusulara anında karşılık verilmesini olumsuz yönde etkiler. Sahilin elverişsiz yapısı çıkartmaları güçleştirebilir. Nakledilmek amacıyla teknede bulunan birlikler, pusu ihtimaline karşı, güvertede mevzilendirilirler. Sahilden veya sudan gelebilecek muhtemel saldırılar düşünülerek, güverteye azami derecede ateş gücü yığılır.

(2) Kontrgerilla gücü, deniz kuvvetleriyle (nehir avcı grupları) hava avcı birimlerinin hareket yetenekleri çerçevesinde, engelleme, saldırı ve perdeleme gibi taktik hareketlerin çeşitli kombinasyonlarını uygulayabilir. Sulak arazilerdeki gerilla güçlerine karşı, akarsu kıyısı boyunca hareket eden kara birlikleri, deniz-hava birliklerinin ateş gücü ve yüzer topların ortak çalışmalarıyla başarılı operasyonlar düzenlenebilir.

(3) Planlama zamanı, kullanılması düşünülen güçlerin sayısına göre değişir. Planlama, zaman elverdiğince ayrıntılı hazırlanmalıdır. Elde edilecek istihbarata göre hızla harekete geçilmesi büyük avantaj sağlar.

(4) Planlama şunları içerir:

(a) Birlik ve malzemelerin yüklenip boşaltılmasıyla ilgili işlemlerin rutin faaliyet prosedürleri çerçevesinde derlenip bir araya getirilmesi

(b) ABD, müttefik güçler ve ev sahibinin gücüne ve sivil unsurlarına ilişkin planların birleştirilip bütünleştirilmesi

(c) Ateş ve diğer destek unsurlarının komuta ve koordinasyonunu bir elde toplamak üzere komuta ve kontrol araçlarının saptanması.

(d) Artık rutinleşmiş tatbikatların asgariye indirilmesi, faaliyetlerin derlenip toplanması, malzeme ve lojistik gerekliliklerinin azaltılması

(e) Sivil polis ve halktan ayrıntılı bilgi toplanması

(f) Kıyı ve sahillerin durumu, çıkış yolları, saldırı anındaki meddücezirler ve akıntılarla ilgili bilgi toplamak.

(5) Su araçları üzerinde bulunan sabit silahlar gerillaya karşı her an kullanılabilecek şekilde hazır bulundurulmalıdır.

3-57. Yaya ve Hava Manevraları

a. **Yaya Manevraları:** Küçük birimlerin yaya manevralarının planlanması ve uygulanması devriye ilkelerinin aynısıdır.

b. **Hava Manevraları:** Hava manevraları kontrgerilla faaliyetinin ayrılmaz bir parçasıdır.

3.58. Sınır Harekatları

a. Sınırların denetimi normal olarak sivil güvenlik kuruluşlarının görevi olmakla birlikte, ABD güçlerinin de, sınır keşif ve kontrolüne destek olmak üzere, bu operasyonlara katılması gerekebilir.

b. Konsolidasyon veya darbe operasyonlarıyla görevli birliklerin sınır kontrol faaliyetlerine katılması ihtiyacı doğabilir. Bazı durumlarda sınır kontrol operasyonunun boyut ve gerekllikleri, sınır operasyonunu bir sivil güvenlik gücü sorunu olmaktan çıkarıp taktik bir soruna dönüştürebilir. Bu çerçevede, sorumluluk alanı içinde darbe operasyonları bir gereklilik haline gelebilir.

(1) **Amaç:** Kara ve deniz sahil bölgelerinin güvenliğini sağlamak, dış destek gücüyle gerilla güçleri arasındaki iletişim ve destek faaliyetlerini engellemek gibi sınır kontrol operasyonları etkin önlemler alınmasını gerektirir.

(a) **Kavram:** Birinci evrede, sınır bölgelerindeki isyancı faaliyetler, normal olarak, polis, gümrük muhafaza ve diğer hükümet kuruluşlarının sorumluluk alanı içindedir. Özellikle uzak bölgelerde, bu kuruluşlara silahlı ve paramiliter kuvvetler de yardım edebilir. İkinci ve üçüncü evrelerde, isyancı faaliyetin dış bağlantısını kesmek amacıyla, sınır bölgelerinde savaş operasyonlarının gerçekleştirilmesi gerekebilir. Bu operasyonlar, silahlı kuvvetler, paramiliter güçler ve diğer kamu kuruluşlarının yakın koordinasyon ve işbirliğini zorunlu kılar. Hükümet güçlerinin tek bir işte yoğunlaşmasını ve kamu kaynaklarının aşırı ölçüde harcanmasını gerektirdiğinden, bütün sınır boyunun fiziksel engellerle kaplanması mümkün olmayabilir. Olası tüm giriş çıkış noktalarının tutulması ve engellerle donatılması mümkün olamayacağından, bu konuda öncelik sıralaması yapılır. Mümkün olan yerlerde, doğal engeller kullanılmalıdır. Belirli bölgelerde devriye, alıcı ve engeller kullanılarak doğal engellerin verimliliği artırılabilir. Engelleme ve yol kesme operasyonları, tehdidin, çevrenin ve gerillanın muhtemel hedef ve operasyon yöntemlerine göre planlanıp uygulanır.

(b) **Organizasyon:** Ulusal sınır güçleri sınır polisiyle muhafızlardan oluşmakla birlikte, uluslararası sınırın belli bölgelerinde, paramiliter güçlerle düzenli silahlı güçlerin, destekleyici ve doğrudan sorumluluk yüklenmeleri gerekebilir.

(c) **Komuta ve Kontrol:** Sınır operasyonları, ulusal düzeyde planlanır, yönetilir ve denetlenir. Bu operasyonların insiyatifi, gereğinde bölge komutanlıklarına da devredilebilir.

(d) **Yapılanma:** Sınır güçleri, atandıkları bölgelerde

karşı karşıya bulundukları gereklilikleri yerine getirebilecek biçimde düzenlenmiş birimlerdir. Uzun süreli operasyonlarda, yeterli savaş ve hizmet desteğine sahip olmalıdırlar.

(2) **Operasyon:**

(a) Gereğinde, tahditli bölge veya dost bir nüfustan oluşan tampon bölgeler oluşturulabilir. Çok sayıda insanın yer değiştirmesini gerektiren bu tür operasyonlar planlanırken dikkatli olunmalıdır. Yer değiştirme operasyonlarının planlama ve uygulamasından normal olarak sivil otorite sorumlu olmakla birlikte, silahlı kuvvetler de gereğinde yardımcı fonksiyon üstlenebilir. Zorla yer değiştirmeler asgari düzeyde tutulmalıdır. 1949 Cenevre Sözleşmeleri, açık bir askeri zorunluluk olmadıkça, zorla yer değiştirmeyi yasaklamaktadır.

(b) Uluslararası sınırın veya kıyı hattının belli bazı bölgelerini sabit karakol, yedek güç, kara ve hava keşifleri, sürekli gözlem ve kontrol, elektronik dinleme ve devriye gibi unsurlarla etkin bir şekilde denetlenmek mümkünse de, büyük boyutlu bir bölge veya kıyı hattının sürekli bir şekilde gözlenip denetlenmesi oldukça zordur. Tüm bölgeyi özel kuvvetlerle örtebilmek de mümkün olmadığından, bu durumda öncelik sıralaması yapılması gerekmektedir.

(3) **Gözlem:** Sızmaları, sızma yollarını, ikmal hatlarını, bu trafiğin sıklık ve boyutunu, ulaşım türünü, personel sayı ve tipini, malzeme miktar ve türünü, arazi ve trafiğin yapısını, muhtemel üs bölgeleriyle sığınakları saptayabilmek, sürekli ve ayrıntılı bir gözlemi gerektirir. Geniş çaplı sahil bölgelerinin gözlem ve kontrolü, normal olarak kıyı hattında koordineli kara devriyelerinin, koordi

neli sahil devriyelerinin, havadan gözlem, kıyı boyundaki stratejik gözetleme noktaları, dost askeri ve sivil su taşıtlarının etkin bir şekilde tespiti ve tanınması mekanizmalarının kullanımını gerektirir.

(4) **Askeri Operasyonlar:** Sınır birimleri, operasyonları yönlendirmek üzere tabur ve bölük düzeylerinde operasyonel destek üsleri oluştururlar. Bu arada genellikle, uçuş, sinyal, istihkam ve ateş desteğine de gerek duyulur. Bunlar normal olarak tugay destek üssünde bulunan unsurlardır.

(5) **Sınır Kontrol Yöntemleri:** Geniş çaplı kara sınırlarının kontrolü açısından iki operasyonel kavram sözkonusudur: Tahditli bölge ve dost nüfustan oluşan tampon bölge.

(a) **Tahditli Bölge:** Genişliği önceden tespit edilen bir sınır bölgesi tahditli bölge ilan edilir. Konuyla ilgili olarak halka duyuruda bulunulur. Tahditli ilan edilen bölgede ekim yapılmaz ve görüş alanını engelleyen bitkiler kaldırılır. Bu çerçevede, arazi üzerindeki hareketleri izlemek üzere dedektörler kullanılabilir. Yine bu çerçevede, yaprak dökücü kimyasal maddeler de kullanılabilir ancak bu son çare olarak düşünülmelidir. Bu, bütün sınır boyu bölgelerinde uygulanamayacağından, bu konuda da öncelik sıralamasına gidilir. Tahditli bölge, kara ve hava gözlem araçlarıyla, elektronik alıcılarla, dinleme istasyonlarıyla, devriye, mayın ve engellerle kontrol edilir. Düzenli silahlı kuvvetlerin savaş gücünün taktik operasyonlarda kullanılması daha verimli olacağından, bu tür faaliyetlerin ev sahibi ülkenin sivil polisi ve paramiliter güçleri tarafından yürütülmesi tercih edilebilir.

(b) **Dost Nüfustan Oluşan Tampon Bölge:** Operasyon bölgesinde yaşayan sivil halk, sınır boyundaki bölgelerde ev sahibi ülke yanlısı bir yerleşim alanı oluşturmak üzere, gerektiği takdirde, yeniden yerleşime tabi tutulur. Bu, hükümete karşı tavrından kuşku duyulan sınır boyundaki halkı perdelemek amacıyla olabileceği gibi, sözkonusu kitlenin başka bir bölgeye taşınıp yerine dost bir grubun yerleştirilmesi şeklinde de olabilir. Bu yolla, sınır boyunda potansiyel bir muhbir ağı kurulması, dost kesim içinde sınır bölgesinde özsavunma birimleri oluşturulması ve gerillaların sınır geçme faaliyetleri sırasında, sınır boyunda sivillerle temas kurulmasının ve buraların sığınak olarak kullanılmasının engellenmesi mümkün olur. Yeniden yerleştirme, hukuksal ve siyasal açılardan hassas bir konudur. Konuyla ilgili kararlar ev sahibi ülke hükümetiyle birlikte ve onun yasalarına göre alınmalıdır. ABD'nin bu konudaki rolü, Cenevre Sözleşmeleri'nin dışına taşmamalıdır. Yeniden yerleştirme işleminden önce, ayrıntılı bir ekonomik, sosyal, psikolojik ve siyasi hazırlık yapılmalı, böylelikle nüfus kaymalarının yaratabileceği muhtemel tehlikelerin önüne geçilmelidir. Böylesi bir hazırlık yapılmadan girişilecek bir yeniden yerleştirme işlemi, siyasal istikrarsızlık, aşırı boyutlara varan işsizlik, toprak dağıtımında eşitsizlik, kamu hizmetleri ve konut yetersizliği, dinsel ve sosyal farklılıklar taşıyan toplulukların birbirleriyle karışmalarının yol açacağı gerginlikler gibi istenmeyen sonuçlar ortaya çıkarabilir.

(6) **Su Hattından Oluşan Sınırlar:** Karasal sınırlar çerçevesinde ele alınan tahditli bölge ve dost nüfustan oluşan tampon bölge kullanımlarına ek olarak, bir de, geniş sahil bölgeleriyle kıyı şeritlerinin gözlem ve kontrolü sorunu vardır. Bu ise şunları gerektirir:

(a) Kıyı şeridi boyunca koordineli kara devriyeleri

(b) Kıyı şeridi ve nehir delta arazileri boyunca yürütülecek koordineli deniz devriyeleri

(c) Kıyı suları ve sahil şeridi gözlem faaliyetlerinin elektronik, görsel ve fotoğraf yöntemleriyle yapılacak gözlemlerle desteklenmesi

(d) Nehir ağızları çerçevesindeki kıyı şeridiyle karadan iletişim hatları ve kıyı şeritlerinin belli bölümleri boyunca kurulacak gözetleme istasyonları

(e) Sahil yollarını kullanacak tüm dost askeri ve sivil deniz araçlarının tanınabilmesine olanak sağlayan etkin bir tanıtma sistemi

(f) Tüm bu faaliyetlerin etkin ve merkezi bir şekilde kontrol ve koordinasyonu

(7) **Sığınaklar:** Gerillalar, ev sahibi ülkeye komşu bir ülkede üs kampları kurabilecekleri gibi, bu ülkeden ev sahibi ülkeye giriş çıkış da yapabilirler. Takipten kurtulmak ve kolaylıkla operasyon düzenleyebilmek amacıyla, bu uluslararası sınırdan azami ölçüde yararlanmaya çalışırlar. Sınır bölgelerinde faaliyet gösteren komutanlar, uluslararası sınırlara saygı göstermelidirler. Komutan, ancak gerilla sınırı geçtikten sonra faaliyete geçmelidir. Uluslararası sınırları kendisine kalkan olarak kullanan gerillayla mücadelede, pusu devriyeleri mükemmel birer araçtır.

3-59. Şehir Operasyonları

a. Şehir operasyonları, kır operasyonlarından farklı bir yaklaşım ve teknik gerektirmektedir. Nüfusun kalabalıklığı ve arazinin özellikleri hem isyancılar, hem de hükümet faaliyetleri üzerinde etkili olmaktadır. Gerilla faaliyetleri açısından bu tür bölgeler birinci ve ikinci evrelerde genellikle elverişsiz-

dir. Gerillalar, normal olarak bu tür alanlarda savaşmazlar. Buna karşılık, gerillalar dışında, kentlerde bulunan diğer isyancı unsurlar ayaklanma kışkırtıcılığı yapıp bazı terörist taktiklere başvurabildikleri gibi, şehrin ve kilit önemdeki bazı tesislerin bir bölümünü ele geçirmeye de çalışabilirler. İsyancılarca kışkırtılan ayaklanma ve karışıklıklarla mücadele, kimi zaman silahlı kuvvetlerin polise yardım etmesini gerektirebilir. Gerillaların bazı kentsel bölgeleri veya buralardaki kritik tesisleri ele geçirmek üzere doğrudan bir harekete girişmeleri durumunda, taktik operasyonlara başvurulması gerekebilir. Bu genellikle 2. evrede ve küçük yerleşim birimlerine yönelik olur. 3. evrenin son aşamalarına doğru daha büyük şehirler de hedef olmaya başlar.

b. Nüfusun yoğunluğu, daha çok, öldürücü olmayan silahlara ağırlık verilmesini, güç kullanımının gerekli olması halinde ise özel bir dikkati zorunlu kılmaktadır. Hayat ve mülkiyet kaybını en aza indirebilmeyi amaçlayan "gerekli asgari güç" kullanımı, ayrıntılı bir planlama, koordinasyon ve kontrolü gerektirmektedir.

c. Kentlerdeki isyancı faaliyetler ağırlıkla gizlilik temelinde yürütülmektedir. Hükümet, gizli örgütsel, istihbari, lojistik ve terörist faaliyetlerle mücadelede istihbarat ve polisiye faaliyetlere özel önem vermelidir. Kentsel bölgelerdeki faaliyetler bir konsolidasyon kampanyasının parçası olarak da yürütülebilir.

d. Kentsel bölgeler kritik önem taşırlar ve bu yüzden, özel bir kampanyaya dahil olsunlar veya olmasınlar, sürekli bir iç savunma ve kalkınma faaliyetini gerekli kılmaktadırlar. Askeri güç kullanımını gerektiren durumlarda, diğer ulusal güvenlik kurumlarıyla yasa uygulayıcı kurumlara yardıma her an hazır olabilmek için, kentlerdeki iç savunma ve kalkınma planlama ve faaliyetlerine askeri güçler de katılmalıdır.

(1) **Hareket (Faaliyet) Ortamı:** Bir kent sahasının genel özellikleri arasında şunlar da bulunmaktadır:

(a) Büyük ve yoğunlaşmış nüfus

(b) Kamu tesisleri

(c) Sanayi kompleksleri

(d) İletişim tesisleri

(e) Nakliye terminalleri

(f) Depolama tesisleri

(g) Yiyecek pazarları

(h) Tıbbi tesisler

(i) Kamu kuruluşları

(j) Eğitim merkezleri

(k) Etnik, dinsel ve ekonomik gruplaşmalar

(l) İnsan yapısı ürünler (çok katlı binalar, yeraltı tesisleri)

(m) Polis gücü, paramiliter güçler ve diğer yasa uygulayıcı kurumlar

(2) **Kamu Faaliyetleri:** Kentsel bölgeler, kırsal alanlara göre, kamu faaliyet ve hizmetlerine daha fazla ihtiyaç duyar. Bu da sözkonusu bölgelerdeki kamu kuruluş ve faaliyetlerinin daha fazla olması gerektiğini gösterir. Tüm bu kamu kurumlarının faaliyet ve kapasiteleri, iç savunma ve kalkınma planlama ve uygulamasında göz önüne alınmalıdır.

(3) **Yıkıcı Faaliyetler:** Hükümeti devirme niyeti taşıyan yıkıcı unsurlar, yerel yetkilileri ve kurumları yıpratmaya çalışırlar. İsyancılar, yerel sivil örgütlerin hedef ve amaçlarını saptırarak, buraları hükümetin karşısına di-

kilmeye zorlarlar. Gizli isyancı, örgütsel, istihbari ve lojistik faaliyetlere ek olarak, terörist eylemler ve psikolojik faaliyetler düzenlerler. Polis, iç güvenlik ve benzeri kamu kuruluşları isyancıların başhedeflerindendir.

(4) **Operasyon:** Özellikle güç kullanımı gerektirenler olmak üzere, operasyonların planlama ve koordinasyonuna özel dikkat gösterilmelidir. Gereğinde, yardım görevi yapmak üzere düzenlenen askeri güçler de kendi planlarını hazırlayıp uygulamak için hazırlıklı olurlar. Askeri güçler, operasyona katılan polis ve diğer kuruluşlarla sürekli irtibat halinde bulunmalıdırlar. Bunlar, bölgelerin ve kritik tesislerin özellikleri hakkında ayrıntılı bilgi toplamalıdırlar.

(5) **Taktik Operasyonlar**

(a) İsyancı bir saldırıya karşı, kentsel bir alan içinde veya yakınlarında taktik operasyon düzenlenmesi gerekebilir. Belirli bir bölgeyi ele geçirmeye veya elde tutmaya yönelik isyancı girişimlerin, muhtemelen komşu bölgelerde de faaliyet göstermesi gerekecektir. Bu durumda, polis ve diğer iç güvenlik güçleri kent içinde mücadeleye girerken, askeri güçler de çevre güvenliğini sağlayıp isyancıların giriş çıkışını engellerler. Kent içi operasyona askeri güçlerin de katılması gerektiğinde, operasyonun yakından kontrol ve koordinasyonuna dikkat gösterilir. Polis güçleri duruma hakim olur olmaz, askeri güçler derhal geri çekilmelidir.

(b) İsyancı güçler herhangi bir kentsel bölgeyi ele geçirdiğinde, durum önce taktik ve psikolojik açılardan ele alınıp değerlendirilmeli ve ancak ondan sonra, bölgeyi geri almak üzere hangi güç ve tekniklerin kullanılacağına karar verilmelidir. Bölgeyi geri almak üzere kullanılacak güç ve tekniklerin

miktarının saptanmasında, bu miktarın düşman, siviller ve dost birlikler üzerinde yapacağı psikolojik etki, sivil halkla dost birliklerin güvenliği, binaların görebileceği zarar ve eldeki askeri güç miktarı gibi unsurlar göz önünde bulundurulur. "Gerekli asgari güç" kullanımı ilkesiyle, sivil halkın göreceği zararın en aza indirilmesine çalışılır.

(c) Hedeflere karşı (öldürücü olmayan) isyan kontrol silahları kullanılarak, savaş dışı kesimlere fazla zarar vermeden, güçlerin isyancılara yaklaşıp onları yakalamalarına çalışılır. Operasyonlar, sivil polise yardım biçiminde de olabilir. Hangi durumda olursa olsun, askeri operasyonlar sivil polisle koordinasyon içinde yürütülmelidir.

KISIM 4

KLASİK SAVAŞLARDA KONTRGERİLLA FAALİYETLERİ

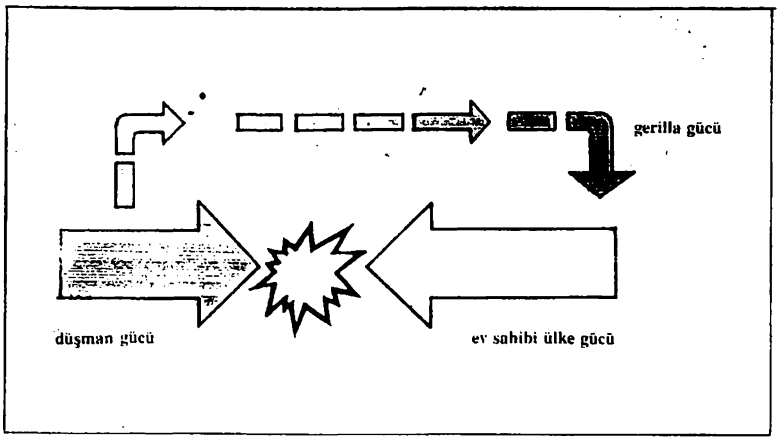
Bölüm I. Genel

4-1 Geri Bölgeler

Klasik çatışmalar, ayaklanmalardan çok farklı özellikler gösterir. Bu bölümde, klasik çatışmalardaki kontrgerilla faaliyetleri planlamasında göz önünde bulundurulacak noktalar ele alınmakta, tehditler ve bu tehditlere karşı alınacak önlemler üzerinde durulmaktadır. Genel hatlarıyla ele alınan bu görüş ve düşünceler, sadece dost kuvvetlerin gerisindeki gerilla faaliyetleriyle mücadele kapsamında ele alınmaktadır. (Şekil 4-1)

4-2. Tehdit

Böylesi durumlarda, mutlaka bir gerilla tehdidi bulunması gerekmemektedir. Buna karşılık, eğer böyle bir tehdit varsa, bu, normal olarak, dost kuvvetlerle klasik çatışmaya giren düşman kuvvetleri destekleme amacı taşımakta ve dost kuvvetin gerisinde ortaya çıkmaktadır.

Şekil 4-1. Gerillanın geri bölge faaliyeti

Bölüm II. Göz Önünde Bulundurulması Gerekenler

4-3. Gerilla Desteği

a. Klasik bir savaşta, çatışan tarafların temel hedeflerinden biri düzenli güçler yardımıyla bölgenin kontrolünü ele geçirmek olduğundan, gerekli faaliyet biçimleri de buna göre değişir. Böyle durumlarda gerilla operasyonlarının temel amacı, dost güçlerin komuta, kontrol, iletişim ve lojistik faaliyetlerini yıpratma yoluyla düşman kuvvetin temel hedeflerine destek olmaktır. Geri kuvvet, geri bölgesinde faaliyet gösterdiği dost güçlerin dikkatini geri tarafa çekerek -ki bu, yakın çatışmalarda oldukça etkilidir- düşman kuvvetlere de destek sağlamış olur.

b. Burada, gerilla faaliyetinin halk desteğine dayanması gibi bir zorunluluk yoktur. Gerilla gücü, bu tür çatışmalarda daha çok, geri bölgelerde karışıklık yaratabilme yeteneğine güvenmek, dayanmak durumundadır.

4-4. Gerillanın Hedefleri

a. Klasik bir çatışmada gerilla gücünün hedefleri şöyle sıralanabilir:

(1) **Yıpratma-Bozma:** Gerilla gücü, komuta, kontrol, iletişim ve lojistik faaliyetlerini yıpratmaya, sekteye uğratmaya çalışır. Bunu da, karargah, iletişim tesisleri, erzak depoları, onarım tesisleri ve havaalanları gibi önemli tesislere saldırarak yapar. Gerilla gücü, aynı şekilde, ikmal konvoyları, köprü, anayol ve iletişim hatlarını keserek, iletişim ve desteği sekteye uğratmanın yollarını arar.

(2) **Karışıklık:** Gerilla kuvveti, önemli tesisleri tahrip edip iletişim ve ikmal hatlarını keserek, dost kuvvetin geri bölgesinde karışıklığa yol açar. Ne kadar büyük karışıklık yaratılırsa, ana düşman gücünün, dost gücün zaaflarını keşfedip bunlardan yararlanma yeteneği de o kadar artar.

(3) **Taciz:** Gerilla gücü geri bölgede faaliyet gösterdiği sürece, hep bir taciz kaynağı olur. Amacına varmak için sürekli operasyon düzenlemesi gerekmez. Gerillanın geri bölgede bulunduğu düşüncesi bile bu anlamda yeterli etki yaratır.

(4) **Destek:** Gerilla, hayati önemdeki alanları sekteye uğratıp karıştırarak ve taciz ederek dost savaş birimlerini belli noktalara bağlar ve bu yolla ana düşman gücüne destek vermiş olur.

b. Gerilla kuvveti, geri savaş güçlerine eş ve hatta daha üstün silah, iletişim araçları ve teknolojiye sahip olabilir. Gerillanın, hedefine varabilmek için, nükleer, kimyasal ve biyolojik silahlara olduğu gibi, klasik silah ve taktiklere de başvurabileceği her zaman göz önünde bulundurulmalıdır.

4-5. Operasyonları Olumsuz Yönde Etkileyen Faktörler

Komutan, kontrgerilla operasyonu planlaması yaparken, siyasi, sosyolojik, ekonomik ve psikolojik faktörlerin yanı sıra arazi ve iklim koşullarını da göz önünde bulundurmalıdır.

a. **Arazi:** Arazi, insan, malzeme, manevra yeteneği, görüş mesafesi ve nükleer, biyolojik, kimyasal silahların kullanımı üzerinde çeşitli etkilerde bulunur. Operasyon arazisi, hem gerilla, hem de kontrgerilla güçleri üzerindeki etkisi açısından değerlendirilmelidir. Genel olarak gerillalar, kendilerine gizlilik ve örtü sağlayan, geri çekilmeye olanak veren engebeli ve ulaşılması güç arazileri yeğlerler. Gerilla gücünün peşindeki kontrgerilla kuvveti ise gizliliğe ve örtülülüğe imkan vermeyen düz ve açık arazileri yeğler.

b. **İklim:** Hiçbir bölgenin aynı iklime sahip olması mümkün olmadığından, iklimin etkilerini belirlemek amacıyla, her coğrafi bölgenin ayrı ayrı analizi yapılır. Genel olarak, daha az fiziksel zorluk çıkardığından ve her zaman yiyecek, gizlenme ve örtü olanakları sağladığından, gerilla yumuşak iklimi tercih eder. İklim analizinde, iklimin gerillanın manevra, görüş ve malzeme yeteneği üzerindeki etkileri de tek tek saptanır. Buna karşılık, kontrgerilla gücü soğuk iklimi yeğlerken, soğuk iklimde lojistik ihtiyaçları daha da artan gerillanın harekat yeteneği düşer. Komutan, mevsimsel etkilerin operasyon düzenleme yeteneğini olumlu ya da olumsuz şekilde etkileyebileceğini de hesaba katmalıdır.

c. **Siyasi Faktörler:** Klasik savaşlarda siyasi faktörlerin önemi azalır. Kontrgerilla-sivil halk ilişkilerinin çerçevesi, genellikle ABD ile çatışmanın meydana geldiği ülke hükümeti arasındaki anlaşma ve sınırlamalarla çizilir. Çatışma düşman toprakları üzerinde cereyan etmekteyse, sivil halkla ilişkinin biçimini ABD hükümeti belirler. Kimi durumlarda, sözkonusu bölgenin siyasal sisteminin gerillalardan yana olabileceği de akıldan çıkarılmamalıdır.

d. **Sosyolojik Faktörler:** Siyasi faktörler gibi sosyolojik faktörler de hesaba katılır fakat etkileri sınırlıdır. Genellikle, ABD güçleri dost bir ülke toprağında faaliyet gösterdiğinde veya daha önce düşman eline geçmiş dost toprağını geri aldığında, sosyolojik faktörler kontrgerilla güçleri lehine olur. ABD güçleri ele geçirilmiş düşman bir toprakta iseler, sosyolojik faktörler bu kez gerilla lehinedir. Böyle durumlarda, gerilla gücü halktan destek sağlıyor da olabilir.

e. **Ekonomik Faktörler:** Kontrgerilla gücü, planlarını genellikle bölgenin ekonomik yapısına en az zarar verecek şekilde hazırlar. Yaşam standartı, bölgenin psikolojik atmosferine katkıda bulunan bir faktör olarak ele alınmalıdır. Kontrgerilla gücü sivil mülke ve ekonomik yapılara zarar verirse, bu kendi aleyhine psikolojik bir atmosfer yaratacaktır. Gerillanın yararlanabileceği olanakları sınırlayacağından, yoksul ekonomik ortam kontrgerillanın lehine olur. Çünkü kontrgerillanın kendisi lojistik açıdan bu ekonomiye bağımlı değildir. Güçlü bir ekonomik yapı ise hem gerillanın, hem de kontrgerillanın lehinedir.

f. **Psikolojik Faktörler:** Kontrgerilla gücünü aktif olarak destekleyen halk, gerillanın tespiti açısından büyük avantajlar sağlar. Bu tür bir ortam ise, ABD güçlerinin dost bir ülke topraklarında veya önce düşman elinde olup da sonradan geri alınan dost topraklarda bulunması halinde geçerlidir. Halkın düşmanın amaçlarını benimsemesi ise gerillanın lehine olur. Böyle bir durum ABD güçlerinin düşman topraklarda olması halinde sözkonusudur. Durum nasıl olursa olsun, halk ABD gücünü desteklesin veya desteklemesin, ABD güçleri sivil halka adil ve doğru davranmalıdır. İnsanlık dışı tavırlar ve suç nitelikli eylemler (cinayet, ırza geçme, hırsızlık gibi), ister savaşın gerginliğiyle, isterse kışkırtmayla olsun, uluslararası yasalara, kara savaş hukukuna ve ABD Askeri Yasaları'na göre ciddi ve bağışlanamaz suçlardır.

4-6. Görev, Düşman, Arazi (ve Hava), Birlikler ve Zaman (METT-T) Faktörlerinin Uygulaması

a. Klasik çatışmalarda görevli bir kontrgerilla gücü komutanı, operasyon planını görev, düşman, arazi (ve hava), birlikler ve zaman faktörlerinin analizine göre hazırlar. Geri bölge faaliyeti yapan gerilla gücünün amaçlarının kavranması ve operasyon bölgesinin analiziyle, planın genel çerçevesi ortaya çıkartılır. Daha sonra, bu faktörler analiz edilerek özgül nitelikler de saptanır ve plan tamamlanır.

b. Görev, düşman, arazi (ve hava), birlikler ve zaman faktörleri şu maddelerden oluşmaktadır:

(1) **Görev**

(a) Görev tüm yönleriyle çözümlenmelidir. Komutan ve personeli, çözümlemeyle görevin niteliklerini belirler:

- Saldırı görevi mi?
- Savunma görevi mi?
- Hem saldırı, hem savunma görevi mi?

(b) Operasyon açısından, komutanın yetki sınırları kritik önemdedir. Verilen ilk emirde komuta ve ikmal ilişkileri net bir şekilde belirtilmemişse, komutan girişimde bulunup yetki sınırlarının ne olduğunu öğrenmelidir. Kontrgerilla gücünün uyması gereken sınırlama, kısıtlama ve kurallar net bir şekilde belirlenmiş olmalıdır. Bu sınırlamalar, ateş gücünün kullanımına ve kullanılacak silahın tipine ilişkin özgül sınırlamalar olabileceği gibi, kontrgerilla gücünün sivil halkla ilişkilerine yönelik genel bir sınırlama biçiminde de olabilir.

(2) **Düşman**

(a) Gerillanın genel hedefleri bilindiğinden, özgül bil-

giler toplanarak genel tablo tamamlanır. Düşmanın yetenekleri bütün yönleriyle incelenir. Bu çerçevede cevaplandırılması gereken sorulardan bazıları şunlardır:

- Gerilla iradi bir saldırıya girişebilir mi?
- Gerilla birimlerinin büyüklüğü ne kadardır?
- Gerilla hangi tür silahlara sahiptir?
- Bu, asıl olarak, yerli halktan gelen kişilerden oluşan gerçek bir gerilla gücü mü, yoksa özel olarak eğitilmiş ve gerilla taktikleri uygulayan düzenli bir askeri güç mü?
- Ateş veya hava desteği var mı?
- Saldırı nitelikli nükleer, biyolojik, kimyasal silahları var mı?
- Bölgede ne kadar zaman faaliyet gösterebilir?

(b) Komutan, gerillanın yeteneklerinin yanı sıra, lojistik, gizlilik gibi kendi riskli yanlarını da gözden geçirir. Geri bölgede faaliyet gösteren gerilla, lojistik desteğini genellikle dış kaynaklardan, ele geçirdiği malzeme ve ikmallerle sivil halktan sağlar.

(c) Ana düşman gücü, geri bölgedeki gerillaya ikmal sevkıyatını ya paraşütle havadan ya da sualtı, suüstü veya yeraltı kanallarından yapar. Gerilla ikmal ihtiyacını sadece dışardan sağlayabiliyorsa, ikmal hatları kesilerek ikmal desteğinden yoksun bırakılabilir.

(d) Kontrgerilla gücü kendi ikmal ve malzemesinin sürekliliğini sağlayabilirse, gerilla bir süre sonra gerilemek ve sonuçta, ikmal eksikliğinden tümüyle geri çekilmek zorunda kalacaktır.

(e) İşgal altındaki düşman toprağında ya da halkın düşman güçleri desteklediği bir toprak parçasında faaliyet gösteren gerilla, genellikle sivil halkın desteğine dayanır. Etkili bir halk ve kaynak kontrol faaliyeti ve psikolojik faaliyetlerle halkın gerillaya desteği azaltılabilir.

(f) Gerilla geri bölgelerde faaliyet gösterdiğinden, sürekli bir ikmal hattı oluşturma güçlüğü, gerillayı nispeten sabit bir büyüklükte kalmaya (insan gücünü artırmamaya) zorlar. Kontrgerilla, gerillanın yerini bir kez tespit etti mi, onu kıstırıp imha etmesi artık sadece an meselesidir. Komutan, gerillanın yerini tespit edebilmek için, elindeki insana dayalı tüm istihbaratı (HUMINT), görsel istihbaratı (IMINT) ve sinyal istihbaratı (SIGINT) harekete geçirir. Kontrgerilla, ayrıca, taktik operasyonlarda elde ettiği bilgileri de bu amaçla ayrıntılı olarak değerlendirir.

(g) Düşmanın muhtemel faaliyet alanı ve hatları tespit edilir. Klasik güç açısından en elverişsiz olan bir bölge veya hattın, gerilla gücü için en elverişli bölge veya hat olabileceği akıldan çıkartılmaz. Gerilla, sürpriz yaratmak için sık sık bu yola başvurur. Kontrgerilla gücü, muhtemel hedefleri saptayarak, bunları korumaya yönelik önlemler alır. Ayrıca, kontrgerilla gücü açısından tali görünen bazı tesislerle kimi operasyonların, gerçekte gerillanın muhtemel hedefleri arasında bulunabileceği akıldan çıkartılmaz. Kontrgerilla gücü komutanı, çok sayıda önemsiz hedefin tahribinin, bir tek önemli hedefin tahribinden daha fazla zarara ve karışıklığa yol açabileceğini de unutmaz.

(3) **Arazi:** Arazi iklim koşullarıyla birlikte ele alınır. İklim koşullarının hem gerilla, hem de kontrgerilla üzerindeki

etkileri incelenir. Bu incelemeyle, hava koşullarının insan, malzeme, ulaşım ve görüş mesafesi üzerindeki etkileri tespit edilir. Gerilla gücünün de nükleer, kimyasal, biyolojik silahlara sahip olabileceği ihtimali göz önüne alınarak, havanın nükleer, biyolojik, kimyasal silahlarla gaz bombaları üzerindeki etkileri de saptanır. Arazi OCOKA (gözlem ve atış hedefleri, örtü ve gizlenme, engeller, muhtemel gerilla hedefleri ve üs kampları da dahil, kilit önemdeki araziler, sızma ve kaçış yolları) faktörleriyle bağlantılı olarak analiz edilir. Bu faktörlerin gerilla ve kontrgerilla güçleri üzerindeki muhtemel etkileri hesaplanarak, kendisi en az zarar görecek ve gerillaya en fazla zararı verecek şekilde planlama yapılır.

(4) **Eldeki Birlikler:** Kontrgerilla gücü komutanı, geri bölge operasyonlarında bütün kuvvetleri istihdam edebilecek güçlere sahip olabilir. Böyle bir olanağı varsa, bunlardan ya savaş ya destek ya da savaş hizmet destek gücü olarak yararlanabilir. Komutan, bunlar dışında ayrıca, düzenli, paramiliter veya sadece belli durumlarda emrine giren düzensiz güçlere de sahip olabilir. Komutan, aldığı direktifler doğrultusunda bunlardan etkili bir geri savunma gücü oluşturur. Bunlar arasında koordinasyon sağlayıp sorumluluk dağılımı yapar.

(5) **Eldeki Zaman:** Eldeki zaman en rasyonel biçimde değerlendirilmelidir. Genellikle üçe bir kuralı uygulanır. Komutan, eldeki zamanın üçte birini planlamaya ayırır. Geri kalan zamanı ise, bağlı birimlerin kendi planlarını yapıp hazırlıklarını tamamlamalarına harcar. Bununla birlikte, eldeki istihbaratın anında değerlendirilmesinin gerektiği durumlar da olabilir. Böylesi durumlarda, planlamanın mümkün olan en kısa sürede yapılmasına çalışılır.

Bölüm III. Tehdit

4-7. Aynı Tip Güçler

a. Gerilla faaliyeti yapan güç, yıpratma, karışıklık ve taciz eylemleriyle ana düşman gücüne destek olur. Bu faaliyet, gerilla taktiği uygulayan klasik veya klasik olmayan güçler tarafından yürütülür.

b. Gerilla savaşı yürüten klasik (konvansiyonel) güçler ya ana güçle bağlantıları koptuğundan ya da ana güçler geri çekildiği sırada kasten geride kalmışlardır. Bunlar, genel olarak, ana düşman gücün sahip olduğu silah ve malzemenin aynısına sahiptirler. Verdikleri personel veya malzeme kaybından dolayı, lojistik güçlüklerle karşı karşıya bulunabilirler. Dost kuvvetin gerisine sızıp, yıpratma, karışıklık ve taciz eylemlerine girişebilecek diğer bir güç tipi, zırhlı ve/veya mekanize düşman birimleridir. Bu güç ancak gerilla taktiği kullanıldığında gerilla gücü olarak kabul edilir. Tersine, klasik taktik uyguluyor veya ana düşman gücünün etkin olduğu bölgede faaliyet gösteriyorsa, o zaman gerilla gücü olarak görülmez. Gerilla savaş taktiği uygulamaları halinde, paraşütçü ve amfibi hafif piyade güçleri de bir gerilla gücü olarak görülür.

c. Klasik düşman güçlerinin gerilla savaşı taktiğine başvurduğu her durumda, bu güçlerin ana düşman gücünün bütün özelliklerine (eğitim, malzeme, ikmal gibi) sahip olduğu kabul edilerek, ona göre değerlendirme yapılır.

4-8. Özel Birimler

a. Yukarıdakilerden başka, ayrıca, gerilla savaşına göre eğitilmiş özel birimlerle, ana düşman gücü tarafından yerli halk içinden oluşturulan gerilla güçleri bulunmaktadır. Gerilla savaşına göre eğitilen özel birimlerin asli görevi, çeşitli hedef-

lere karşı gerilla operasyonu düzenlemek olup, ayrıca yerli halktan oluşturulan gerilla güçlerini eğitme görevi de üstlenebilirler.

b. Bu birimler, başlangıçta ABD güçleriyle eşit veya daha üstün silah ve malzemeye sahip olabilirler. Ancak faaliyet süreleri ne kadar uzarsa, silah ve malzemeleri de o kadar tükenir. Operasyon bölgesinde hiçbir destek almaksızın uzun süre kalmaları halinde, verimlilikleri de yavaş yavaş azalmaya başlar. Eğitim düzeyleri genellikle yüksektir. Çeşitli silahların kullanımında, havaya uçurma, haberleşme, tedavi, operasyon konularında uzmanlaşmışlardır ve anında karar verebilme yetenekleri gelişmiştir. Bu özel birimler dost bir bölgeye yüksek irtifa-alçak açılma (HALO), yüksek irtifa-yüksek açılma (HAHO) ya da alçak irtifa paraşüt teknikleriyle sızarlar. Aynı şekilde, yerüstü ve amfibi tipi sızma tekniklerinde de uzmanlaşmışlardır.

c. Yerli halktan oluşan gerilla gücü, genellikle düşman gücün gönderdiği özel birimler tarafından eğitilir. Yerli gerilla gücü lojistik açıdan genellikle dış desteğe dayanmak zorundadır. Ölçeği büyük değilse, ele geçirdiği veya kendi ürettiği araç ve malzemeye de dayanabilir.

d. Hem klasik gerillalar, hem de klasik olmayan gerillalar aynı taktikleri kullanırlar. Bunların temel özellikleri, kolayca gözden kaybolabilme, sürpriz yaratma ve kısa fakat şiddetli darbeler indirebilme yeteneğidir. Bu güçler, genellikle pusu ve baskın faaliyeti gösterirler. Gerilla gücünün bileşimine bağlı olarak, hava ateş desteğine de başvurulabilir.

e. Kontrgerilla gücü komutanı, gerillanın nükleer, biyolojik, kimyasal silahlara sahip olabileceğini de hesaba katmalıdır. Nükleer, biyolojik, kimyasal silahlar, minimum sayıda personelle maksimum derecede etki yapabilme olanağı verdiğinden, gerillanın bunu tercih etme olasılığının yüksek olduğu akıldan çıkartılmamalıdır.

Bölüm IV. Taktikler ve Operasyonlar

4-9. Geri Bölge Çatışmaları

Geri bölge çatışması, bütün birliklerin tek ve kombine biçimde, geri bölgede faaliyet gösteren düşmanı etkisizleştirerek ya da imha ederek, dost gücün güvenliğini sağlama ve böylelikle ona derin ve yakın çatışmada hareket serbestisi kazandırma girişimi olarak tanımlanabilir. Geri bölge çatışması doktrininin ana felsefesi, savaş destek ve savaş hizmet destek unsurlarının, taktik savaş güçlerinin desteğine ihtiyaç duymaksızın, kendilerini savunabilme ve karşılıklı desteğe girebilme yeteneklerini azamiye çıkartmaktır. Geri bölge çatışması görevi alan bir taktik savaş gücü, geri bölge çatışma subayının operasyonel kontrolüne (OPCON) girer. Taktik savaş gücü, taktik görevini tamamladıktan sonra ana birimine döner.

4-10. Kavram

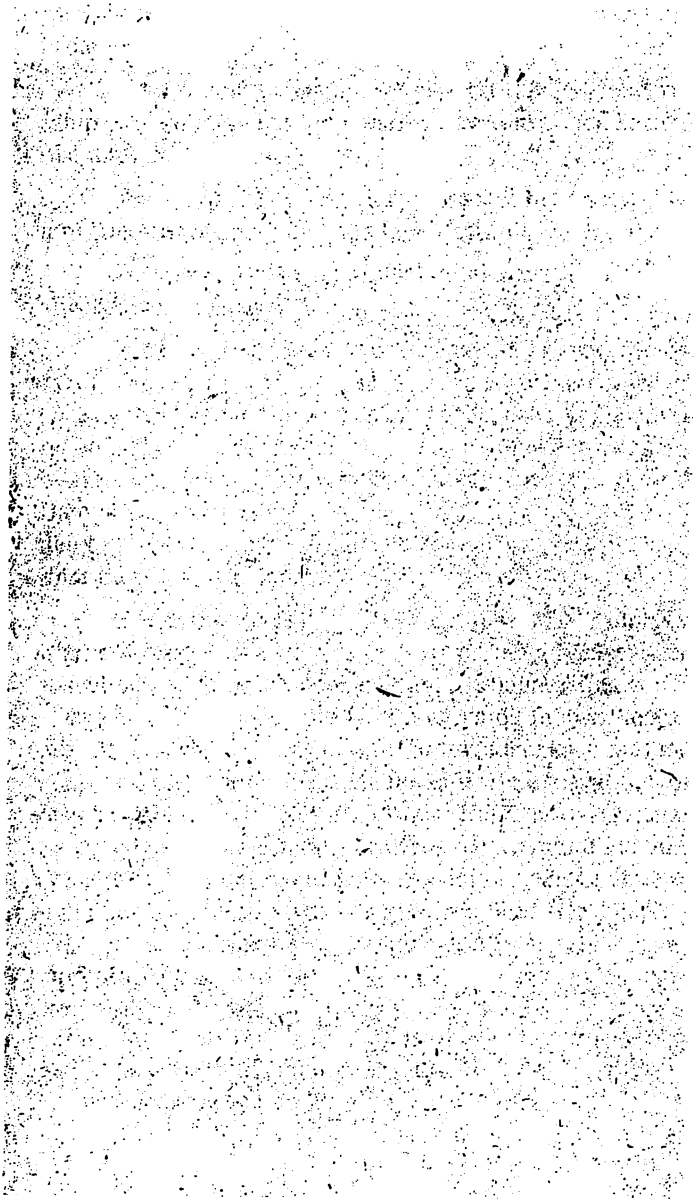
a. Bu bölümdeki kavramlar, taktik komutanlığın ihtiyaçlarına göre alınmış olmakla birlikte, geri bölge çatışmaları için de geçerlidir. Her durumda ortak olan bir nokta vardır ki, bu da, komuta karmaşasının yaratabileceği kararsızlık ve karışıklıkları önlemek üzere bir komuta birliği sağlama ilkesidir.

b. Geri bölge çatışma teknikleri görev, düşman, arazi (ve hava), birlikler ve zaman faktörlerine göre değişir. Güç bileşimi, radar araçları, ateş destek araçları, manevra yeteneği, malzeme ve kontrgerilla gücünün büyüklüğü bu faktörlerdendir. Bu faktörler, aynı şekilde, gerilla gücü açısından da değerlendirilmelidir. Bu teknikler genel olarak "saldırı" veya "savunma" amaçlı olmak üzere iki kategoride ele alınır.

(1) Saldırı taktiklerinin amacı, gerilla güçlerini tespit, kıstırma ve imha etmektir. Keşif devriyeleri, pusu, saldırı, kuşatma ve temas sağlama manevraları bu tür operasyonlardır.

(2) Savunma tekniklerinin amacı ise, yıpratma, taciz ve karışıklık girişimlerini önlemektir. Saldırıya uğrayan hedefin zararını asgariye indirme amaçlı da olabilir. Manevra güvenliği, güvenlik devriyesi ve savaş devriyesi gibi unsurlar, koruyucu savunma tekniklerindendir. Saldırıya uğrayan hedefin zararını asgariye indirme amaçlı tekniğe örnek olarak, üs savunması, karşı-pusu ve karşılık verme güçleri sayılabilir.

c. Bazı durumlarda savunma ve saldırı tekniklerini birbirinden ayırmak güçleşir. Çoğu saldırı teknikleri aynı zamanda savunma amaçlı olabildiği gibi, savunma teknikleri de saldırı amaçlı olabilmektedir. (Konu, Kısım 3'te ayrıntılı olarak ele alınmıştır.)

KISIM 5

SAVAŞ BİRİMLERİ

Bölüm I. Genel

5-1. Bileşim (Yapı)

Kontrgerilla faaliyeti yürüten askeri güçler sadece hafif piyadeler değildir. Gerilla faaliyeti yürütebilecek diğer çeşitli savaş birim tipleri bu bölümün konusunu oluşturmaktadır. Kontrgerilla operasyonunda kullanılacak taktik gücün yapısı –diğer bir deyişle, hafif piyade dışında başka tip güçler kullanılıp kullanılmayacağı– eldeki güçlere ve tehdidin niteliğine göre değişir.

5-2. Sınırlı Ateş Gücü

Ateş gücünü sınırlamayı gerektiren siyasi, ekonomik ve sosyal nedenlerden dolayı, savaş gücü ancak ayaklanmanın tırmanmasına paralel olarak artırılır. (Şekil 5-1) Tehdit ve eldeki güçlerin miktarı gibi faktörler, klasik çatışmalarda da hesaba katılır ancak diğerinin aksine, kullanılacak savaş gücünün miktarında herhangi bir sınırlama yapılmaz, istenildiği kadar savaş gücü kullanılabilir.

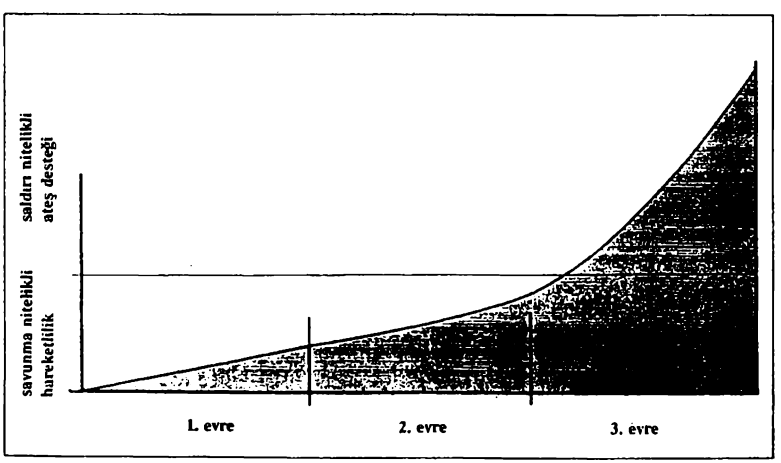
Bölüm II. Karşı-Ayaklanma Ortamı

5-3. Aynı Tip Güçler

Hafif piyade dışında, kullanılabilecek güç türleri, piyade, paraşütçü birlikler, hava saldırı birimleri, mekanize piyade, zırhlı birlikler, motorize piyade ve hava birimleridir. Bunların kullanılış biçimleri saptanırken, arazi, düşman güçleri ve bunların yetenekleri de göz önünde bulundurulmalıdır. Yine, bu güçlerin halk üzerinde yapacağı muhtemel etkiler de hesaba katılmak durumundadır. Kara savaş unsurlarının önemli kısmı, normal olarak hafif piyade savaşı yürütecek şekilde organize edilir. Bununla birlikte, önemli olan, güçlerin en verimli olacakları yerlerde istihdam edilmesidir.

5-4. Savaş Gücünün Kullanılışı

a. Temel düşünce, kontrgerilla operasyonlarının ev sahibi ülkenin iç savunma ve kalkınma (IDAD) planına destek olmasıdır. Karşı-ayaklanma ortamında (hafif piyade dışında), savaş gücü kullanımı genellikle sınırlandırılmıştır çünkü ağır silahlar bu ortama pek uygun değildir. Zaten gerilla da, normal olarak, kendine korunak sağlayan yerlerden başka ara-

Şekil 5-1. Savaş gücünün daha yüksek düzeylerde kullanılabilmesi.

zilerde faaliyet göstermez. (Şekil 5-1) Bu araziler ise genellikle engebeli, aşılması güç ve motorlu araçlara uygun olmayan arazilerdir. Hafif piyade biçiminde yeniden organize olmak, eğitilmek ve organik savaş araçlarının sadece ulaşımda kullanılması dahil, kontrgerilla faaliyeti yürüten askeri güçler eldeki araçlarını en verimli şekilde kullanmak durumundadırlar.

b. Bir unsurun verimlilik ölçüsü, kullanıldığı işe uygun olup olmadığıyla birlikte değerlendirilir. Çeşitli güçlerin ne ölçüde ve nasıl kullanılacağının saptanmasında aşağıdaki kriterlere başvurulur.

5-5. Halk Üzerinde Yapacağı Etki

Komutan, savaş güçlerini kullanırken, bunların halk üzerinde yaratacağı fiziksel ve psikolojik etkileri belirlemek, buna uygun sınırlamalara özen göstermek durumundadır. Unutulmamalıdır ki, aşırı ölçüde ateş gücü ve araç kullanımının, hükümet güçlerinin etkisiz kaldığı veya savaşı kaybetmeye başladığı izlenimini yaratması mümkündür.

5-6. Tehdide Uygun Güç Kullanma

Komutan, kullanacağı güç miktarının tehdidi ortadan kaldırmaya yetmesine, ancak bu miktarın üzerine çıkmamaya dikkat etmelidir. Karşıdaki tehdit, beşerli onarlı gruplar halinde hareket eden bir güç iken, buna karşı bir zırhlı tabur seyk etmeye kalkmak uygun bir karar değildir.

5-7. Görevi Yerine Getirebilecek Güçte Olma

a. Kullanılacak güçler, taktik ve iç savunma ve kalkınma görevlerini yerine getirebilecek yetenekte olmalıdır. Kullanılacak gücün yeteneklerini saptarken, tehdidin yetenekleri, yapısı, silahları, eğitim düzeyi de hesaba katılmalıdır.

b. Bundan başka, arazinin güç üzerindeki etkileri de tespit edil-

melidir. Gücün verilen görevi yerine getirebilecek kapasitede olup olmadığı saptanırken, bütün bu faktörler değerlendirilmek zorundadır. Bir gücün iç savunma ve kalkınma hedefini destekleyip destekleyemeyeceğini bu faktörlerle psikolojik faktörler belirleyecektir.

(1) **Paraşütçü Birlikler (Havadan İndirme):**

(a) Gerillaya karşı mücadelede kullanılan paraşütçü birliklerle diğer güçler arasındaki en önemli fark, paraşütçü birliklerin herhangi bir araziye doğrudan indirilebilmeleridir. Yere inişten sonra, paraşütçü birimler de diğer taktik kara birimleri gibi faaliyet gösterirler.

(b) Paraşütçü birlikler, operasyon bölgesine indikten sonra hafif piyadeye dönüştüğü için, kontrgerilla operasyonları açısından etkili bir güç sayılırlar. Bunların en büyük avantajı, komutana, en fazla sayıda gücü en kısa zamanda operasyon bölgesine mevzilendirebilme olanağı vermesidir. Ayrıca, gerilla denetimindeki bir bölgeye küçük bir gücün indirilmesi gerektiğinde, bu tip güçler gizliliğin sağlanması açısından nispeten daha avantajlıdır. Havadan indirme operasyonları, inilebilecek alanın olup olmadığı, elde planör bulunup bulunmadığı, arazi ve hava koşulları gibi faktörlere bağlıdır. Havadan indirme operasyonlarına ayaklanmanın bütün evrelerinde başvurulabilir.

(2) **Hava Saldırıları:**

(a) Helikopter, kontrgerilla gücüne, gerilla gücüyle karşılaştırılamayacak kadar yüksek bir manevra gücü sağlar. Aynı şekilde, taktik dikey (havadan) kuşatabilme yeteneğiyle, hava saldırı güçleri büyük avantaj sağlarlar. Bunlar aynı zamanda, komutana, kritik anlarda güçlerini süratle dağıtıp

toplayabilme ve süratle başka bir bölgeye sevk edebilme olanağı verir. Hava saldırı operasyonlarının en temel özelliği, düşmana karşı taktik manevra yeteneği avantajı sağlayabilen helikopterlerin kullanılmasıdır. Bir savaş alanında, başka hiçbir güç, taktik duruma hızla uyum sağlayabilmeye ve hızla uzun mesafeler kat edebilmeye hava saldırı güçleri kadar elverişli değildir.

(b) **Hava Saldırı Güçleri:**

- Düşman mevzilerine istediği yönden saldırabilir.
- Başka araçlarla ulaşılamayacak hedefleri vurabilir.
- Nükleer, biyolojik, kimyasal silahlarla kaplı araziler dahil, tüm engelleri aşabilir.
- Güç indirme ve çekmeler sırasında saldırılar düzenleyerek destek olabilir.
- Komutanın yedek güç miktarını düşürüp, güçlerinin büyük bir bölümünü eyleme sokabilmesine izin vererek, komutana esneklik ortamı yaratır.
- Taktik fırsat ve gereklilikleri süratle değerlendirip yerine getirebilir.
- Savaş alanında taktik önem taşıyan noktalara süratle güç sevk edebilir.
- Geniş bir alanda keşif faaliyeti yürütülebilmesine olanak sağlar.

(c) Tüm bunlara karşılık, hava saldırı güçlerinin bazı sınırlılıkları da vardır:

- Aşırı hava koşullarında hareket edemez.
- Ağırlık kaldırma kapasitelerinin (helikopterler) sınırlı olmasından dolayı, sevk edilebilecek si-

lah ve malzemenin türü ve miktarı sınırlı olur.

- Hava iletişim hatları sınırlıdır.
- Düşman taktik hava kuvvetleri, hava savunması ve elektronik savaş sistemleri sınırlılıklar getirir.
- Yakıttan gelen sınırlılıklar.
- Yükleme ve inişler sırasında riskler artar.

(d) Hava saldırı güçlerinin temel avantajları esneklik, manevra yeteneği ve sürattir. Bu avantajlar kontrgerilla operasyonlarında gereğince değerlendirilebildiğinde, kritik bir rol oynayabilmektedir. Komutan, savaş gücünü artırmak üzere bu güçlerden azami ölçüde yararlanmanın yollarını ararken, diğer yandan, bunların bazı sınırlamaları olduğunu da akıldan çıkartmamalıdır. Bu avantaj ve sınırlılıklar, verili durum çerçevesinde bir değerlendirmeye tabi tutulduktan sonra, hava saldırı gücünün kullanılıp kullanılmayacağına karar vermelidir. Hava saldırı güçleri ayaklanmanın bütün evrelerinde kullanılabilir.

(3) **Mekanize Piyadeler:**

(a) Engebeli arazilerdeki gerillaya karşı mücadelede mekanize piyade güçleri pek elverişli değildir. Buna karşılık, motorize piyade araçları ve zırhlı personel taşıyıcıların manevrasına elverişli arazilerde, bu güçler kontrgerilla güçlerine manevra ve ateş gücü açısından önemli avantajlar sağlarlar.

(b) Gerillanın geleneksel olarak faaliyet gösterdiği arazinin yapısından ve uyguladığı taktiklerden dolayı, mekanize piyade operasyonlarının uygulanma fırsatları oldukça sınırlıdır. Bütün bu sınırlılığına rağmen, mekanize piyade gücü, arazinin elvermediği koşullarda yaya manevra yapabilecek şe-

kilde hazırlanmış olmalıdır. Buna karşılık, elverişli arazilerde, bir mekanize piyade birliği aynı boyutlardaki hafif bir güce oranla daha geniş bir alanda faaliyet gösterebilme yeteneğine sahiptir.

(c) **Mekanize Güçler:**

- Konvoy refakatlerinde,
- Yedek güçlere manevra yeteneği sağlamada,
- Güç gösterisi operasyonlarında,
- Üs savunmalarına destek sağlamada,
- Nükleer, biyolojik ve kimyasal silahların kullanıldığı bölgelerden geçişlerde korunak sağlayıp, bu tür bölgelerin süratle geçilmesinde (aşılmasında),
- Hafif silahlara karşı sınırlı zırh koruması sağlamada,
- Hava saldırı operasyonlarına destek gücü oluşturmada belli fonksiyonlar üstlenebilirler.

(d) Mekanize güçlerin en elverişli olduğu yerler, savaş manevra unsurları olarak kullanıldıkları, ayaklanmanın 3. evresinin son aşamalarıdır.

(e) Mekanize güçler, duruma bağlı olarak, sürat ve manevra yeteneklerinden dolayı, birinci ve ikinci evrelerde, çatışma bölgesine personel ve malzeme nakil unsurları olarak kullanılabilirler.

(4) **Zırhlı Birlikler:**

(a) Zırhlı birlikler genellikle piyade refakatinde faaliyet gösterirler. Fakat tıpkı mekanize birlikler gibi, zırhlı birlikler de karşı-ayaklanmanın ortamına uygun savaş unsurları değillerdir. Zırhlı birlikler, ateş gücü, koruma, sürat ve şok etki fonksiyonla-

rı görürler. Bunlar da küçümsenemeyecek avantajlar sağlar. Ancak dar ve engebeli arazilerde bu yeteneklerini nispeten kaybettikleri gibi, risk oranları da artar. Operasyon arazisi normal olarak dar ve engebelidir ve daha çok hafif piyade güçleri için elverişlidir. Arazinin sözkonusu yapısından dolayı, en önemli yanı olan ateş gücü de işlevsiz kalınca, risk oranı artar ve kontrgerilla operasyonu açısından iyice elverişsizleşir.

(b) Zırhlı birlikler ağırlıkla şu yerlerde kullanılır:

- Konvoy refakatleri
- Yedek güçlere manevra yeteneği kazandırma
- Güç gösterisi operasyonları
- Üs savunmalarına destek sağlama
- Geniş bölgelerin süratle aşılmasını sağlayarak, hedef olma riskini azaltma

(c) Zırhlı güçlerin kontrgerilla operasyonları açısından en elverişli olduğu yerler, savaş manevra unsuru fonksiyonu gördükleri, ayaklanmanın üçüncü evresinin son aşamalarıdır. Zırhlı birlikler bu aşamalarda, genellikle üs savunma ve güç gösterisi unsurları olarak etkili olurlar.

(5) Zırhlı Piyade:

(a) Zırhlı piyade birimlerinin asıl görevi keşif ve güvenliktir. Arazinin elverişliliği ölçüsünde, bu birimler, sürat ve hareket yetenekleriyle, geniş alan denetimlerine imkan sağlarlar. Personelin yaya manevra yeteneği olmaması halinde, zırhlı piyade birimleri de mekanize birliklerin karşılaştığı sınırlılıklarla yüz yüze kalırlar. Bu nedenlerle, en etkili olarak kullanıldıkları yerler şunlardır:

- Üs güvenliği sağlama
- Geniş alanlarda devriye faaliyeti görme
- Yedek güçlere manevra olanağı sağlama ve anında karşılık verme gücü fonksiyonu görme

(b) Zırhlı piyade uygun biçimde organize ve istihdam edildiğinde, ayaklanmanın bütün evrelerinde özgül görevler yüklenebilir. Arazinin de elverişliliği ölçüsünde, zırhlı piyade ayaklanmanın ikinci evresinde daha geleneksel bir rol üstlenir ve klasik tarzda faaliyet gösterir.

(6) **Hava Birimleri:**

(a) **Türler:** Kontrgerilla operasyonlarında üç tür hava birimi kullanılır. Bunlar, paraşütçü birlikler, avcı helikopter birimleri ve hava ikmal birimleridir.

(b) **Paraşütçü Birlikler:** Zırhlı piyadeler gibi bunlar da keşif ve güvenlik fonksiyonu görürler. Manevra yetenekleri çok fazla olduğundan, bunlar karadakilere göre daha kısa bir sürede, çok daha geniş bir bölge üzerinde keşif ve gözlem yapabilirler. Bu nedenle -duruma da bağlı olarak- hava birimleri, ayaklanmanın bütün evrelerinde kontrgerilla operasyonlarına katılabilirler.

(c) **Avcı Helikopter Birimleri:** Bunlar manevra yeteneği oldukça yüksek bir ateş gücü sağlarlar. Bu araçlar, tehdidin yapısına uygun nitelikte silahlarla donatılırlar. Birinci ve ikinci evrelerde karşılaşılan tehdit, genellikle hafif piyadedir. Bu evrelerde karşılaşılabilecek zırhlı tehditlere karşı ise 20 mm.'lik makineli ve 2.75 inçlik roketler tercih edilir. Çatışma üçüncü evreye geçtikten sonra ve eğer gerilla gücü, mekanize veya zırhlı araçlar kullanmaya başlamışsa, daha büyük çaplı zırh de-

lici silahlar kullanılması yeğlenir. Avcı helikopterler doğal örtülerle ve süratleri sayesinde güvenliklerini sağlarlar. Süratle müdahale gerektiren ve arazinin kara güçleri için elverişli olmadığı durumlarda, bunlar oldukça elverişlidir. Bu güçlerin en etkili olduğu fonksiyonlardan biri de, düşman hava savunma sistemlerini imha etme yetenekleridir (SEAD). Belirli bir bölgedeki düşman hava savunma sistemlerini etkisizleştirme, imha veya geçici olarak devre dışı bırakmaya yönelik faaliyetlere SEAD adı verilir. Bu amaçla kullanılan araçlardan bazıları, topçu birlikleri, ABD Hava Kuvvetleri (USAF) ve Kara Kuvvetleri'ne bağlı güçlerdir. Durumun elverişliliği ölçüsünde, avcı helikopter birimleri ayaklanmanın bütün evrelerinde kullanılabilir.

(d) **Hava İkmal Birimleri:** Bu birimler, bir yerden bir yere nakletme şeklinde, yaya birliklere taktik manevra yeteneği sağlarlar. Durumun elverişliliği ölçüsünde, ayaklanmanın bütün evrelerinde kullanılabilirler. Sürat, manevra ve esneklik yeteneklerinden dolayı, uygun biçimde kullanıldıkları takdirde, önemli avantajlar sağlarlar.

Bölüm III. Klasik Çatışma Ortamı

5-8. Kavram

Klasik savaşlardaki kontrgerilla operasyonlarında, piyade dışındaki güçler daha fazla rol oynarlar. Bunlar geri bölge çatışmalarındakine benzer bir faaliyet gösterirler. Klasik çatışma ortamlarında ateş gücü kullanımında genellikle bir sınırlama yoktur.

5-9. Göz Önünde Bulundurulması Gerekenler

a. Piyade dışı güçler açısından göz önünde bulundurulacak iki temel ilke vardır: Uygunluk ve mevcutluluk.

b. Uygunluk genellikle görev, düşman, arazi (ve hava), birlikler ve zaman faktörleri çerçevesinde ele alınır. Komutan, güçlerini bu faktörlere göre kullanmaya başlamadan önce, bunun avantaj ve dezavantajlarını değerlendirir. Avantajlar dezavantajlara ağır basıyorsa, gücü kullanmaya karar verir.

c. Komutan, elindeki güçlerden en iyi şekilde yararlanmalıdır. Belli bir durum için belli tipte bir güç gerekiyor fakat elde böyle bir güç bulunmuyorsa, bu gücü sağlamanın yollarını aramalıdır. Aksi halde, eldeki güçlerden azami ölçüde yararlanmanın yolları aranır.

d. Klasik çatışmalarda, birkaç tipte gücün birleşik olarak kullanılması, sadece tek bir güç kullanımına göre her zaman daha avantajlıdır.

e. Birden fazla tipte gücün birleşik olarak kullanılacağı kontrgerilla operasyonu planlamasında görev, düşman, arazi (ve hava), birlikler ve zaman faktörleri de göz önünde bulundurulur.

KISIM 6

SAVAŞ DESTEĞİ

Bölüm I. Genel

6-1. Destek Birimleri

a. Kontrgerilla operasyonlarında, savaş birimlerinin dışında, keşif ve gözlem (R ve S), ateş desteği, istihbarat, istihkam, işaret, inzibat ve uçaksavar topçu güçlerinden yararlanılır. Bu bölümde, sözkonusu unsurların duruma uygunlukları ölçüsünde kullanılış tarzları ele alınmaktadır.

b. Keşif ve gözlem, her düzeydeki kontrgerilla operasyonlarında birinci derecede rol oynamaktadır. Keşif ve gözlem birimleri kritik önem taşırlar. Bunlar olmaksızın yapılacak kontrgerilla operasyonlarının başarı şansı büyük ölçüde düşer.

c. Bir kontrgerilla gücünün keşif ve gözlem birimleri ya kendi bünyesindeki gözcü unsurlardan ya da kolordu veya tümenden sağlayacağı uzun menzilli keşif birimlerinden oluşur. Tugay ölçeğindeki bir kontrgerilla gücü, aynı zamanda, bağlı bulunduğu tümenin elektronik savaş istihbarat taburundan

da (CEWI) yararlanabilir. Bu unsurlardan başka, keşif ve gözlem unsurları olarak sinyal istihbarat (SIGINT) toplayıcılar, uzak mesafeli alıcılar ve yer gözlem radarları sayılabilir.

d. Kontrgerilla gücünün kullanabileceği ateş desteği türleri ise, havan müfrezeleri, tanksavar müfrezeleri veya bölükleri, sahra topçu birimleri, taktik hava desteği, denizden ateş desteği ve uçaksavar topçu birimleridir.

6-2. Ateş Gücüyle İlgili Sınırlamalar

a. Karşı-ayaklanma faaliyetlerinde, tahribatı azaltmak amacıyla, ateş gücü genellikle sınırlı olarak kullanılır. Ateş desteğine, uygunluğu ve öngörülen sınırlamalar ölçüsünde başvurulur.

b. Klasik çatışmalarda ise aynı ölçüde sınırlamalarla karşılaşılmaz. Sınırlamalar kalktığından veya gevşetildiğinden, ateş destek unsurlarından daha fazla yararlanılır. Bu tip çatışmalarda elverişlilik ölçüsü genellikle, elde ateş desteği olup olmadığına göre değişir.

Bölüm II. Keşif ve Gözetleme Birimleri

6-3. Teknikler

a. Gerilla güçleri hakkında doğru ve güncel istihbarat sağlanmasında, keşif ve gözetleme teknikleri büyük önem taşır. Kontrgerilla operasyonlarının başarısı açısından gerilla güçlerinin yeri, büyüklüğü, bileşimi, malzeme durumu ve morali üzerine güncel ve doğru istihbarat, olmazsa olmaz bir gerekliliktir.

b. Taktik birimlerin hepsi de keşif ve gözetleme faaliyeti yürütebilecek durumda olmakla birlikte, salt bu tip özel görevleri yürütmek üzere eğitilip organize edilmiş iki tür birim vardır. Bunlar, keşif müfrezeleriyle uzun menzilli keşif birimleridir. (bölük veya kollar)

c. Tabur keşif müfrezesi, tümenler uzun menzilli keşif kolu, kolordularsa uzun menzilli keşif bölükleri düzeyinde keşif birimleri oluştururlar. Keşif birimleri doğrudan birlik komutanına (tümen, kolordu vb.) bağlıdır. Bu birimler gereğinde daha alt birimlere ayrılabilirler.

d. Keşif ve gözetleme biriminin taşıtları varsa, bunların nakil dışında başka bir amaçla kullanımına, duruma göre karar verilir. Bu taşıtlar, genellikle, faaliyet gösterilecek bölgeye yapılan nakil işlerinde kullanılır. Bölgeye varıştan sonra, güvenlik nedenleriyle, keşif ve gözlem faaliyeti yaya olarak yürütülür.

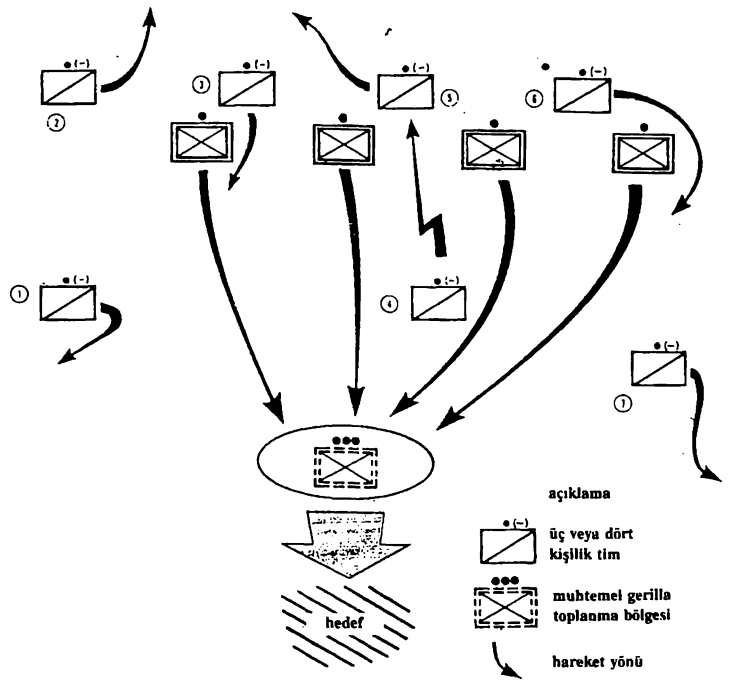
6-4. Gerilla Gücüyle Mücadele

a. Gerilla gücüyle mücadele yöntemlerinden biri, keşif ve gözlem birimini üçer veya dörder kişilik timlere ayırmaktır. Bu timlerin organizasyon bölgesiyle kaynaşması ve tüm araziye yayılması sağlanır. Gerillalar küçük birimler halinde gezip ancak bir eylem öncesinde bir araya geldiklerinden, araziye yayılma taktiği sayesinde, bir araya gelmelerinden önce, bu birimlerden bir ikisinin bulunma şansı fazladır. Bu birimleri bulma şansı, oluşturulan timlerin sayısına paralel olarak artar.

b. Olabildiğince geniş bir alana yayılmak üzere, keşif ve gözetleme birimi mümkün olan en fazla sayıda (üçer dörder kişilik) time ayrılır. Örneğin, Şekil 6-1'deki operasyon biçimine göre, yedi timden sadece ikisi düşman birimlerini bulabilmektedir. (Şekil 6-1)

c. Gerilla gücüyle karşılaşmada insiyatifi elde bulundurmak için, bu yöntem sürekli olarak uygulanmalıdır. Düşmanla temasın sağlanmasından sonra, komutanın önünde üç alternatif bulunmaktadır. (Şekil 6-2)

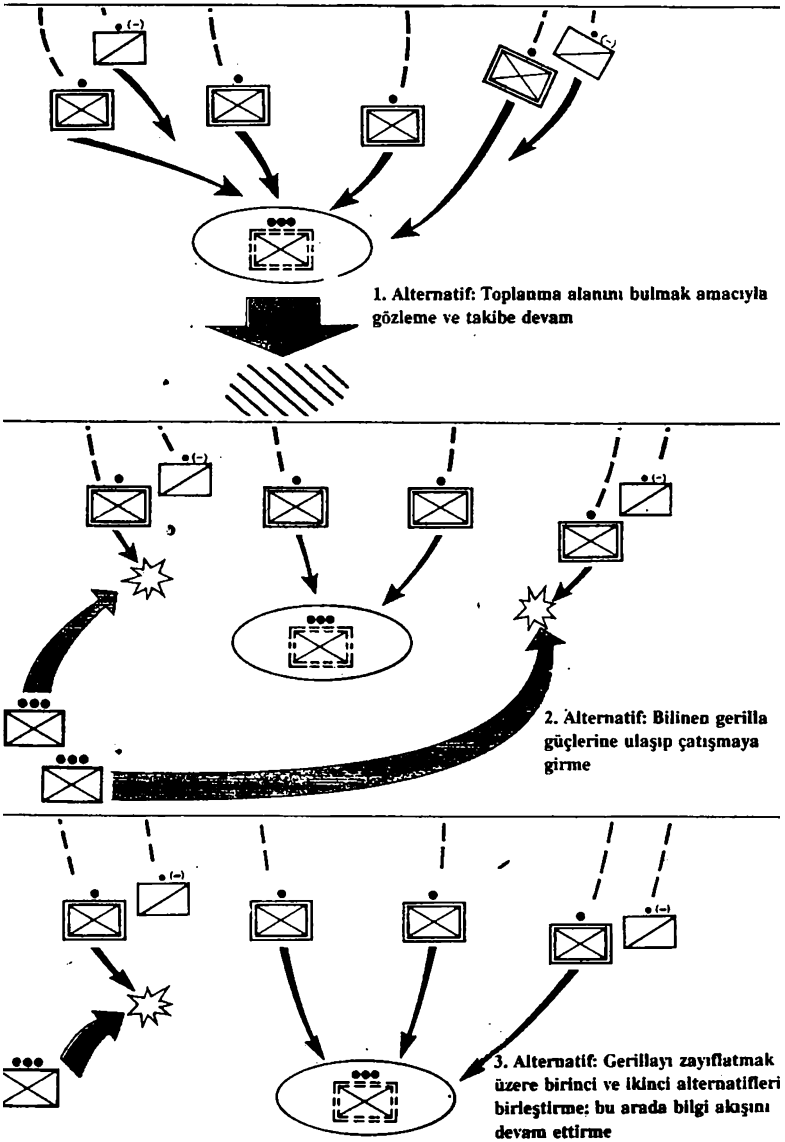
d. Kontrgerilla komutanının operasyon zamanıyla ilgili bir sınırlılığı varsa, başarının sürekliliği açısından en iyi alternatif

Şekil 6-1. Keşif ve gözetleme unsurları

üçüncü alternatiftir. Bu alternatif, hayati bir istihbarat kaynağını kaybetmeksizin, gerilla gücüyle çatışıp onu zayıflatabilmeye olanak vermektedir.

e. Kontrgerilla gücünün herhangi bir sınırlaması yoksa ve daha büyük bir gerilla gücüyle kesin bir çatışmaya girmeyi amaçlıyorsa, en uygunu birinci alternatiftir. Komutan, manevra güçlerini harekete geçirmeden önce, gerilla gücünün toplanma bölgesine veya üs kampına varmasını beklemelidir.

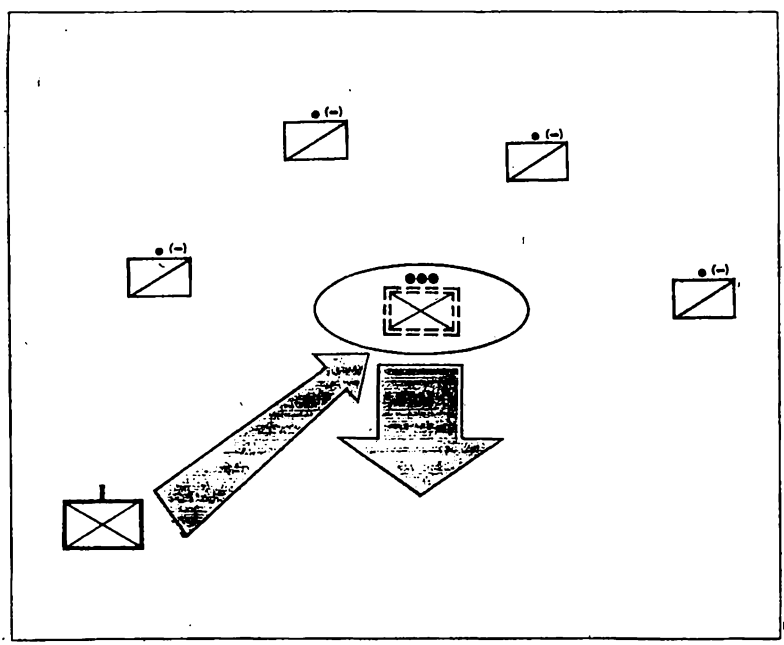
Şekil 6-2. Kontrgerilla komutanının önündeki üç alternatif

f. Komutan, keşif ve gözlem unsurlarını, kaçmaya çalışabilecek gerillaları kolayca tespit edebilecek mevzilere yerleştirmelidir. (Şekil 6-3)

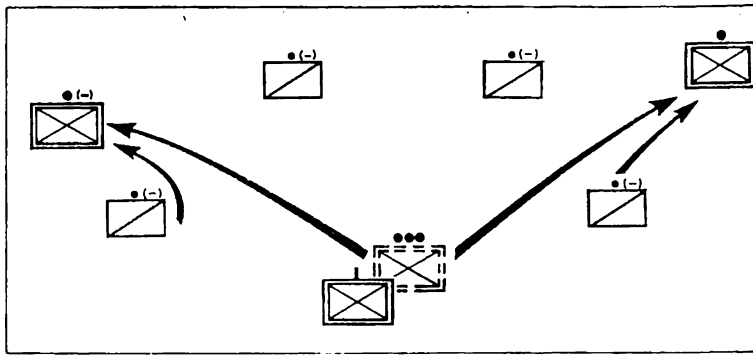
g. Gerilla birimleri kaçmayı başarırsa, aynı süreç yeniden tekrarlanır. (Şekil 6-4)

h. Keşif ve gözetleme birimleri açısından, bir karşı-ayaklanma ortamında başarıyla faaliyet gösterebilmenin püf noktası gizliliktir. Bu ise sıkı bir eğitimin ve deneyimlerin bir sonucudur. İletişim araçları da burada hayati bir faktör durumundadır. Kontrgerilla gücü, aldığı istihbaratı zamanında değerlendiremiyorsa, istihbarat toplamanın hiçbir anlamı yoktur.

i. Klasik çatışmalardaki kontrgerilla operasyonlarındaki keşif ve gözetleme birimleri ise klasik görevlerine uygun faaliyet

Şekil 6-3. Kaçan gerillaları tespit edecek keşif ve gözlem timlerinin mevzilendirilmesi

Şekil 6-4. Gerillanın kaçması halinde keşif ve gözlem timleri aynı süreci yeniden uygular

gösterirler. Faaliyet biçimleri de karşı-ayaklanmadakinden biraz daha farklıdır. Keşif müfrezesinin bu çerçevedeki görevi keşif yapmak, sınırlı güvenlik görevi yürütmek ve tabur denetleme manevralarına yardımcı olmaktır. Bir keşif müfrezesi hat, alan, bölge ve perdeleme tipi operasyonlar düzenler.

6-5. LRSU (Uzun Menzilli Keşif Birimi)

a. Bir uzun menzilli keşif biriminin (bölük veya kol) görevi, düşman manevra, tesis ve faaliyetleriyle savaş alanının yapısını gözlemek, kaydetmek ve ana birime bildirmektir.

b. Uzun menzilli keşif birimi, özel olarak eğitilip donatılmış bir organik (insan kaynağı) istihbarat kaynağı olarak, hayli güvenilir bir istihbarat yeteneği sağlar. İnsana dayalı istihbarat (HUMINT) toplama birimi, üzerinde ayrıca ayrıntılı bir analiz ve değerlendirme yapmayı gerektirmeyen, güncel ve oldukça güvenilir istihbarat toplayabilme olanağı verir. Modern alıcılar ve iletişim sistemleriyle donatılmış eğitimli bir keşifçi, güvenilir, esnek ve değerli istihbarat toplayan bir unsurdur ve operasyonun başarısı açısından büyük önem taşır.

c. Uzun menzilli keşif birimi, düşman bölgesine girip, düşman manevra ve faaliyetleriyle savaş alanının yapısını öğrenebilecek şekilde organize edilip eğitilir ve donatılır. Geceleri veya görüş mesafesinin daraldığı diğer durumlarda, düşman güçlerinin işgali altında bulunan veya düşmanın faaliyet gösterdiği sanılan bölgelere havadan, yerden veya denizden sızmaya çalışır.

d. Düşmanla ve yerli halkla temastan kaçınması gereken bu unsurlar, tespit, gözlem ve keşif görevlerini yerine getirirken, çeşitli alıcılarla özel amaçlı araçlar kullanırlar. Toplanan bilgiler periyodik olarak uzun menzilli keşif birimine aktarılır. Bu birim de aldığı istihbaratı, analiz ve değerlendirmeye tabi tutulmak üzere, askeri istihbarat (MI) operasyon merkezine gönderir. Keşif unsurları, daha sonra, öngörülen zamanda veya emirle, düşmandan da kaçınarak bölgeyi gizlice terk eder ve ana birimiyle birleşir. Keşif birimi personeli, düşman bölgesinde uzun süre görev yapabilecek şekilde –fiziksel ve zihinsel olarak– eğitilir.

Bölüm III. Ateş Destek Birimleri

a. Kontrgerilla operasyonlarında kullanılabilecek ateş destek birimi tipleri, havan müfrezeleri, tanksavar müfrezeleri veya bölükleri, sahra topçu birimleri, deniz kuvvetlerinden sağlanan ateş desteği, taktik hava ve kara savunma (uçaksavar) topçu birimleridir.

b. Ateş desteği planlamasındaki önemli faktörlerden biri, konuyla ilgili sınırlamalardan kaynaklanmaktadır. Karşı-ayaklanma ortamlarında, klasik çatışma ortamlarındakine göre, daha fazla sınırlama bulunur. Karşı-ayaklanma ortamlarında "gerekli asgari güç" anlayışıyla hareket edilir. Ateş desteği, sınırlamalar ölçüsünde plana dahil edilir fakat burada yeterlilik ölçüsü de gözden uzak tutulmaz. Ki, bütün bunlar da

ateş desteğine ya çok az başvurulabileceği ya da hiç başvurulmayacağı anlamına gelmektedir.

c. Bu kadar fazla olmamakla birlikte, klasik çatışmalarda da bazı sınırlamalar olabilmektedir. Bu sınırlamalar, ateş gücünün miktarıyla ilgili olmaktan çok, karşılıklı tahribatla ve koordinasyon-kontrolle ilgilidir. Ayrıca, ateş desteğinin, o an için temel savaş alanında kullanılıyor olmasından dolayı kontrgerilla operasyonuna tahsis edilememesinden kaynaklanabilecek bazı sınırlamalar mevcut olabilir.

d. Karşılaşılabilecek bu tür sınırlamaları hesaba katarak, kontrgerilla gücü az bir ateş desteğiyle veya tamamen desteksiz harekat yapabilmeye de hazırlıklı olmalıdır.

e. Kontrgerilla operasyonlarında, operasyon alanının klasik tiptekilere göre genellikle çok daha büyük olmasından dolayı, kontrgerilla kendisini ateş desteğinin menziliyle sınırlamamalıdır. Çünkü operasyonların ateş destek menzili dışında yapılması da gerekebilir. Komutan böyle durumlarda, birimlerinin donatımını artırmak ve duruma göre birliklerini takviye etmek zorunluluğuyla karşı karşıyadır.

6-7. Havan Müfrezeleri

Bir karşı-ayaklanma operasyonunda, havan müfrezeleri normal olarak tabur destek üssünün dahilinde mevzilenirler. Üs dışına çıkılması gerektiğinde, ek güvenlik sağlanmalıdır. Havan müfrezesi genellikle tabur komutanının denetiminde bulunur ve tabura dolaylı ateş desteği sağlar. Klasik çatışmalarda ise, havan müfrezesinin üs dahilinde mi, yoksa üs dışında mı faaliyet göstereceği duruma göre değişir.

6-8. Tanksavar Müfreze veya Bölükleri

a. Tanksavar birimleri ayaklanma ortamlarında tali bir rol oynarlar. Zırhlı bir tehdidin olmadığı böyle durumlarda, tüp-fırlatmalı, optik-izlemeli, tel-güdümlü (TOW) füzeler, operas-

yon bölgesinin içinde veya dışında güvenli bir yere bırakılarak, bu personel piyade olarak kullanılabilir. Bu personel piyade taktikleri konusunda eğitimli olmadığından operasyon destek üssünde güvenlik kuvveti olarak kullanılmaları en uygun alternatiftir.

b. Zırhlı bir tehdit yoksa, aynı durum klasik çatışma ortamları için de geçerlidir. Bununla birlikte, kontrgerilla gücünün hazırlıklı olması gereken çeşitli operasyonlar göz önünde bulundurularak, birlik tüp-fırlatmalı, optik-izlemeli, tel-güdümlü füzeleri hiçbir zaman yanından ayırmaz. Sözkonusu operasyonlar, düşmanın zırhlı sızmalarını engelleme ya da ön cephe birimlerine takviye sağlama veya ana gücün bir parçası olarak saldırıya/savunmaya katılma biçiminde olabilir.

6-9. Sahra Topçu Birimleri

a. Daha önce de belirtildiği gibi, ateş gücü konusunda yapılacak sınırlamalar çerçevesinde, sahra toplarının ateş gücünün kullanılması büyük ölçüde sınırlanabilir. Ateş gücünün kullanımında daima "gerekli asgari güç" ilkesine uyulmalıdır. Hafif piyade birimlerine sağlanan sahra topçu desteği (FA), normal olarak 105 mm.lik Howitzer'lerden oluşturulur. Desteğin artırılmasının gerektiği durumlarda, daha büyük çaplı topların kullanılması gündeme gelebilir. Hafif piyade dışındaki diğer kontrgerilla birimlerinin bünyesinde 155 mm.lik Howitzer'ler de bulunabilir. Operasyon alanındaki taburlar dağınık haldeyse, topçu bataryası tabur operasyon destek üssüne yerleştirilir. Sahra topçu birimleri, normal olarak, doğrudan destek, takviye, genel destek ve genel destek takviye fonksiyonları görürler.

b. Bölüklerden tugaylara kadar her manevra komuta düzeyinde bir ateş destek koordinasyon merkezi bulunur. Bunların personeli, tugaya bağlı doğrudan destek sahra topçu taburundan sağlanır.

c. Durumun dolaylı ateş desteğine elverişliliği ölçüsünde, sahra topçu birimleri esnek ve anında harekete geçebilir nitelikte olmalıdır. Etkili ve uygun zamanlamalı bir topçu ateşi, menzili içindeki gerilla güçlerini caydırıcı bir işlev görür. Zamanında karşılık verebilme ve hedefi imha edebilme etkin bir bileşimi gerektirir. Topçu bataryası, etkili bir ateş desteği sağlayabilmesi için, ateş gücünü yitirmeksizin mümkün olan en geniş sahaya hakim olabilecek şekilde mevzilendirilir. Topçu bataryaları, taktik operasyonları destekleme fonksiyonunun yanı sıra, depo, lojistik kompleksler, yerleşim merkezleri ve benzeri kritik alanlara saha ateş desteği sağlama fonksiyonu da görebilirler. Aynı şekilde, özsavunma güçleri, polis, lojistik kompleksleri korumakla görevli güvenlik unsurları ve diğer destek birimlerine de destek sağlaması gerekebilir. •

d. Her bataryanın en kıdemli unsuru, aynı zamanda ateş destek koordinatörlüğü yapar. Ateş desteği, taktik operasyonlarla olduğu gibi, sivil faaliyetlerle de yakın bir koordinasyon içinde yürütülmelidir.

e. Normal olarak kontrgerilla operasyonları şunları gerektirir:

(1) Ana, ilave ve takviye ateş desteğinin daha fazla desantralizasyonu

(2) Faaliyet bölgesinde tugay düzeyinde yürütülen ateş kontrol ve koordinasyonun nispeten zayıflaması

(3) Dolaylı ateş silah mevzilerinin güvenliğinin artırılması

(4) Her yönde ateş edebilme yeteneği

(5) Sabit güvenlik karakollarıyla yerel savunma güçlerine destek sağlanması

(6) Savaş dışı kesimlere zarar verilmesinden kaçınabilmek için ateş desteğinin seçmeci biçimde kullanılması

(7) Operasyon bölgesindeki ev sahibi ülke yetkilileriyle yakın koordinasyon

f. Zaman yokluğu nedeniyle, her harekat için usulüne uygun, koordineli ve bütünlüklü bir ateş destek planı yapılması mümkün olmayabilir. Ancak yine de tüm muhtemel harekatlar için bir rutin faaliyet prosedürü mutlaka hazırlanmalıdır. Gerekli koordinasyon, ateş destek koordinatörleriyle destek verilen komutan arasında kurulacak yakın bağlantı ve temasla sağlanır. Buna karşılık, çok sayıda manevra ve ateş desteğinin sözkonusu olduğu geniş çaplı harekatlarda, ağırlıkla, ateş desteklerinin yanlış yerlere yönlendirilmemesine özen gösterilir.

g. Klasik çatışmalarda sahra topçu birimlerinin kullanılışı da klasik tarzda yürütülür.

6-10. Denizden Ateş Desteği

a. Denizden ateş desteğinin amacı, amfibi operasyonlarıyla sahil alanlarda manevra yapan birimlere destek fonksiyonu görmektir. Ateş desteği veren gemi(ler) ya doğrudan destek taktik görevi ya da genel destek fonksiyonu yüklenmiş olur(lar). Doğrudan destek fonksiyonu yürüten geminin görevi, kara birimine (tabur) destek amaçlı planlı veya plansız ateş gücü sağlamaktır. Genel destek fonksiyonunda ise, tugaya destek görevi yürütür ve bu çerçevede ateş gücü sağlar. Denizden ateş desteği, yüksek hızlı ve düşük yörüngeli (eğimli) ateş gücü sağlar.

b. Karşı-ayaklanma ortamında, diğer ateş güçleri gibi denizden ateş desteği de belirli sınırlamalarla karşı karşıyadır ve bu çerçevede o da "gerekli asgari güç" ilkesine uymak durumundadır. Genellikle, bir ayaklanmada top ateş gücünden yararlanılabiliyorsa, deniz ateş gücü de kullanılabilir demektir. Aynı şey klasik çatışmalar için de geçerlidir. Denizden ateş desteğinin en önemli avantajlarından biri, destek alan kara birimlerinin bu ateş bataryalarının güvenliğini sağlamak zorunda kalmamasıdır.

c. Deniz ateş gücünün veya deniz hava güçlerinin kullanımını kontrol ve koordine etmek üzere kara birimine (Deniz Kuvvetleri'nden) uzmanlık ve iletişim görevi görecek bir bağlantı müfrezesi atanır.

6-11. Taktik Hava Harekatları

ABD Hava Kuvvetleri, kontrgerilla operasyonlarına destek sağlamak, aşağıda sayılan altı görev alanında ve diğer bazı operasyonlarda doğrudan güç fonksiyonu görmek gibi amaçlarla, taktik hava harekatları düzenler.

a. **Hava Hakimiyeti:** Burada hedef, havada hakimiyet sağlamaktır. Hava denetim operasyonları, dost güçleri koruma, hava sahasında çeşitli görevleri yerine getirebilecek serbest ortam hazırlama ve düşman gücünün hava sahasından yararlanmasını engelleme fonksiyonu görürler. Hedef, hava üstünlüğü kurmaktır.

b. **Saldırı Nitelikli Hava Hakimiyeti (OCA):** Bu çerçevede, belirlenen bir zaman ve yerde, düşman gücünü bulup etkisizleştirmek veya imha etmek üzere hava operasyonları düzenlenir. Amaç, çatışmanın daha başında saldırı insiyatifini ele geçirmek, düşman hava sahasında operasyon düzenlemek ve düşman hava kuvvetleriyle buna destek işlevi gören altyapısını etkisizleştirmek veya imha etmektir.

c. **Düşman Hava Savunmasını Sindirme (SEAD):** Bu operasyonlar, fiziksel veya elektronik saldırılarla, belirli bir bölgedeki düşman hava savunmasını etkisizleştirip imhaya veya geçici olarak devre dışı bırakmaya yöneliktir. Düşman hava savunmasını sindirme operasyonları, dost hava faaliyetlerinin düşman güçlerce engellenmesini önleme fonksiyonu görürler.

d. **Savunma Nitelikli Hava Hakimiyeti (DCA):** Bu operasyonlarla, dost güçlere saldırmaya veya dost hava sahasına sızmaya çalışan düşman hava kuvvetleri tespit edilip engelle-

nir ve imha edilir. Savunma nitelikli hava hakimiyeti dost iletişim hatlarını savunur, dost üsleri korur ve düşman güçlerinin saldırı amaçlı operasyonlarını engelleyerek dost kara ve deniz güçlerine destek fonksiyonu görür.

e. **Hava Saldırıları (AI)**

(1) Hava saldırıları, düşman askeri potansiyelinin, dost güçlere karşı harekete geçmesine fırsat bırakmadan, yıpratılmasını, taciz edilmesini veya imhasını öngörür. Bu operasyonlar dost güçlerden epey uzak mesafelerde gerçekleştirildikleri için, dost ateş güçleri ve manevra güçleriyle operasyon sırasında bütünleşmeyi gerektirmez. Hava saldırıları genellikle düşmanın yüzey (deniz üstü, yerüstü) güçlerine, (iletişim hatları da içinde olmak üzere) manevra ağlarına, komuta, kontrol ve iletişim ağlarına ve savaş ikmal araçlarına karşı gerçekleştirilir. Hava saldırısıyla düşman güç ve ikmalinin sevkıyatı veya mevzilenmesi geciktirilir, güçlerini denetlemesi zorlaştırılır ve güçleriyle ikmalleri imha edilir.

(2) Hava saldırıları kampanyası, bağımsız olarak da yürütülebilmekle beraber, komutan normal olarak yerüstü komutanıyla koordineli şekilde faaliyet gösterir. Bu kampanya, bir yandan düşmanı cephane ve erzağını hızla tüketmeye zorlarken, manevra güçlerinin hareket yeteneğini geriletme ve böylelikle dost güçlere düşmanın bu zayıf anından yararlanma fırsatı da sağlar. Hava saldırısı, çapına ve zamanlamasına bağlı olarak, dost güçlerin insiyatifi ele geçirmesine de yardımcı olabilir.

(3) Dost kara kuvvetlerinin başarısında anında/doğrudan rol oynayan hava saldırılarından biri de, savaş alanındaki (düşmanla doğrudan karşı karşıya bulunulan cephelerdeki) hava saldırılarıdır. Bu tip saldırılarla diğer tip saldırılar arasındaki temel fark, kara gücü komutanının belirli hedefleri tespit, seçme ve saldırı işlemlerine ver-

diği önemin derecesinden kaynaklanır. Bundan dolayı, savaş alanındaki hava saldırıları, planlama aşamasında ortak bir koordinasyonu gerektirir. Planlamadan sonraki uygulama aşaması ise bütünüyle hava kuvvet komutanının komuta ve kontrolünde yürütülür.

f. **Yakın Hava Desteği (CAS)**

(1) Yakın hava desteği, dost yerüstü güçlerinin yakınlarındaki düşman hedeflerine saldırılması yoluyla, yerüstü operasyonlarına destek sağlamayı amaçlar. Yakın hava desteği, planlı veya plansız saldırılarla, saldırı, karşı-saldırı ve savunma amaçlı yerüstü operasyonlarını da destekler. Bu tür operasyonlar, dost yerüstü güçlerinin ateş ve manevra planlarıyla ayrıntılı bir koordinasyon ve entegrasyonu gerektirir. Yakın hava desteği operasyonu, savaş alanına ulaşabilecek bir hava koridorunun varlığını, güncel bir istihbaratı ve uygun silahları da gerektirir.

(2) Yakın hava desteği, kritik noktalarda sağladığı uzun menzilli ve yoğun ateş gücüyle yerüstü operasyonlarına yardımcı olur. Şok etkili ve yoğunlaşmış saldırılarıyla düşmana şok etkisi yaptığı gibi, dost güçlerin de benzer nitelikte saldırı ve manevra yapabilmesine olanak yaratır, dost güçlerin kanat güvenliğini sağlar, düşman saldırılarının gücünü keser ve geri bölge manevraları sırasında yerüstü güçlerinin arkasını koruma fonksiyonu görür.

g. **Özel Harekatlar:**

(1) Bu operasyonlar, görülme olasılığı düşük, örtülü veya gizli askeri faaliyetler yoluyla, taktik veya stratejik hedeflere varılmasına katkıda bulunur. Özel operasyonlar genellikle düşman topraklarında veya siyasi açıdan duyarlı bölgelerde gerçekleştirilir ve kimi zaman dost güçlerin operasyonlarını tamamlayıcı bir fonksiyon da üstlenebilir.

(2) Genel anlamda, hava kuvvetlerine bağlı bütün güçler özel operasyon yapabilme potansiyeline sahiptir. Hava kuvvetleri de, ayrıca, temel görevi özel operasyon olan birimler kurar, eğitir ve donatır. Özel operasyon güçleri, kendi başına destek operasyonları veya bağımsız operasyonlar yapabilecek küçük formasyonlar halinde organize edilir. Özel operasyon güçleri, klasik olmayan savaşlarda doğrudan veya destek gücü olarak yer alabilmenin yanı sıra, kolektif güvenlik, psikolojik faaliyet, kurtarma operasyonu, anti-terörist operasyon gibi görevler de üstlenebilir.

(a) **Hava Taşımacılığı:** Hava taşımacılığı, barıştan savaşa kadar değişen çeşitli koşullarda askeri güç nakli, taşıma ve destek fonksiyonları görür. Hava taşımacılığı, savaş sırasında, havadan indirme, tahliye, birlik ve ikmal nakil işlevi görür. Manevra harekatlarında güçlerin hareket yeteneğini artırır. Bir savaş destek gücü olarak ise, personel ve malzeme nakli yaparak lojistik destek hizmeti verir. Hava taşımacılığı barış zamanında askeri ve sivil yardım programlarına katılarak ulusal hedeflerin gerçekleştirilmesine katkıda bulunur. Hava taşımacılık araçları, yukarıda sayılan özel görevlere ek olarak, sivil karışıklıkların dağıtılması, havadan bildiri atma, (hoparlör takılmak suretiyle) bildiri yayınlama ve yangın söndürme gibi görevler üstlenebilir. Hava taşımacılığı taktik olabildiği gibi stratejik de olabilir. Stratejik taşımacılık, belirli bir alanın dışına taşar ve yüksek bir komuta kademesinin merkezi direktifleri altında gerçekleştirilir. Taktik taşımacılık ise, tersine, belirli bir operasyon sahası içinde ve bu çerçevedeki hedefleri destekleyici niteliktedir.

(b) **Hava Keşif ve Gözlem Faaliyetleri:** Hedef, uçaklar, uydular ve yer alıcıları aracılığıyla enformasyon toplamaktır. Hava kuvvetlerinin keşif ve gözlem faaliyetleri, ulusal çaptaki istihbarat toplama çalışmalarıyla sistematik gözlem faaliyetlerinin bir parçası durumundadır. Bu faaliyetlerle, ulusal güvenlik politikasının biçimlenmesi, planlama, güçlerin organizasyonu, kriz dönemlerinde erken haber alma gibi unsurlar açısından hayati önemde bilgi toplanır. Gözlem operasyonlarıyla havadan, yerüstünden ve yeraltından sürekli bilgi akışı sağlanır. Keşif operasyonları ise belirli ve özel hedeflere yöneliktir. Keşif ve gözlem yoluyla, meteorolojik, hidrografik, coğrafi, elektronik ve iletişimsel nitelikte veriler toplanır. Keşif ve gözlem faaliyetleriyle elde edilen bilgiler, hem stratejik hem de taktik olabilir. Stratejik ve taktik keşif ve gözlem faaliyetleriyle düşmanca eğilim ve hareketler hakkında ve ulusal düzeyde hayati önem taşıyan bilgiler toplanır. Hava kuvvetleri, ayrıca, kontrgerilla operasyonlarına destek amaçlı şu özel fonksiyonları görür:

(c) **Elektronik Muharebe (EC):** Hava kuvvetlerince gerçekleştirilen bu özel nitelikte faaliyetin işlevi, stratejik ve taktik operasyonlara destek amacıyla elektromanyetik spektrumun belirli bölümlerini kontrol etmektir. (Düşmanın elektronik haberleşmesinin dinlenmesinden söz ediliyor. –ç.n.) Dost gücün elektromanyetik yetenekleri korumaya yönelik önlemlerle, düşmanın elektromanyetik yeteneklerinin etkisizleştirilip imha edilmesi de elektronik muharebe faaliyetlerindendir. Elektromanyetik spektrumun, askeri operasyonların başarısı veya yenilgisi üzerindeki büyük etkisinden dolayı, elektronik muharebe dost ülke güçleri açı-

sından büyük önem taşımaktadır. Elektronik savaş (EW), komuta, kontrol, iletişimle ilgili karşı önlemler (C^3CM) ve düşman hava savunmasının sindirilmesi elektronik muharebe kapsamındaki faaliyetlerdendir. Elektronik savaş, düşmanın elektromanyetik spektrumdan yararlanmasını önlemek, azaltmak, bundan yararlanmak veya dost gücün bu unsurdan yararlanmasını kolaylaştırmak üzere elektromanyetik enerji kullanımı yoluyla yürütülen bir askeri faaliyet türüdür. Komuta, kontrol, iletişimle ilgili önlemler ise, düşmanın istihbarat faaliyetini engellemek, dost gücün komuta, kontrol ve iletişimini (C^3) korumak, düşman faaliyetlerini etkilemek ve düşmanın bu alanlardaki yeteneklerini bozmak veya imha etmek üzere yapılan saldırı veya savunma nitelikli faaliyetlerden oluşur. Komuta, kontrol, iletişimle ilgili karşı önlemler düşman hava savunma sistemlerini etkisizleştirerek, imha ederek veya geçici biçimde devre dışı bırakarak dost hava kuvvetlerinin serbestçe hareket etmesine zemin hazırlar.

(d) **Psikolojik Operasyonlar:** Bu, dost, düşman veya tarafsız grupların tavır ve davranışlarını etkileme yoluyla ulusal hedefleri desteklemeye yönelik bir özel görev biçimidir. Psikolojik operasyonların gerçekleştirilmesi veya desteklenmesi faaliyetine, hava kuvvetlerinin bütün unsurları katılabilirler. Komutanlar, planlama ve uygulama sırasında, yapılacak her faaliyetin yaratabileceği muhtemel psikolojik etkileri hesaplamak ve bu arada verdikleri mesajların doğru olarak algılanmasına dikkat etmek zorundadırlar. İletişim araçlarına, ulusal hedeflere ve planlanan faaliyetlere bağlı olarak, operasyonları destekleyici nitelikte çeşitli psikolojik faaliyetler tasarlanabilir. Örneğin, elektronik veya

basılı araçlarla yapılacak planlı iletişimlerden güç veya üstünlük gösterilerine, belirli önemli hedeflere saldırı yoluyla psikolojik etki yaratmaya, düşman faaliyetlerini tacize ve yıpratmaya, sürpriz, şok veya yanıltma eylemlerine veya insancıl yardımlara kadar çeşitli psikolojik faaliyet biçimleri uygulanabilir.

(e) **Meteoroloji Hizmetleri:** Bu, stratejik, taktik ve hareketli operasyonlara destek amacıyla, çevre hakkında güncel ve doğru bilgi sağlamaya yönelik bir özel görev biçimidir. Hava kuvvetleri bünyesindeki meteoroloji servisi, görev planlamasında kullanılmak üzere meteorolojik ve atmosfer dışı ortamla ilgili veri toplayarak bunların analizini yapar. Meteorolojik veriler, hem kara, hem de hava operasyonları açısından gereklidir. Meteorolojik veriler, güçlerin istihdamı, kullanılacak silah sistemleri, yollar, hedefler ve taktiklerin belirlenmesi sürecinde doğrudan rol oynar.

6-12. Hava Savunma Birimleri

a. Hava savunması, düşman hava operasyonlarına karşı alınan tüm aktif ve pasif önlemlerin bir bileşimidir. Ayaklanmada düşman hava tehdidi asgari düzeydedir. Böyle durumlarda hava savunma sistemi (ADA) güvenli bir geri bölgede bırakılarak, hava savunma sistemi personelinden operasyon destek üssünde güvenlik gücü olarak yararlanılması düşünülebilir. Bunun yapılabilmesi için, özellikle komutanın, isyancının düşük yoğunluklu da olsa bir hava tehdidi oluşturmayacağından emin olması gerekir. Çünkü böyle durumda, en küçük bir hava saldırısı dahi, dost güçlerin imhasına varan sonuçlara yol açabilir.

b. Gerilla gücü bir hava tehdidi oluşturabilecek potansiyel taşıyorsa veya açık bir hava desteği varsa, hava savunma siste-

mi araçları anında karşılık verebilecek şekilde hazır bulundurulmalıdır. Hava savunma sistemi, klasik çatışmalardaki kontrgerilla ortamlarında ağırlıklı olarak klasik tarzda faaliyet gösterir.

6-13. Askeri İstihbarat

a Kontrgerilla operasyonlarında taktik düzeydeki istihbaratın büyük önemi vardır. Kontrgerilla faaliyeti gören birimlerin bünyesindeki askeri istihbarat (MI) unsurları, tümen düzeyindeki elektronik savaş istihbaratı (CEWI) taburları ve tugay-tabur düzeylerindeki özel seksiyonlardan oluşur.

b Kontrgerilla operasyonlarının desantralize yapısından dolayı, tümene bağlı bazı bölümler tugaylara ve hatta taburlara kaydırılmak durumunda kalınabilir. Taktik askeri istihbarat unsurlarının çalışmaları, kendi alanlarındaki diğer istihbarat faaliyetleriyle koordine edilir.

c. Tümenden daha üst kademelerin destek ve yardımı olmaksızın, tümen askeri istihbarat unsurlarıyla uzun süreli istihbarat çalışması yapılması mümkün değildir. O yüzden, bu unsurlar kısa süreli ve süratli taktik çalışmalar yaparlar.

d. Taktik askeri istihbarat unsuru aynı zamanda iki fonksiyon birden görür. Bunlardan ilki, istihbari bilgi toplamak, değerlendirmek ve çözümlemektir. Komutan açısından önem taşıyan iki tür istihbarat kategorisi vardır. Muharebe enformasyonu ve istihbaratı. Muharebe enformasyonu, herhangi bir değerlendirme, yorumlama veya başka verilerle bütünleştirmeye gerek olmaksızın, atış ve manevralarda kullanılabilen ham veridir. Muharebe enformasyonu, istihbaratın bir parçasıdır. İstihbarat ise, kullanılmadan önce bir değerlendirme, yorumlama ve diğer verilerle karşılaştırmaya tabi tutulan bir veridir.

e. Sözkonusu veriler insana dayalı istihbarat (HUMINT), işaretle istihbarat (SIGINT) ve görsel istihbarat (IMINT) yoluyla el-

de edilir. Kontrgerilla operasyonlarında verinin büyük bir bölümü insana dayalı istihbaratla elde edilir. Verimli kullanıldıklarında, teknik ve elektronik araçlar da veri temininde önemli avantaj sağlayabilirler. Yer gözlem radarı, alıcılar, iletişim hatlarına girme (COMINT) ve yer gözlemi yapan uçak radarları (IMINT) bu araçlardan bazılarıdır.

f. Taktik askeri istihbarat unsurunun ikinci görevi, düşmana ait istihbarat toplama araçlarının bozulması veya devre dışı bırakılmasıdır. Buna, karşı-istihbarat adı da verilir. Yanıltma faaliyetleri, harekat güvenliği ve iletişim güvenliği bunlardan bazılarıdır. Karşı-istihbarat faaliyeti ağırlıkla insana dayalı istihbarat yoluyla gerçekleştirilir.

6-14. İstihkam

a. İstihkam unsurları, genellikle tümen ve daha üst düzeydeki birimlerde bulunur. Ancak bunların bir bölümü, kimi zaman tugaylara ve taburlara aktarılabilir. İstihkam sistemi dört iş alanına ayrılır: Hareket, karşı-hareket, dayanıklılık ve genel istihkam.

b. Hareket iş alanının amacı, manevra birimlerinin ve kritik ikmal unsurlarının hareketliliğini artırmaktır. Bu çerçevede, hareketliliği azaltan engelleri etkisizleştirir veya ortadan kaldırır. Örneğin, iniş pistleri yapımı, yol engellerinin temizlenmesi, köprüler vb. inşa edilmesi gibi faaliyetler bunlardan bazılarıdır.

c. Karşı-hareket, düşmanın hareket yeteneğini ve etkinliğini azaltmaya yöneliktir. Bu çerçevede, genellikle engeller inşa edilir. Bazı engeller aynı zamanda çeşitli hedefleri tahrip etmeye de yönelik olabilir. Örneğin, mayın tarlaları, tel örgü engelleri bunlardandır.

d. Dayanıklılık, koruyucu nitelikte yapıların oluşturulmasına yöneliktir. Örneğin, operasyon destek üslerinin çevrelerinde savunma mevzileri inşa edilmesi bunlardan biridir.

e. Genel istihkam görevlerinin manevra birimleriyle doğrudan bir bağlantısı yoktur. Bu görevlere örnek olarak şunları sayabiliriz:

(1) Gerekli ikmal hatlarının oluşturulması ve bakımı

(2) Lojistik destek bölgeleri oluşturmak

(3) Tahrip edilen köprülerin taktik köprülerle değiştirilmesi

(4) Sivil faaliyet yürütmek

f. Sayılan bu dört alana rağmen, istihkam faaliyetleri ağırlıkla dayanıklılık ve genel istihkam işlerinde yoğunlaşır. Herhangi bir projenin hangi iş alanına girdiğinin belirlenmesinde temel kural şudur: Projenin temel amacı halka yönelikse, bu genel istihkama girer. Temel amaç taktik operasyonları desteklemekse, bu genellikle diğer üç alandan birine dahil demektir.

g. İstihkam birimleri, sivil amaçlı projelerin gerçekleştirilmesi sırasında halkla sıkça bir araya geldiklerinden, bu birimler, tavır ve davranışlarının ulusal hedefler üzerindeki etkisini akıldan çıkarmamalıdırlar.

h. İstihkam birimleri ulusal hedeflere sivil faaliyet birimi olarak, diğer biçimlerinden (örneğin, piyade desteği olarak bulunduğundan) daha fazla katkıda bulunurlar. İstihkam birimleri şu hallerde piyade görevi de yürütebilirler:

(1) Operasyon destek üslerine yönelik saldırılarda

(2) Tüm taktik birimlerin herhangi bir alanda görevli olduğu sırada bir tehdidin ortaya çıkması durumunda

(3) Gerilla tehdidi yüzünden tüm birimlerin harekete geçtiği durumlarda yedek güç olarak

6-15. Askeri İnzibat

a. Askeri inzibat birimleri, kontrgerilla gücünün bir parçası olarak önemli fonksiyonlar görürler. Özellikle, halk ve kaynak

kontrol programları çerçevesindeki faaliyetlerde önemli avantajlar sağlarlar. Askeri inzibat, ev sahibi ülke sivil ve askeri polisiyle koordineli biçimde faaliyet gösterir.

b. Askeri inzibat fonksiyonlarından bazıları şunlardır:

(1) **Halk ve Kaynak Kontrol Faaliyetleri:** Karşı-ayaklanma faaliyetleri çerçevesinde ev sahibi ülkenin halk ve kaynak kontrolünü sağlamak üzere, perdeleme, kimlik tespiti, kayıt, sokağa çıkma yasağı uygulaması, devriye ve kontrol noktası faaliyetleri ve soruşturma yapma gibi polisiye faaliyetler gerçekleştirilebilir.

(2) **İstihbarat Faaliyetleri:** Gerilla faaliyetleri sık sık suç niteliğinde eylemler haline dönüştüğünden, bu çerçevede yürütülecek polisiye faaliyetlerle bir muhbir ağı oluşturularak, gerilla faaliyetleri hakkında istihbarat ve/veya bilgi toplanabilir.

EK A

YERALTI FAALİYETLERİ

Bölüm I. Genel

A-1. Türleri

a. Bu ekte, gerillaların, faaliyetleri doğrultusunda doğal mağaralardan istifade etme biçimleri ve kullandıkları diğer yeraltı yapıları ele alınmaktadır. Bu yapılar, komuta ve kontrol merkezi, lojistik depolama yeri, hastane, hatta tahkimli mevzi gibi çeşitli amaçlarla kullanılmaktadır.

b. Büyük çaplı yeraltı yapıları karmaşık nitelikler alabilmektedir. Örneğin, bazı mağaralar, birbirine geçitlerle bağlanmış çok sayıda büyük bölmelerden oluşabildiği gibi, birbirine iç tünellerle bağlanmış bölmelerden meydana gelen tüneller de inşa edilebilmektedir. Hatta bunların bazılarında elektrik, iletişim hatları ve havalandırma amaçlı pompalar dahi bulunabilmektedir.

A-2. Tünellerin Kullanılışı

Tüneller, küçük çaplı silahlarla patlayıcı ve gaz bombaları gibi si-

lahların etkilerini azaltmak için zikzak şeklinde veya çukurlar halinde kazılabilmektedir. Yine, bazı tünel ve odalarda kaçış yolu olarak kullanılan gizli çıkışlar yapılabildiği gibi, mağara veya tünele muhtemel sızmalara karşı çeşitli yerlere bubi tuzakları yerleştirilebilmektedir. Tünel ve mağaraların yerüstünden veya havadan tespit edilmeleri oldukça zordur. Yine, kimi tünel ve mağaralar klasik silahlarla imha edilemeyecek kadar sağlam yapılı olabilmektedir. Bu arada, tünel girişleri, genellikle, kompleksin bir başka bölümüne yerleştirilen ateş gücüyle sürekli denetim altında tutulabilmektedir.

a. Gerillalar yasak bölgelere kolayca sızabilmek üzere tünellerden yararlanabilmektedirler. Örneğin, yerleşim bölgelerinde, bir bölgeden bir bölgeye sızabilmek için kanalizasyon veya yeraltı tünellerini kullanabilmekte veya civar binaların bodrumlarından tünel kazabilmektedirler. Hatta bazen doğrudan hedefin altına kadar tüneller kazılabilmektedir. Doğrudan hedeflerin altına kazdıkları tünellerde ya hedefin altına gizli bir çıkış yeri yapıp sızma amacıyla kullanmakta veya buralara patlayıcı yerleştirip hedefi havaya uçurma amacı gütmektedirler.

b. Deşifre olması halinde, kaçış yolu olarak kullanılmak üzere gizli evlerin bodrumlarına tüneller kazılabilmektedir.

c. Tüneller, yaklaşma veya kaçma amaçlı da olabilmektedir. Örneğin, mağaralara veya hem dolaylı ateşten korunup, hem de rahatça ateş etme imkanı veren yeraltı siperlerine, giriş çıkış için tüneller kazılabilmektedir. Ayrıca, erzak ve malzeme deposu olarak kullanılan tüneller vardır. Hatta hastane ve üs kampı olarak kullanılabilecek kadar büyük tünel kompleksleri dahi inşa edilebilmektedir.

Bölüm II. Tünel Kazma

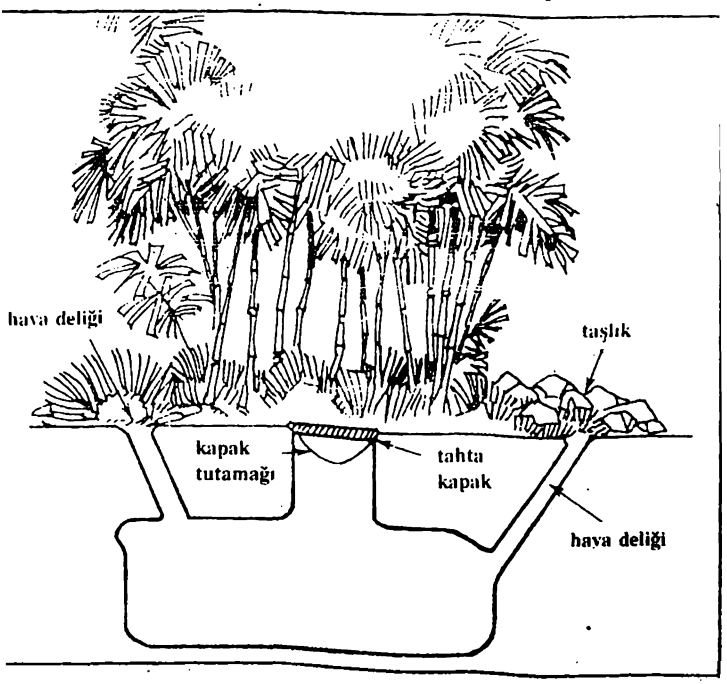
A-3. Sınıflandırma

Basitinden karmaşığına kadar birçok tünel biçimi bulunmaktadır.

ılar genel olarak, sığınaklar (gizlenme çukurları), giriş ve kayolları, yeraltı üsleri, tahkimli üs kampları ve yeraltı siperleri ak sınıflandırılmaktadır.

Sığınaklar: Gerillaların kullandığı üç ana sığınak tipi vardır. Bunlar, yapılış şekillerinden çok, bulundukları yerlere göre sınıflandırılmaktadır. Yapılış yöntemleri ve büyüklükleri faaliyet alanına göre değişebilmekle birlikte, bazı ortak yönleri de vardır.

(1) **Bambu Altı:** Burıun kamuflajı kolayca ve hızla yapılabilir. (Şekil A-1) Çukur giriş şekilleriyle kamuflaj şekilleri, yerine göre değişmekle birlikte, girişler ağırlıkla bir bambu kümesinin veya sık bir çalılığın ortasında veya hemen kenarında bulunur. Çukurun kapağı kamuflajla örtülür. Kamuflaj için kimi zaman kesilmiş bambular, ki-

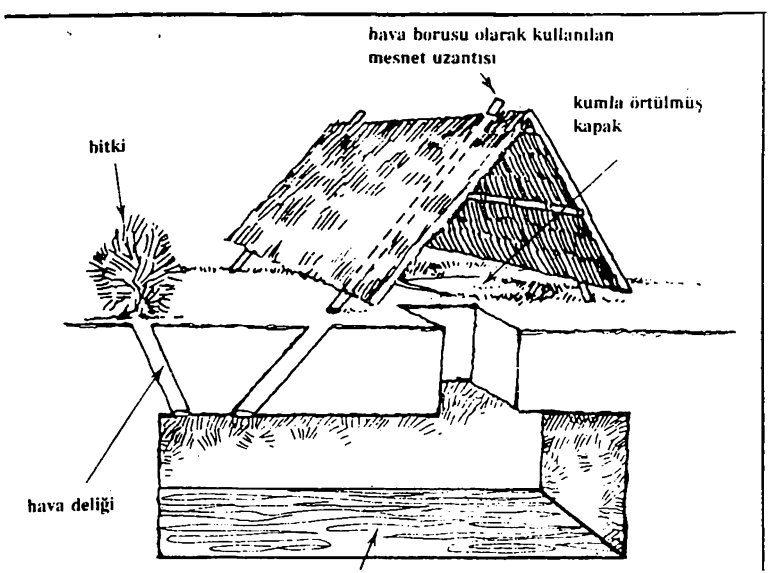
I A-1. Bambu çukuru

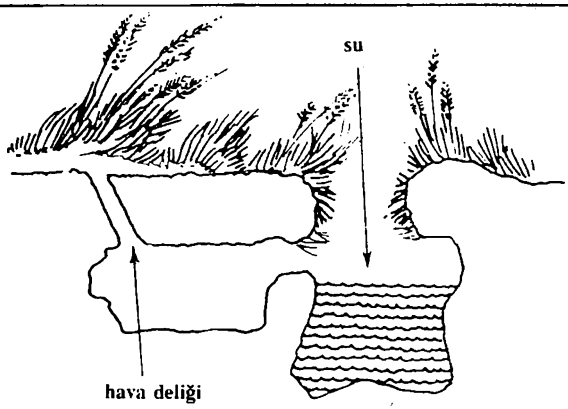
mi zaman başka bitkiler kullanılır. Kapak, girişe rahatça oturacak ve üstten dümdüz görünecek şekilde yerleştirilir. Kimi kapaklar, üzerine serpiştirilmiş çeşitli malzemelerle de kamufle edilebilir.

(2) **Hava Deliği**

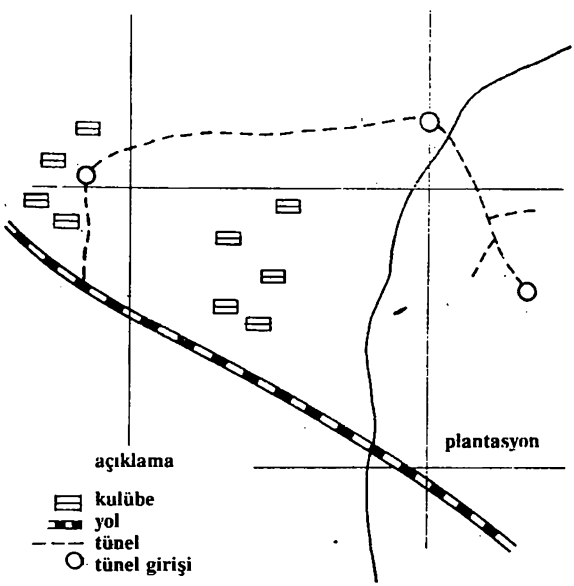
(a) Küçük tünellerin yaygın ortak noktalarından biri de hava delikleridir. Bu hava delikleri genellikle 7,5-10 cm çaplı bir bambu kamışı veya bir borunun yukardan tünele sokulmasıyla yapılır ve yüzeyde kalan ağız kısmı kamufle edilir.

(b) Hava deliği, bir çukur veya tünelin varlığını ele veren tek göstergedir. Bu tip çukurlar genellikle bir kuma veya üstü çıplak bir toprağa kazılır ve iç kısımları keresteyle kaplanır. (Şekil A-2) Bunlarda

Şekil A-3. Su girişli çukur

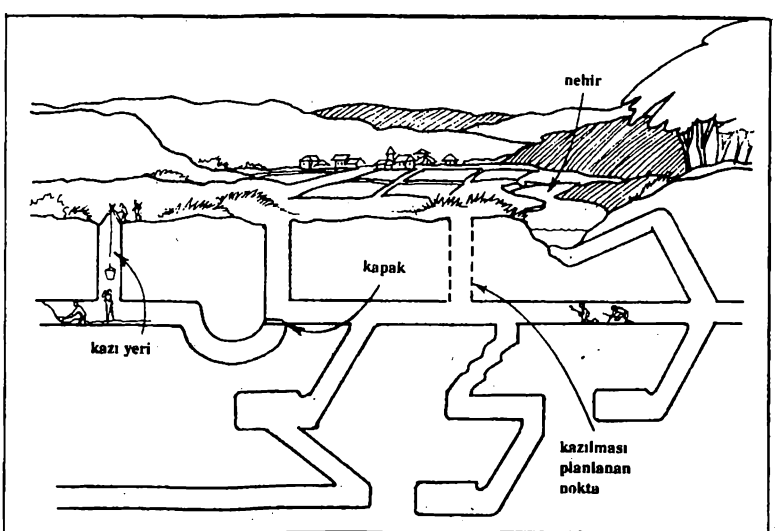

Şekil A-4. Giriş ve kaçış yolları

çukur tavanının sağlam olması için bambu vs. gibi ağaçların köklerinden yararlanılmaz. Giriş toprağın veya kumun altına saklı olduğundan, tespit edilmesi oldukça güçtür. Girişi bulabilmek için öncelikle hava borusunun bulunması gerekmektedir. Bu tip hava delikleri bazen bir yapının mesnetlerinin devamı şeklinde de olabilmektedir. Kimi çukur tipleri, çivardaki bitkilerin sökülmesiyle ortaya çıkarılabilir.

(3) **Su Girişli Çukurlar:** Bu tip çukur veya tüneller, küçük bir akarsuyun veya içi su dolmuş eski bir bomba kraterinin yanına inşa edilir. (Şekil A-3) Bu tip çukurlarda giriş kapağı bulunmaz. Giriş, doğal bir oluşum şeklindedir. Bu girişler kimi zaman tümüyle sualtında da olabilir.

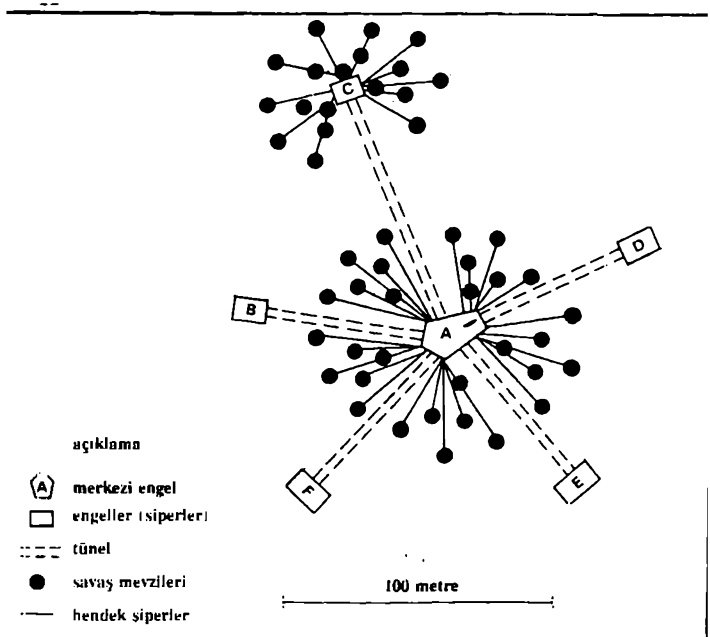
b. **Giriş ve Kaçış Yolları:** Gerillalar herhangi bir bölgeye girip çıkmak için tüneller kullanabilirler. Bu tüneller köy veya anayollara çıkabildiği gibi, tahkimli siperlere giriş çıkış amaçlı da olabilir. (Şekil A-4)

Şekil A-5. Yeraltı üssü

Yeraltı Üssü: Bu bir komuta merkezi olarak kullanılabileceği gibi, silah deposu veya hastane fonksiyonu da görebilir. Ancak bu tip tünel sistemleri fazla yaygın değildir. Bunlar genellikle gerilla denetimindeki bölgelerde inşa edilirler. Bu tip tünel kompleksleri 1-2 metrekarelik veya kimi zaman 3-4 metrekarelik birkaç bölmeden oluşurlar. Bazen elektrikli aydınlatma vb. gibi konforlara da sahip olabilirler. (Şekil A-5)

Üs Kamplar: Bunlar tahkim edilmiş yerlerdir. Genellikle yerden 45 cm yükseklikte merkezi bir sığınak-siperle, 100-150 metrelik tünellerle, buna bağlı çevre sığınak-siperlerden oluşur. Bütün sığınak-siperlerin üstü örtülüdür ve kamufle edilmiştir. Bunlar birbirine karşılıklı destek sağlayacak şekilde konumlandırılmış olup, dıştan bakıldığında anlaşılamayacak şekildedirler. (Şekil A-6)

A-6. Tahkim edilmiş üs kampları

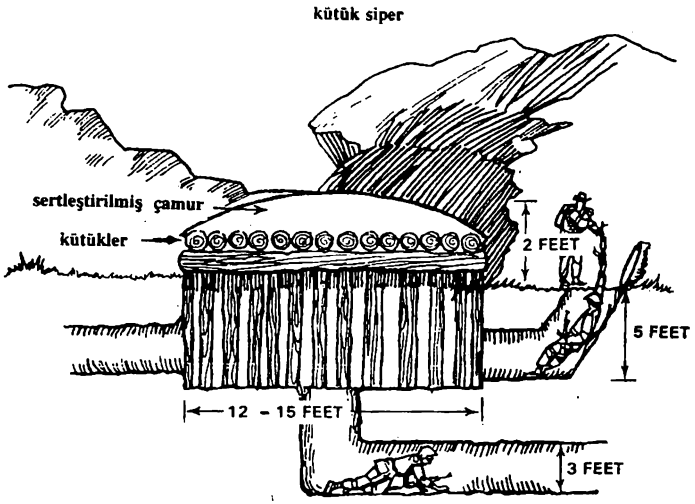
e. **Siperler:** Bunların girişleri genellikle bir evin içindedir (yatak veya masa altında) ve ayrıca bir de çıkış yerleri vardır. Bunlar 90 cm.'ye varan duvarlarla tahkim edilmişlerdir. Tabanı toprak düzeyinin altındadır. Çatı genellikle odunla örtülüp, bunun üzeri de bir-bir buçuk metre kalınlıkta toprak, çamur veya taşla kaplanır. Bazen, duvarları iyice tahkim etmek için (çatı düzeyini aşacak şekilde) kalaslar çakılır. Siper bazen tümüyle betondan yapılır. Siperlerin çoğunlukla biri açık, biri gizli en az iki giriş çıkışı bulunur. Bu tip siperlerin asıl amacı, gizlilik ve örtü sağlamaktır. Silahlar toprağın hemen üstünde konumlandırılır. (Şekil A-7)

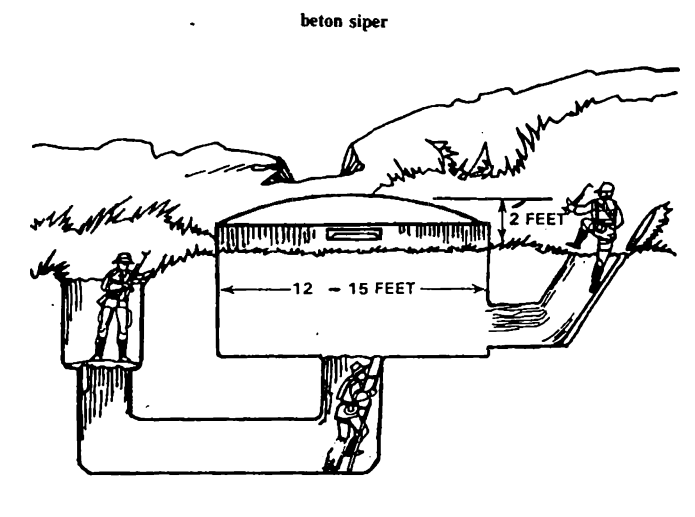
A-4. İnşa Yöntemleri

a. Bütün tünel komplekslerinde ortak olan noktalardan biri kazma yöntemidir. Tünel kazmakla görevli kişiler belli iş birimlerine ayrılır ve her birime tünelin belli bir kesiminin sorumluluğu verilir. Birimler, planlanan tünel ekseni üzerinde yaklaşık yirmişer metre arayla konumlandırılırlar. Sonra her birim, bulunduğu yerde istenilen derinlikte bir kuyu veya çukur kazar. Birimler, bunun ardından birbirlerine doğru tüneller kazmaya başlarlar. Tüneller büyüdükçe, içerde art arda dizilen kazıcılar, çıkan toprağı birbirlerine aktara aktara dışarı çıkarırlar. Çıkan toprak, çevreye, bir yol üzerine veya ormanlık bir arazinin kuytu yerlerine serpiştirilerek belli bir yerde yığılması önlenir. Tünel kazma işlemi bittikten sonra, çukurlar kapatılarak kamufle edilir.

b. Tünelin büyüklüğüne bağlı olarak, ilave yer kazanmak veya korunma önlemlerini pekiştirmek üzere, tünelin çeşitli yerlerinde odacıklar da inşa edilebilir. Tünelin niteliği amaca ve kullanılış sıklığına göre değişir. Gerillalar tünelleri ağırlıkla gizlenme yerleri ve kaçış yolları olarak kullanırlar Bu nedenle de, tüneller genellikle uzun fakat basit yapılı olurlar.

c. Yapıları karmaşık olsun veya olmasın, tünel içlerinde güvenliğe önem verilir. Bu çerçevede, yanıltma amaçlı tünel, ka-

Şekil A-7. Siperler

pak ve duvarlar inşa edilir. Örneğin, U şeklinde kazılıp, bunun ucuna da bir giriş-çıkış kapağı yapılmış tünelle, bu tünelin çıkmaz bir tünel olduğu izlenimi verilmeye çalışılır.

d. Çoğu tünelin planlaması ayrıntılı bir şekilde yapılır, yani rastgele kazılmaz. Muhtemel çökme veya toprak kaymalarına karşı gerekli tüm önlemler alınır. Bu önlemlerin en yaygınlarından biri şöyledir: Tünel duvarları 7-15 cm. kalınlıkta çamurla kaplanır. Sonra tünel içinde ateş yakılarak çamur pişirilir ve seramik haline gelmesi sağlanır.

e. Tünel sistemleri genellikle dümdüz olarak inşa edilmezler. Ağırlıkla zikzak şeklinde veya yılankavi bir şekilde kazılırlar. Böylelikle, dışardan açılacak küçük ateşlere karşı korunak sağlanmış olunur.

f. Kazı araçları, basit yapılı araçlardır. Temel araçlar kova, kazma ve kürektir. Aydınlatma için ise ağırlıkla karpit lamba, fener, mum kullanılır. Daha büyük komplekslerde küçük ve akaryakıtla çalışan elektrik jeneratörleri kullanılabilir.

g. Tünelin gizliliğine büyük önem verilir. Tünel girişlerini kamufle etmek ve gizlemek için elden gelen her tür araç kullanılır. Tünel girişleri genellikle mezarlık, duvar, tavan veya su kaynaklarının içine veya kenarlarına kazılır.

h. Tünel komplekslerinin içine veya çevresine bubi tuzağı veya mayın yerleştirilir. En azından, böyle bir ihtimal her zaman göz önünde bulundurulmak zorundadır. Bubi tuzaklarına örnek olarak, fünyeyle donatılmış top veya havan mermileri sayılabilir. Bunlar ya gömülü ya da çevredeki ağaç dallarına asılı bir şekilde olurlar. Tünel giriş çıkışları ise, el bombası ve el yapısı bomba gibi patlayıcılarla donatılır. Hatta kimi tünellere zehirli yılanlar bırakıldığı bile olur.

A-5. Tünellerin Bulunması

a. Bir tünelin yerinin tespit edilebilmesi veya bulunabilmesi

için ilk adım, arama yapılacak alanın mümkün olduğunca dar tutulmasıdır. Bu amaçla, eldeki veri ve göstergeler ayrıntılı olarak incelenip en muhtemel alanlar belirlenir.

b. Gerillanın kullandığı tünellerin tespit edilebilmesinde yararlanılabilecek göstergelerden bazıları şunlardır:

(1) Havadan tespit edilen gerillaların hareket yönü

(2) Gözle görülebilir bir çekilme hattı veya yolu olmayan yerlerden açılan ateşler

(3) Yerleşim yerlerinden uzak bölgelerdeki sebze bahçeleri

(4) Gerillanın hem saldırıp, hem de yakın temastan veya dost güçlerin tespitinden kurtulmayı başarabildiği operasyonlar

(5) Herhangi bir yerleşimin bulunmadığı bir araziden gelen odun yanığı ve yemek kokuları

c. Klasik hava fotoğrafları, toprak üzerindeki veya bitki örtüsündeki olağandışı değişimlerin tespit edilmesi konusunda önemli bir avantaj sağlar. Cangıllar gibi yoğun bitki örtüsüyle kaplı arazilerde, toprak yüzeyindeki değişimleri hava fotoğraflarıyla anlamak güçleşir.

d. Tünel bulunması muhtemel bir arazide, bu tünellerin yerinin tespitini kolaylaştıracak bazı göstergeler vardır. Çıplak gözle yapılan bir araştırma, tünel bulunabilecek muhtemel bir arazinin belirlenmesini mümkün kılsa da, tünelin tam yerinin bu yolla bulunması o kadar kolay değildir. O yüzden, işin püf noktası sağduyuda ve sezgi duyusunun güçlülüğünde yatmaktadır. Müfreze veya bölük düzeyindeki bir birim, en çok 1000 metrekare genişlikte araştırma yapacak şekilde, arazilere göre bölünür. Araştırma yapılacak arazi rastgele değil, bir ön araştırmayla belirlenir. Birim, araziyi santim santim araştırmak zorundadır. Tünellerle ilgili bazı gözle görülür göstergeler şunlardır:

(1) Tutamak olarak kullanıldığı için nispeten yıpranmış olan ağaç gövde veya dalları

(2) Bir ağaç kümesinin kenarındaki çalılıkta bulunan küçük bir iz

(3) Kesin bir gösterge olmamakla birlikte, kesilmiş ağaçlar

(4) Tünele giriş çıkışların havadan tespitini önlemek üzere, çeşitli yönlerde bağlanmış, ağaç tepelerindeki dallar

(5) Küçük ağaç kümelerinin içindeki veya kenarındaki hafif bozulmalar

(6) Kesin bir gösterge olan hava delikleri

(7) Bölgede tek başına dolaşan biri, genellikle bir kadın

(8) Taze pişirilmiş yiyecek

(9) Arazideki taze insan pisliği

e. Bütün bu göstergeler tünelin tam yerinin tespiti açısından avantajdır ancak bu göstergelerin araziden araziye değişebileceği de unutulmamalıdır. Bu göstergelerin araştırılacağı yerler ise, genellikle, çalılık kenarları, köy kulübelerinin çevreleri ve patikalarla akarsuların kuytu köşeleridir. Düşman, görünmeden çevreyi kollayabilmek için ağırlıkla bu tip yerleri tercih eder. Gerilla da böyle yerler kullanmakla iz bırakacağının bilincindedir. Ancak çevreye görünmeden gözetleme yapabilmek için, bu tip yerleri yine de kullanmak zorundadır.

f. Sözkonusu tünellerin bulunmasında, yakalanan bir savaş esiri (PW) ya da tünel kazma işinde çalışan herhangi bir yerlinin sorgulanmasından yararlanma olanağı da zaman zaman sözkonusu olabilmektedir. Çukur kazma yöntemiyle yapılan bir tünelin bu yapısından dolayı, sorgulanan kişinin (kendi gözleriyle görmediği sürece veya tünelin tümünü bilmediği sürece) tünel giriş çıkışlarını bilmemesi de mümkündür.

A-6. Tünel Arama Operasyonları

a. Tünelin bulunduğu bir araziye giriş, metotlu bir yaklaşmayı gerektirmektedir. Bu açıdan, kanat ve arka güvenliği önem taşır.

b. Aramayı gerçekleştirecek birimin gücü, hedef arazinin genişliğine göre saptanır. Tünel operasyonları asıl olarak müfreze veya bölük düzeyinde birimlerle gerçekleştirilir.

c. Bir bölük bu çerçevede üç kola ayrılır: Güvenlik, arama ve yedekler (Karargah, güvenlik koluyla birlikte kalır.)

(1) **Güvenlik:** Arama yapılacak alanı kontrol altına alacak bir müfreze ve karargah

(2) **Arama:** Alanda tünel arayacak bir müfreze. Arama kolu da kendi içinde ayrıca, arama ve güvenlik timlerine ayrılır

(3) **Yedekler:** Kordona yardımcı olacak ve gereğinde takviye sağlayacak bir müfreze

d. Bir müfreze üç unsura ayrılır:

(1) **Güvenlik:** Bir alanı kordon altına alacak bir ekip ve karargah birimi

(2) **Arama:** Tünel aramayla görevli bir ekip. Arama birimi kendi içinde ayrıca alt arama ve güvenlik birimlerine ayrılır

(3) **Yedekler:** Kordona yardım edecek ve gerektiğinde takviye sağlayacak bir ekip

e. Planlı arama teknikleri, tüfekli birimler merkez alınarak belirlenir. Her ekip birer güvenlik ve arama timine ayrılır.

f. Operasyon alanında yavaş yavaş ve yöntemli bir arama yapılır. Arama birimi, her santim toprak parçasını iyice arar. Güvenlik kolu, arama bölgesinin dış kenarlarına doğru hareket eder. Tünel bulunduğunda, güvenlik kolu hemen araziyi

sararken, arama timi de tüneli imha etmeye ve etkisizleştirmeye hazırlanır.

A-7. Özel Araçlar

Tünel operasyonlarında şu özel gereçlere ihtiyaç duyulabilmektedir:

a. **Mayın Dedektörü:** Silah ve cephaneleri bulmak için kullanılır.

b. **El Bombaları:** Parça tesiri yapan tip, kimyasal gaz tipi (CS), kimyasal duman tipi (HC), fosforlu (WP) ve darbe tesiri yapan tipler. Dost güçler tünele girdikten sonra el bombası kullanılmamalıdır.

c. **Tahrip Maddeleri:** Tünel sistemini tahrip etmek için kullanılır. Kullanılacak tahrip malzemeleri tünel sisteminin karmaşıklığına göre değişebileceğinden, arama birimi bir mühendis timiyle takviye edilmelidir. Bazı operasyonların bol miktarda tahrip maddesi gerektirmesi, özellikle sık ağaçlı ormanlarda, lojistik sorunlara yol açabilmektedir.

d. **Hava Pompası:** Tünel içine gaz sıkmak için kullanılır.

e. **El Fenerleri:** Tünel içi aramalarda gerekir.

f. **Silah:** Tünel içinde 45'lik tabanca kullanılmalıdır. Bu silahın durdurma gücü fazla olduğu gibi, kısa mesafede oldukça da etkilidir.

g. **Megafon:** Tüneldeki düşmana yapılacak çağrılarda kullanılır.

Bölüm III. Yeraltı Yapılarının İmha Edilmesi

A-8. Dört Adımlı İşlem

a. Tünel imhası dört adımlık bir işlemle gerçekleştirilir. İlk adımda (1), bir asker tünel girişine bir iki şarjör mermi boşaltır. Bundan amaç, düşmanı tünel girişine yaklaşmaktan caydırmaktır.

b. Gerillanın dikkati bu şekilde çekildikten sonra, tüneli boşaltmaları, aksi halde öldürülecekleri uyarısında bulunulur. Düşman, çatışmadan teslim olmayı yeğleyebilir. Böylelikle, dost gücü, silah ve belge aramak için tüneli kazma zahmetinden de kurtarmış olur.

c. Bu uyarı cevapsız kalırsa, tüneli bozma işlemine geçilir. (2) Girişi kolaylaştırmak üzere, tünelin ağzına bir el bombası yerleştirilir. Bu yolla, ağızdaki kapakta bulunabilecek bubi tuzakları da etkisiz hale getirilir.

d. Kapağın tahrip edilmesinden sonra (duruma bağlı olarak) şu işlemler yapılır:

(1) Gerillayı öldürmek üzere, tünel içine parça veya darbe tesirli el bombaları atılır. (3) El bombasını içeri atmadan önce, piminin çekilmesine ve son patlama anına kadar bekletilmesine özen gösterilir. (Böylelikle, düşmanın bombayı geri atması ihtimali ortadan kaldırılır.)

(2) Sonra kimyasal duman ve gaz tipi bombalar atılır. Bunun iki amacı vardır: Kimyasal duman, diğer giriş çıkış ağızlarının da tespit edilmesini sağlarken, kimyasal gaz, gerillayı dışarı çıkmaya zorlar. Ele geçirilen gerillalar, diğer tünel veya çukurların bulunmasında istihbarat kaynağı olur.

e. Son adım olarak, tüm silah ve belgelerin bulunduğundan, tüm düşmanın öldüğünden, yaralandığından ve ele geçirildiğinden emin olmak üzere tünele asker sokulur. (4) Tünel en küçük ayrıntısına kadar aranır. Tünelin yeniden kullanılmasını önlemek üzere, tüm beton blok ve odalar temizlenip imha edilir.

f. Planlı arama tekniklerinde, aramada ağırlık verilecek yerler özellikle vurgulanır. Asker ne arayacağını (bir iz, yıpranmış veya kesilmiş bir ağaç, hava deliği, insan pisliği, toprak üzerindeki bir olağandışılık, taze yiyecek, yalnız dolaşan biri) bi-

liyorsa, karşılaşabileceği bu göstergelerden herhangi biri, düşmanın muhtemelen yakınlarda bir yerlerde olduğunun işaretidir. Tüneldeki arama bittikten sonra, burası patlayıcılarla imha edilir.

A-9. Etkisiz Hale Getirme-Tahrip Etme İşlemleri

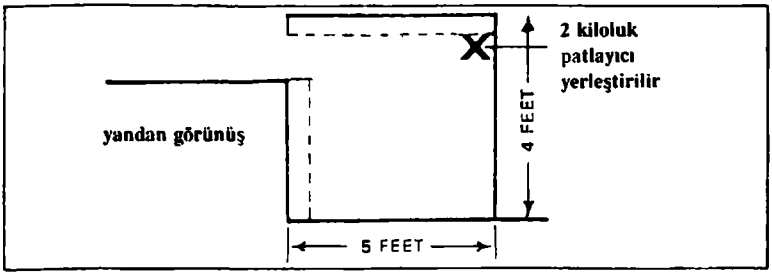
a. **Tüneller:** Her tünel sistemi, yapı ve boyut olarak birbirinden farklı olacağından, bunlar için gerekecek patlayıcı miktarları ve bunların yerleştirileceği yerler de farklı olacaktır.

(1) Tünel imhalarında blok patlayıcı kullanmak dezavantajlıdır çünkü patlama sadece bir yerde yoğunlaşmış olacaktır. Bu nedenle, tünelin sadece bir bölümü imha edilebilecek, diğer bölümler etkilenmeyecektir. Bununla beraber, tünel tavanına bol miktarda (5-6 kg) yerleştirilecek bir blok patlayıcıyla tüm tünelin çökertilmesi mümkündür.

(2) Blok patlayıcının avantajı ise, yerleştirme ve tedarik etme kolaylığı, havadan ikmalle kolayca elde edilebilmesi gibi yanlarıdır. Aynı zamanda, beton blokların, derindeki tünellerin ve yeraltı bölmelerinin imhasında daha avantajlıdır. Yeraltı bölmelerinin imhasında krater etkili bombalar, kısa tünellerin imhasında blok patlayıcılar daha elverişlidir.

(3) Bazı özgün durumlarda, tahrip kalıpları da elverişli olabilmektedir. Örneğin, tünel komplekslerinin tam ortasına, aşağı dönük olarak yerleştirildiğinde, tünelin bütünüyle imhası mümkündür. Yine, tünelin alt bölümlerine, yukarı dönük olarak yerleştirilen tahrip kalıbının tahrip gücü oldukça artmaktadır.

(4) Tünel imhasında bir diğer etkili yöntem, tünel içine bangalor torpido yerleştirilmesidir. Tünel boyunca yerleştirilecek patlayıcılar bangalor torpido ile ateşlenerek bütün tünel çökertilmiş olur. Bangalor (150 cm. uzun-

Şekil A-8

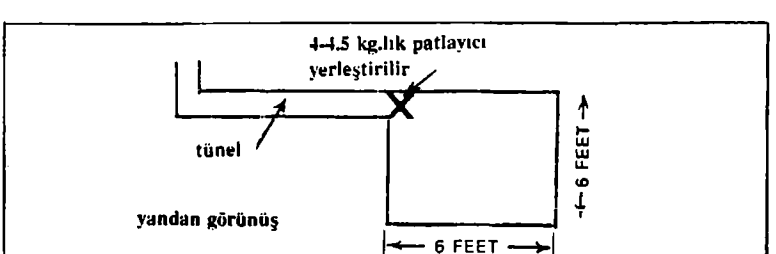
lukta) kolaylıkla şekil alabildiği ve eğilip bükülebildiğinden, tünelin her yerine sokulabilir. Dezavantajı ise, boyut ve ağırlığı yüzünden lojistik sorun yaratmasıdır.

b. **Sığınaklar:** Yeraltı sığınaklarıyla siperlerinin imhasında, bölme içine stratejik biçimde yerleştirilecek blok patlayıcılar kullanılır. Aşağıda, bu tip patlayıcıların yerleştirilme biçimleriyle ağırlıklarına ilişkin bazı örnekler sayılmaktadır:

(1) Toprağa kazılıp üzeri sık çalıyla örtülmüş sığınaklar (ortalama 120 cm x 240 cm x 120 cm boyutlarında), duvarlardan birine yerleştirilecek 1,5 kg.'lık patlayıcıyla imha edilir.

(2) (Şekil A-8) Bu sığınak (240 cm. x 150 cm. x 120 cm) duvarın tavana yakın kısmına yerleştirilecek 2,5 kg.'lık patlayıcıyla imha edilir.

(3) (Şekil A-9) 10 cm kalınlığında beton duvarla yapılmış

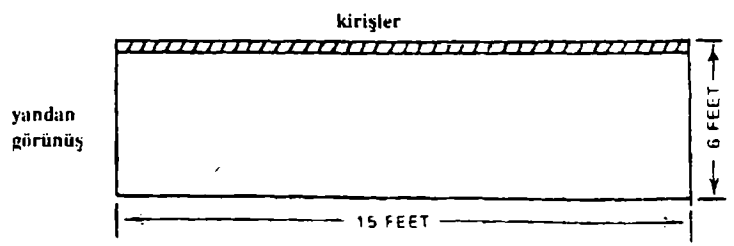

Şekil A-9

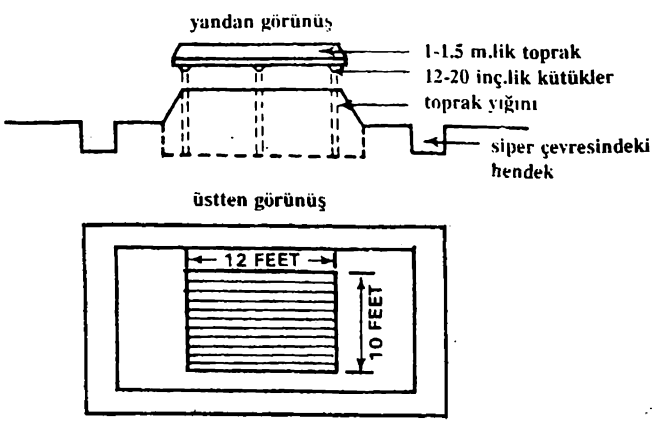
bu sığınak (180 cm. x 180 cm. x 150 cm), tünelin sığınakla birleştiği yere yerleştirilecek 4-4.5 kg.'lık patlayıcıyla imha edilir. Bu yolla, tünelin de bir bölümü imha edilmiş olur.

(4) Bu sığınak, 10-12 kişiyi aynı anda barındırabilen bir yeraltı hastanesidir (Şekil A-10) ve yer yüzeyinden 3 metre aşağıdadır. Boyutları 4,5 m. x 2.4 m. x 1.8 m.'dir. Çelik putrel ve çimentodan yapılmıştır. Bu oda, putrele yerleştirilecek üç tane bangalorla tamamen imha edilebilir.

(5) (Şekil A-11) Bu sığınak (siper) tipinin imhası için 5-6 kg.'lık patlayıcı gerekir.

Şekil A-10

Şekil A-11

EK B

ŞEHİR GERİLLASI

Bölüm I. Genel

B-1. Şehir Ortamının Etkileri

a. Şehir ve kasabalar, ekonomik ve siyasal iktidarın odak noktaları olma özelliklerinden dolayı, şehir gerilla eylemlerine uygun bir ortam oluştururlar. Bu çerçevede, kamu kurum ve hizmetleri ağırlıklı hedeflerdendir. Bu yolla, hükümetin durumun kontrolünü kaybettiği görüntüsü yaratılmaya çalışılır.

b. Kalabalık bir nüfusun nispeten küçük bir alanda yoğunlaşmış olması, gerillanın gizlenmesinde kolaylık sağlar. Buna karşılık, isyancı, bir şehir veya kasabanın sadece belli kesimlerinin desteğini alabilir. Sonuç olarak, şehir gerillası ya kendisini destekleyen ya da korkudan ses çıkartamayıp desteklemek zorunda kalan bir topluluğun içinde yaşamak durumundadır. Diğer gerillalar ve liderleriyle yakın bağlantı içindedir. Kimi durumlarda, güvenlik nedeniyle, haberleşmede kadın ve çocukları kullanabilmektedir.

c. Kullandığı taktiklerden görüldüğü kadarıyla, şehir gerillası kır gerillasına göre daha cüretli hareket edebilmektedir. Örneğin, herhangi bir topluluğa veya seçilmiş kişi veya gruplara yönelik çeşitli eylem biçimleri bunlardandır.

d. Nüfusun kalabalık oluşu; geniş yığınların bir araya toplanabilmesine ve kolaylıkla sokaklara dökülebilmesine olanak vermektedir. Kadın ve çocukların varlığı, kontrgerilla gücünün karşı tedbirlerinin sınırlanmasına yol açar, çünkü böylesi durumlarda bir yanlış hareket, gerilla propagandasına malzeme oluverir. Kitle iletişim araçları hiçbir bilgi vermese dahi, kentsel alanlar büyük çaplı olayların gizli tutulabilmesine olanak vermezler.

e. Kır gerillasının aksine, şehir gerillası üsler kuramadığı gibi, geniş askeri birimler de oluşturamaz. Şehir gerillası tek başınadır, nispeten küçük bir grubun üyesidir. Gizlenmede şehir nüfusuyla iç içe olmasına ve ihaneti önlemek üzere başvurduğu teröre güvenir. Şehir ortamında tek tek veya küçük gruplar halinde hareket edilmesi büyük avantaj sağlar çünkü bu, yakalanmalarını oldukça güçleştirir. Buna karşılık, yakalandığında da en çok iki veya üç kişinin adını, yerini verebilir.

B-2. Gerilla Taktikleri

a. Şehir gerillası ya yalnız ya da küçük hücreler halinde faaliyet gösterir. Taktikleri kır gerillasının taktiklerinden farklıdır.

b. Bu taktikler:

(1) Darbe ve sabotaj eylemleriyle sanayi ve kamu hizmetlerinin tahrip edilmesi

(2) Kontrgerilla gücünü, kaynaklarını dağıtmaya zorlamak amacıyla geniş çaplı karışıklıklar yaratmak

(3) Kontrgerilla gücünü tuzağa çekmek üzere büyük olaylar çıkartmak ve kitleleri sokağa dökmek

(4) Kontrgerilla gücünü, aşırı tepki göstermeye zorlayıp propaganda malzemesi sağlamak üzere kışkırtmak

(5) Çeşitli kesimleri birbirine karşı kışkırtmak

(6) Yol engelleri, ileri karakol ve devriyeleri taciz etmek

(7) Roket ve havanlarla taşıt ve binalara saldırı düzenlemek

(8) Karışıklığa veya tahribata yol açmak ve kamuoyunu demoralize etmek üzere belirli veya rastgele hedeflere patlayıcılar atmak

(9) Devriyelere pusu kurmak ve helikopterlere ateş etmek.

Bölüm II. Şehir Gerillasıyla Mücadele Teknikleri

B-3. Şehir Kontrgerilla Operasyonları

a. Şehir gerillasıyla mücadele operasyonları, kamu yaşamının kesintiye uğramasını önlemek üzere terörist eylemlere karşı uygulanan pasif tedbirlerden, düşmanı bulup, yakalayıp öldürmeye yönelik, kontrgerilla güçlerinin de katılımıyla yapılan aktif politikalara kadar uzanır. Uygulanacak operasyonların yoğunluğu sivil hükümetin insiyatifine göre belirlenir.

b. Şehir gerillasıyla mücadele genel olarak polisin işidir. Bununla birlikte, polise yardımcı olmak veya onun yerini almak üzere askeri kontrgerilla gücünün de devreye girmesi gerekebilir. Kullanılacak teknikler kırdaki tekniklerin benzeridir. Operasyona geçilmeden önce düşman, onun ortamı ve hareket şekilleri hakkında bilgi toplanmalıdır. (Ek H) Teknikler ise şunlardır:

(1) Üs savunması oluşturma (Ek E)

(2) Yol engelleri ve kontrol noktaları (Kısım 3)

(3) Kalabalıkları dağıtma

(4) Kordon ve arama operasyonları (Kısım 3)

(5) Devriyeler (Kısım 3 ve Ek D)

EK C

PUSU DEVRİYELERİ

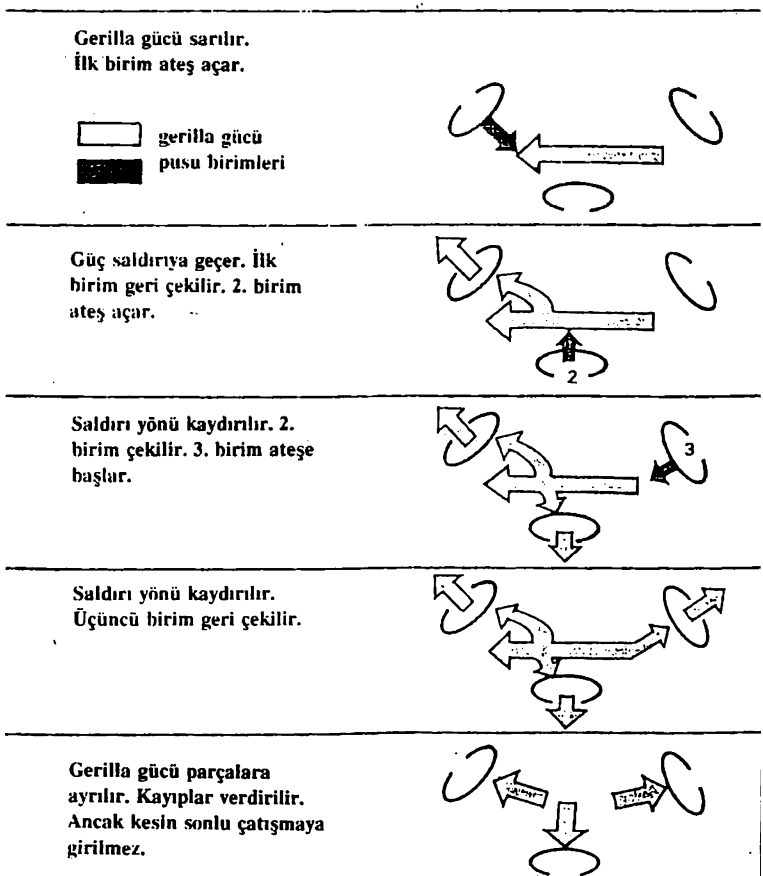
(Bu bölümün orijinali baştan itibaren 15 sayfa eksik olduğundan, kitap da sözkonusu eksik bölümleri kapsamamaktadır.)

(...)

b. **Açık Üçgen (Taciz Pususu):** Üçgen pusunun bu varyasyonu küçük birimlerle gerçekleştirilir. Kesin sonuçlu bir çatışmaya girmeden, küçük bir gücün kendinden daha büyük bir gücü taciz etme, hızını kesme ve ağır kayıplar verdirmesine yöneliktir. Saldırı grubu üç unsura ayrılır ve hayati alanın çevresinde, bir üçgenin köşelerini oluşturacak şekilde mevzilenir. Gerilla hayati alana girince, tam karşısındaki unsur baştakilere ateş açar. Gerilla karşılık verince, bu unsur geri çekilir ve bu kez yanda bulunan saldırı unsuru ateş açar. Gerilla buna da karşılık verince, bu kez de karşı kanattaki unsur ateşe başlar. Gerillalar dağılana kadar bu süreç devam eder. Yani, her unsur tekrar tekrar eski yerini alır ve

düşmana en ağır kaybı verdirmeye devam eder. (Şekil C-12)

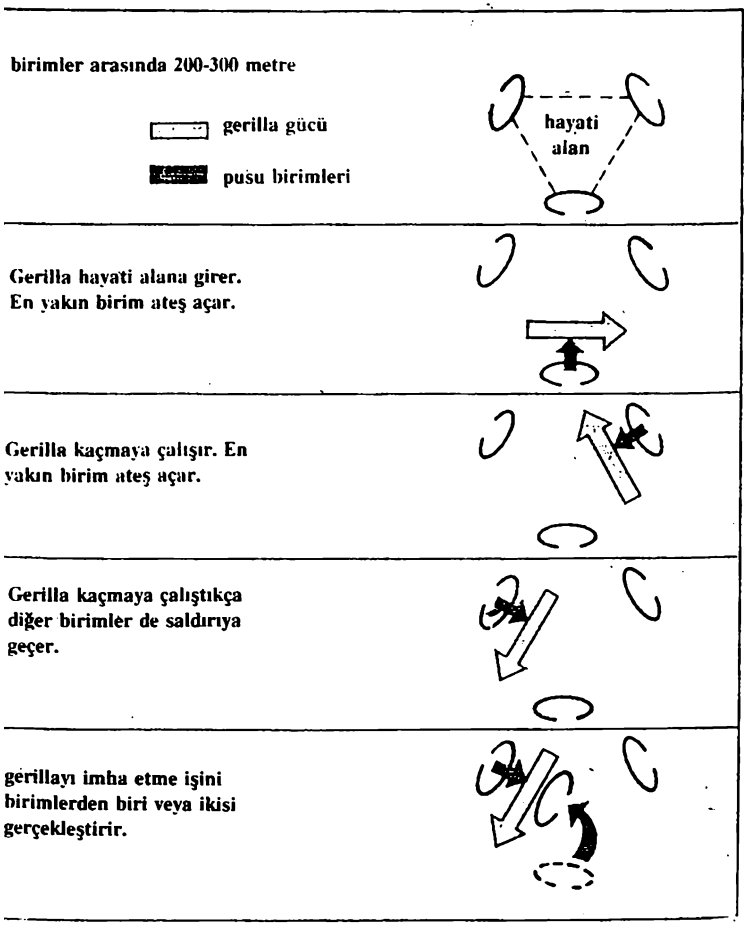
c. **Açık Üçgen (İmha Pususu):** Yine burada da saldırı grubu üç unsura ayrılıp, birbirinden 200-300 metre uzaklıkta üçgen oluşturacak şekilde mevzilendirilir. Üçgenin içi hayati alandır. Gerillanın hayati alana girmesi beklenir, sonra en

Şekil C-12. Açık üçgen formasyonu: Taciz pususu

yakın unsur ateş açar. Gerilla geri çekilmeye veya manevra yapmaya kalkışınca, diğer unsurlar da ateşe başlar. Ardından, çember daraltılır ve gerilla imha edilir. (Şekil C-13)

(1) Bir imha pususu olarak bu formasyon, müfreze veya daha büyük ölçekli birimler için elverişlidir. Müfrezeden küçük birimler başarısızlık riskine açıktırlar.

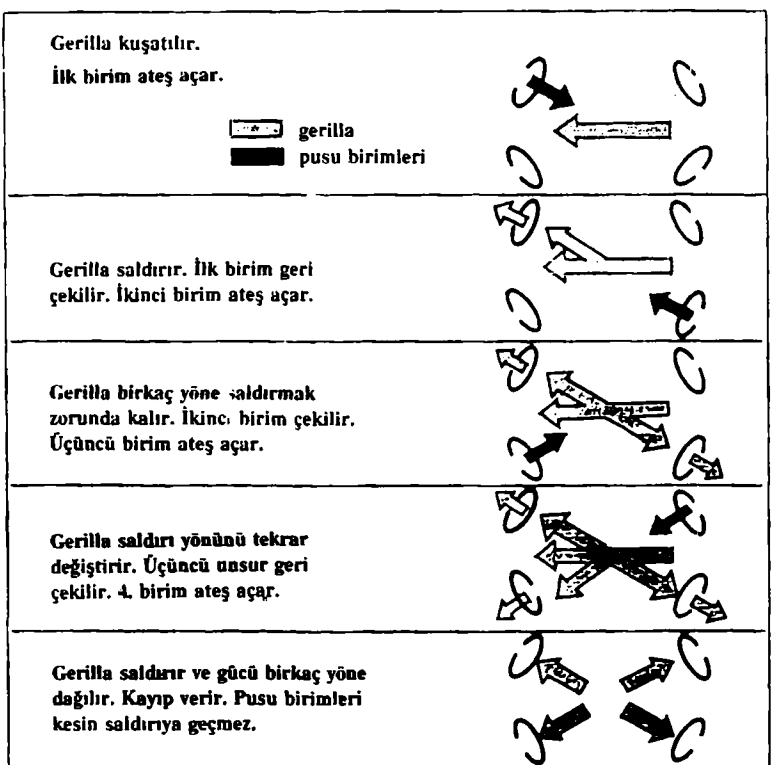

kil C-13. Açık üçgen formasyonu: İmha pususu

(2) Burada, manevra ve saldırı sırasında kontrol sürekliliğinin sağlanması zordur. Saldırı veya manevra birimlerinin yanlışlıkla birbirlerine ateş etmelerini önlemek için, yakın kontrol ve koordinasyon sağlanır. Pusu arazisi olabildiğince düzlük, açık ve çevresi pusu unsurlarının gizlenebilmesine elverişli olmalıdır.

C-21. Kutu Formasyonu

a. Amaç olarak üçgen pusuyla aynıdır. Birim dört unsura bölünüp, unsurlar bir dikdörtgen veya karenin köşelerini oluşturacak şekilde mevzilendirilir. (Şekil C-14)

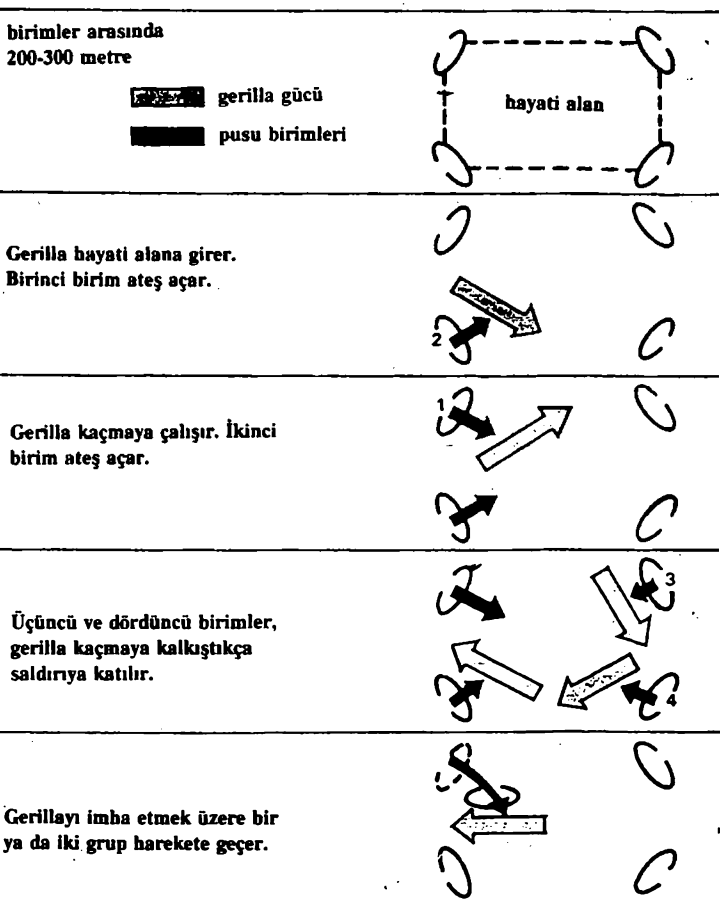

Şekil C-14. Kutu formasyonu: Taciz pususu

Açık üçgen pususunun iki varyasyonu gibi, kutu formasyonu da taciz ve imha pususu şekilleri alabilir. (Şekil C-15)

-22. Hayati Alan (Öldürme Alanı)

ölgeden uzaklaşabilmeyi sağlayabilecek patika ve benzeri kaış yollarının bulunduğu bir bölgede. nokta pususu atılır. Bu böl-

ekil C-15. Kutu formasyonu: İmha pususu

ge bir su başı, gerilla kampı çevresi, bir randevu noktası veya sık kullanılan bir yol olabilir. Sözkonusu bölge merkezi hayati alandır.

C-23. Bölge Pususu: Çok Noktalı

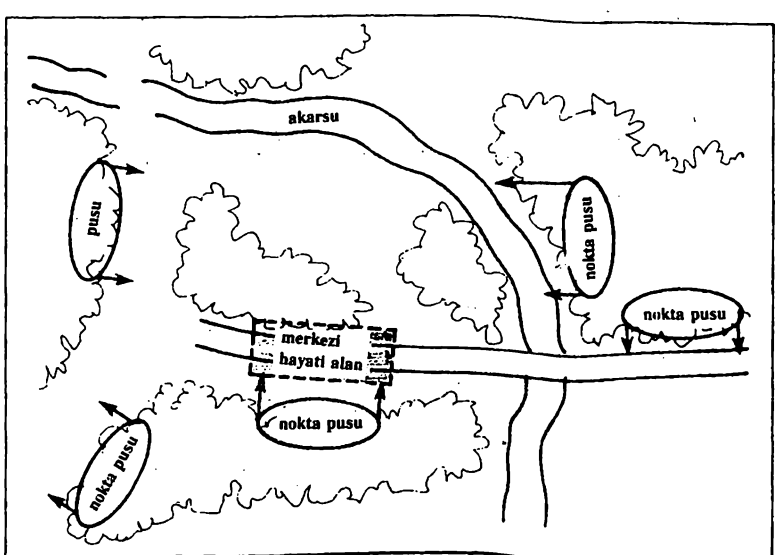
a. Merkezi hayati alanla bağlantılı patika ve diğer tip kaçış yolları boyunca nokta pusular atılır. (Şekil C-16)

b. Tek bir grup halinde veya çeşitli yönlerden birkaç grup halinde yaklaşmakta olan gerilla gücünün merkezi hayati alana girmesi beklenir. En dıştaki pusucular (varlıkları belli olmadığı sürece) saldırıya geçmezler.

c. Gerilla, merkezi hayati alana girer girmez saldırı başlatılır.

d. Kaçmaya çalışan gerillalar dıştaki pusu birimleri tarafından durdurulur ve imha edilir.

e. Çok noktalı pusular düşmana verilen zararı artırdığı gibi, daha da fazla karışıklığa yol açar.

Şekil C-16. Bölge pususu (çok noktalı pusu)

f. Bu tip bölge pusuları, özellikle, yollardan başka manevra alanının olmadığı arazilerde elverişlidir. Planlı olarak uygulandığında en iyi sonuçları verir. Planlı bir pusuya elverecek yeterli istihbarat olmadığı hallerde, anında (plansız) bölge pusuları atılır. Gerilla gücü küçükse, dıştaki pusu birimleri de düşmana saldırabilir. Gerilla gücü büyükse, dış pusulardan geçmesine izin vererek merkezi hayati alana girmesi beklenir.

C-24. Bölge Pususu: Yemli Tuzak

a. Bölge pususunun bir biçimi de "yemli tuzak" pususudur.

b. Gerillanın yaklaşma hattı üzerinde bir merkezi hayati alan oluşturulur.

c. Gerillayı takviyeye ve kurtarmaya gelecek birimlerin kullanacağı yollar üzerinde nokta pusular atılır.

d. Merkezi hayati alana düşen gerilla gücü, kendisini kurtarmaya ve takviyeye gelecek diğer birimler için bir yem işlevi görür. "Yem" olarak bir dost güç de kullanılabilir.

e. Dıştaki nokta pusuların çok güçlü olması gerekmez. Bunların, düşmanın hızını kesmeye, karışıklık yaratmaya ve hafif tahribatlar vermeye yönelik taciz pusuları atabilecek güçte olması yeterlidir.

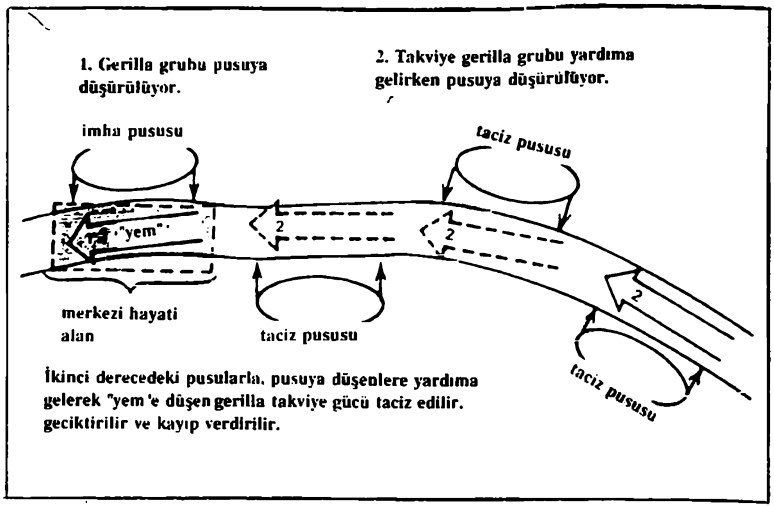
f. Takviye ve kurtarma amaçlı gerilla birimlerini dış pusuların hayati alanlarına çekmek için, yem olarak sabit bir tesis de kullanılabilir. Burada tesis, merkezi hayati alanın yerini alır.

g. Bu tip pusular, özellikle yol ve patikalardan başka manevra alanının bulunmadığı bölgeler açısından elverişlidir. (Şekil C-17)

Bölüm VI. Ender Kullanılan Pusu Teknikleri

C-25. Örümcek Çukur Pususu

a. Bu tip nokta pusuları, gizlilik, örtü ve pusu için gerekli diğer

Şekil C-17. Bölge (yemli tuzak) pususu

koşulların bulunmadığı açık arazilerde düzenlenir. Saldırı unsuru, durum açısından en verimli olacak şekilde mevzilendirilir. (Şekil C-18)

b. Saldırı unsuru, kapaklı çukur tipindeki "örümcek çukur"da gizlenir. Toprak dikkatlice kazılır ve en iyi şekilde kamufle edilir.

c. Saldırı başlayınca kapak açılır ve yazınsal bir ifadeyle "yerden fışkırılır."

d. Bu tür pusular, hareket halindeki devriyelerin dinlenme gereği duydukları durumlarda da elverişlidir.

e. Sözkonusu pusunun en büyük dezavantajı ise, düşman tarafından anlaşıldığında büyük riskler taşımasıdır.

C-26. İmha Pusuları

a. Gerillanın geçeceği tahmin edilen yere elektrik fünyeli mayın veya tahrip kalıpları yerleştirilir. Bu yer bir yol, bir patika

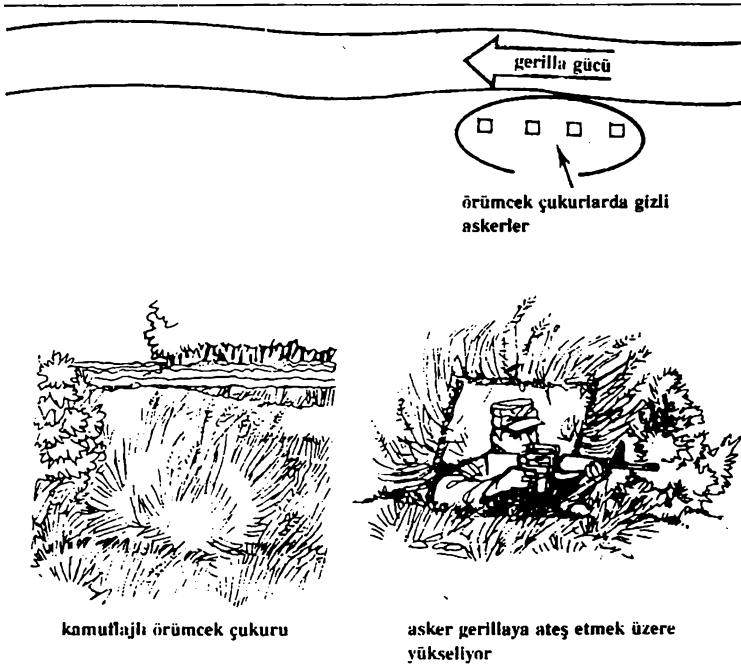
veya açık bir alan olabileceği gibi, uzaktan gözetlenebile cek herhangi bir arazi parçası da olabilir. Mayın veya diğe patlayıcılara birer kablo bağlanıp, elverişli bir uzaklıkta bulu nan gözetleme noktasına kadar uzatılır.

b. Pusu grubu ateşe hazır durumda beklerken, geri kalan un surlar iyice geri çekilir.

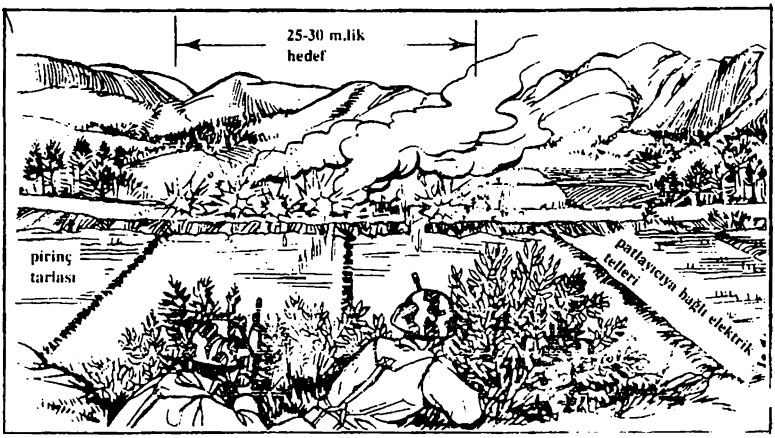
c. Bir gerilla kuvveti hayati bölgeye girdiği zaman, takipten ve keşiften korunmak için, bölgedeki güçlerini hemen geri çe ker. (Şekil C-19)

C-27. Özel Pusu Durumları

Zırhlı araçlarla korunan konvoylara karşı girişilecek pusular. kon

Şekil C-18. Örümcek çukur pususu

Şekil C-19. İmha pususu

voydaki zırhlı araçların tip ve konumlarına göre ve pusu gücünün elindeki silahların tipine göre değişir. Mümkün olduğu ölçüde zırhlı araçlar imha edilir veya tanksavar silahlarla, kara mayınlarıyla, molotof kokteylleriyle, el bombalarıyla etkisiz hale getirilir. Yani zırhlı araçlar, konvoyu koruyamayacak duruma getirilir. Bu arada, bunların, arkadan gelebilecek takviyeleri engelleyecek şekilde yol ortasında kalmasına çaba gösterilir.

EK D

DEVRİYE FAALİYETİ

Bölüm I. Genel

D-1. Devriyeler

a. Bu ekte, devriye faaliyetlerinin yürütülüş şekilleri ele alınmakta, devriye tür ve teknikleri üzerinde durulmaktadır.

b. Devriye bir görev biçimidir. Devriye faaliyeti, bu işle görevli birim tarafından yürütülür. Devriye organizasyonunda, birimin bütünlüğünün mümkün olduğunca korunmasına özen gösterilir.

c. Devriye biriminin büyüklüğü, organizasyon ve donatımı, görevin niteliğine göre değişir. Bazı görevler sadece iki veya üç kişi, bazıları da özel olarak silahlandırılıp donatılmış takım veya müfrezeler tarafından yürütülür. Kısaca, her birim yapacağı işe göre biçimlendirilir.

d. Bir devriyenin verimliliği, ancak planlamanın yetersizliği ve birimin önderinin vasıflarının sınırlılığı sözkonusuysa düşer.

Bu yüzdendir ki, komutan bu unsurların seçimine büyük özen gösterir. Devriye faaliyeti kontrgerilla operasyonlarında daha da fazla önem kazanır. Atak devriye faaliyeti gerillanın hareket özgürlüğünü kısıtladığı gibi, faaliyetlerini sekteye uğratır ve yerel halk üzerindeki etkisini zayıflatır.

D-2. Keşif Devriyeleri

Bunlar bilgi toplar ve eldeki bilgilerin doğru olup olmadığını araştırırlar. Keşif devriyeleri de kendi içinde ikiye ayrılır:

- Alan keşif devriyeleri
- Bölge keşif devriyeleri

D-3. Savaş Devriyeleri

Bunlar düşman personelini, teçhizatını ve tesislerini taciz etme, imha, ele geçirme ve güvenlik sağlama fonksiyonları görürler. Görevleriyle ilgili olsun veya olmasın, bunlar aynı zamanda bilgi toplama görevleri de yürütürler.

Bölüm II. Planlama

D-4. Beş Evre

Planlama beş evrede gerçekleştirilir: Devriye aşamaları, tersine planlama serisi, uyarı, zamanlama programı ve operasyon emri. Devriye grubu lideri planlama yaparken, devriye aşamalarını uygular. Lider tüm aşamaları hesaba katar ancak bunlardan sadece görevle ilgili olanlarını uygular. Bu aşamaların sıralaması duruma göre değişir veya bazen iki üç tanesi bir arada uygulanır.

D-5. Devriye Aşamaları

(Bütün aşamaları hesaba kat, sadece gerekenleri uygula. Sıralama değişebilir.)

- Verilen görevi incele
- Zamanlama planı yap
- Araziyi ve durumu incele
- Devriyeyi organize et
- Personel, silah ve teçhizatı seç
- Uyarı emri ver
- Koordinasyonu sağla
- Keşif yap
- Planın ayrıntılarını tamamla
- Operasyon emri çıkar
- Gözle (daima), denetle ve prova yaptır
- Görevi yerine getir

D-6. Tersine Planlama

Birim komutanı, devriye sırasında yapılacak her hareketi bir zamanlamaya bağlamak amacıyla, tersine planlama serisini kullanır.

TERSİNE PLANLAMA SERİSİ	
03.00-	: Dönüşte bilgi al
02.00-03.00	: Dost bölgeye dön
23.30-02.00	: Hat boyunca hareket
23.00-23.30	: Görevi başarma, yeniden organizasyon
22.30-23.00	: Komutanın keşfi
20.00-22.30	: Hat boyunca hareket
20.00	: Dost bölgeden ayrıl
19.45-20.00	: Gidilecek bölgeye hareket
19.30-19.45	: Son denetleme
18.45-19.30	: Gece tatbikatları

18.00-18.45	: Gündüz tatbikatları
17.45-18.00	: Denetleme
17.00-17.45	: Akşam yemeği
16.30-17.00	: Operasyon emri ver
15.30-16.30	: Planın ayrıntılarını tamamla
14.30-15.30	: İnceleme yap
14.15-14.30	: Uyarı emri ver
13.30-14.15	: Ön planlama
	: Koordinasyonu sağla
	: Personel, silah ve teçhizat seçimi yap
	: Devriyeyi organize et
	: Araziyi ve durumu incele
	: Zamanlama planlaması yap
	: Görevi incele
-13.30	: Operasyon emri alındı

Jyarı Emri

komutanı iki tür emir verir: Uyarı emri ve operasyon emri. emri plan hazırlanır hazırlanmaz verilerek, birimin devriye- zırlanması açısından azami zaman yaratılmaya çalışılır.

UYARI EMRİ

Durumla ilgili kısa bir açıklama
Görev (kim, ne, ne zaman, nerede ve niçin)
Genel talimatlar:
- Genel ve özel organizasyon
- Tek tip üniforma ve teçhizat
- Silah ve mühimmat
- Komuta zinciri
- Zamanlama
- Zaman, yer, üniforma ve teçhizat hazırlığı
- Denetleme ve tatbikat yer ve zamanları

Özel talimatlar:
- Komutana bağlı sorumlulara
- Özel amaçlı timlere veya kilit önemdeki kişilere

3. Zamanlama

arı emrinin verilmesinin ardından, yapılacak iş ve hareketler zamanlamaya tabi tutulur.

ÖRNEK BİR DEVRİYE FAALİYET PLANLAMASI

-09.00 : Uyarı emri verilmesi işlemi tamamlandı.
09.00-12.30 : Birim komutanı personelini denetler, koordinasyonu sağlar, planın ayrıntılarını tamamlar, görev paylaşımı yapar.
: Komutan yardımcısı hazırlıkları denetler.
: Komutan yardımcısı tatbikat ve provaları denetleyip gözler.
: Özel timler prova yapar. (akarsu geçme, havadan ikmal gibi)
: Devriye personeli kişisel hazırlıklarını yapar
: Alt sorumlular bu işlemleri denetler
12.30-13.00 : Öğle yemeği
13.00-13.30 : Operasyon emri
13.30-14.30 : Hazırlıklar tamamlanır.
: Birim komutanı denetler.
14.30-16.30 : Gündüz tatbikatları
: Tek tek ve tim halinde tatbikatlar
: Birim tatbikatları
16.30-17.30 : Dinlenme
17.30-18.00 : Akşam yemeği
18.00-19.00 : Akşam tatbikatları
19.00-20.00 : Son denetleme
: Alt sorumlular tarafından
: Komutanın yerinde denetlemesi
: Planlar, işaretler ve teçhizat kullanımına ilişkin sorular
20.00-20.30 : Gözlerin karanlığa alışması
20.30- : Yola çıkış

Operasyon Emri

komutanının vereceği ikinci emir operasyon emridir. Bu belli bir standart içinde (beş paragraf) verilir. Emrin ayrıntılı oksa kısa mı veya yazılı mı, yoksa sözlü mü olacağı duruma kararlaştırılır.

GENEL BİR OPERASYON EMİR DÜZENİ

1. DURUM

a. Düşman güçler

(1) Hava (etkileri)

(2) Arazi

(3) Teşhisi

(4) Yerinin tespiti

(5) Faaliyeti

(6) Gücü

b. Dost güçler

(1) Bir üst birimin görevi

(2) Sağdaki, soldaki, öndeki ve arkadaki birimlerin yerleri ve planlanan görevleri

(3) Bağlı devriyelerin görev ve faaliyetleri, hatları

(4) Eldeki ateş desteği

c. Takviyeler ve çıkartmalar

2. GÖREV

Görevin nitelikleri açık ve net olarak belirtilir, KİM, NE, NE ZAMAN, NİÇİN ve NEREDE soruları cevaplanır. NEREDE sorusu cevaplanırken, arazinin özellikleri ve koordinatları da belirtilir. Açıklama sırasında haritadan başka bir refe-

rans bulunmadığından, arazinin özellikleri, tepe ve yol bağlantıları gibi özelliklerin belirtilmesi açıklık sağlar.

3. UYGULAMA

a. Operasyon konsepti

(1) Planlanan manevra şekli

(2) Ateş desteği

b. Alt birimlerin görevleri

(1) Takımlar ve/veya timler

(2) Özel timler veya kilit personel

c. Koordinasyon sağlama amaçlı talimatlar

(1) Çıkış ve dönüş zamanı

(2) Formasyonlar ve hareket emri

(3) İzlenecek hat

(4) Alternatif hatlar

(5) Geçilecek dost mevziler

(a) Geçiş

(b) Yeniden giriş

(6) Toplanma noktaları

(7) Toplanma noktalarında yapılacaklar

(8) Düşmanla temas olması halinde yapılacaklar

(9) Tehlikeli arazilerde yapılacaklar

(10) Hedef bölgede yapılacaklar

(11) Ateş desteği

(12) Tatbikatlar

(13) Denetimler

(14) Dönüşte yapılacak açıklamalar

(15) Gerekli özel bilgiler

(16) Ekienecek şeyler

4. HİZMET DESTEĞİ

a. İstihkaklar

b. Silah ve mühimmat

c. Üniformalar ve taşınacak teçhizat

d. Yaralılara yapılacak müdahale yöntemleri

e. Esirler ve ele geçirilen malzeme

5. KOMUTA VE İŞARETLER

a. Komuta

(1) Komuta zinciri

(2) Hedef karşısında oluşturulacak hat ve/veya alternatif hatlar

b. İşaret

(1) İletişim, elektronik işleriyle ilgili talimatlar (CEOI) indeksi

(2) Al ernatif işaretler

(3) Acil durum işaretleri

(4) İşaret fişekleri

Bölüm III. Keşif Devriyeleri

10. Enformasyon

Keşif devriyeleri, komutana, gerilla ve faaliyet gösterdiği ara

zi hakkında güncel ve doğru enformasyon sağlar. Taktik kararlarda bu tür bilgiler hayati önem taşır.

b. Komutan, genel hatlarıyla bilinen veya kuşkulanılan belirli bir mevki veya küçük bir alan hakkında bilgi isteyebilir. Alan keşif devriyesi, mevkii gözetim altına alarak veya üzerinde sürekli keşif yaparak gerekli bilgiyi toplar.

c. Komutan, geniş bir bölge veya bölgedeki birkaç mevki hakkında bilgi isteyebilir. Bölge keşif devriyesi sözkonusu bölgeyi gözetim altına alarak, üzerinde sürekli keşif yaparak veya mevkiler arasında koordineli bir keşif faaliyeti yürüterek gerekli bilgiyi toplar.

D-11. Güvenlik

a. Keşif devriyesi, görev bölgesine nasıl hiç kimseye görünmeden ulaşmaya çalışıyorsa, keşif ve gözlem işini de aynı gizlilik içinde gerçekleştirmeye çalışır. Burada sessizlik, sabır ve kamuflaj esastır.

b. Bir keşif devriyesi ancak kendini korumak için veya böyle bir emir almışsa çatışmaya girer. Keşif devriyesine bu konuda talimat verme yetkisi devriyeyi çıkaran komutana aittir.

c. Gündüz ve gece devriye teknikleri genel itibarıyla aynıdır. Temel farkları ise şunlardır:

(1) Gündüz keşfinde gizlenme daha fazla ağırlık taşır.

(2) Gece devriyesi ise sessizliği gerektirir. Çünkü ses geceleri daha fazla duyulur ve görüş mesafesinin kısalığı hedefe daha fazla yaklaşılmasını zorunlu kılar.

d. İki veya daha fazla sayıda keşif timinin belli bir noktada birleşmesi gerekiyorsa, timlerden biri diğerlerinden önce bu noktaya giderek güvenlik önlemlerini alır. Sözkonusu timin görev ve hatları, onun birleşme noktasına diğerlerinden önce varmasına olanak verecek şekilde düzenlenir.

Bölüm IV. Savaş Devriyeleri

D-12. Bulma ve Saldırma

a. Bir savaş devriyesinin görevi, genel hatlarıyla hedefi bulmak ve saldırmaktır. Bu çerçevede, pusu bir savaş devriyesi faaliyetidir. (Ek C)

b. Klasik operasyonlarda düşmanın bulunduğu yer genel hatlarıyla bilinir. Devriyelerin hedeflerinin yerlerini tespit etmeleri o yüzden pek zor değildir. Devriye görevleri genellikle özel ve sınırlıdır.

c. Buna karşılık, kontrgerilla operasyonlarında durum farklıdır. Saldırı ve baskın hedeflerinin yerleri, gerilla savaşının özelliklerinden dolayı, genellikle bilinmez. Hedefler oldukça hareketli ve ele geçirilmesi zordur, kesin sonuçlu çatışmalardan kaçınırlar, sabit yerleri bulunmaz. Ancak istisnai durumlarda sabit yerler oluştururlar.

d. Savaş devriyesi hedefini arar ve bulduğunda derhal temas sağlar. Temas pusu, baskın veya duruma uygun herhangi başka bir saldırı biçiminde gerçekleşir.

D-13. Esneklik

a. Savaş devriyesi, komutanın elinde bulunan en esnek silahlardan biridir. Savaş devriyesinin kullanılış şekilleri, iki adamla taciz eylemi gerçekleştirmekten, güçlü bir müfrezeyle düzenlenen baskın ve pusulara kadar değişir. Bazı durumlarda, kendinden güçlü bir düşmanla karşılaşan bir devriyenin, takviye güçler gelene kadar düşmanla temasını koruması gerekebilir. Bir devriyenin etki gücü, büyüklüğüne değil, verili durumun elverişliliğine bağlıdır.

b. Savaş devriyeleri kullanımı, gerillayı, uygun olmayan yer ve zamanda kesin sonuçlu çatışmaya girmeye zorlar. Yine, düşman kamplarını ve ikmal noktalarını bulup imha etme amacıyla da savaş devriyeleri kullanılabilir. Herhangi bir böl-

geye devriye sızdırılarak gerilla eylemden caydırılır veya büyük gruplar halinde dolaşmak zorunda bırakılır. Ki bu da, top ve hava saldırıları için oldukça elverişli bir hedef demektir.

c. Devriyeler, herhangi bir bölgeye paraşüt, helikopter ve su üstü veya sualtı araçlarıyla sızdırılabilir. Karaya inişten sonra devriye faaliyeti normal biçimde sürdürülür.

Bölüm V. Motorize Devriyeler

D-14. Görevler, Organizasyon

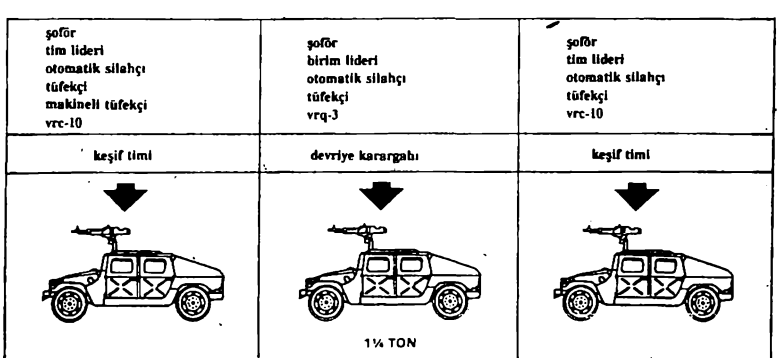
a. Aşağıdaki nedenlere bağlı olarak, motorize devriyeler de düzenlenebilir:

(1) Kısa zamanda fazla mesafe alabilmek için

(2) Atılan gaz bombaları nedeniyle, arazinin yaya devriyeyi riskli kıldığı durumlarda

(3) Ağır silah, cephane ve teçhizat taşınması gerektiği hallerde.

b. Motorize devriye de, yaya devriyeler gibi, grup ve timlere ayrılır. Paletli araç yerine tekerlekli araç kullanmak, savaş alanında süratlilik sağlanması açısından daha avantajlıdır. (Şekil D-1)

Şekil D-1. Motorize keşif devriyelerinin organizasyonu

c. Askerlerin araçlara binmesinden sonra ateş bütünlüğü sağlanır. Bu çerçevede, her araçta, askerlerden biri araç komutanı olarak görevlendirilir.

d. Motorize devriye genel hatlarıyla yaya devriyeye benzer hazırlıklar yapar. Ancak ek olarak, araçların durumu, yakıt, yağ ve su ikmalleri kontrol edilir.

e. Motorize faaliyet, aşağıda sayılan ve yerleştirme şekilleri gösterilen ağır silah ve malzemelerin taşınabilmesi açısından da avantajlar sağlar.

(1) Tanksavar silah ve cephaneleri, devriyenin önüne veya arkasına yakın bir yerde bulunur. Bu silahları kullanacak personel tespit edilir.

(2) Gözlem araçları

(3) İlave otomatik silah ve cephane

f. Araçlar, devriyeler ve üst karargah arasında haberleşme sağlanması zorunludur. Bu kapsamda, telsiz, ses komuta araçları ve işaretler kullanılır. Üst karargahla haberleşme açısından en elverişli araçlar, motorize araçlara monte edilen telsizlerdir. Yine, mesaj iletmek veya telsiz mesajlarını aktarmak üzere, hafif hava araçları da kullanılabilir.

D-15. Hareket

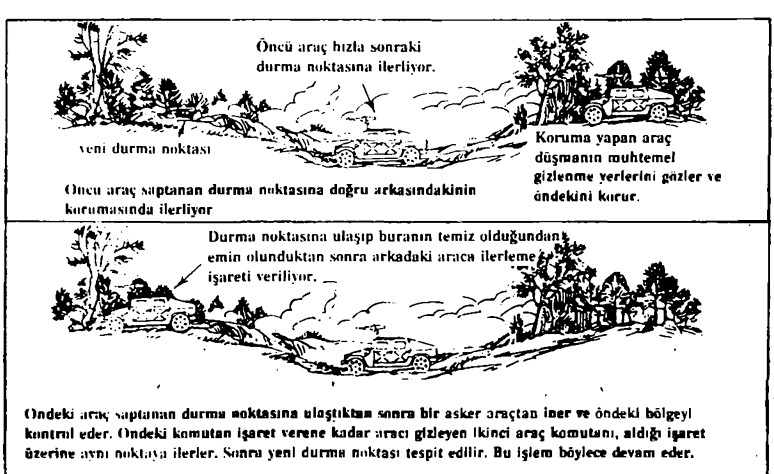
Motorize bir devriye şu üç şekle göre hareket eder: Sürekli hareket, sıçramalı ilerleme ve alternatifli (değişimli) sıçramadır.

a. Sürekli harekette, personel daima tetikte bulunur, bütün araçlar ortalama bir hızla yol alırlar. Baştaki araçlar, ancak tehlikeli bulunan arazileri kontrol etmek gerektiğinde dururlar. En süratli hareket şekli bu yöntemdir.

b. Sıçramalı ilerlemede, araçlar arasındaki mesafe korunur. Birinci ve ikinci araçlar, bir tim halinde hareket ederek bir gözlem noktasından diğerine varırlar. İkinci araç gizlenebilecek

bir pozisyonda durur. Gerekiyorsa, içindekiler aşağı iner ve bulundukları gözlem noktasından ilk aracı korurlar. Birinci araç gözlem noktasına ulaştıktan sonra, içindeki personel gözetleme pozisyonu alır ve gerekiyorsa, araçtan iner. Arazinin temiz olduğuna karar verilmesinden sonra, ikinci araca hareket işareti verilir. İlk aracın komutanı, geçilecek araziyi dikkatle inceleyerek yeni duruş noktasını saptar. Sonra ilk araç yeniden harekete geçer ve bu süreç böylece devam eder. İki araç arasındaki mesafe, görüş ve ateş menzilini aşmaz. Konvoydaki diğer araçlar ise, bu hat üzerinde toplu olarak noktadan noktaya yol alırlar. Bu arada, araçlar arasındaki görsel temasın kopmamasına dikkat edilirken, birbirlerine fazla yaklaşmamalarına da özen gösterilir. (Şekil D-2)

c. Değişimli sıçramada ise, ilk iki araç dışında, konvoydaki bütün araçlar bulundukları yerleri korurlar. İlk iki araç sırayla en öne geçerler ve her biri diğerini korur. Bu yöntem, sürat açısından avantajlı olmakla beraber, güvenlik riski daha fazladır. Çünkü ikinci aracın en başa geçmesi sırasında, içinde-

Şekil D-2. Öncü araçlar sıçramalı yol alırlar

ki personel önündeki yolu iyice inceleyecek zaman bulamaz. Güvenlik, her askerin araç üzerinde değişik yönlere doğru mevzilendirilmesiyle (öne, arkaya, kanatlara) sağlanır. Çevreyi kolaylıkla inceleyebilmek için aracın üstündeki branda sökülür.

D-16. Tehlikeli Bölgelerdeki Hareket Tarzları

a. Öncü araç komutanı, herhangi bir engel ya da tehlikeyle karşılaştığında, derhal öteki araçları haberdar eder. Tehlikeli bölge, araçtaki askerlerin korumasında hareket eden bir grup tarafından araştırılır. Engellerin yan tarafından geçmek mümkün değilse, engeller dikkatle sökülür.

b. Geçilen yolu keseh ara (yan) yollar araştırılır. Araçlardan birindeki askerler yolların kesiştiği noktayı tutarken, bir iki araç da yan yolu kontrol eder. Bu kontrolün şekli, karşı karşıya bulunulan potansiyel tehlikenin niteliğine göre değişir. Yan yolu araştıran araçlar, ana konvoyun destek menzilinden dışarı çıkmazlar.

c. Köprüler, kesişme noktaları ve virajlar tehlikeli bölgelerdir. Konvoy bu noktalara geldiğinde, askerler araçtan inerek bölgeyi kontrol ederler. Bu arada, araçlar da yol dışına çıkartılarak korunabilecekleri bir yere mevzilendirilir. Araçların üzerindeki silahlar araştırma yapan askerleri koruyabilecek şekilde düzenlenir. (Şekil D-3)

d. Bir köye yaklaşırken, bir iki asker keşif yapmak üzere önden gönderilir. Diğer askerler gizlendikleri yerlerden bunları koruyabilecek şekilde mevzi alırlar.

e. Gerillayla temas oluşması halinde uygulanacak hareket tarzı, alınan görevin çatışmaya girmeye elverip vermemesine göre değişir. Örneğin, görev, çatışmaya girmeye ve bu çerçevedeki fırsatları değerlendirmeye elveriyorsa, baştaki araçta bulunan askerler gerillayı vurabilecek şekilde mevzilendirilirler. Bu arada, üst karargah durumdan haberdar edilir.

D-3. Askerler tehlikeli bölgeyi kontrol etmek için araçtan inerler

Askerlerin araçlardan indiği bütün durumlarda, şoförler yerlerinde kalır ve araçlarını korurlar. Yolun dışının temiz olduğundan emin olunduktan sonra, araçlar yol dışına çıkarılır. Mümkünse araçlar, şoförün de çatışmaya katılmasına elverecek şekilde konumlandırılır. Araçta en az bir tane otomatik silah bırakılır.

Operasyon tamamlandıktan sonra üst karargaha bilgi verilir ve normal göreve devam edilir.

Bölüm VI. Yaya Hareket

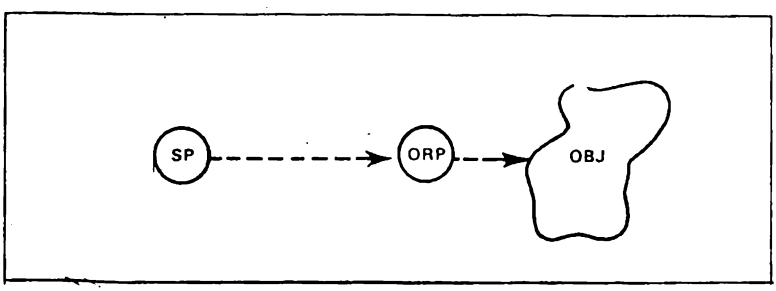
D-17. Teknikler

Bu çerçevede uygulanabilecek birçok teknik bulunmaktadır. Bu kesimde temel ve lineer (çizgisel) hareketlerle, çatışma, alan ve bölge keşifleri ele alınmaktadır.

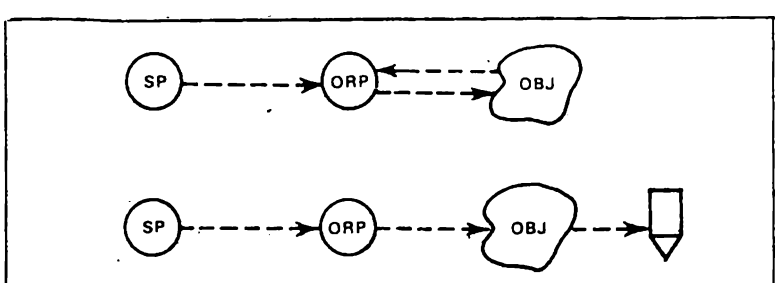
D-18. Temel Hareket Tarzları

a. Bütün durumlarda, birim, bir başlangıç noktasından (SP) harekete geçerek bir hedef kavuşma noktasına (ORP) ve ardından da hedef bölgeye (OBJ) doğru yol alır. (Şekil D-4)

b. Birim, görevin tamamlanmasından sonra tekrar hedef kavuşma noktasına (ORP) dönebilir veya hedef bölge içinde ilerleyerek bir bağlantı noktasına (LUP) gidebilir. (Şekil D-5)

Şekil D-4. Temel hareket serisi

Şekil D-5. Diğer temel teknikler

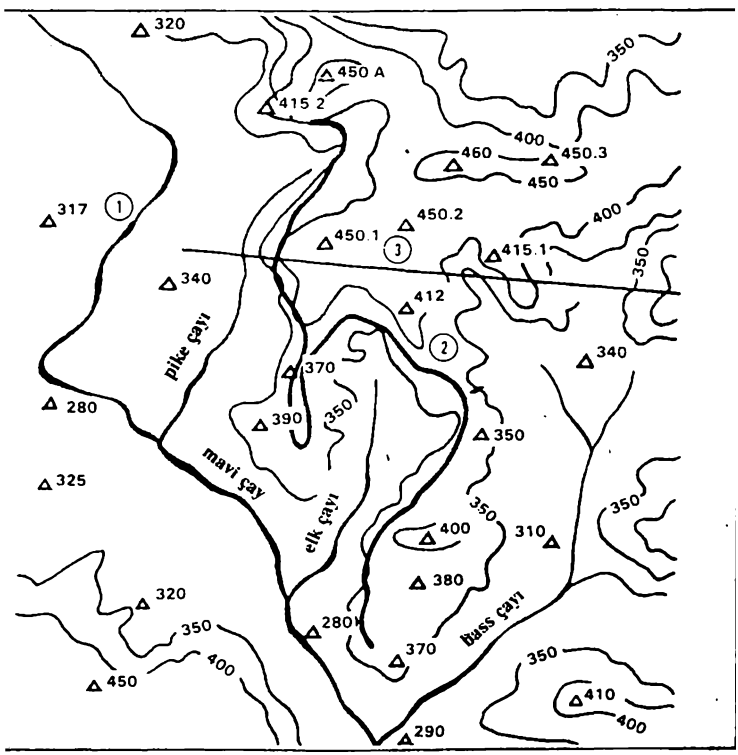
Birim, buradan da yeni aldığı görev çerçevesinde yoluna devam eder veya üsse geri döner.

19. Lineer (Çizgisel) Hareket

Akarsu ve Patikalar: Bu tür hareket tekniğinde birim, yön bulma rehberi olarak bir akarsu veya patikadan yararlanır. Birimin akarsu veya patikayı yol olarak kullanması gerekmez ancak güvenliği için bunların çevresinden de ayrılmaz. (1)

Düzey Çizgisi: Birim, bir düzey çizgisi saptar ve o yüksekliği (rakımı) izler. (2)

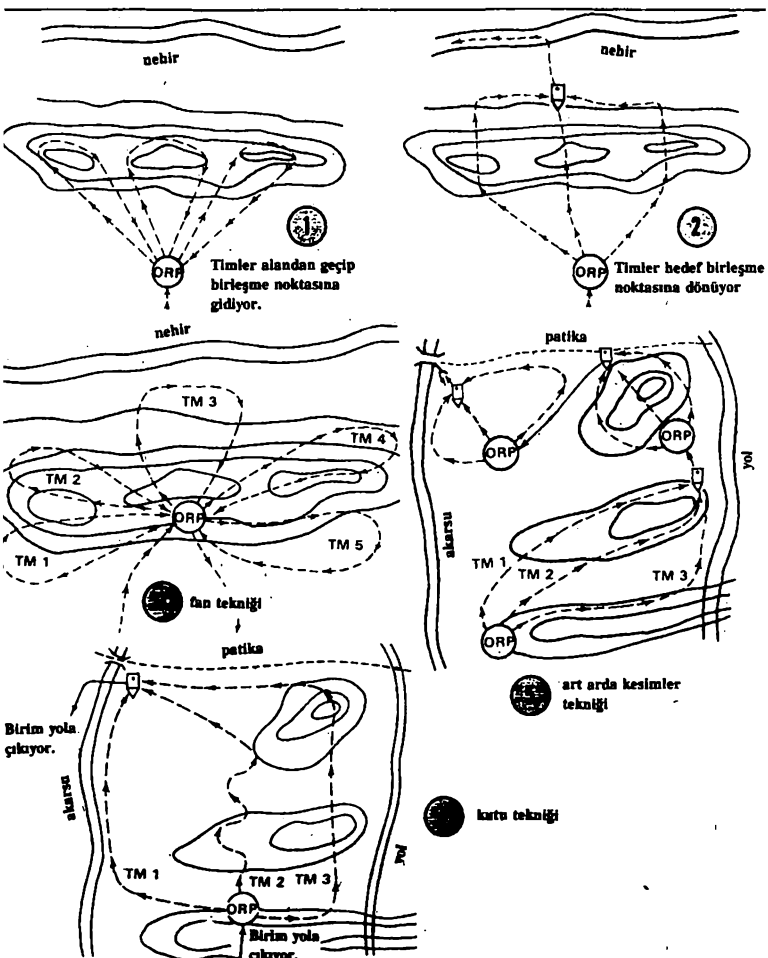
Düz Hat: Birim, arazi koşullarına bakmaksızın düz bir hat boyunca ilerler. (3) (Sekil D-6)

Şekil D-6. Akarsu ve patika(1), düzey çizgisi(2) ve düz hat(3)

D-20. Savaş ve Alan Keşif Devriyeleri

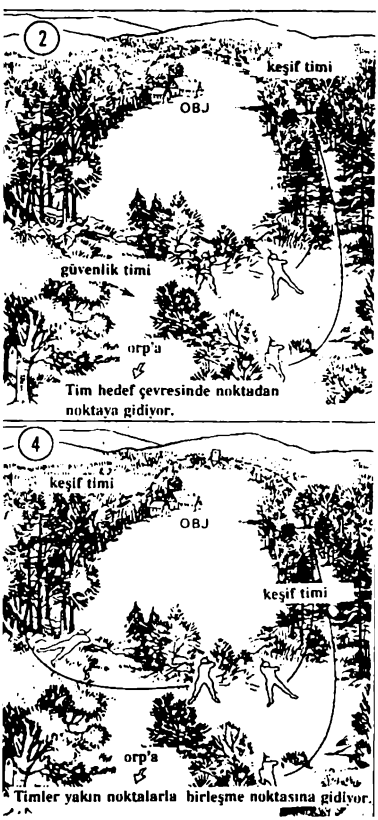
Genel nitelikte olan bu teknikler, birimlerin, gerilla kontrolü altındaki arazilerdeki faaliyet tarzlarını göstermektedir. (Şekil D-7)

Şekil D-7. Savaş ve alan keşif devriyeleri

ması dolayısıyla, bu tip devriye
keşif devriyeleri çeşitli şekillerde
en yaygın olarak kullanılan dört
tedir. (Şekil D-8)

ket teknikleri temel tekniklerdir.
ve birim liderinin insiyatifine gö-
lanabilir. Burada lider, gerillanır

rutin hareketlerden yola çıkarak ona göre tavır almasını önlemek için, uygulanan teknikleri sürekli değiştirmeye dikkat etmelidir.

EK E

ÜSLER

Bölüm I. Genel

E-1. Üç Tip

Bu ekte, bir karşı-ayaklanmada kullanılan üç tip üs ele alınmaktadır. Bunlar, devriye üsleri, harekat destek üsleri ve destek üsleridir.

E-2. Taktik Amaçlı Kullanımlar

Devriye üsleri bölük veya daha alt düzeydeki birimler tarafından, harekat destek üsleri ise tabur düzeyindeki birimler tarafından kullanılırlar. Tugay ve daha büyük birimler destek üslerini kullanırlar.

Bölüm II. Devriye Üsleri

E-3. Planlama

a. Bir birim bulunduğu yerde uzun süre konaklayacaksa, gü-

venliğini azami ölçüde sağlamak üzere çeşitli aktif ve pasif önlemler alır. Komutan, üs seçimi ve organizasyonu yaparken, düşmana karşı pasif savunma olanağı sağlamasına özen gösterir. Bu bir devriye üssüdür.

b. Devriye üssü planlaması genellikle devriye operasyonunun bir parçası olarak ele alınır. Bu, önceden planlanmak yerine, anında verilmiş bir kararla kurulan bir üs de olabilir. Üssün faaliyet süresi, devriye faaliyetinin gizlilik süresine bağlıdır. Üssün faaliyet süresi çoğunlukla 24 saati aşmaz. Devriye üssünün faaliyet süresinin belirlenmesinde, zamanın asgari ölçüde kısa tutulmasına özen gösterilir. Yine, aynı üs yeri ikinci defa kullanılmaz.

c. Kontrgerilla operasyonlarında, devriye üssünün gizliliği büyük önem taşır. Ortaya çıkması halinde, üssün boşaltılması, gerilla gücünün bölgedeki kontrol düzeyine, müdahale gücüne ve devriye faaliyetini etkileyebilme kapasitesine bağlıdır. Gerilla gücü nispeten zayıf veya küçükse, üssün gizliliği o kadar büyük bir önem taşımaz. Böyle durumlarda, üs ortaya çıksa bile mutlaka terk edilmesi gerekmez. Ancak, büyük bir gerilla gücünün bulunduğu bölgelerde kurulan üslerde, gizlilik tayin edici önem taşır. Üs ortaya çıktığında mutlaka boşaltılması gerekir.

d. Bir devriye üssü planlamasında karşılaşılacak tipik gereklilikler şunlardır:

(1) Düşman tarafından tespit edilmeyi önlemek üzere tüm faaliyetin durdurulması gereği

(2) Hedef arazide yapılacak uzun süreli ve ayrıntılı keşifler boyunca birimin gizli hareket etmesi gereği

(3) Yiyecek, silah ve malzemenin hazırlanması ve uzun süreli hareketlerden sonra dinlenme gerekliliği

(4) Nihai bir plan hazırlayıp buna göre yapılacak hareket emirleri verme gerekliliği

(5) Devriyenin küçük gruplar halinde düşman bölgesine

sızmasının ardından, yeniden organize olma gerekliliği

(6) Çeşitli ve art arda operasyonlarda çıkış noktası oluşturacak bir üs gerekliliği

e. Bir devriye görevi sırasında, önceden kestirilemeyen bir durum ortaya çıktığında, anında verilecek bir kararla devriye üssü kurulması gerekebilir.

E-4. Seçim

a. Devriye üssünün kurulacağı mevki genellikle planlama sırasında, harita üzerinde belirlenir.

b. Anında yapılacak üs mevkii seçimleri, bulunulan mevki üzerinde bir gözlemi, güvenlik önlemlerini ve organizasyonu gerektirir. Bu tip seçimlerde, ayrıca karadan keşif yapılır ve arazi üzerinde öntedbirler alınır.

c. Bir devriye üssü planlamasında ayrıca şunlar göz önünde bulundurulur:

(1) **Alternatif Mevki:** Seçilen ilk mevkiin uygun olmaması veya yerleşilen ilk mevkiin öngörülmeyen bir şekilde boşaltılması gerektiğinde, alternatif mevkie üs kurulur. Kontrgerilla operasyonlarında, alternatif mevkie yerleşinceye kadar, burada sürekli keşif yapılması gerekir.

(2) **Bağlantı Noktası:** Birimlerin devriye üssünü gruplar halinde ve gizlice boşalttığı durumlarda kullanılır. Bağlantı noktası için ayrıca gözlem yapılmaz.

(3) **Toplanma Noktası:** Birimin üsten dağıldığı durumlarda kullanılır. Burası, birimin daha önceden geçtiği noktalardan biridir ve herkesçe bilinir.

E-5. Göz Önünde Bulundurulması Gerekenler

a. Bir devriye üssü planlaması yaparken, görevin niteliğine ek olarak, aktif ve pasif güvenlik önlemleri de göz önünde bulundurulur.

b. Üs seçiminde, pasif güvenlik önlemleriyle bağlantılı olarak şunlar göz önünde bulundurulur:

(1) Yaya hareketi güçleştiren ve taktik değeri az olan arazi

(2) Yoğun bitki örtüsüyle kaplı arazi

(a) Yerleşim alanlarına uzak bir arazi

(b) Bir su kaynağının yakınlarında bulunan arazi

(c) Bilinen veya varlığından kuşkulanılan düşman mevkilerinden, meskun alanlardan, dağ-tepe eteklerinden, yol ve patikalardan, sulak alanlardan, dik eğimlerden ve küçük vadilerden uzak, bunların üzerinde olmayan bir arazi

c. Üs seçiminde, aktif güvenlik önlemleriyle bağlantılı olarak ise şunlar göz önünde bulundurulur:

(1) İleri ve dinleme karakol sistemleri

(2) İleri ve dinleme karakollarıyla iletişim

(3) Devriye üssünün (gerekiyorsa) savunması

(4) Geri çekilme

(5) Alarm planı

(6) Kamuflaj, ses ve ışık disiplinlerinin uygulanması

(7) Asgari gürültü ve sesle iş görme

E-6. Bir Devriye Üssünün Kurulması ve Faaliyeti

a. Bir devriye üssü iki şekilde kurulur:

(1) Seçilen bir mevkie gidip, arazinin gereğince organize edilmesi

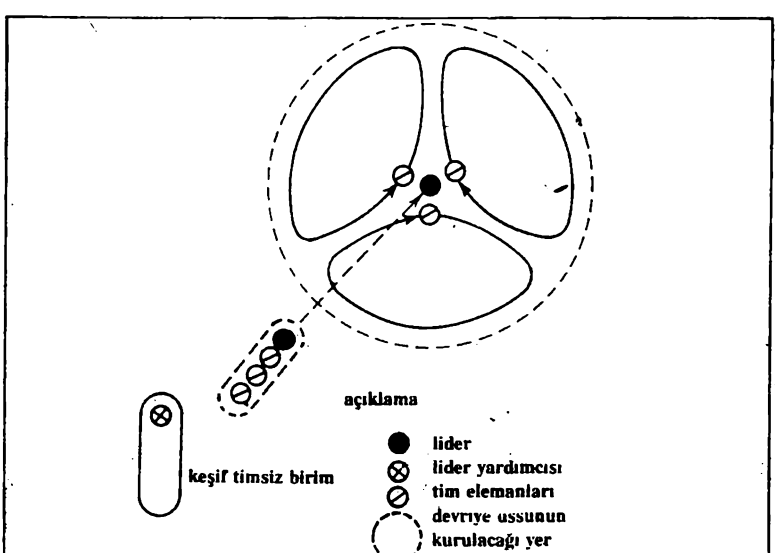
(2) Seçilen bir mevkiin yakınlarında bir yerde durup, sözkonusu mevkie keşif güçleri gönderilmesi

b. Seçilen yönteme göre ayrıntılı bir planlama ve prova yapılır. Devriye üslerinin en iyi şekilde kullanılabilmesi için konuyla ilgili tatbikatlar yapılır.

(1) **Yaklaşma:** Birim, üs yeri olarak seçilen mevkiin yaklaşık 200 metre ilerisinde durur. Yaklaşma güvenliği oluşturulur. Daha önce saptanan personel birim liderine eşlik eder. (Şekil E-1)

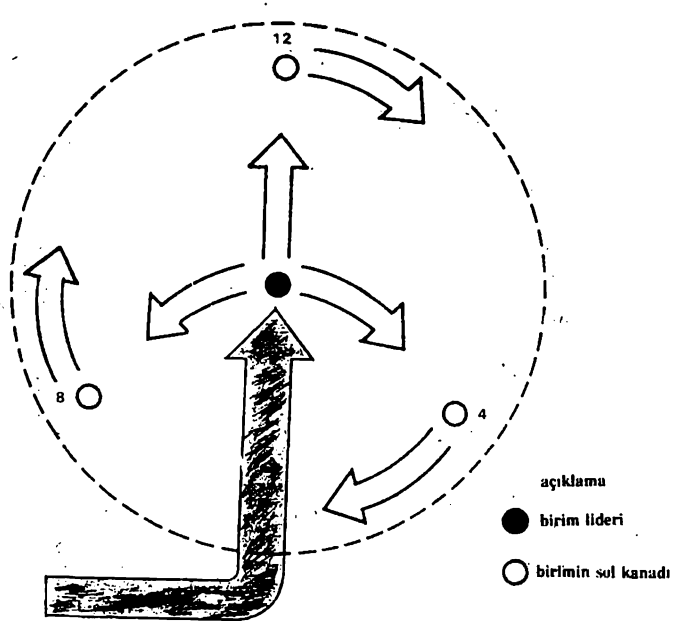
(2) **Keşif:** Lider üs mevkiine bir giriş noktası tespit eder. Bu, aynı zamanda bir referans noktası olur. Bu noktadan saat yönünde mevkiler saptar, üs yerinin merkezini karargah yapar ve oraya yerleşir. Ona bağlı alt komutanlar, kendilerine tayin edilen mevkilerde elverişlilik açısından keşif yapar ve birim liderine dönerler. Birimi getirmek için iki kişi gönderilir.

(3) **Yerleşme:** Birim dik açı halinde mevkie doğru ilerler

Şekil E-1. Yaklaşma ve keşif

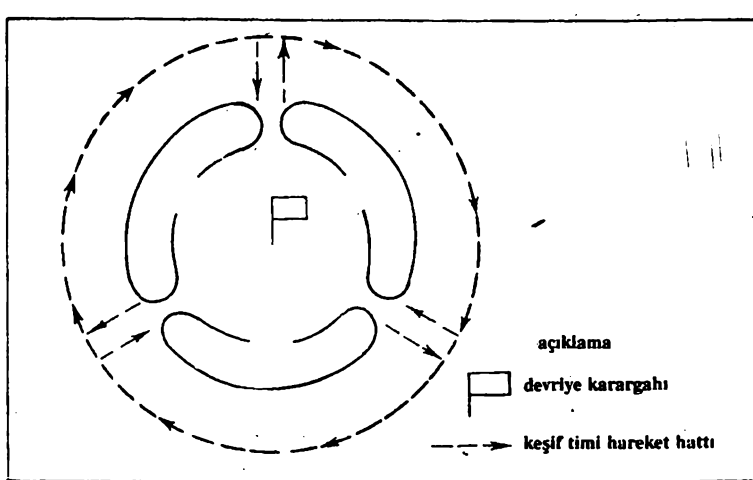
ve tek sıra halinde giriş yaparak üs merkezine doğ yürür. Birimin yürüyüş sırasında ardında bıraktığı iz uygun bir şekilde temizlenir. Her lider kendi birimin başına geçip sol kanada doğru hareket eder. Birim saat yönünde hareket ederek, çemberin kendine a lan kesiminde durur. Birim lideri kendi solundaki b me bakarak çember üzerindeki yerini ayarlar. (Şe E-2)

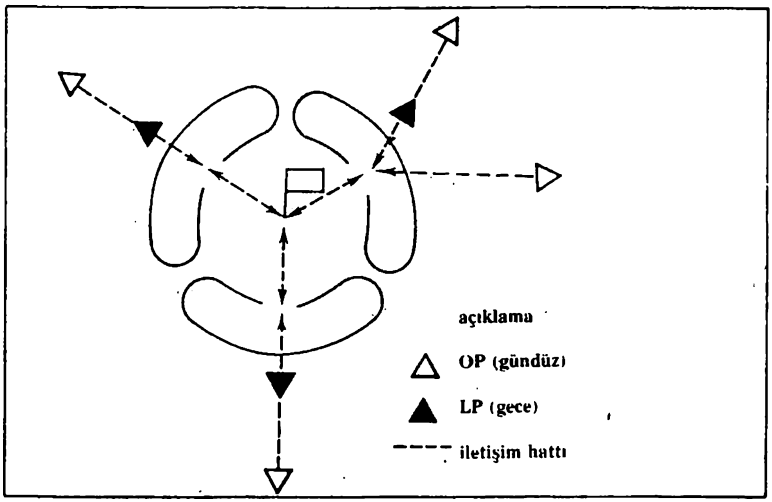
(a) Her lider, mevkiin sol kanadından itibaren, belirlenen bir uzaklığa hareket ederek, mevkiin sağ sınırına saat yönünde hareket eder. Mevkiin sağ kanadına yeniden giriş yaparak, mevkiin ilerisini araştırır. Düşman veya sivillerin göstergelerini, uygun gözlem ve dinleme noktası konumlarını, toplanma noktalarını ve çekilme rotalarını rapor eder. (Şekil E-3)

(b) Birim lideri, toplanma noktalarını, gözlem yerlerinin konumlarını, dinleme noktalarını ve çekilme rotalarını belirler. Her birim, iki kişilik bir gözlem yeri (OP) (gün) ve üç kişilik bir dinleme noktası (LP) (gece) oluşturur ve iletişimi kurar. (Şekil E-4)

(4) **Harekat Güvenliği:** Üsse sadece bir noktadan giriş çıkış yapılır. Giriş çıkış yeri kamufle edilir ve başına bir nöbetçi bırakılır. Sadece gerektiği zaman ve kural ola-

Şekil E-3. Yerleşme, son aşama

Şekil E-4. Tipik bir devriye üssü kuruluşu

rak, gündüzleri ateş yakılır. İster gece, ister gündüz olsun, ateş sadece gerekli olduğunda yakılır ve olabildiğince küçük tutulur. Dumanı azaltmak için, kuru ve sert odun kullanılır. Ateş yakılması açısından en elverişli zaman, havanın hafif olduğu ve buna bağlı olarak, dumanın hızlı dağıldığı (genellikle öğle saatleri) saatlerdir. Yine, sabahın ilk saatleri (sisli yerlerde) tercih edilebilir.

(a) Dal kesme vb. gibi ses çıkaran işler uygun zamanlarda (örneğin, bölgeye yerleşir yerleşmez) yapılır. Özellikle geceleri geç saatlerde ve sabahın ilk saatlerinde bu işler yapılmaz. Olanaklıysa, bu tip sesli işler, top ateşi, uçak vb. gibi uzak gürültülerin bulunduğu anlara denk getirilir.

(b) Üssün içinde ve dışında olabildiğince az hareket edilir.

(c) Üssün yerini gören siviller, üs boşaltılana veya bu siviller karargaha gönderilene kadar alıkonur-

lar. Alıkonan sivillerin üssün faaliyet biçimini öğrenmemesine özen gösterilir. Gerektiği takdirde, bunların elleri ve gözleri bağlanıp kulakları tıkanır.

(d) Yeterli personel varsa, gözlem yerlerine en az iki adam yerleştirilir. Yine, dinleme noktalarına da en az iki, tercihan da üç kişi konur. Böylelikle, nöbetçilerin her an uyanık olması sağlanır.

(e) Üsteki her personel, önünde, arkasında ve yanlarında duran kişileri ezberler. Bunların üsse giriş çıkış zamanlarını iyice öğrenir.

(5) **Savunma:** Savunma önlemleri için önceden planlama yapılır. Ancak bir devriye üssü, sadece boşaltılmasının imkansız olduğu durumlarda savunulur. Salt bu ihtimal yüzünden güçlü ateş mevzileri kurmak gerekmez ancak kamuflaj ve gizliliğe özen gösterilir.

(a) Varsa, top ve havan ateşi planlaması yapılır. Üsse yakın yerlere erken uyarı araçları yerleştirilir. Üs savunulacaksa, çevreye mayınlar yerleştirilir.

(b) Hazırlanan alarm planı, tahliye ve savunma işlemlerini de kapsar. Plan bütün personele anlatılır. Takip ve düşman gücün imhası işlemleri de plan kapsamına alınır.

(6) **Haberleşme:** Üst karargahla, alt birimlerle, gözlem yerleriyle ve dinleme noktalarıyla haberleşme ağı kurulur. Böylelikle, herkesin süratle ve sessizce tedbir almasına olanak yaratılır. Telsizler iyice kontrol edilir. İşaretleşme amacıyla çekme tel kullanılabilir. Yine, üs içinde mesajcılarla iletişim sağlanabilir.

(7) **Onarım/Bakım:** Silah ve malzemeler temizlenir ve bakımları yapılır.

(8) **Sağlık Önlemleri ve Temizlik:** Gündüzleri kamp dışında kedi çukurları açılarak, tuvalet ihtiyacı giderilir. Bu

arada, çukuru kullananın yanına bir koruma verilir. Geceleri ise, kamp alanı içinde açılacak kedi çukurlarıyla tuvalet ihtiyacı giderilir. Personelin yıkanması, tıraş olması ve dişlerini fırçalaması (olanaklar ölçüsünde) sağlanır. Arta kalan yiyecek ve diğer çöpler, güvenlik önlemi olarak, kamp yerinde bırakılmaz.

(9) **Yemek:** Yemek, daha önceden yapılan plan doğrultusunda, değişen saatlerde yenir.

(10) **Su:** Su temini, korumalı ekiplerle sağlanır. Personelin su kaynağına tek başına gitmesine izin verilmez. 24 saatlik bir zaman içinde, aynı kaynağa iki defadan fazla gidilmez. Su, kontrollü olarak kullanılır.

(11) **Dinlenme:** Dinlenmeye ve uyumaya ancak bütün işlerin bitirilmesinden sonra izin verilir. Güvenlik nedeniyle, uyku saatleri sürekli değiştirilir. Olanaklar ölçüsünde, dinlenmeye ve uykuya fazla zaman ayrılmaya çalışılır.

(12) **İkmal:** Birimin ikmali havadan yapılacaksa, ikmal indirme ve iniş yerleri görevle çelişmeyecek şekilde belirlenir.

(13) **Faaliyet Planlaması ve Süreci:** Operasyonların ayrıntıları tüm birim üyelerine iletilir. Üyeler, üssün güvenliğini tehlikeye atmamak için, bir seferde toplanmalıdırlar. Provalar arazi durumuna uygun olmalı, birimin bir bölümü manevra yaparken, kalanı da üssün güvenliğini sağlamalıdır. Silahla atış yaptırılmaz. Birimin bir bölümü operasyonda mevcut değilse, güvenliği sağlamak üzere görüş alanı ayarlanır. Emirler kısa ve özlü olur. Maksimum pratik kullanım, faaliyet prosedürlerine yönelik, kısım kısım emir ve referanslardan oluşur.

(14) **Ayrılma:** Geride kalan tüm artık ve izler temizlenir ve gizlenir. Bu yolla, düşmanın, devriyenin varlığını öğrenmesi ve izlemesi önlenir. Mümkün olduğunca, kampın geceleyin tahliye edilmemesi tercih edilir. Tahliye hep beraber ve aynı anda yapılır.

Bölüm III. Tabur Operasyon Destek Üsleri

E-7. Amaç

Kontrgerilla operasyonlarında yer alan tabur birimleri sık sık, bir çevre savunmasıyla güvenliği sağlanan komuta ve kontrol ve ateş destek kaynak üsleri oluştururlar. Bunlara tabur operasyon destek üssü (OSB) adı verilir.

E-8. Çevre Savunması

a. Operasyon destek üssünün çevre savunmasının oluşturuluş biçimi şu faktörlere göre değişir:

   (1) Savaş üssünü savunabilecek güç bulunup bulunmadığı,

   (2) Alt birimleri dolaylı ateşle destekleyebilme kapasitesi,

   (3) Arazinin savunmaya elverişlilik durumu,

   (4) Alt birimlerle haberleşme kapasitesi.

b. Tabur operasyon destek üssünün kurulmasından önce, komutan araziyi kontrol ederek savunmaya elverişli olup olmadığına bakar ve bir savunma planı hazırlar.

c. Savunma hazırlıkları, karşılaşılabilecek en ağır saldırıya göre yapılırken, asgari sayıda güç kullanmaya da dikkat gösterilir.

E-9. Operasyon Destek Üssü Komutanı

a. Tabur komutanı, çevre savunmasının sorumluluğunu normal olarak karargah ve karargah bölüğü (HHC) komutanına verir. Aşağıda sayılan güçler karargah ve karargah bölüğü komutanının emrine verilir:

   (1) Bir tanksavar müfrezesi

   (2) Bir hava savunma seksiyonu (eğer varsa)

(3) Bir ağır havan müfrezesi

(4) Bir piyade müfrezesi

b. Gözcü müfreze, çevre savunması yerine, devriye ve gözetleme faaliyetinde kullanılır. Özel uzmanlık birimlerinin çevre savunmasında piyade şeklinde kullanılması, bu (hava savunma ve havan gibi) özel birimlerin verimliliğinin düşmesine neden olur.

c. Savunma hazırlıklarının yapıldığı sırada, birim muhtemel saldırılara karşı korunaksız olacağından, hazırlığın olabildiğince çabuk bitirilmesine çalışılır. Hazırlık sırasında güvenliğe azami dikkat gösterilir.

E-10. Sızma

a. Gerillalar, kimi zaman, tahkim edilmiş mevzilere karşı geniş çaplı saldırılar düzenleyebilmekle beraber, genellikle kamp çevresine ve içine sızıp (sadece bir iki kişiyle) komuta ve kontrol tesislerine, top ve havan bataryalarına veya cephaneliklere patlayıcılar yerleştirerek üs faaliyetlerini taciz etmeye ve engellemeye çalışırlar.

b. Bu tür bir sızmadan önce, şaşırtma saldırı veya girişiminde bulunulur. Çevre savunması, erken uyarı sistemleri ve sürekli devriye faaliyetiyle güvenliğin devamlılığını sağlar. Bazı kritik tesisler, sızmalara karşı dikenli tel engelleriyle çevrilir.

c. Tabur operasyon destek üssünün, bulunduğu yerde nispeten uzun süre kalması gerekebilir. Sürekli havan ateşleri ve helikopterlerin iniş kalkışı, üssün gizliliğini bozabilir. Bu nedenle, üs içindeki tüm mevzilerin üstleri örtülmeli ve kum torbalarıyla takviye edilmelidir. Aynı işlem, taktik operasyon merkeziyle komuta mevkii için de yapılır. Bu arada, top ve havanlar çukurlara yerleştirilir veya kum torbalarıyla çevrelenir.

E-11. Yedekler

a. İstihkam ve komuta merkezi gibi ilave birimlerden bir yedek güç oluşturulur.

b. Yedek güç düşman saldırılarına karşılık verme ve savunmayı takviye fonksiyonları görür. Yakın destek amacıyla havanlar kullanılır. Doğrudan ateş desteği için top ateşinden yararlanılabilir.

E-12. İş Öncelikleri

a. Bir tabur operasyon destek üssünün inşası sırasında, önce bir iş öncelikleri sıralaması yapılır. Yapılacak sıralama eldeki kaynaklara ve taktik durumun niteliğine göre değişir. İşler, taktik durum ve eldeki kaynaklarla da uyumlu olarak şu sıralamaya göre yürütülür:

(1) **Adım 1:** Hava ve/veya kara hücumuyla mevki ele geçirilir. Gözlem istasyonlarıyla ve diğer araçlarla derhal güvenlik ağı oluşturulur, alan bubi tuzaklarından temizlenir ve havanlar yerleştirilir.

(2) **Adım 2:** Haberleşme ağı kurulur, komuta merkezi (CP) oluşturulur, taktik harekat merkezi (TOC) mevzileri kazılır ve taktik harekat merkezi personeli çevre savunmasına (seçilenler) ayrılır.

(3) **Adım 3:** Çevre savunma mevzileri oluşturulur, ateş alanları temizlenir, bir yedek güç oluşturulur ve tüm mevzilerin çevresi dikenli tellerle sarılır.

(4) **Adım 4:** Çevre savunmasının etrafına engel ve bariyerlerle erken uyarı araçları yerleştirilir. Güvenlik ve pusu devriyeleri için planlama yapılır.

(5) **Adım 5:** Mevziler tahkim edilir ve üstleri örtülür, yeni ateş alanları açılır, helikopter iniş pisti genişletilir, jeneratör ve cephane ikmal noktaları kurulur.

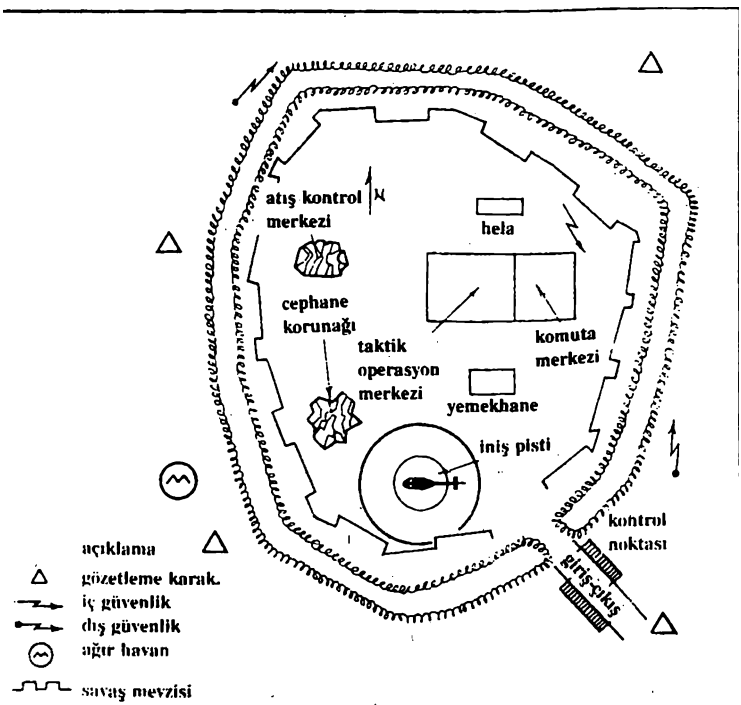
(NOT: Hazırlıklar sırasında kamuflaja özen gösterilir.)

Üssün büyüklüğü duruma ve araziye göre değişebilir. Top bataryaları savunma çevresinin menzili içindeyse, operasyon destek üssünün genişliği de artabilir. (Şekil E-5)

Bölüm IV. Tugay, Tümen Destek Üsleri

13. Sabit Üsler

Tugay ve tümen destek üsleri hem daha büyük, hem de daha kalıcı olurlar. Bunlar, genellikle, havaalanlarına yakın bir mesafede ve düşmandan arındırılmış bölgelerde kurulurlar. Bu bölümde, kalıcı tipteki üslerin savunmaları ele alınmaktadır.

kil E-5. Bir operasyon destek üssü (OSB) örneği

b. Bir bölge komutası, belirli bir coğrafi bölgede faaliyet gösteren bir veya birkaç silahlı birimden oluşur. Bu birimler tek bir komuta altında toplanır. Bölge komutasının büyüklüğü duruma göre değişir. Bu tür komuta faaliyetlerinin amacı,

(1) Operasyonel görevler çerçevesindeki çalışmaların bütünlüğünü sağlamak,

(2) Savunma, lojistik ve diğer faaliyetlerin koordinasyonunu sağlamaktır.

c. Etkili bir üs savunması için komutanın yapması gerekenler şunlardır:

(1) Üs ve çevresindeki yerel alan savunmalarının sorumlularının saptanması,

(2) Uygulanacak komuta ve iletişim yönteminin belirlenmesi,

(3) Alt ve üst birimler arasında uygun bir komuta ilişkisi kurulması.

E-14. Güçlerin Organizasyonu

Bir üs savunmasının organizasyonu üç ana unsur üzerinde oluşmaktadır: Kalıcı (sabit), gerekliliğe göre ve eldekilere göre.

a. **Sabit:** Üs savunması ve güvenliğinde kullanılan unsurlar şunlardır:

(1) Üs savunmasında asıl sorumluluğu üstlenen "geçici tipteki üs savunma güçleri"dir. Bu güç, komuta ve kontrol personel ve araçları, devriyeler, ileri karakollar, dinleme istasyonları ve yedek güç faaliyetlerinden oluşur.

(2) Polis ve güvenlik unsurları, birlikte iç güvenlik gücünü oluştururlar. Normal olarak üs savunma gücünün bir parçası olmamakla birlikte, bu güçler faaliyetlerini, savunma planlamasının bütünlüğünü sağlayabilmek için savunma gücü komutanıyla yakın işbirliği içinde yürütürler.

(3) Savaş destek ve savaş hizmet destek birimleri görece statik birimlerdir. Örneğin, iletişim ve bakım elemanları bunlardandır.

b. **Gerekliliğe Göre:** Üs savunmasının gereklerine göre tayin edilen unsurlar, asıl görevi üs savunması olmayan birim ve personeldir. Bu unsurlar, tehdidin niteliğiyle bağlantılı olarak, asıl görevlerini bir yana bırakıp üs savunmasına katılırlar. ABD, müttefik ve ev sahibi ülkeye ait kara, deniz ve hava güçleri bu fonksiyonu gören unsurlardır.

c. **Eldekilere Göre:** Bunlar,

(1) ABD, ev sahibi veya müttefik silahlı kuvvetlerinden üs savunması için sağlanan geçici birimler,

(2) Sadece harekat aralarında üste barınan kiracı (geçici) birimler,

(3) Normal olarak üssün yakınlarında faaliyet gösteren ve salt destek amacıyla üsse gelen misafir birimlerdir.

E-15. Operasyonel Kavramlar

a. Üs savunması, üste bulunan bütün birimlerin kendilerini düşman saldırılarına karşı korumak üzere aldıkları önlemlerden oluşur. Bu önlemler, zaman zaman, kaçınılmaz olarak sözkonusu birimlerin asıl görevlerini aksatabilir.
Bunu asgariye indirebilmek için aşağıdaki ilkeler uygulanır:

(1) Asıl görevi üs savunması olmayan kiracı birimler, normal olarak, asıl görevleri çerçevesinde –çok gerekli durumlar hariç– istihdam edilirler.

(2) Savaş, savaş destek ve savaş hizmet destek unsurları, gerilla saldırılarının yoğunlaştığı veya şiddetlendiği durumlarda, salt üs savunmasında istihdam edilirler.

(3) Üs savunmasında acil destek güçlerinin de kullanılması gerektiği durumlarda, bu güçler, savunma görevleri

biter bitmez asli görevlerine dönmelidirler.

(4) Üsteki kiracı birim, kendi yerel güvenliğinden de sorumludur. Yani üs savunması çerçevesinde üstlendikleri görevler, kendi yerel savunmalarının ihmal edilmesi anlamına gelmez.

b. Üs savunması kavramı aynı zamanda, üs faaliyetlerinin bütünlüğünün korunmasına yönelik tüm diğer faaliyetleri de içerir.

c. Alınan askeri önlemlerin düzeyi ne olursa olsun, insan ve malzeme olarak bedelini ödemeye hazır olan bir düşmanın üsse saldırmasını ve zarar vermesini hiçbir şey engelleyemez. Düşman, ödeyeceği bedeli dikkate alarak, sadece bu saldırıları seyrekleştirmeyi düşünebilir.

d. Kritik yerlerin savunmasına her zaman öncelik verilir. Görevin yerine getirilebilmesi açısından, faaliyetin kesintiye uğramaması gereken alan ve tesisler kritik yerler olarak adlandırılır.

e. Askeri bir üssün savunması, düşmanın yakın çevreye sızmasını önleme, atak saldırı harekatları düzenleme ve düşman saldırısına anında karşılık verme gibi faaliyetleri de kapsar.

f. Planlar tehdide veya saldırıya karşılık verebilecek şekilde yapılır ve yedek güçler bu planları uygulayabilecek şekilde hazırlanır. Üs savunma planları, ev sahibi ülke yetkilileri ve diğer müttefik güçlerle koordinasyon içinde hazırlanır.

g. Ateş destek koordinasyon merkezi 24 saat faaliyet gösterir. Merkez, program dışı serbest atış alanlarının kullanılacağı zamanlarda, anında koordinasyon sağlayabilecek kapasitede olmalıdır.

E-16. Üs Komutanı

a. Üs komutanının görevi, üssün komuta, kontrol ve idaresini sağlamak ve üs bünyesinde olmadığı halde geçici olarak

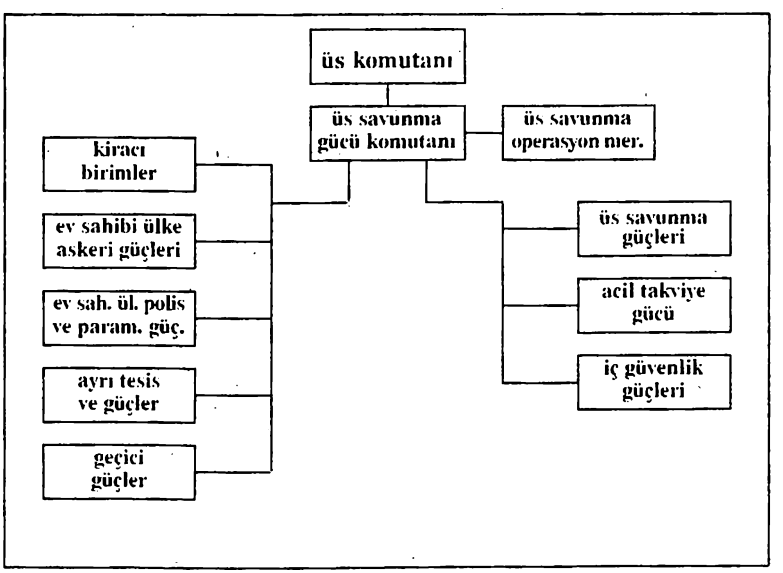
burada bulunan birimlerin gerekli kontrolünü yapmaktır.

b. Üs komutanı aynı zamanda bölge komutanı da olabilir. Kara, deniz, amfibi ve hava kuvvetlerinden oluşan birimlerin ortak komutasını üstlenmek durumunda kalabilir.

c. Topyekün savunmanın organizasyonuna ek olarak, planlama, hazırlık ve uygulama gibi faaliyetler de üs komutanının sorumluluğu altındadır. Üs komutanı, görevlerin yerine getirilmesinde kendine yardımcı olmak üzere bir üs gücü komutanı atar. (Şekil E-6)

E-17. Üs Savunma Gücü Komutanı

a. Üs savunma gücü (BDF) komutanının görevi, savunma hatlarının kurulmasına, eğitim faaliyetlerine, lojistik desteklerin hazırlanmasına ve üs savunma faaliyetlerine refakat etmek ve denetlemektir. Üs savunma gücü komutanı, üs komutanı-

Şekil E-6. Üs savunmasının organizasyonu

nın özel temsilcisi olarak, üs savunmasında yer alan unsurların planlama çalışmaları arasında koordinasyon sağlar. Savunma sırasında ise bu unsurlara komuta eder.

b. Üs unsurlarının komutanları, kendi birimlerinin eğitimini kendileri yaptırabilecekleri gibi, bu sorumluluğu üs savunma gücü komutanına da devredebilirler. Bu komutanlar, ayrıca, ikmal depolama, savunma mevzileri inşa etme, tıbbi destek ve iletişim desteği sağlama gibi görevler de yüklenebilirler.

E-18. Üs Savunma Gücü

a. İster geçici, ister sabit olsun, üs savunma gücünün görevi, düşman saldırısına karşı koymak, imha etmek, düşmanın saldırı yeteneğini bozmak ve üs alanına girmesini önlemektir. Düşman güçlerinin bulunması ve imha edilmesi, bölge komutanının sorumluluğunda olmakla beraber, üs komutanı kendi operasyon alanı içindeki düşman güçlerine saldırı operasyonları düzenleyebilir.

b. Bu görevin gerçekleştirilebilmesi (bölge komutanının altındaki diğer güçlerin de desteğiyle) ayrıntılı bir atak savunma planlamasını gerektirir.

E-19. Başlıca Kiracı Birimler

a. Üsse atanan bütün birimler, üs savunma gücünün bir parçası olarak faaliyet gösterirler. Bir düşman tehdidi veya saldırısı sırasında, bazı birimlerin kendi asli görevlerine devam etmeleri istenebilir. Bu çerçevede, bütün birim savunmaları üs savunma gücü komutanının koordinasyonunda yürütülür.

b. Bu görevin gerçekleştirilebilmesi için, bütün kiracı birimlerin üs savunmasına göre organize ve donatılmış olmayabileceği hesaba katılarak, bunlara uygun silah, cephane ve teçhizat dağıtılır ve ayrıca savaş ve lojistik desteği sağlanır.

E-20. Geçici Birimler

Üs komutasının bir parçası olmayan geçici birimler, acil savunma gereklilikleri̇nde, üs komutanı veya üs savunma gücü komutanının operasyonel komutasına girerler. Geçici birimler ya ABD güçlerinden ya ev sahibi ülke güçlerinden ya da diğer müttefik askeri güçlerden sağlanır.

E-21. Güçlerin İstihdamı

Asli görevi atak üs savunma devriye faaliyeti yürütmek olan güçler, bulundukları kesimde savunma mevzileri inşa eder ve muhtemel gerilla saldırılarına karşı anında karşılık verebilecek şekilde hazırlanırlar.

E-22. Savunma Amaçlı Yapılar

a. **Siperler (Sığınaklar):** Siperler düşman saldırılarına karşı personele korunak sağlarlar. Eldeki kaynaklara bağlı olarak, çeşitli şekillerde siperler inşa edilebilir. Gemi konteynerleri, çukurlar, çift katlı kontrplaktan yapılan ve arası kum veya toprakla doldurulmuş siperler, üstleri örtülüp kum torbalarıyla takviye edildiklerinde oldukça iyi iş görürler. Siperler, muhtemel bir saldırıda hızla ulaşılabilecek bir mesafe içinde bulunurlar.

b. **Engeller:** Engeller, bulundukları yerde inşa edilebilecekleri gibi, seyyar olarak da kullanılabilirler. Bunların doğrudan tüfek veya havan ateşlerine dayanabilecek şekilde sağlam olmasına özen gösterilir.

c. **Tahkimatlar:** Kritik yerlerin çevresi tahkim edilerek havan ve roketlere karşı dayanıklılıkları sağlanır.

d. **Dikenli Teller:** Düşmanın sızmasını engellemek veya düşmanı belirli yerlere kanalize etmek üzere, üs çevresi taktik dikenli tellerle sarılır. İlk aşamada, 90-120 cm. yükseklikte dikenli tel engelleri inşa edilir. Bunlar, hayati önemdeki yerle-

re doğrudan yaklaşmayı önleyecek şekilde yapılır ve yerleştirilir. Ayrıca makineli tüfekle takviye edilirler. Düşmanın planlarını bozmak üzere, bu engellerin yerleri sık sık değiştirilir. Bunların, yedek güçlerin hareketlerini engellemeyecek şekilde yerleştirilmesine dikkat edilir. Ayrıca, personel, dikenli tel engellerinin yerleri hakkında ayrıntılı olarak bilgilendirilir.

E-23. Savunma Mevzileri

a. Savunma mevzileri temel olarak engellerden ve üs çevre alanı içindeki kulelerden meydana gelir. Engel ve kulelerle maksimum gözetleme ve birimler arasında karşılıklı destek ateşi imkanı sağlanır.

(1) **Engeller:** Üs savunma ve gözetleme faaliyetleri kesintisizdir yani 24 saat devam eder. Durağan savunma görevi yürüten personel sayısını azaltmak için, üs çevresi içinde ana engeller inşa edilip bunlara nöbetçi bırakılır. Engellerin yakınlarına tek kişilik siperler kazılarak ateş desteği sağlanır. Mevziler, gece ve gündüz dürbünleriyle, otomatik silahlarla, el bombalarıyla donatılır. Yine, gerektiğinde, tanksavar silahlar da sağlanabilir.

(2) **Kuleler:** Gece ve gündüz görüş araçları, alıcılar ve uzun menzilli fenerlerle desteklenmiş kuleler, üs çevresindeki muhtemel sızmaları ve gerillanın havan ve roket mevzilerini tespit etmede büyük avantaj sağlar. Kulenin tipi eldeki malzemeye göre değişebilir. Kule, kum torbaları ve çeşitli levhalarla takviye edilerek, otomatik ve küçük silahlara karşı korunak sağlanır. Kule güvenliği açısından göz önünde bulundurulacaklar ise şunlardır:

(a) Paratoner

(b) Rüzgara karşı dayanıklılık sağlayan malzeme

(c) Açılır kapanır merdiven

(d) Kule çevresinde oluşturulacak bir emniyet sistemi

(e) Ay ışığında yansımayı önlemek üzere kullanılacak koyu renk boya

(f) Yukarıdan gelebilecek tehlikelere karşı korunak sağlayacak çatı

b. Başarılı bir üs savunmasının en önemli unsuru denetimdir. Bu amaçla, üs savunma operasyonları merkeziyle, birim komutanları ve birim komutanlarıyla bunlara bağlı engel, kule ve yedekler arasında sıkı bir iletişim ağı kurulur.

E-24. Eğitim

a. **Bireysel ve Kolektif Eğitim:** Üs savunma faaliyetlerine göre yapılan eğitim faaliyetleri, bireysel ve kolektif eğitim programları çerçevesinde yürütülür. Üs savunmasının uzmanlık gerektiren bölümlerinde yer alacak personel, bu çerçevede özel eğitime tabi tutulur. Eğitim alanları şunlardır:

(1) Pusu ve baskın teknikleri

(2) Ses ve koku alıcı aygıtların kullanımı

(3) Polisiye devriye ve yol engelleri, kontrol noktaları kurulması

(4) Gece görüş araçları ve alıcılarla yapılan gece operasyonları, işaret ve karşı-işaret teknikleri

(5) Bireysel ve ekip kullanımı gerektiren silahların kullanımı

(6) İşaretçilik

(7) Gözetleme karakol faaliyetleri

(8) Radar, alıcı ve gece görüş araçlarının kullanım ve bakımı

(9) Her çeşit iletişim araçlarının kullanımı

(10) Engel, mayın ve bubi tuzakları yapımı ve kullanımı

(11) Her çeşit devriye faaliyeti

(12) Karşı saldırı

(13) Atış kontrol

b. **Çevre Şartlarına Uyum:** Bütün personelin, gerillaya ve taktiklerine, yerel göreneklere, sosyal değerlere ve bölgedeki sivil halka uyum sağlaması gerekmektedir. Üs savunma gücünün sivil polis ve yerli halktan oluşan güçlerle birlikte çalışması gerektiğinde, personele bunlarla ilgili bilgi verilir.

c. **Teknik Eğitim:** Üs savunma faaliyetlerinde en son model gözlem, hedef tespit ve gece görüş (STANO) araçlarını kullanmaya çalışmalıdır. Bunların kuruluş ve kullanımı ise özel bir eğitimi gerektirir. Elde yeterli sayıda uzman yoksa, eğitime daha fazla ağırlık verilir. Aygıtların aksamasını önlemek için, özel onarım uzmanları gerekir. Aygıtlar periyodik olarak bakıma alınır ve operatörler periyodik eğitimden geçirilir.

d. **Moral ve Psikolojik Faktörler:** Üs savunma faaliyetlerinde görevli birliklerin karşı karşıya kaldığı moral ve psikolojik baskılar düzenli birliklerinkilerden farklıdır. Bu baskılar, ağırlıkla, gerillayla mücadelenin özgün yapısından ve buna bağlı olarak, personelin sürekli tetikte olması gerekliliğinden kaynaklanmaktadır. Personel üzerinde psikolojik baskı yaratan diğer faktörler ise şunlardır:

(1) Personelin giderek gevşemesine yol açan rutin işlerin yarattığı sıkıntı,

(2) Gözetleme ve alıcı aygıtlarının fazla fiziksel çaba gerektirmemesinden kaynaklanan dikkati kaybetme eğilimi,

(3) Operasyonların gece gündüz devam etmesi nedeniyle uyku ve yemek saatlerinin düzensizleşmesi,

(4) Uzun süreli hareketsizlik durumları.

e. **Liderin Katılımı:** Her kademedeki lider, psikolojik baskıları dengelemek üzere, sürekli bir telkin ve motivasyon programı yürütmelidir. Bu, eğitim programının önemli bir parçasıdır. Fiziksel eğitim ve atletizm ile yaratıcılık programları da yüksek moral için temeldir.

EK F

DUMAN, ALEV, ZEHİRLİ GAZLAR VE İSYAN KONTROL ARAÇLARI

F-1. Kullanma

a. Bu ekte, çeşitli kimyasal araç ve silahların kontrgerilla operasyonlarında kullanılış şekilleri ele alınmaktadır.

b. Gerilla mevzilerinin kesin olarak saptanamadığı ve isyan kontrol araçlarının diğer silah sistemlerine göre daha avantajlı olduğu yerlerde, kimyasal silahlar önemli avantajlar sağlar.

F-2. Dumanlar (Sis Bombaları)

a. Tanıtma, işaret, engelleme, yanıltma ve perdeleme fonksiyonları görürler. Boşaltma ve ikmal noktaları, hedefler ve dost mevzilerin tespitinde ve işaretlenmesinde kullanılırlar. Aynı zamanda, önceden kararlaştırılması halinde, kontrgerilla komutanı için bir iletişim aracı işlevi de görebilirler.

b. Engelleme amaçlı dumanlar, gerilla mevzilerine karşı, gerillanın görme ve dost hedefleri tespit edebilme yeteneğini düşürmeye yöneliktir. Yanıltıcı dumanlar gerillayı şaşırtma işlevi görürler. Perdeleme işlevli dumanlar ise, gerillanın, dost

birliklerin manevra, ikmal vb. faaliyetlerini izlemesini engelleme amaçlıdırlar. Bu tip dumanlar, genellikle ikinci ve üçüncü evrelerin son aşamalarına kadar kullanılmazlar.

c. Duman araçlarından bazıları şunlardır:

(1) Mekanik duman jeneratörleri (geniş çaplı)

(2) Sis bombaları (küçük çaplı, işaret, tespit amaçlı)

(3) M1 10 pound'luk duman kutuları (küçük çaplı)

(4) ABD M5 30 pound'luk duman kutuları (küçük çaplı)

(5) M42A ve M207A1 havada asılı kalan duman kutusu (küçük çaplı)

(6) Beyaz fosfor (WP) havan ve beyaz fosfor ve kimyasal duman (HC) top mermileri (engelleme, perdeleme, işaret, yanıltma, tespit)

(7) Beyaz fosfor tank mermisi, 90 mm. ve 105 mm (küçük çaplı, engelleme, işaret, tespit)

(8) Tank tipi duman bombaları, Bradley silahı ve M203 (küçük çaplı, tekil perdelemeler)

(9) Taşıt egzozuyla kullanılan duman sistemleri, tanklar ve Bradley silahı (küçük, tekil perdelemeler)

(10) Uçak ve helikopterlerden atılan tipler (geniş çaplı)

d. Hava ve arazi koşullarına bağlı olarak, dumanlar her zaman etkili olamayabilirler. Örneğin, rüzgarın çok güçlü veya ters yönden estiği durumlar bu niteliktedir.

F-3. Alev Makineleri (Yangın Bombaları) ve M202

a. 100 metre çapındaki bir alanı etkisi altına alan alev yakıtı ve sıcak şarapnel, oldukça güçlü bir savunma silahıdır. Hedef tam olarak saptanmışsa, burayı yakmak üzere. M202 roketi kullanılabilir.

b. Alev mayını, uzaktan kumandalı veya dokunmayla patlamalı ve her yönde etki edebilen bir patlayıcıdır. Alev ve şarapnelleri 20 ila 80 metre çaplı bir alanı etkileyebilir.

c. Fugas (alev/şarapnel) patlayıcılar, tek yönde etkili oluşları dışında, mayınlarla aynıdırlar. Kap olarak 55 galonluk bir bidon kullanılır. Varil V şeklinde bir sipere yerleştirilir ve kum torbalarıyla çevrelenir. Arkasına bir patlayıcı (fünye işlevi görmek üzere) yerleştirilir. Patladığında, içindeki maddeler 100 metrekarelik bir alanı etkisi altına alır.

d. M202 roket rampasında, fırlatıldığında alev alan dört roket bulunur. Rampa üzerindeki mekanizmayla isabetli nişan alınabilir.

F-4. Zehirli Gazlar (Bitki Öldürücü Gazlar)

a. Birleşik Devletler, kendi üs bölgeleri içinde ve üs bölgelerinin yakın çevresinde, savunma amaçlı kullanımlar dışında, savaşta zehirli gazı ilk kullanan taraf olmama politikasını benimsemiştir.

b. Zehirli gazlar, besin maddelerini yok etme ve geniş alanları bitki örtüsüz bırakabilme kapasitesine sahiptir. ABD, zehirli gazları bu amaçla kullanmayacaktır. ABD güçleri, bu gazları, ancak kendilerine karşı kullanıldığı takdirde ve Başkan'ın emri ile kullanmak durumundadır.

F-5. İsyan Kontrol Araçları

a. ABD, olası bir savaşta isyan kontrol araçlarını (RCA) –savunma amaçlı durumlar hariç– ilk kullanan taraf olmayı reddetmiştir. İsyan kontrol araçlarının kullanımıyla ilgili siyasetimiz kimyasal silah siyasetimizden farklıdır. Yaralayıcı ve öldürücü etkisi olmamasından ve etkisi kısa süreli olduğundan, isyan kontrol araçlarının kullanımı kimi zamanlar klasik silahlara göre daha uygun olabilmektedir.

b. En çok kullanılan isyan kontrol araçları, kusturucu, aksırtıcı ve göz yaşartıcı kimyasal silahlardır.

c. İsyan kontrol araçları taşıyıcıları olarak el bombaları ve 40 mm.'lik kartuşlu bombalar (M203 rampası) kullanılır.

d. Gerillayı tünelden, mağaradan veya binalardan canlı olarak çıkartmak için de isyan kontrol araçları kullanılabilir.

e. Kontrgerilla gücü savunma konumundayken, uzaktan ateşlemeli isyan kontrol araçları (toz olarak) kullanılabilir. Bu tip isyan kontrol araçları deride kabarcıklara yol açar.

f. Kontrgerilla personeli, isyan kontrol araçları kullanacağı zaman koruyucu maske takar ve vücudun açık yerlerini kapatır. Vücut isyan kontrol aracına maruz kalırsa, sözkonusu yerler suyla iyice yıkanarak fırçalanır. Ayrıca giysiler de yıkanır.

EK G

OPERASYONLAR VE TEKNİKLER

Bölüm I. Genel

G-I. Teknik Varyasyonlar

a. Kısım 3'te, bir ayaklanmadaki kontrgerilla operasyon biçimleri genel hatlarıyla ele alınmıştı. Bu ekte ise, bu operasyonlarda uygulanacak teknikler ele alınmaktadır.

b. Tablo G-1'de bu tekniklerin en yaygın olanları incelenmektedir. Genel olarak, geniş çaplı operasyonlar ayaklanmanın son evrelerinde uygulanırken, küçük birim taktikleri ise ayaklanmanın bütün evrelerine uygun düşmektedir.

G-2. Standart Operasyonlar

Bir kısım operasyonlar, bazı küçük uyarlamalarla, kontrgerilla savaşında uygulanabilmektedir. Baskınlar, temas sağlama girişimle-

(Kısaltılmış terimler için Kısaltmalar bölümüne bakınız.)

Operasyon	Boyut	Gerekli Enformasyon (*)	Uygun Evre	Modu (**)	Amaç	Hedefler
YOL ENGELLERİ	≥ PLT	1	I, II, III	1 & 2	P & RC	Şahısların Kontrolü
KONTROL NOKTALARI	≥ PLT	1	I, II, III	1 & 2	P & RC	Şahısların Kontrolü
KORDON VE ARAMA	≥ CO	2	II, III	2	P & RC	Kentsel Bölgeler, Lojis. Pers., Enformas.
BASKIN	≥ PLT	3	II, III	1	Düşmanı İmha Personeli Kurtar	Özgül Hedefler
DEVRİYE	≥ PLT	1 2	I, III, II	1 & 2	Keşif, Çatışma Bölgeye Girişi Engel.	Bölge Birimleri Tesisler
PUSU	CO	1 2	I, II, III	1 & 2	Taciz, İmha, Manevra Engelleme	Manevraların Engellenmesi
TEMAS SAĞLAMA MANEVRASI	BN	2 3	III	1	Keşif, Temizleme Çıkartma (Bölgeden)	Düşman Birimleri
DONATIMLI KEŞİF	≥ BN	2 3	III	1	Keşif Test	Düşman Gücü Mevzileri ve Yeri
ANİ (PLANSIZ) SALDIRI	CO	1 2	II, III	1 & 2	Düşmanı İmha	Düşman Birimleri
PLANLI SALDIRI	CO	3 3	II, III	1	Düşmanı İmha	Düşman Birim ve Tesisleri
FIRSAT, YARARLANMA	BN	3	III	1	Düşman Faaliyetini Taciz.	Düşman Tesisleri
TAKİP	BN	3	III	1	Geri Çekilen Güçleri İmha	Düşman Birimleri
OSB	BN	2 3	II, III	2	OP Sınırlı LOG Üslerinin Desteklenmesi	Düşmanın Manevra Gücünü Sınırlama
DEVRİYE ÜSLERİ	≥ CO	2 3	II, III	2	Komuta ve Kontrol Keşif Bölgeleri	Savunmaya Yönelik
PLAN DIŞI TATBİKATLAR	≥ BN	1 2	I, II, III	1 & 2	İmha Savunma	Düşman Birimleri
KUŞATMA	≥ BN	3	II, III	1	İmha	Büyük Birimler Üs Kompleksleri

*) 1. İstihbarat gerekmiyor
2. Sınırlı istihbarat gerek
3. Bol istihbarat gerekli

(**) 1. Saldırı nitelikli
2. Savunma nitelikli

Tablo G-1. Operasyonların karşılaştırılması

ri, ani saldırılar, plansız saldırılar, keşif devriyeleri ve takip faaliyetleri bu operasyonlardandır.

Bölüm II. Operasyonlar

G-3. Kuşatma

a. Kuşatma, kuşatılan gerilla gücünün karadan kaçışını ve takviye yollarını kesmeyi amaçlar. Gerilla gücünü olduğu yerde sıkıştırıp kesin sonuca yönelme açısından oldukça elverişlidir. Kuşatmalar genellikle tabur ve daha büyük birimlerce gerçekleştirilir.

b. Bölük ve daha küçük birimler, kuşatma uygulayacak sayıda personel ve yeterli komuta-kontrol kapasitesine sahip değillerdir.

c. Kuşatma, planlama, hazırlık ve uygulama aşamalarında gerçekleşir. Kuşatmanın karanlıkta gerçekleştirilmesi güvenlik ve sürprizliliği azami ölçüde artırır. Kaçışı önlemek amacıyla, kuşatma mevzilerine aynı anda yerleşilir. Aynı anda yerleşmek mümkün değilse, muhtemel kaçış noktaları ilk yerleşilecek yerler olarak belirlenir. Kuşatmanın en kritik anı, ilk yerleşme aşamasıdır. Kuşatılan gerilla gücü büyük bir güçse, farkına vardığı anda, boşlukları veya zayıf noktaları zorlama girişiminde bulunabilir.

d. Kuşatma hareketi süratli bir şekilde uygulanır. Kuşatmanın ilk aşamalarında kullanılacak hava saldırı ve hava indirme hareketleri sürat ve sürprizliliği artırır.

e. Kuşatma mevzilerine yerleşme aşamasında, muhtemel yarma veya kaçma girişimlerine karşı erken uyarı sağlamak üzere, ileri doğru güçlü devriyeler çıkartılır. Muhtemel yarma girişimlerine karşı ve engebeli, tünel veya mağaralar bulunan arazilerde takviye sağlamak üzere, seyyar yedek güçler oluşturulup mevzilendirilir.

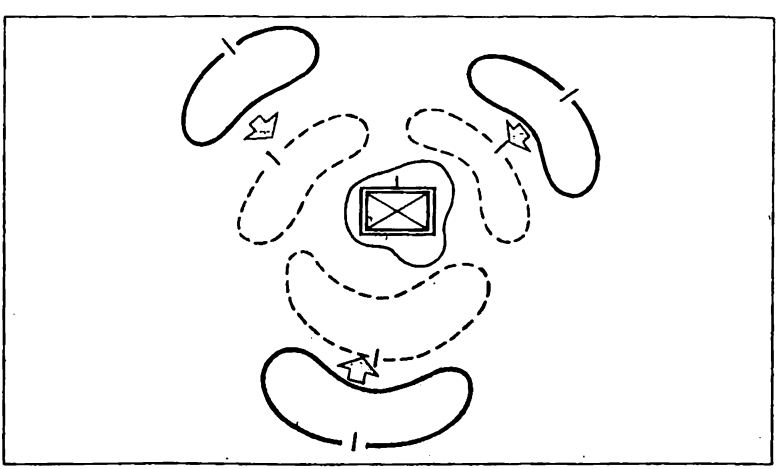
f. Kuşatma mevzilerine yerleşme sırasında, gerilla gücünün dikkatini başka yöne çekmek amacıyla, dolaylı ateş desteğinden yararlanılabilir. Kuşatmanın anlaşılması halinde kullanılacak ateş unsurlarının planlaması önceden yapılmalıdır.

G-4. Daraltma (Büzülme)

a. İlk kuşatma aşamasından sonra, gerillanın imha edilmesi ve ele geçirilmesi aşamasına geçilir. Kuşatma giderek daraltılırken, manevra ve ateş unsurları aynı anda kullanılır.

b. Kuşatma çemberi daraltıldıkça, araziye de bağlı olarak, bazı birimler çemberden alınıp yedeklere katılabilir. Küçük gerilla birimleri sözkonusu olduğunda, kuşatılan bölge daraltma yoluyla temizlenebilirken, sözkonusu olan büyük bir gerilla birimiyse, daraltmadan başka yöntemlere başvurulur. (Şekil G-1)

c. Bu durumda uygulanacak tekniklerden biri, kuşatmanın belli bir noktaya kadar daraltılmasından sonra, çemberin bir ya da birkaç noktasında blok güçler oluşturup, geri kalan güçlerle gerillayı bu bloklara doğru zorlamaktır. Nihai imha işlemini, unsurlardan herhangi biri gerçekleştirebilir. Blok güç oluşturulabilirse. bu teknik oldukça elverişlidir.

Şekil G-1. Daraltma tekniği

G-5. Çekiç ve Örs

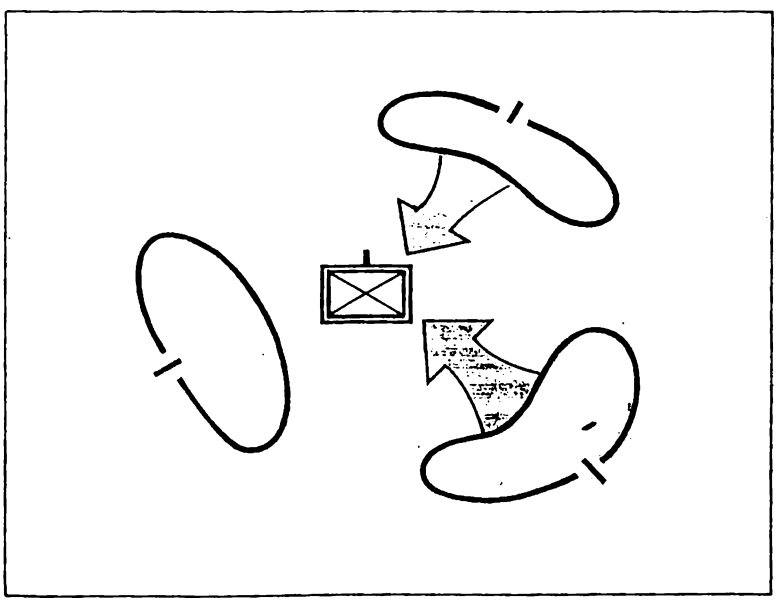
Bu yöntemde, çember üzerindeki bir veya iki birim olduğu yerde kalırken, diğerleri gerillayı bu birimlere doğru sürer. (Şekil G-2)

G-6. Kama

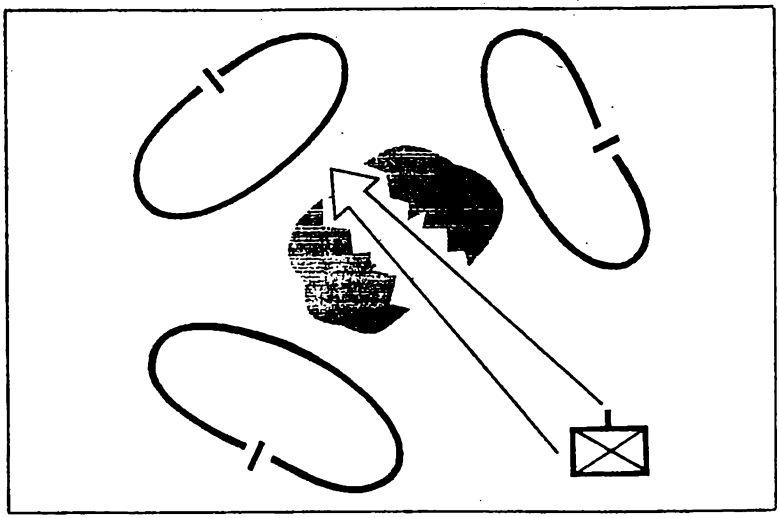
Bu yöntem de, kuşatma çemberinin belli bir noktaya kadar daraltılmasından sonra uygulanır. Bir birim düşmanı bölerken, diğerleri oldukları yerlerde kalır. Gerillanın parçalara ayrılmasından sonra ya daraltma ya da çekiç ve örs tekniği kullanılır. (Şekil G-3)

G-7. ABD Katılımı

Sivil karışıklıkları kontrol işinin ev sahibi ülke tarafından yerine getirilmesi tercih edilir bir durum olmasına karşın, bazen ABD güçleri de bu tür operasyonlara katılmak zorunda kalabilir.

Şekil G-2. Çekiç ve örs tekniği

Şekil G-3. Kama tekniği

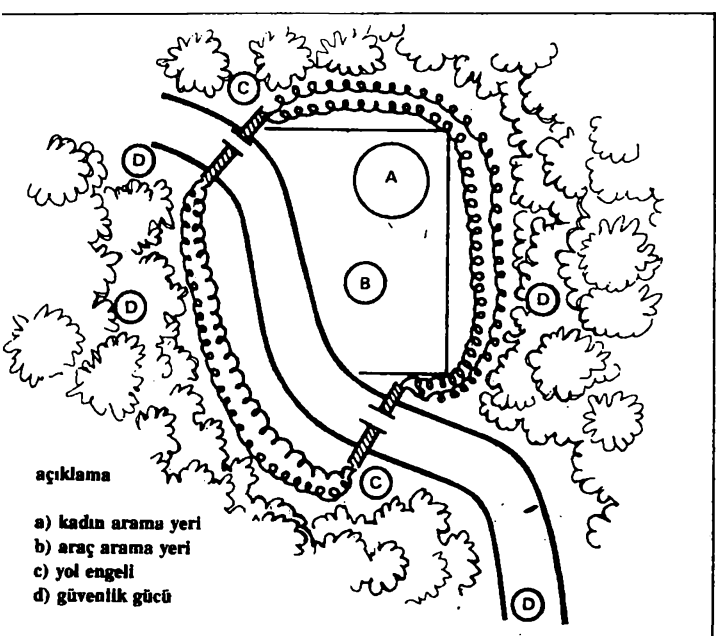
Bölüm III. Sivil Karışıklıklar ve Aramalar

G-8. Arama Teknikleri

Aramalar genellikle, nüfus ve kaynak kontrol operasyonları çerçevesinde gerçekleştirilir. Kontrol noktaları, yol engelleri kullanımı arama tekniklerinden bazılarıdır.

a. **Gerekli Özel Teçhizat:** Bir kontrol noktasını azami ölçüde etkili hale getirmek için özel teçhizat kullanılması gerekir. Yerel dilde veya İngilizce portatif işaret tabelaları bulundurulmalı, tabelalarda yaklaşma hızı limiti, taşıt arama bölgesi, taşıt park alanı, kadın ve erkek arama yerleri ve araçtan iniş noktaları belirtilmelidir. Kontrol noktası operasyonuna destek görevi yürüten birlikler arasında iletişim sağlanmalıdır. Yol engeli olarak ve arama bölgesini çevrelemek üzere dikenli tel bulundurulur. Birlikler, muhtemel saldırılara karşılık verebilecek veya engelleri aşmaya çalışabilecek, taşıtları durdurabilecek kapasitede olmalıdır.

Yöntem: Bir kontrol noktası, yol üzerine birbirine paralel iki engel yerleştirilerek oluşturulur. Engeller arasındaki mesafe trafiğin yoğunluğuna göre değişir. Yolun kesilen bölümü, arama alanı olarak kullanılır. Trafiğin akışını aksatmamak için, mümkünse, büyük araçlar ayrı bir kesimde aranır. Yine, kadınların aranacağı ve şüpheli kişilerin alıkonacağı ayrı yerler gereklidir. Arama ekibine, olanak varsa, bir sivil polis, bir çevirmen ve eğitilmiş bir kadın arama elemanı da dahil edilir. Bir taşıt aranırken, içindeki tüm şahıslar dışarı çıkartılarak, araçtan uzak bir noktada bekletilir. Sürücünün aramaya refakat etmesi sağlanır. Arama yapan kişinin yanında daima bir yardımcı bulunur. Arama sırasında nezaket kurallarına uymaya özen gösterilir. Taşıt içindeki şahısların aynı anda aranmasına dikkat edilir. (Şekil G-4)

G-4. Alan arama tekniği

G-9. Şahıs ve Bölge Aramaları

Aramalar, şahıs ve bölge aramaları olarak ikiye ayrılır.

a. **Şahısların Aranması:**

(1) **Yoklama:** Yoklama, silah, delil veya yasak malzemeyi ortaya çıkarmak amacıyla yapılan süratli arama şeklidir. Tercihan, bir yardımcı veya tanığın refakatinde gerçekleştirilir. Yoklama tipi aramada, aramayı yapan kişi şüphelinin arkasında durur. Yardımcısı ise, şüpheliyi silahının namlu alanı içinde tutacak şekilde pozisyon alır. Şüphelinin elleri yukarı kaldırılır. Sonra arama elemanı ellerini şüphelinin bedeni üzerinde kaydırır. Kaydırma sırasında, gizlenen nesneleri bulabilmek amacıyla, giysileri hafifçe sıkarak yoklar.

(2) **Duvar Araması:** Kuşkuluyu dengesi bozuk ve hareket edemeyecek şekilde tutarak etkisiz hale getirme ilkesine dayanan duvar araması, aramayı yapan açısından belli bir güvenlik sağlar. Özellikle, sadece iki arama elemanının birkaç kuşkuluyu araması gerektiği durumlarda oldukça avantajlıdır. Bunun için, duvar, araba veya ağaç gibi dikine duran herhangi bir yüzey kullanılabilir.

(a) **Kuşkulunun Pozisyonu:** Kuşkulunun, yüzünü duvara dönerek, öne doğru eğilmesi istenir. Elleri yukarda, birbirinden açık biçimde ve el parmakları iyice açık olarak duvara dayanır. Ayaklar da iyice açılıp dışa doğru döndürülür ve duvardan mümkün olduğunca uzaklaştırılır. Baş, aşağı doğru eğilir.

(b) **Arama Elemanının Yardımcısının Pozisyonu:** Yardımcı, kuşkulunun gerisinde ve arama elemanının tersi tarafta pozisyon alır. Silahı kuşkuluya dönük olur. Arama yapan unsur yer değiştirdikçe, yardımcı da tersi yönde yer değiştirir. (Yani, arama yapan unsur hiçbir zaman kuşkuluyla yar-

dımcı arasında kalmaz.) Arama elemanı yer değiştireceği zaman, kuşkuluyla yardımcı arasında kalmamak için, yardımcının arkasından dolaşır.

(c) **Arama Elemanının Pozisyonu:** Arama elemanı kuşkuluya sağ taraftan yaklaşır. Arama elemanının silahı, kuşkulunun bir anda ulaşamayacağı bir tarafında olur. Sağ taraftan arama yaparken, arama elemanı sağ ayağını kuşkulunun sağ ayağının önüne koyar ve ayak bilekleri birbirine değecek şekilde yerleştirir. Bu pozisyon, kuşkulunun bir direniş göstermesi halinde, sağ ayağının birden geri çekilerek dengesinin bozulmasını sağlar. Arama sol taraftan yapılıyorsa, arama unsuru sol ayağını, kuşkulunun sol ayağının önüne yerleştirerek bilek teması oluşturur.

(d) **İlk Pozisyon:** Arama unsuru, ilk pozisyon alış sırasında, kuşkulunun muhtemel bir ani hareketine karşı dikkatli açık ve hazırlıklı olmalıdır. Önce kuşkulunun (varsa) başlığı/şapkası aranır. Sonra sırayla elleri, kolları, bedenin sağ tarafı ve sağ bacağı kontrol edilir. Aynı işlem sol taraf için de tekrarlanır. Kuşkulunun elbiseleri parmaklarla sıkıştırılıp yoklanır, yani sadece pat pat vurarak geçiştirilmez. Koltuk altlarına, sırta, bel kısmına, bacaklara ve ayakkabıların üst kısımlarına özellikle dikkat edilir. Bulunan (suç unsuru olmayan) malzemeler kuşkulunun bir cebine konur. Kuşkulu direnmeye veya kaçmaya kalkıştığı takdirde, arama işlemi baştan alınarak tekrarlanır.

(e) **Birden Fazla Kuşkuluyu Arama:** İki veya daha fazla kuşkulunun aranması gerektiği hallerde, hepsi de aynı duvara dönük olarak ve birbirlerinden uzak bir biçimde tutulur. Yardımcı, kuşkululardan birkaç adım geride ve silahı ateşe hazır

olarak pozisyon alır. Aramaya en sağdakinden başlanır. Aranan kişi sıranın en soluna aktarılarak duvara doğru aynı biçimde yerleştirilir. Böylelikle, arama unsurunun kuşkulularla yardımcı arasında kalması önlenmiş olur.

(3) **Soyarak Arama:** Alıkonulan kişinin bir gerilla lideri veya önemli bir mesajcı olmasından kuşkulanıldığı hallerde, bu tip arama tekniği uygulanır. Arama işlemi tercihan kapalı bir mekanda (bir oda veya çadırda) yapılır. Arama teknikleri duruma göre değişebilir. Bu yöntemlerden biri, iki arama unsuru ve bir silahlı yardımcıyla yapılır. Kuşkulu soyulur ve elbiseler dikkatle aranır. Sonra da kuşkulunun vücudu aranır. Ağız, burun, kulaklar, saçlar, koltuk altları, kasıklar ve diğer muhtemel gizleme yerleri de kontrol edilir.

(4) **Kadınların Aranması:** Arama yapılması muhtemel bölgelerdeki gerilla gücü, kadınlardan azami ölçüde yararlanmaya çalışır. O yüzden, kontrgerilla güçleri de kadınların aranmasına azami dikkat gösterirler. Kadın arama elemanı yoksa, kadın kuşkulunun arama işlemi bir doktor veya sağlıkçı tarafından gerçekleştirilir. Kadınların aranması oldukça hassas bir konudur. O yüzden, aramanın bir erkek eleman tarafından gerçekleştirilmek zorunda kalındığı durumlarda, kuşkuluya en küçük bir cinsel tacizde bulunulmamasına büyük dikkat gösterilir.

b. **Yerleşim Alanlarının Aranması:** Bu tip aramalarda dört temel ilke vardır:

(1) **Yaklaşma:** Bazı operasyonlarda, durum, arama yapılacak bölgeye direkt olarak araçlarla girmeye olanak verebilir. Bazı durumlarda ise, bölgeye ancak yaya olarak girilebilir. Bölgeye girişte sürat ve koordinasyona özel önem verilir.

(2) **Bölgeyi Kuşatma:** Birlikler, karanlıkta ve olabildiğince fazla yönlerden bölgeye yaklaşırlar. Gün ışığıyla birlikte, bir gözlem karakolları zinciri oluşturularak (Bunların aralarına da devriyeler konur.) bölge işgal edilir. Normal olarak, birliklerin sayısının sınırlılığı nedeniyle, geniş bir alanın tümüyle işgal edilebilmesi mümkün değildir. Gerektiği hallerde birlikler siper kazıp içlerine mevzilenirler ve tel örgülerle hattı güçlendirirler.

(3) **Yedekler:** Arama yapılan bölgeye dışardan düşman sızması ihtimali sözkonusuysa, bunları önlemek üzere çeşitli tedbirler alınır. Bunun için, havadan gözlem unsurları kullanılarak, gözetleme ve erken uyarı olanağı sağlanır.

(4) **Arama Grupları**

(a) Operasyon komutanı, bölge sakinlerine arama yapılacağına dair bildirimde bulunur. Sokağa çıkma yasağı konulduğunu ve kimsenin evinden ayrılmaması gerektiğini duyurur veya tüm sakinlerin belirli bir merkezde toplanmasını ister. Arama grupları arama timleri halinde faaliyet gösterir.

(b) Bölge sakinlerinin belirli bir merkezde toplanması istenmişse, bunların evlerinin aranması sırasında o ev reisinin de aramaya refakat etmesi sağlanır. Bu yapılmadığı takdirde, evi aranan kişi evinde bulunan herhangi bir suç unsurunun kendisine ait olmadığını veya evinden eşya çalındığını iddia edebilir. Küçük çaplı aramalarda, evi aranan kişiye, evine herhangi bir zarar verilmediğine dair bir belge imzalatılabilir. Ancak bu işlem büyük çaplı aramalarda pratiklik açısından zorluklar çıkartabilir. Hırsızlık gibi suçlamalardan kaçınmak için, aramalarda bir de tanık bulundurulur.

(c) Bu çerçevede, binalar, mümkünse, baştan aşağı

aranır. Gizlenebilecek silah ve cephaneler için mayın dedektörleri kullanılır. Gereksiz zarar vermemeye azami dikkat gösterilir. Aranılan ev veya binalara, aranıldıklarına dair işaretler konur. Aynı şey, arama yapılan kişiler için de uygulanabilir; aranan kişiler bir dosyaya kaydedilir. Bu yolla, aranmayan bina veya kişi kalmaması sağlanır.

(d) Bir ev boş ise veya evde kalan şahıs arama sırasında eve girmeyi reddediyorsa, evin sahibi içeri zorla sokulabilir. Ev araması sırasında, sahibi orada bulunmuyorsa, herhangi bir hırsızlık ihtimaline karşı gerekli önlemler alınır. Ev araması tamamlandıktan sonra, arama timi evi terk etmeden önce ev sahibinin gelmesi beklenir.

(5) **Arama Timleri:**

(a) Arama operasyonları özel timler halinde yürütülebilir. Küçük bölgelerin aranmasında, özel birime gerek olmaksızın, arama işlemi küçük birimlerle gerçekleştirilebilir.

(b) Arama timleri şu yeteneklerle donanmış olmalıdır:

- Keşif
- Fiziksel veya görsel arama
- Ateş desteği
- Kontrol
- Esir tespiti
- Mayınların tespiti
- Gözcü köpekler
- İsyan kontrol araçları, alev makineleri ve patlayıcılar

- Tünel keşif timleri
- Sorgulama
- Belgeleme
- Psikolojik/sivil operasyonlar

(6) **Ev Aramaları:** Binaların aranmasıyla görevlendirilen bir arama ekibinde en az bir yerel polis, bir güvenlik görevlisi ve (gerekiyorsa) bir bayan arama elemanı bulunmalıdır. Arama ekibi önce herkesi bir araya toplar. Sivil polis gerekli emirleri verir ve aramayı yapar. Bu tür aramanın amacı, kuşkulu kişileri ortaya çıkartmaktır. Gözaltına alınan kişiler hemen götürülür. Bu işi askeri personel yapar. Güvenlik ve nakil işlemlerinin planlaması önceden yapılır.

(7) **Köylerin Aranması:**

(a) Herhangi bir köyün aranmasına başlamadan önce, köye bir keşif devriyesi gönderilerek köy ve sakinleri hakkında bilgi toplanır. Devriye, mümkün olduğunca kimseye görünmemeye çalışır. Devriyenin bir bölümü gözleme devam etmek üzere bölgede kalırken, diğer bölüm elde ettiği bilgilerle geri döner. Elde edilen bilgiler şunlarla ilgilidir:

- Köyün tam mevkii ve büyüklüğü
- Tahkimatlar (tuzaklar, engeller)
- Uyarı sistemleri
- Tünel sistemleri
- İsyancının yaşadığı evler. İsyancı geceleri ormanda, gündüzleri de köyde mi kalıyor? Yoksa gece-gündüz hep köyde mi kalıyor? Kaç evi kullanıyor?
- Köyde kaç kişi yaşıyor?

(b) Güvenlik ve arama birimleri şu iki temel hareket yönteminden birini kullanırlar:

- Hava desteği varsa, havadan süratli operasyon düzenlenir. Bu operasyonda en önemli yön sürattir.
- Operasyon yaya olarak gerçekleştirilecekse, normal olarak, önceden saptanan hatlardan yaklaşılır. Bu operasyonun en önemli yönleri ise güvenlik ve süratliliktir.

(c) Bir köy araması şu şekilde gerçekleştirilir:

- **Birinci Yöntem:** Köy sakinleri (düşmanca bir tavır içindeyseler) belirli bir merkezde toplanır. Bu yöntem arazinin kontrolünü ve ayrıntılı bir arama yapabilme olanağını sağladığı gibi, yasak malzemelerin saklanmasına da fırsat bırakmaz ve ayrıntılı sorgulama yapılabilmesine imkan verir. Dezavantajı ise, sakinlerin evlerinden uzak tutulmaları nedeniyle, hırsızlık suçlaması gibi riskleri taşımasıdır.
- **İkinci Yöntem:** Sakinler evlerinden dışarı çıkartılmaz. Bu yöntemle, sivillerin hareket etmesi önlenerek evlerinde kalmaları sağlanır ve hırsızlık gibi olay ve suçlamaların önüne geçilir. Dezavantajları, kontrol ve sorgulamanın güçleşmesi ve yasak malzemelerin saklanabilmesine fırsat bırakmasıdır.
- **Üçüncü Yöntem:** Hane reisinin kontrol altına alınmasıdır. Her hanenin reisinin evinin önüne çıkması istenir. Ev halkı ise belirli bir merkezde toplanır. Aramaya hane reisi de refakat ettirilir. Böylelikle hırsızlık ihtimali asgariye indirilir. Köy sakinlerinin denetim altına alınması açısından en iyi yöntem budur.

(d) Arama timleri, arama işlemini en ince ayrıntısına kadar yerine getirirler. Ahırlar, kümesler, samanlıklar, çit boyları ve mezarlıklar da iyice araştırılır. Arama timleri bubi tuzaklarına karşı dikkatli olurlar.

(e) Ev aramasının tamamlanmasından sonra, dış alanların aramasına geçilir. Burada da iki yöntem sözkonusudur:

- **Birincisi,** köyü çevreleyen güvenlik biriminin varlığı köylülerce anlaşılmamışsa, arama birimi seksiyonlara ayrılarak, her seksiyon dış alanın bir bölümünü arar. Bu arada, tespit edilebilecek herhangi bir isyancı, kaçmaya kalkışması halinde, güvenlik birimlerince yakalanır veya vurulur.
- **İkincisi,** köyü kuşatan güvenlik unsuru ortaya çıkmışsa, alan araması bu unsurlar tarafından gerçekleştirilir. Bunların bir bölümü olduğu yerde kalırken, diğer bölümü aramayı yapar. Aranılan alan çok yoğunsa, aramanın uzun sürmesi olasılığı da vardır.

(f) Aranılan bölgede bir tünelin varlığından kuşkulanılıyorsa, arama birimine ayrıca bir de tünel keşif timi eklenmesi gerekir. Bu birim, sözkonusu alanda eğitilmiş gönüllü unsurlardan oluşur. Bunlar el feneri, koruyucu maske, haberleşme aygıtları, susturuculu tabanca gibi malzemelerle donatılır.

Bölüm IV. Manevra Güvenliği

G-10. İki Kategori

Manevra güvenliği iki kategoriye ayrılır: Güçlü güvenlik birimleriyle sağlanan konvoy güvenliği ve zayıf güvenlik birimleriyle sağlanan konvoy güvenliği.

G-11. Güçlü Konvoy Güvenliği

a. Çeşitli silahlarla donatılmış özel birimler oluşturup konvoy refakatçisi olarak eğitilir. Güvenlik birimleri, gerilla pusularına karşı koyabilecek şekilde organize edilir. Büyüklüğü ve bileşimi bölgenin fiziksel özelliklerine, düşmanın gücüne ve konvoyun büyüklük ve bileşimine göre değişir.

b. Güvenlik birimi aşağıdaki alt unsurlara sahip olmalıdır:

(1) Komuta, kontrol ve iletişimi sağlayacak bir karargah unsuru

(2) Bir tıbbi destek unsuru

(3) Ateş desteği ve şok etkisi sağlayacak bir zırhlı unsur

(4) Bir mekanize veya motorize piyade unsuru

(5) Basit onarım işlerini görebilecek bir istihkam unsuru

c. Büyük konvoylarda, güvenlik biriminin bünyesinde ayrıca sahra topçu unsuru bulunur. İdeal olarak, sahra topçu unsurunun yarısı konvoyun baş tarafına, diğer yarısı da arkaya yakın bölüme yerleştirilir. Topçu komuta ve kontrol unsuru, güvenlik birimi karargahının yakınlarında bulunur. Bu, sağlanacak ateş desteğinin esnek hareket edebilmesine olanak verir.

d. Güvenlik birimi, çeşitli unsurların hem saldırı, hem de durdurma işlevi görebilmesine olanak sağlamak üzere, konvoyun bütün yerlerine dağınık olarak yerleştirilir.

e. Güvenlik unsurunun şekillenişi ve konvoyla entegrasyon biçimi, düşmanın ön planlama yapmasına fırsat vermemek için sürekli değiştirilir. Ateş gücünü ve hareketliliği artırmak üzere, tanklar konvoyun en başına yerleştirilir. Tank yoksa, kum torbalarıyla yüklenmiş ağır araçlar başa geçirilir. Bu, mayınlara karşı bir önlem işlevi de görür.

f. Konvoyun en arkasına güçlü bir saldırı birimi yerleştirilir.

Bu, muhtemel pusulara karşı azami esneklik yeteneği sağlar.

g. Düşman gücü, konvoyun ileri koruma biriminin ana pusu yerini geçmesine göz yumup, ardından yolu tıkayarak ana gövdeye saldırmaya çalışabilir.

h. Muhtemel bir pusuda, taşıtlar ilk olarak hayati alandan çıkmaya çalışırlar. Durmak gerekiyorsa, taşıtlar oldukları yerde stop edilir. Yani yol kenarlarına çıkılmaz, çünkü buralar mayınlanmış olabilir.

i. Araçlardan inen personeli korumak üzere, önceden belirlenen unsurlar karşı ateş açarlar. Bu unsurlar ancak diğer personel inip kendileri için koruma ateşi açmaya başladıktan sonra araçlardan inerler. Sonra karşı saldırıya geçilerek bir ateş üssü oluşturulur. Tanklar da ateşe başlar ve pusu gücüne karşı saldırıya geçer.

j. Bu arada, komutan da durumu süratle değerlendirerek, gerilla gücüne karşı gerekli manevra emirlerini verir. Açılan karşı ateş, gerilla gücünün yerinden kımıldayamamasına yol açar.

k. Gerilla gücünün imhasından ya da etkisiz hale getirilmesinden sonra, güvenlik birimleri yeniden organize edilir. Konvoy komutanı, en hızlı haberleşme araçlarıyla üstlerine durum hakkında bilgi verir. Esir alınan gerillalar sorgulanarak, toplanma yerleri öğrenilir ve bu bilgi hemen üst karargaha iletilir.

l. Gerekiyorsa, yakın çevredeki sivilleri sorgulamak üzere devriyeler çıkartılır.

G-12. Zayıf Konvoy Güvenliği

a. Konvoya refakatle görevli güvenlik birimi bir gerilla saldırısına veya pususuna karşı kesin sonuçlu bir çatışmaya girmeyecek kadar zayıfsa, aşağıdaki ilkeler uygulanır:

(1) Birliklerin bir bölümü konvoyun başına, diğer bölümü arkaya yakın bir kesime yerleştirilir.

(2) İki grup arasında radyo bağlantısı kurulur.

(3) Keskin virajlar, dik rampalar ya da konvoyun hızını kesen diğer tip araziler, öncüler çıkartılarak önceden araştırılır.

b. Muhtemel bir pusu durumunda, öndeki araçlar (eğer yol açık görünüyorsa) süratlerini artırarak pusu bölgesinden hızla çıkmaya çalışırlar. Pusu alanında kalan araçlardaki birlikler araçlardan inerek karşı ateşe başlar. Pusu alanından çıkan araçlardaki birlikler de araçlarından inerek, pusuya karşı, kanatlardan saldırıya geçer. Bu arada, birliklerin birbirlerine ateş etmemelerine dikkat edilir.

c. Düşman gücü ana konvoyun geçmesine göz yumup sadece arkadaki muhafızlara saldırırsa, ana gövdedeki birimler geri dönerek pusu mevziine karşı kanatlardan saldırıya geçerler.

EK H

BAĞLI OPERASYONLAR

Bölüm I. Genel

H-1. Beş Operasyon

Bu ekte, iç savunma, kalkınma ve yabancı iç savunma ile taktik operasyonlarda bulunan beş temel faaliyet biçimi üzerinde durulmaktadır. Bu faaliyetler, istihbarat, psikolojik faaliyetler, halk ve kaynak kontrolü, sivil faaliyetler ve danışmanlık yardımlarıdır.

H-2. İç Savunma ve Kalkınma (IDAD) Desteği

Tugay komutanı, asıl olarak, darbe kampanyaları çerçevesindeki taktik operasyonlardan sorumlu olmakla birlikte, bu beş faaliyete de dikkat eder ve aynı zamanda bir karşı-yaklanma programı çerçevesindeki tüm faaliyetleri desteklemeye çalışır. Bu faaliyetler, konsolidasyon kampanyalarında normal olarak ön plana çıkarken, taktik operasyonlar destekleyici bir rol oynar. Durumun gerekliliklerine bağlı olarak, kimi zaman belli bir operasyon biçi-

mi ön plana çıkmakla birlikte, bütün bu faaliyetler aynı anda ve süreklilik içinde uygulanır.

Bölüm II. İstihbarat

H-3. Enformasyon Kaynakları

a. Bir karşı-ayaklanma ortamında faaliyet gösterirken, temel istihbarat kaynağı nüfusun kendisidir. Çatışma asıl olarak nüfusun çevresinde meydana geldiğinden, nüfus genellikle enformasyon yönünden zengin bir kaynak olarak ortaya çıkar.

b. Yabancı iç savunma çerçevesindeki istihbarat organizasyonunun gereklilikleri üç şekilde kendini gösterir: Hazırlık, danışmanlık ve yardım, ABD birimlerinin desteği.

(1) İlk alan, hazırlıktır. Bu çerçevede, bir istihbarat ihtiyacı ortaya çıkar ve bu ihtiyaç karşı-ayaklanmanın gereklilikleri çerçevesinde giderilir. Bu istihbarat üretimi, operasyonun gerekliliklerini yerine getirecek şekilde gerçekleşir. Bu gerekliliklere örnek olarak, özgeçmişler, alan araştırmaları ve muhtemel gerilla faaliyet bölgelerinde faaliyet yürütme sırası sayılabilir.

(2) İkinci alan, ev sahibi ülke istihbarat örgütlerine yapılan tavsiye ve yardımlardır. Bu tavsiye ve yardım, ev sahibi ülke istihbarat örgütünün yeteneklerini artırmayı amaçlar.

(3) Üçüncü alan ise, ABD birimlerinin operasyonel ihtiyaçlarını gidermeye yöneliktir.

c. ABD istihbarat örgütlerinin yabancı iç savunma çerçevesindeki temel hedeflerinden bazıları şunlardır:

(1) Muhtemel ayaklanma belirtilerini tespit etmek

(2) ABD güçlerinin düzenleyeceği operasyonlara yönelik istihbarat toplamak

(3) İsyancı, hava, arazi ve halk hakkında enformasyon toplamak

(4) İsyancının istihbarat, taciz ve sabotaj girişimlerini engellemek

(5) Halk içindeki temel hoşnutsuzluk kaynaklarını tespit etmek

(6) Ayaklanmanın gerçek yapısını, hedeflerini, liderliğini, potansiyel gücünü ve en muhtemel eylem biçimlerini saptamak

(7) İsyancı altyapıyı bulup içine sızmak

d. İç savunma istihbarat sistemi, tüm ev sahibi ülke askeri ve sivil istihbarat sistemleriyle, ayaklanma ortamında görevli tüm ABD istihbarat kaynaklarını içerir. Bu araçlar Ulusal İç Savunma Koordinasyon Merkezi içindeki tek bir yönetim altında bütünleştirilip koordine edilir. Görevli kontrgerilla güçlerinin istihbarat kaynakları da bu istihbarat sisteminin ayrılmaz bir parçasıdır. Ulusal düzeydeki kuruluşlar, genellikle, uzun vadeli istihbarat ağ ve sistemlerini gerektiren "stratejik" taleplere cevap verirken, kontrgerilla gücü bünyesindeki istihbarat araçları ise, genellikle, çatışma alanıyla ilgili "taktik" istihbarat ihtiyaçlarını gidermeye yöneliktir.

H-4. İstihbarat Üretimi

Yabancı iç savunma faaliyetleri çerçevesindeki kontrgerilla operasyonlarında istihbarat üretimi, istihbarat çalışmasının yönlendirilmesi, ham bilgi toplama, bu bilgiyi işlenmiş istihbarat haline getirme ve istihbaratın komutanla yardımcıları tarafından değerlendirilmesinden oluşan istihbarat devresine göre gerçekleştirilir.

a. **Yönlendirme:** İstihbarat çalışması, istihbarat subayının yönetiminde gerçekleştirilir. İstihbarat subayı, komutanın verdiği perspektif doğrultusunda ve operasyonun özelliklerine göre istihbari ihtiyaçlar sıralaması yapar. İstihbarat toplama

çalışması, güncel ihtiyaçlara göre yenilenen, düzenli bir plan çerçevesinde yürütülür. İdeal olarak, gerekli istihbaratı zamanında toplanmaya ve bunun için yararlanılabilecek tüm kaynaklardan yararlanmaya özen gösterilir.

b. **Toplama:** Tüm istihbarat kaynaklarından azami derecede yararlanma ihtiyacı, esnek, verimli ve atak bir koordinasyonu ve yönetimi gerektirir. Bunun için, komutanın ve istihbarat subaylarının, eldeki istihbarat kaynaklarından azami ölçüde yararlanabilmek üzere, bütün bunların yetenek ve sınırlılıklarını iyice bilmeleri gerekir. İstihbarat toplamada, genel tekniklerin yanı sıra, durumun özgüllüğüne göre geliştirilecek tekniklerden de yararlanılmaya çalışılır.

c. **İşleme/Değerlendirme:** Bilgi işleme, istihbarat devresinin, bilginin istihbarata dönüştürüldüğü evresidir. Ham bilgi değerlendirilir, diğer bilgilerle ilişkilendirilir ve çözümlenir. Gerekli istihbaratı üretme çalışması, üst ve alt bağlı birimler ve destek ve işbirliği faaliyeti yürüten tüm askeri ve sivil istihbarat unsur ve araçlarıyla sürekli, yakın bir koordinasyonu gerektirir.

d. **Yayma ve Kullanma:** Eldeki bilginin gerekli yerlere zamanında ulaştırılması ve zamanında kullanılması, yabancı iç savunma çerçevesindeki kontrgerilla operasyonları açısından hayati önem taşımaktadır. Bilgilerin zamanında ulaştırılmasını garanti altına almak amacıyla, temel, alternatif ve özel istihbarat kaynakları oluşturulur.

H-5. Sivil Nüfus

Kontrgerilla operasyonlarında sivil istihbarat kaynaklarından yararlanma, normal olarak, sivil nüfusun içinde oluşturulan gelişkin bir istihbarat örgütünü gerektirir. Bununla birlikte, kontrgerilla kampanyası ilerledikçe, sivil halk da istihbarat çalışmalarına artan oranlarda katılmaya başlar.

a. **Enformasyon Türü:** Sivil kaynaklar veya muhbirler, normal

olarak, aşağıdaki türlerden bilgi sağlayabilirler:

(1) Arazinin ayrıntıları

(2) Yerli halkın ideolojik motivasyonu ve bakış açısı

(3) Bölgedeki gerillanın elindeki veya potansiyel destek kaynakları

(4) Gerillanın potansiyel hedef ve amaçları

(5) Gizli milislerle yarı-gerillaların tespiti

(6) Gerillanın ve yeraltı destek örgütlerinin sabotaj, istihbari ve terörist teknik ve faaliyetleri

(7) Gerillanın güçlü ve zayıf yönleri

(8) Gerilla gücünün psikolojik faaliyetleri ve bunların yerli halk üzerindeki etkisi.

b. **Enformasyon Kaynaklarının Dosyalanması:** Sivil halktan gelen enformasyonun hızla değerlendirilmesini sağlamak üzere, tugay istihbarat personeli bu kaynakları süratle oluşturup güvenilirlik derecelerini anlamak amacıyla dosyalarını tutabilir. Bu dosyalarda şu konulara yer verilir:

(1) Kaynağın adı, fotoğrafı ve fiziksel özellikleri

(2) Hangi bölgelerden istihbarat toplayabileceği

(3) Kaynağı kontrgerilla güçleriyle işbirliğine iten nedenler

(4) Kaynağın istihbarat toplayabilme kapasitesi (varsa, konuyla ilgili eğitim düzeyi)

(5) Kaynakla bağlantı kurma yöntemi

(6) (Varsa) Kaynağa yapılan ödemeler

(7) Verimlilik düzeyi ve güvenilirliği

c. **Sivil Kaynaklardan Açık Olarak Yararlanma:** Açık şekilde yararlanmada, istihbarat subayı veya onun bildiği unsurlardan biri, kaynakla açıkça temasa geçerek doğrudan bilgi

alır. Bu yöntem, anında enformasyon sağlayabilme açısından avantajlıdır ancak sık sık karşılaşılan bazı dezavantajları da vardır. Bunlar:

(1) Kaynak, tugayın veya taburun istihbarat ihtiyacı duyduğu konuları öğrenmiş olur. Bu da güvenlik açısından risklidir.

(2) Kaynak, motivasyon eksikliğinden veya cezalandırılma korkusundan, tam bir işbirliğine girmeyebilir.

d. **Sivil Kaynaklardan Gizli Biçimde Yararlanma:** Gerilla güçlerinin yeri, gücü ve yetenekleriyle yeraltı hücreleri ve sivil destekçileri hakkında açık olarak toplanan bilgileri tamamlamak ve pekiştirmek için, ayrıca gizli istihbarat tekniklerinden de yararlanmak gerekmektedir. Normal olarak, tugay veya taburun o anda faaliyet gösterdiği bölgede, tugay veya tabur düzeyinde gizli bir istihbarat toplama sistemi oluşturmak çok güçtür (ve hatta çoğu zaman imkansızdır). Bu nedenle, hedef-bölgede faaliyet gösteren ABD ve ev sahibi ülke kuruluşlarının enformasyon toplama çalışmaları istihbarat subayı (S2) tarafından desteklenmeli ve istihbarat subayı bu çerçevede çalışmalar yapmalıdır. Sivil kaynaklardan gizli biçimde oplanan istihbarat, bölge kontrol merkezi, ortak operasyonlar, istihbarat merkezi veya iç savunma ve kalkınma faaliyetlerinin koordinasyonuyla görevli benzer kuruluşlar aracılığıyla, kontrgerilla komutanlarına aktarılır.

H-6. Karşı-İstihbarat

Karşı-istihbarat, güçlerin güvenliğini artırdığı gibi, gerilla güçlerine karşı düzenlenen sürpriz saldırıların etkisini de artırıcı bir fonksiyon görür. Bu çerçevede, düşman unsurların sızmasını engellemek ve sızmış olanları tespit etmek üzere, gerekli/uygun önlemler alınır ve bunlar sürekli geliştirilir. Gerilla gücü, sayısal olarak, genellikle, ev sahibi ülke güçlerine göre daha geri olduğundan, gerilla, ağırlıkla, gerçekleştirdiği başarılı operasyonlar sırasında

elde ettiği istihbarata dayanır. Ev sahibi ülke yetkilileriyle koordinasyon halindeki ABD birlikleri, normal olarak, kontrgerilla önlemlerine ağırlık vermek durumundadır.

a. **Engelleme Önlemleri:** Kontrgerilla operasyonlarında uygulanabilecek engelleme önlemlerinden bazıları şunlardır:

(1) Kimliği ortaya çıkan istihbarat kaynaklarının o faaliyet bölgesinden uzaklaştırılması

(2) Faaliyet bölgesindeki sivil halkın hareketlerinin ve iletişim olanaklarının sınırlandırılması

(3) Tüm ABD, müttefik ve ev sahibi ülke personelinin, gerillanın istihbarat uygulama ve teknikleriyle yeraltı destek örgütü hakkında bilgilendirilmesi

(4) Çöp ve artık maddelerin atılması sırasında dikkatli olmak

(5) Devriyelerin susturuculu silahlarla donatılması

(6) Gerillanın haberdar olmasını önlemek amacıyla, herhangi bir operasyona hazırlanırken, dışarı rutin faaliyet sürdürüyormuş görüntüsü vermek

(7) Sürmekte olan ve planlanan lojistik faaliyetlerin güvenliğinin kesin olarak sağlanması

(8) Önemli manevraların karanlıkta veya kötü hava koşullarında yapılması ve manevraların süratle gerçekleştirilmesi

b. **Tespit Önlemleri:** Kontrgerilla operasyonlarında alınacak uygun tespit önlemlerinden bazıları şunlardır:

(1) ABD ve ev sahibi ülke güçlerince istihdam edilen veya birlikte çalışılan tüm sivillerin özgeçmişlerinin araştırılması ve belli bir elemeden geçirilmesi. Dost güçlerin yerini, yer değiştirmelerini ve hedeflerini az çok bilen rehber ve izcilerin denetimine özel dikkat gösterilir.

(2) Bilinen veya kuşkulanılan tüm gerilla unsurlarının sürekli gözetlenmesi

(3) Gerillanın keşif faaliyeti yürüttüğünden kuşkulanılan bölgelerde, şaşırtma manevra ve pusularına başvurmak

(4) Diğer güvenlik önlemlerine ek olarak, (varsa) gözcü piyade köpekleri kullanmak

(5) Görsel ve elektronik gözlem araçlarından azami ölçüde yararlanmak

(6) Sivil iletişim araçlarının dinlenmesi

(7) Kadın ve çocukların aranması sırasında bayan polis kullanılması

(8) Gerilla lehine istihbarat faaliyeti yürüttüğünden kuşkulanılan yerleşim bölgelerindeki halka yanıltıcı bilgiler aktarmak

(9) Bilinen gerillalarla önemli yeraltı kişilerinin fotoğraflarını mümkün olan her yere dağıtmak

(10) Gerilla lehine istihbarat yapanların ve muhbirlerin yakalanmasına yardımcı olanların ödüllendirilmesi

(11) Gerilla denetimindeki köylerde yaşayanların periyodik olarak fotoğraflarının çekilmesi ve bu fotoğrafların (nüfusta herhangi bir artma veya eksilme olup olmadığını anlamak üzere) diğer fotoğraflarla karşılaştırılması

(12) Operasyon bölgesinde yaşayanlara özel kimlik kartları dağıtılarak sürekli kontrol edilmesi

c. **Şaşırtma/Yanıltma Önlemleri:** Kontrgerilla operasyonlarında birimler fırsat buldukça yanıltma önlemleri planlar ve uygularlar.

Bölüm III. Psikolojik Operasyonlar

H-7. Destek Yaratma

Yabancı iç savunma çerçevesindeki psikolojik operasyonlar, ulusal hedeflerin gerçekleştirilmesine destek sağlamak üzere, tüm düşman, tarafsız veya dost grupların düşünce, duygu ve tavırlarını etkilemeye yönelik propaganda ve diğer önlemleri kapsar.

H-8. Tugay Psikolojik Faaliyetleri

Tugay psikolojik faaliyetlerinin amacı, tugayın çeşitli yabancı iç savunma görevlerinin uygulanabilirlik olanaklarını artırmaktır.

H-9. Kavram

a. Herhangi bir ülkeye yönelik bir topyekün psikolojik faaliyet programı, ABD ve ev sahibi ülke kuruluşlarının ortak çalışmasıyla ve ulusal düzeyde hazırlanır. Bu programda, halk desteğini kazanmak üzere uygulanacak askeri ve sivil faaliyetlerle ilgili yöntemlere yer verilir.

b. Kontrgerilla birimleri, uyguladıkları psikolojik faaliyetlerin (PSYOP) sürekliliğine ve ABD ulusal hedefleriyle ev sahibi ülkenin ulusal psikolojik faaliyet programını desteklemesine özel dikkat gösterirler. Tugay, taktik darbe operasyonları ve konsolidasyon görevleriyle istihbarat ve sivil faaliyetlerini destekleyici psikolojik faaliyetler gerçekleştirir. Bu arada halkın sempatisinin ve bağlılığının ABD güçlerine değil, ev sahibi ülkeye yöneltilmesine özel dikkat gösterilir. Faaliyetlerin koordinasyonu yerel bölge kontrol merkezi tarafından sağlanır.

H-10. Organizasyon

a. Psikolojik operasyonla görevli yönetici personel ve birimler, tıpkı diğer, özel görevlerle yükümlü birim ve personel gibi faaliyet gösterirler. Tugay bünyesinde konuyla ilgili özel bir birim yoksa, bu amaçla özel birim(ler) oluşturulur.

b. Psikolojik operasyonlarla ilgili kaynaklar ya üst karargahlardan ya da organizasyon ve malzeme şeması (TOE) kaynaklarından sağlanır. Psikolojik faaliyet birimleri, danışmanlık yardımına ek olarak, hoparlör, bildiri ve benzeri diğer görsel-işitsel (audiovisual) medyalarla destek fonksiyonu görürler.

H-11. Faaliyetler

a. Operasyon ve faaliyet, plan ve uygulamalarıyla uygun biçimde bütünleştirildiğinde, psikolojik faaliyetler tugayın görevini yerine getirebilmesinde önemli rol oynar. Kontrgerilla güçleri, bütün görevlerinde psikolojik faaliyete yer vermeye çalışırlar. Komutan ve subaylar, bütün askeri faaliyetlerin belli psikolojik etkileri olduğunu hiçbir zaman hatırdan çıkarmazlar. Psikolojik faaliyet subayları bütün planlama faaliyetlerine katılırlar.

b. Destek ve operasyonel destek üslerinin kurulabilmesi, sözkonusu bölge halkının desteğinin kazanılmasını gerektirmektedir. Propaganda temaları, ABD desteğinin ve yürütülen askeri sivil eylem planlarının amacını, çalışanlara olan ihtiyacı, hırsızlığın kontrgerilla çalışması üzerindeki olumsuz etkisini ve halkın ABD ve ev sahibi ülkenin faaliyetlerine karşı çıkmadığını vurgulayıcı nitelikte olur.

c. Ayaklanma koşulları çerçevesinde psikolojik faaliyetlerin beş ana hedefi vardır.

(1) Halk desteğini kazanmada hükümete yardımcı olmak

(2) İsyancı hareketi yenmede hükümete yardım etmek

(3) Yıkıcı isyancı hareketten kopanların psikolojik rehabilitasyonunda hükümete yardımcı olmak

(4) Ev sahibi ülkede olumlu bir imaj oluşturmak ve bu imajı korumak

(5) Tarafsız gruplarla dünya kamuoyunu etkilemek

d. Bir ayaklanma ortamında ABD psikolojik faaliyet personelinin (ABD savaş güçlerinin henüz fiilen devreye girmediği sırada) başlıca görevleri şunlardır:

(1) Ev sahibi ülkenin psikolojik faaliyet personeline, hükümet programlarının en verimli biçimde uygulanması konusunda danışmanlık yardımı yapmak

(2) Ev sahibi ülke güçlerinin moralini yüksek tutma teknikleri konusunda tavsiyelerde bulunmak

(3) Ev sahibi ülkeyle ABD enformasyon kuruluşlarına, faaliyetlerinde yardımcı olmak

(4) Ev sahibi ülke personeline, halkın aktif desteğini kazanmak üzere yürüttüğü psikolojik faaliyet programında yardımcı olmak

(5) İsyancıyı yenmeye yönelik programlar önermek

e. ABD psikolojik faaliyet personelinin (ABD savaş gücü fiilen devreye girdikten sonra) başlıca görevleri ise şunlardır:

(1) Psikolojik faaliyetlerini ev sahibi ülke birimleriyle koordinasyon içinde yürütmek

(2) ABD ve ev sahibi ülke komutanlarına isyancı faaliyetler ve bunların etkileri konusunda danışmanlık desteği sağlamak

(3) ABD komutanlarına askeri faaliyetlerin psikolojik etkileri konusunda danışmanlık sağlamak

(4) Ev sahibi ülke askeri güçlerinin psikolojik faaliyet yeteneklerini geliştirmek

f. Psikolojik faaliyetler başlıca beş hedef gruba yöneliktir: İsyancılar, isyancıları destekleyen nüfus, tarafsız nüfus, kamu personeli ve yabancı gözlemciler.

Bu hedef grupları hükümet tarafına kazanmak üzere her biri için ayrı temalar kullanılır.

g. İsyancıya yönelik olarak yürütüldüğünde:

(1) Psikolojik faaliyetlerin başlıca hedefi isyancıyı gözden düşürüp halktan tecrit etmektir.

(2) Psikolojik saldırının en önemli hedefi isyancı birimin moralini bozmaktır.

(3) Ele alınan temalar, yerel halkla isyancı kadrolar ve onun taraftarları arasındaki farkları iyice vurgulamalıdır. Yine, isyancının hiçbir kesimden yüz bulmadığı, tecrit olduğu, evine dönmek istediği ve zor durumda olduğu gibi temalar işlenebilir.

(4) İsyancıların tarafsızlaştırılmasında, çıkartılan af programlarının etkili olduğu görülmüştür. Af kampanyaları samimi ve iyi propaganda edilirse ve de özellikle isyancıların alt düzey unsurları hedeflenirse, büyük ölçüde etkili olur. Yine, isyancı faaliyetten vazgeçmeleri halinde, elde edecekleri çıkarlar özellikle vurgulanarak tarafsızlaştırılmaları sağlanabilir.

(5) Ancak bu af programlarının bazı dezavantajları da bulunmaktadır: Af, isyancının yarı-meşrulaşması anlamına gelmektedir. Affı kabul edenler cezasız kalmakta ve af, isyancı tehdit imajının büyümesine neden olmaktadır.

h. İsyancıyı destekleyen nüfusa yönelik olarak:

(1) Burada psikolojik faaliyetlerin hedefi, nüfusun isyancıya verdiği desteği çekmesini ve hükümetin yanına geçmesini sağlamaktır.

(2) Propaganda, isyancının eksikliklerini, zaferin sonuçta hükümetin olacağını, hükümetin başarılarını ve hükümet güçlerine teslim olmanın avantajlarını işlemeli ve vurgulamalıdır.

i. Tarafsız kesime yöneldiğinde:

(1) Psikolojik faaliyetlerin başlıca hedefi, ulusal morali yüksek tutmak, ulusal birliği ve hükümete güveni vurgulayıp pekiştirmektir.

(2) Yine, halkın hükümet güçlerini benimsemesine, halkı, hükümet programlarının kendi çıkarına olduğuna, hükümetin kendilerini koruyacağına ve nihai zaferin hükümetin olduğuna iknaya yönelik çalışmalar yürütülür.

j. Kamu personeline yöneldiğinde:

(1) Personelin devlete bağlılığının korunmasına çalışılır. Personele, halkın desteğini kazanmanın, refah ve adaletin sağlanmasının, yıkıcı faaliyetin temel nedenlerinin ortadan kaldırılmasına çalışılmasının ve halkı yıkıcı isyancılardan korumanın önemi kavratılır.

(2) Ev sahibi ülke güvenlik ve askeri güçlerine sivil halkın iç savunma ve kalkınma faaliyetleri çerçevesindeki önemi kavratılır. Her asker, halka yönelik her tavrının başarı veya başarısızlıkta bir payı olduğunu iyice kavramalıdır.

(3) Kamu personeli, tarafsız veya düşman olmayan nüfusa yaklaşımında olumlu ve yapıcı olmalıdır.

(4) Psikolojik faaliyetler isyancıya yardım nitelikli faaliyet ve eğilimleri caydırıcı fonksiyon görmelidir.

(5) Halktan, kendi çıkarlarına aykırı olan taleplerde bulunulmamalıdır.

k. Yabancı gözlemcilere ve kamuoyuna yönelik olarak yürütüldüğünde, başlıca iki hedef grup vardır: Tarafsız ülkeler ve düşman ülkeler. Tarafsız ülkeler sözkonusu olduğunda, psikolojik faaliyetlerin amacı, dostça bir tarafsızlık ortamı oluşturmak veya bu ülkeyi meşru hükümet tarafına aktif olarak kazanmaktır. Düşman ülkeler sözkonusu olduğunda, psikolojik faaliyetlerin başlıca amacı, kamuoyunu bu ülkenin isyancılara yardım etmesine karşı seferber etmektir.

l. ABD'nin psikolojik faaliyet çalışmaları ise, olumlu bir ABD imajı oluşturmaya ve bunu korumaya yöneliktir. Bu çerçevede kullanılabilecek en iyi temalar, ABD güçlerinin ev sahibi ülkenin daveti üzerine geldiği, bunun yasal ve meşru bir eylem olduğu, geçici olarak o ülkede bulunulduğu ve sadece danışmanlık faaliyeti gördüğü temalarıdır.

Bölüm IV. Sivil Faaliyetler

H-12. Hükümet İnşa Etme

a. Yabancı iç savunma çerçevesinde yürütülen sivil faaliyetler kendini sivil yardım ve sivil eylem biçimlerinde gösterir.

b. Sivil yardım, yerli sivil ve askeri otoritelere sivil seferberlik, karışıklık ya da iç savunma ve kalkınma programının sosyolojik, ekonomik ve politik yönleri üzerinde tavsiye ve yardımlarda bulunmaktır. Buna, doğrudan hükümetin yapılarına yönelik oluşundan dolayı, yaygın bir ifadeyle "hükümet inşa etme" de denir. Askeri sivil faaliyet ise, yerli askeri güçlerin yerel nüfusun yararına olan çeşitli kısa vadeli projelerde yer alması anlamına gelir.

c. Sivil faaliyet programları kısa ve uzun vadeli programlar olmak üzere ikiye ayrılır. Uzun vadeli programlar sosyal ve ekonomik sorunları çözmeye yönelikken, kısa vadeli programlar halkın bağlılığını yeniden kazanmaya ve bunu korumaya yöneliktir.

d. Sivil faaliyetler her kademede askeri komutanın sorumluluğunda yürütülür. Askeri güçlerle bölge halkı arasındaki ilişkilerle ilgili her şey bu faaliyet kapsamında değerlendirilir.

H-13. Faaliyet Alanı

a. Sivil faaliyetlerin çerçevesi ev sahibi ülke hükümetinin biçimine göre değişir; sözkonusu ülkenin ve halkın ekonomik,

siyasal ve sosyal geçmişi de faaliyetlerin çerçevesini şu ya da bu biçimde etkiler. Sivil faaliyet alanlarından bazıları şunlardır:

(1) Sivillerin askeri faaliyetlere müdahalesinin önlenmesi

(2) Hükümet fonksiyonlarının desteklenmesi

(3) Toplulukla ilişkiler

(4) Askeri sivil faaliyetler

(5) Halk ve kaynak kontrolüne yardım etmek

(6) Sivil savunma

b. Yabancı iç savunma çerçevesindeki sivil faaliyetlerin topyekün hedefi, sivilleri hükümetle askeri güçlerin yanında seferber etmektir. Faaliyetler askeri, siyasi, ekonomik ve sosyolojik sorunları azaltmaya veya tümüyle ortadan kaldırmaya yöneliktir. Sivil faaliyetin etkisini artırmak üzere psikolojik faaliyet desteği alınabilir.

c. Bütün askeri birimler faaliyet (özellikle de askeri sivil faaliyet) yürütebilirler. Askeri sivil faaliyetlerin gerçekleştirilmesinde başlıca yük istihkam, ulaştırma ve sağlık birimlerine düşmektedir.

d. Askeri bir birim, sivil faaliyet projesine girişmeden önce şu faktörleri de göz önünde bulundurmak zorundadır:

(1) Projeye ihtiyaç ve talep var mı?

(2) Askeri katılım sivil otoriteye herhangi bir zarar verir mi?

(3) Proje, birimin siyasi-askeri görevleriyle uyum içinde mi?

(4) Proje, ev sahibi ülkenin FID planıyla uyum içinde mi?

(5) Proje, diğer çalışmaların bir tekrarı mı?

(6) Halk projeye katılır mı?

(7) Projenin sürekliliği sağlanabilecek mi?

e. Sivil yardım ve faaliyetlerin düzeyi, karşı karşıya bulunulan isyancı tehdidin düzeyine göre ayarlanır.

H-14. ABD'nin Rolü

a. ABD ordusunun sivil yardım ve faaliyetler çerçevesindeki rolü, ev sahibi ülke askeri güçlerine danışmanlık desteği ve yardım sağlamaktan ibarettir. Ancak, seyrek olmakla birlikte, ABD'nin bu faaliyetlere doğrudan katıldığı durumlar da sözkonusu olabilir.

b. Sivil faaliyet planlarının hayata geçirilmesi için, çoğu zaman, tabur düzeyindeki bir birim yeterli olabilmektedir. Bu tür bir birimin başına ayrıca bir sivil-askeri faaliyet subayı atanabilir.

c. Sivil faaliyetlerde bulunulduğu sırada, askeri güçlerle hükümet kuruluşları arasında yakın bir bağlantı ve koordinasyon sağlanır. Bu, çoğunlukla sözkonusu faaliyetler üzerinde uzmanlaşmış özel kuruluşlar aracılığıyla gerçekleştirilir.

d. Sivil faaliyetler halkla iyi bir ilişki içinde bulunulmasını gerekli kılmaktadır. O nedenle halkla ilişkilerde, ilişkilerin iyi olmasına, askeri disipline, nezakete ve içtenliğe özel önem verilir. Böyle bir ilişki ortamında hayata geçirilen sivil faaliyet programı olumlu sonuçlar verir.

H-15. Planlama (Beş Evre)

a. Sivil faaliyet (CA) planlamasında siyasi, ekonomik, sosyal, psikolojik ve askeri faktörler de göz önünde bulundurulur. Bu faktörler şunlardan oluşur:

(1) Halkın ihtiyaç ve taleplerine cevap veren kalkınma programlarını destekleyici projelerden oluşan bir ulusal kalkınma planı

(2) Askeri güçler tarafından gerçekleştirilen askeri sivil faaliyet projeleri

(3) Alt düzeydeki ev sahibi ülke kurumlarını desteklemek için gereken sivil faaliyet personel ve birimleri

(4) Sivil faaliyet seyyar eğitim timlerinin ihtiyaç ve kaynakları

(5) Ev sahibi ve müttefik ülkelerin sivil faaliyet eğitim program ihtiyaçları

(6) Ülkenin çeşitli bölgelerinde ihtiyaç duyulan idari gereklilikler.

b. Sivil faaliyet görevi alan bir taktik birim komutanı, konusunda uzmanlaşmış özel personel ve birimlere ihtiyaç duyabilir. O nedenle, konuyla ilgili planlamalar, taktik birimlerin ihtiyaçlarını da göz önünde bulundurmak durumundadırlar.

c. Askeri sivil faaliyetlere verilecek önem, isyancı faaliyetin yoğunluğuna göre değişir. Askeri sivil faaliyetin düzeyi ne olursa olsun, konuyla ilgili projeler iç kalkınma programlarıyla beraber planlanır ve koordine edilir. Askeri sivil faaliyetler, ayaklanmanın birinci evresinde ağırlıkla sosyo-ekonomik çevresinin geliştirilmesi üzerinde yoğunlaşır. Yine, askeri faaliyet yürütülmediği zamanlarda, askeri kaynakların sivil faaliyetlere kaydırılması mümkün olabilir.

d. Askeri sivil faaliyetler, ayaklanmanın ikinci ve üçüncü evrelerinde, ayaklanmanın yoğunlaşmasını önlemeye yönelik projeler üzerinde yoğunlaşır. Bu tür projeler kısa dönemlerde oldukça önemli sonuçlar doğurabilir. Sözkonusu projelere örnek olarak, tarım ürünlerinin pazara taşınması olanaklarının artırılması, bu çerçevede inşa edilen yollar ve köprüler, kısa vadeli eğitim programları, temel sağlık programları ve basit sulama projeleri sayılabilir.

e. Ayaklanmanın ileri evrelerinde, askeri faaliyetlere öncelik verilmesi zorunluluğu nedeniyle, askeri sivil faaliyetlerin çerçevesi tıbbi yardım, yiyecek ve barınak sağlama gibi faaliyetlere indirgenmek durumunda kalabilir.

Bölüm V. Nüfus ve Kaynak Kontrolü

H-16. Nüfusun Korunması

a. Nüfus ve kaynak kontrol faaliyetleri (P ve RC), taktik olmayan ve polisiye faaliyetler olmak üzere ikiye ayrılabilir.

b. Nüfus ve kaynak kontrolü, halkı ve onun kaynaklarını korumaya ve bu kaynakların düşman tarafından kullanımını önlemeye yönelik bir hükümet faaliyeti türüdür.

c. Nüfus ve kaynak kontrol faaliyetlerinin hedefi, ülke ve bölge içinde yasal düzenin sürekliliğini korumak ve sağlamaktır. Bu hedefe ulaşmada üç ana görev ortaya çıkmaktadır:

   (1) Nüfusun güvenliğini sağlamak

   (2) İsyancı aygıtın bulunması ve etkisiz hale getirilmesi

   (3) İsyancıyla halk arasındaki her türlü ilişkiyi bozmak ve engellemek.

H-17. Eldeki Güçler

a. Halk ve kaynak kontrol faaliyetlerinin yürütülmesinde eldeki şu üç güçten yararlanılmaktadır:

   (1) İsyancıya karşı savaşta ilk savunma hattı sivil polistir.

   (2) Sivil polisi güçlendirmek üzere paramiliter güçlerden yararlanılabilir.

   (3) Askeri güçler ancak sivil polisle paramiliter güçlerin isyancı faaliyetle başa çıkamadığı noktada devreye sokulmalıdır. Hatta böyle bir durumda bile, savaş güçlerinden önce askeri polisi devreye sokma perspektifi güdülmelidir.

b. Nüfus ve kaynak kontrol faaliyeti ev sahibi ülke tarafından yürütülmelidir. Bu, temelde bir pratiklik sağlama sorunu olmakla birlikte, yasal ve psikolojik yanları da vardır. ABD

güçleri ise son çare olarak görülmeli ve böyle durumlarda da ancak ev sahibi ülke güçlerini takviye ve destek fonksiyonu görmelidirler.

c. Nüfus ve kaynak kontrol önlemleri üç kategoriye ayrılır:

(1) Kişilerin, grupların, faaliyet ve yerleşim yerlerinin gizli ve açık araçlarla sürekli gözetim altında tutulması

(2) Sokağa çıkma yasağı, seyahat izinleri, ateşli silahların kaydedilmesi, bütün halkın fişlenmesi, belirli yiyecek kaynaklarının, tıbbi kaynakların ve malzemelerin kontrol altına alınması gibi kısıtlamalar

(3) Yol engelleri, kontrol noktaları, ödüllendirme, af programları ve geceleri belirli evlerin denetlenmesi gibi yol ve araçların kullanılması

d. Operasyonların sürat ve verimliliği açısından, bu kontrol önlemlerinin planlama ve koordinasyonunda azami derecede özenli olunmalıdır.

e. Nüfus ve kaynak kontrol faaliyetlerinin amacı, kontrgerilla faaliyetlerinin takviye edilmesi ve desteklenmesi, giderek ülkede istikrarın sağlanmasıdır.

H-18. Ana Tema

a. Nüfus ve kaynak kontrolünün temeli, nüfusun korunması ve kaynakların idaresidir. Psikolojik faaliyetler de buna göre ayarlanmalı ve bu çerçevede aşağıdaki fonksiyonları yüklenmelidir:

(1) Halkı, alınan önlemlerin gerekliliği konusunda ikna etmek,

(2) Halkı, vereceği desteğin, bu önlemlerin olumsuz etkilerini en aza indireceği konusunda ikna etmek,

(3) Meydana gelen her olumsuzluk ve rahatsızlıktan isyancıları sorumlu tutmak.

b. İsyancıyı dış desteğinden tecrit etmek üzere çeşitli sınır operasyonları düzenlenir. İsyancıya verilen dış destek çeşitli biçimlerde kendini gösterir. Bu destekler, parasal yardımlardan, isyancılara sığınak sağlamaya kadar uzanır.

c. ABD birlmlerinin katıldığı en yaygın nüfus ve kaynak kontrol faaliyetleri şunlardır:

(1) Sınır operasyonları

(2) Kordon ve arama operasyonları

(3) Yol engelleri, kontrol noktaları vb. gibi araçlarla uygulanan kısıtlayıcı operasyonlar

Bölüm VI. Danışmanlık Yardımı

H-19. Taktik Destek

a. Danışmanlık yardımı, ABD personelince ev sahibi ülkenin düzenli, paramiliter ve düzensiz güçleriyle sivil kuruluşlarına, görevlerinin yerine getirilmesinde danışmanlık ve yardım sağlanmasıdır.

b. Bu faaliyetler taktik operasyonları, istihbarat faaliyetlerini, psikolojik faaliyetleri, halk ve kaynak kontrol faaliyetlerini ve askeri sivil faaliyetleri destekleme fonksiyonu görür ve bunlardan destek alır. Bu tür yardımlar:

(1) Deniz ve hava kuvvetleriyle bağlantılı olarak ev sahibi ülkeye askeri yardım sağlamak.

(2) Ortak iç savunma eğitim ve tatbikatlarına katılmak.

(3) Seyyar eğitim timleri, savaş hizmet desteği ve savaş desteğiyle ev sahibi ülke güçlerine danışmanlık, eğitim yardımı ve desteği sağlamak.

H-20. Ordu Yardımı

a. ABD ordu yardımının başlıca amacı, ev sahibi ülke silahlı kuvvetlerinin kapasitesini yükseltmektir.

b. Tugaydan, ev sahibi ülke sivil ve askeri personeliyle birimlerini kontrgerilla faaliyeti yürütebilecek şekilde organize etmesi, eğitmesi, donatması ve danışmanlık hizmeti vermesi talep edilebilir. Tugayın üstlenebileceği görevlerden bazıları şunlardır:

(1) Yerel savunma görevini tugaydan devralacak paramiliter ve diğer düzensiz güçlerin organizasyonu, donatımı, eğitimi ve danışmanlık hizmeti verilmesi.

(2) Ev sahibi ülkenin düzenli silahlı kuvvetlerinin, askeri yardım programları (MAP) ve dış askeri satışlarla (FMS) sağlanan yeni malzemelere göre donatımı, eğitimi ve danışmanlık hizmeti verilmesi.

(3) Ev sahibi ülke polis örgütünün donatımı, eğitimi ve danışmanlık hizmeti verilmesi.

(4) Ev sahibi ülke düzenli silahlı kuvvetlerine, paramiliter güçlerine ve yerel yönetimlerine iç savunma ve kalkınma gibi konularda danışmanlık hizmeti verilmesi.

c. Ev sahibi ülke personel ve organizasyonlarına verilen tugay yardımları – askeri ve sivil faaliyetlerden farklı olarak – genellikle güvenlik yardımı faaliyetlerinin bir uzantısı şeklindedir. Organizasyon, eğitim, danışmanlık gibi faaliyetler, üs bölgelerinde veya taktik kontrgerilla operasyonları çerçevesindeki konsolidasyon operasyonlarının savunma aşamasında bulunduğu dönemlerde yürütülür.

d. ABD askeri yardımı operasyon şeklinde veriliyorsa, danışmanlar bu çerçevede istihdam edilirler. Danışman veya seyyar eğitim timleri yoksa, operasyon desteği fonksiyonunu ABD tugayı üstlenir.

EK I

İDARİ PERSONEL FONKSİYONLARI

I-1. Genel

Bu ekte, kontrgerilla operasyonlarında yer alan idari personelin temel fonksiyon ve görevleri ele alınmaktadır.

I-2. Komutan Yardımcısı/İdare Amiri (XO)

a. Komutan yardımcısının görev ve sorumlulukları, komutanın istek ve amaçları doğrultusunda belirlenir.

b. Bu görev ve sorumluluklar genel hatlarıyla şöyle sayılabilir:

(1) Personel ve fonksiyonlarının koordinasyonu

(2) Komutanın yokluğunda komuta görevini üstlenme

(3) Gelecek operasyonlar için hazırlık yapma

(4) Üst karargahlarla bağlantı ve koordinasyonun uygun idari bölümlerce yapılmasını sağlama

I-3. Yardımcı (SI)

a. Yardımcı, görevlendirilecek personel seçimini yapmak ve personelin fonksiyonlarını tayin etmekten sorumludur.

b. Bu hayati önemdeki fonksiyona ek olarak, yardımcının sorumluluğundaki diğer görevler şunlardır:

(1) Birim kuvvet raporları hazırlama

(2) Yaralılarla ilgili işlemleri yerine getirme

(3) Ölenlerle ilgili işlemleri yerine getirme

(4) Savaş esirleriyle (PW) ilgili işlemleri yerine getirme

(5) Birimin moralini yüksek tutma

(6) Disiplin ve düzeni sağlama

I-4. İstihbarat Subayı (S2)

a. İstihbarat subayı, kontrgerilla operasyonu çerçevesindeki faaliyetlerde itici güç fonksiyonu görür. Düşman faaliyet ve mevzilerine ilişkin güncel ve doğru istihbarat olmaksızın, operasyon ve eğitim subayının (S3) başarılı bir taktik operasyon planlaması yapması olanaksızdır.

b. İstihbarat subayı, bu hayati önemdeki rolünü yerine getirebilmek için:

(1) Sürekli bir istihbari bilgi akışı sağlamak

(2) İstihbari bilgileri değerlendirip yorumlamak

(3) İstihbari bilgi toplamak

(4) Muhtemel ve kuşkulu düşman hedeflerini saptamak

(5) Gelecek operasyonları hazırlamak zorundadır

c. İstihbarat subayının yapacağı görevlerden bazıları da şunlardır:

(1) Durum haritasını güncel istihbarat raporları doğrultusunda yenilemek

(2) Hava, arazi ve gerillanın görev üzerindeki muhtemel etkilerini saptamak, değerlendirmek ve ilgililere bildirmek

(3) Bağlı ve destek unsurların istihbarat faaliyetlerini denetlemek

(4) Komuta ve istihbarat, iletişim ağlarını sürekli denetlemek

(5) Çeşitli kaynaklardan (üst düzey birimler, bağlı birimler) istihbarat talebinde bulunmak

(6) Operasyon ve eğitim subayının seksiyonundan, taktik atış kontrol sisteminden (TACFIRE) ve bağlı birimlerden durum raporları almak

(7) İstihbari bilgileri değerlendirip yorumlamak ve düşmanın muhtemel hareketlerini saptamak

(8) İstihbari bilgileri komutana, ilgili personele ve üst karagahlarla birim veya bağlı seksiyonlara iletmek

(9) Keşif ve gözlem planlarını kontrol etmek ve denetlemek

(10) Keşif ve gözlem planlarına göre faaliyet gösteren devriyeleri bilgilendirmek ve bilgi almak

(11) Keşif devriye plan ve raporlarını tespit etmek ve gözcü kullanımını denetlemek

(12) Savaş esirlerinin sorgulanmasına refakat etmek

(13) Ele geçirilen düşman belgelerini incelemek

(14) Operasyon ve eğitim subayıyla birlikte tüm keşif, gözlem, hedef tespit aygıtlarının amaca uygun çalışmasını planlamak, denetlemek ve koordine etmek

(15) Operasyon ve eğitim subayıyla birlikte keşif ve gözlem planlarının taktik duruma uygun olup olmadığını denetlemek

(16) İstihbarat görevi yapan gözcü müfrezenin faaliyetlerini denetlemek ve gözlemek

(17) Hava fotoğraflarıyla, elde edilen diğer görsel bilgileri incelemek ve çözümlemek

(18) Gizli belgelerin, imha planları doğrultusunda imha edilmesini denetlemek

I-5. Operasyon ve Eğitim Subayı (S3)

a. Operasyon ve eğitim subayı, operasyonlar hazırlar ve alınacak önlemlerle ilgili olarak komutana tavsiyelerde bulunur. Operasyonlarla ilgili tahmin ve bilgiler istihbarat subayından sağlanır.

b. Operasyon ve eğitim subayı ve istihbarat subayı yakın koordinasyon içinde çalışırlar. Operasyon ve eğitim subayı, temel olarak aşağıdaki görevleri yerine getirmekle yükümlüdür:

(1) Birimlerin sevk ve idaresi

(2) Taktik durumun gözlenmesi

(3) Hareket şekillerinin analizi, değerlendirilmesi ve buna göre tavsiyelerde bulunulması

(4) Diğer personelle koordinasyon ve bunlar arasında bağlantı sağlanması

(5) İletişimin sürekliliğinin sağlanması

(6) Gelecek operasyonlar için hazırlık yapılması

(7) Eğitime refakat edilmesi

I-6. Lojistik Subayı (S4)

a. Lojistik subayı, komutana lojistik konularda tavsiyelerde bulunmakla yükümlüdür. İkmal ve hizmetlerle ilgili ihtiyaçları tespit eder. Lojistik subayı, lojistik hazırlıklardan ve planlamalardan da sorumludur.

b. Lojistik subayı aşağıdaki görevleri yerine getirir:

(1) Malzemelerin kullanıma hazır olmasını sağlar

(2) Birimlerin ve bağlı seksiyonların ikmal gereksinimlerini karşılar

(3) Taktik durumu gözler

(4) Nakliye araçlarının kullanımına refakat eder

(5) Gelecek operasyonlar için hazırlık yapar

c. Kontrgerilla güçlerine destek amaçlı ikmal faaliyetleri arasında, daha önceden hazır tutulan erzağın kullanımına refakat etme ve birimlere acil ikmal sağlama görevleri de sayılabilir.

I-7. Sivil-Askeri Operasyon Subayı (S5)

a. Kontrgerilla güçleriyle sivil nüfus arasındaki ilişkilerde sivil-askeri operasyon subayı büyük bir önem taşımaktadır. Sivil-askeri operasyon subayı sivil faaliyetler organize etme fonksiyonu görür. Bütün faaliyetlerin bir sivil yönü vardır. İşte, sivil-askeri operasyon subayı, bu yönün karşı-ayaklanma hedefleri doğrultusunda yönlendirilmesi işlevini yerine getirmektedir.

b. Sivil-askeri operasyon subayı, bu görevi yerine getirirken:

(1) Sivil işlerle ilgili konularda yardım, tavsiye ve danışmanlık faaliyeti görür

(2) Operasyonların karşı-ayaklanma hedeflerine uyumunu denetler

(3) Birimlerin sivil faaliyetlerini koordine eder

I-8. Ateş Destek Subayı (FSO)

a. Ateş destek subayı, taburun ateş destek ihtiyaçlarının planlama ve koordinasyonundan sorumludur. Ateş desteğinin, önceden saptanan sınırlamalar içinde ve "gerekli asgari

güç" ilkesine göre yürütülmesine refakat eder.

b. FSO, bu görevini yerine getirirken:

(1) İletişimi sağlar ve sürekliliğini korur

(2) Ateş destek koordinasyon rapor ve bilgilerinin toparlanmasına refakat eder

(3) Tabur ateş destek araçlarının kullanımını planlar ve koordine eder

(4) Yüzey hedeflere yönelik bütün ateş desteklerini koordine eder

(5) Planlanan ateş desteklerini yerine getirir

(6) Anında kararlaştırılan ateş desteklerine refakat eder

(7) Hedef analizi yapar.

EK J

KOMBİNE (BİRLEŞİK) OPERASYONLAR

J-1. Genel

ABD güçleri karşı-ayaklanmaya yardımcı olmak üzere ev sahibi bir ülkede bulunuyorsa, düzenlenecek taktik operasyonlar muhtemelen ortak nitelikte olacak ve yine, muhtemelen ABD güçleri ev sahibi ülke askeri ve paramiliter güçleriyle ortak veya onları destekleyici faaliyet gösterecektir.

J-2. Birleşik Operasyonların Yapısı

a. Birleşik operasyonlar, yetki, karar alma, prosedür ve organizasyonel bakımlardan, ev sahibi ülkeyle bir yazılı ön anlaşmayı gerektirmektedir. Birleşik operasyonların hukuksal temeli, ABD ile ev sahibi ülke arasında yapılan anlaşmalar veya operasyonel düzenlemelerdir.

b. ABD güçlerinin ev sahibi ülke askeri ve paramiliter güçleriyle koordinasyonu belirli bir plan dahilinde yürütülür. Komutan ve personeli her duruma hızla uyum sağlayabilecek şekilde hazırlanmalıdır. Karşılaşılacak durumlar her zaman öz-

gül olacaktır ve alınacak tavırlar ABD güçlerinin katılım düzeyine göre değişecektir.

c. Göz önünde bulundurulacak faktörlerin belirli bir planlamaya tabi tutulması birleşik operasyonlar açısından avantaj sağlayacaktır. Göz önünde bulundurulacak belli başlı faktörler şunlardır:

(1) Komuta ve kontrol

(2) İstihbarat

(3) Harekatla ilgili prosedürler

(4) Savaş hizmet desteği

J-3. Komuta ve Kontrol

a. Birleşik gücün organizasyonu,

b. Gücün topyekün komutası,

c. Birleşik gücün rol ve/veya görevleri,

d. Dil kapasitesi veya çevirmenlik yeteneği olan bağlantı görevlileri değişimi ve bu değişimin biçimi,

e. Farklılıkların, yeteneklerin ve ev sahibi ülke liderlerinin kişisel özelliklerinin kavranması sağlanır.

J-4. İstihbarat

a. Askeri istihbaratın yaygınlaştırılması ve istihbarattan diğer güçlerin de yararlanması,

b. İstihbarat faaliyetlerinin koordinasyonu,

c. Yüksek teknolojili istihbarat araçlarından diğerlerinin de yararlanması sağlanır.

J-5. Harekatla İlgili Prosedürler

Aşağıdaki maddeler için plan ve prosedürler hazırlanır:

a. Etkili bir işbirliği için rutin faaliyet prosedürleri

b. Gücün özel yeteneklerine dayanan belirli operasyonlarda sorumluluğun belirlenmesi

c. Taktik, teknik ve prosedürlerdeki farklılıkların saptanması

d. Malzeme, telsiz ve haritalardaki farklılıkların saptanması

e. Ayrıntılı planlama ve tatbikatlar

f. Müttefik güçler için ortak bir tanıtıcı işaretin saptanması

g. Geri operasyonların koordinasyonu, planlaması ve sorumluluklar

h. Savaş destek araçlarının kullanımı

J-6. Savaş Hizmet Desteği

a. Bağlantı görevlileri değişimi,

b. Yerel kaynak ve tesislerden sağlanacak desteklerin koordinasyonu,

c. Malzeme ve cephane uyumunun sağlanması,

d. Taktik bir acil durumda destek sağlanması için planlar hazırlanır.

KISALTMALAR

ACC : Bölge kontrol merkezi
ADA : Uçaksavar bataryaları
AI : Hava engelleme
AO : Harekat bölgesi
bde : Tugay
BDF : Üs savunma gücü
bn : Tabur
BSA : Tugay destek bölgesi
CA : Sivil faaliyetler
CAS : Yakın hava desteği
cdr : Komutan
co : Bölük
CP : Komuta merkezi
CS : Kimyasal gaz
C^3CM : Komuta, kontrol, iletişimle ilgili karşı önlemler
CEOI : İletişim, elektronik işleriyle ilgili talimatlar
CEWI : Elektronik savaş istihbaratı
COIN : Karşı-ayaklanma
COMINT : İletişim dinleme
COMSEC : İletişim güvenliği
DCA : Savunma ağırlıklı hava savunma
div : Tümen
DS : Doğrudan destek
EC : Elektronik muharebe
EW : Elektronik savaş
ELINT : Elektronik istihbarat

FA : Sahra topçusu
FAC : İleri hava kontrolörü
FDC : Atış kontrol merkezi
FID : Yabancı iç savunma
FIST : Ateş destek timi
FM : Frekans modülasyonu
FMS : Dış askeri satış
FPF : Son koruyucu atış
FSO : Ateş destek subayı
GS : Genel destek
HC : Kimyasal duman
HAHO : Yüksek itrifa, yüksek açılma
HALO : Yüksek itrifa, alçak açılma
HHC : Karargah ve karargah bölüğü
HQ : Karargah
HUMINT : İnsana dayalı istihbarat
IDAD : İç savunma ve kalkınma
IMINT : Görsel istihbarat
indiv : Bireysel
info : Enformasyon
ldr : Lider
LOC : İletişim hattı
log : Lojistik
LP : Dinleme istasyonu
LRSU : Uzun menzilli gözlem birimi
LUP : Bağlantı noktası
MAP : Askeri yardım programı
METT-T : Görev, düşman, arazi (ve hava), birlikler ve zaman
MI : Askeri istihbarat
NBC : Nükleer, biyolojik, kimyasal
obj : Hedef
OCA : Saldırı nitelikli hava savunma
OCOKA : Gözlem ve atış hedefleri, gizlenme, engeller, kilit önemdeki arazi

OP : Gözlem istasyonu
op : Harekat, operasyon
OPSEC : Harekat güvenliği
ORP : Hedef birleşme noktası
OSB : Operasyon destek üssü
pers : Personel
plt : Müfreze
POL : Petrol, gaz, yağlar
P ve RC : Nüfus ve kaynak kontrolü
PSG : Müfreze çavuşu
PSYOP : Psikolojik faaliyet
PW : Savaş esiri
RCA : İsyan kontrol araçları
recon : Keşif
RON : Gece konaklama
R ve S : Keşif ve/veya gözlem
RSTA : Keşif, gözlem, hedef tespit
SAO : Güvenlik yardımı
SEAD : Düşman hava savunmasını etkisiz hale getirme
SIGINT : İşaretle istihbarat
SI : Yardımcı
SOP : Rutin faaliyet prosedürleri
SP : Başlama noktası
sqd : Takım
STANO : Gözlem, hedef tespit ve gece gözlemi
TACFIRE : Taktik atış kontrol sistemi
tm : Tim
TOC : Taktik harekat merkezi
TOE : Organizasyon ve malzeme şeması
TOW : Tüp fırlatmalı, optik güdümlü, tel güdümlü füze
US : Birleşik Devletler
USAF : ABD Hava Kuvvetleri
WP : Beyaz fosfor
XO : İdare amiri

ABD ulusal çıkarlarını destekleyen belirli ülkelere askeri yardım sağlanması doğrultusunda, Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ordusu önemli bir rol üstlenmiştir.

ABD kuvvetlerinin karşılaştığı kontrgerilla görevleri, genellikle bir ayaklanma ortamında sözkonusudur.

Kontrgerilla faaliyetleri yürütmek üzere karşı-ayaklanmaya müdahalede ABD savaşçı güçleri normal olarak en son düşünülecek birimlerdir. Bunlardan önce danışmanlar, güvenlik yardımı güçleri, seyyar eğitim timleri, savaş hizmet destek ve savaş destek birimleri devreye sokulur.

Kontrgerilla harekatıyla görevli birimler, hedef bölgeye kısa sürede ulaşıp harekata geçebilmeye hazırlıklıdırlar. Her asker, görevini yerine getirebilecek kapasitededir ve savaşa hazırdır. Birimler, dünyanın çatışma olasılığı bulunan her bölgesinde eğitim görürler.

ABD'nin psikolojik faaliyet çalışmaları ise, olumlu bir ABD imajı oluşturmaya ve bunu korumaya yöneliktir. Bu çerçevede kullanılabilecek en iyi temalar, ABD güçlerinin ev sahibi ülkenin daveti üzerine geldiği, bunun yasal ve meşru bir eylem olduğu, geçici olarak o ülkede bulunulduğu ve sadece danışmanlık faaliyeti gördüğü temalarıdır.